

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΗ'

Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Πεύκων Θεσσαλονίκης και το 1ο Γυμνάσιο Λευκάδας, σελ. 6478, 6482, 6485, 6491
2. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ. 6494, 6495, 6496
3. Επί Προσωπικού θέματος, σελ. 6519, 6524, 6525, 6528, 6530

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της πρώτης ενότητας των άρθρων 1 έως 139 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 6475

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 6496
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 6495, 6496
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 6494, 6495
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ. 6494, 6495, 6496

Β. Επί Προσωπικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 6524
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ., σελ. 6519
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 6519
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ. 6519, 6524, 6525, 6528, 6530
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι., σελ. 6524, 6525, 6530

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ., σελ. 6510
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι., σελ. 6531
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ. 6523, 6524
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε., σελ. 6507
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ., σελ. 6485
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ. 6505
ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6487
ΓΙΑΝΝΑΚΑ Σ., σελ. 6511
ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α., σελ. 6509
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 6532
ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ Ι., σελ. 6533, 6534
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 6500, 65010, 6525, 6526, 6529
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ., σελ. 6475
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 6477, 6478
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 6479
ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 6489, 6490
ΖΩΙΔΗΣ Ν., σελ. 6535
ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ Θ., σελ. 6490
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ., σελ. 6516, 6517, 6518, 6519
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ., σελ. 6483, 6484
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ. 6512

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ. 6513
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 6522
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 6486, 6487
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ., σελ. 6526, 6527
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 6502, 6503, 6504, 6519
ΛΙΑΣΚΟΣ Α., σελ. 6504
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι., σελ. 6514
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π., σελ. 6530
ΜΩΡΑΙΤΗΣ Θ., σελ. 6535
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε., σελ. 6515
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 6491
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 6522
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β., σελ. 6484, 6485
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 6493
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ., σελ. 6501
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 6527, 6528, 6529
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Ε., σελ. 6476, 6477
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 6502, 6517, 6529
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ., σελ. 6518
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ., σελ. 6496, 6497, 6498
ΡΑΠΤΗ Σ., σελ. 6537
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π., σελ. 6519, 6520
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ., σελ. 6521
ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ., σελ. 6481
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 6506
ΣΤΑΥΡΟΥ Α., σελ. 6480
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε., σελ. 6508, 6509
ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ Α., σελ. 6478
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ. 6492, 6493
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ., σελ. 6488, 6489
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ., σελ. 6482
ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ Μ., σελ. 6533

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΗ'

Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 19 Μαρτίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Συνέχιση της συζήτησης επί της πρώτης ενότητας των άρθρων 1 έως 139 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Θάλεια Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι οι μεγάλες αντιδράσεις που έχει ξεσηκώσει το ασφαλιστικό, η γενικευμένη ανασφάλεια για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, οι αντιστάσεις που μοιάζουν παράλογες ή κοντόφθαλμες, όλα πατάνε σε ένα έλλειμμα που πάει πέρα από το νομοσχέδιο. Οι πολιτικές για το ασφαλιστικό που στοχεύουν στην ευρεία συναίνεση και επικαλούνται την εμπιστοσύνη, την κοινωνική δικαιοσύνη, την κοινωνική αλληλεγγύη, απαιτούν ηθικό κύρος, πολιτικό ήθος και διαχειριστική αξιοπιστία.

Δεν έχουν οι πολίτες πειστεί γι' αυτές τις προϋποθέσεις, ενώ σημαντικό μέρος τους αναγνωρίζει ότι το ασφαλιστικό σύστημα χρειάζεται αλλαγές. Όσο αυτό το έλλειμμα επικρατεί στη συνείδησή τους, τόσο θα έχει η πολιτεία τους πολίτες απέναντί της αντί για συμμάχους.

Σε ποια σημεία το σημερινό νομοσχέδιο δεν εισπράττεται ως πειστικό; Πρώτον, η πρόταση για τη λύση του ασφαλιστικού περιορίζεται σε παραμετρικές αλλαγές, σε όρια ηλικίας και ύψος συντάξεων. Ενδεχομένως, κάποιες είναι αναγκαίες. Το υφιστάμενο σύστημα όμως έχει φθάσει στα όριά του. Το ζητούμενο για μία πραγματική μεταρρύθμιση είναι η αναζήτηση νέων δημιουργικών λύσεων, με κοινωνική κάλυψη των ασθενέστερων.

Δεύτερον, ως κεφαλαιοποιητικό αντίβαρο προτείνεται η δημιουργία Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών. Όταν τον περασμένο Ιούλιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρότεινε κάτι ανάλογο, το κυβερνητικό οικονομικό επιτελείο το απέρριψε, επικαλούμενο την υποχρέωση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων να αφιερωθούν στη μείωση του δημόσιου χρέους. Τι άλλαξε από τότε; Πού είναι οι μελέτες; Πού είναι η κοστολόγηση του μέτρου; Προτείνεται η χρηματοδότηση του ταμείου από ποσοστό του Φ.Π.Α., που όμως επιβαρύνει υπερβολικά τα μικρά και τα μεσαία εισοδήματα και από κοινωνικούς πόρους άλλων ταμείων, ενώ είναι ζήτημα αν τελικά θα μαζευτούν 80.000.000

ευρώ ετησίως, όταν το κράτος οφείλει στα ταμεία ήδη 12,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το 1.000.000.000 ευρώ αφορά ήδη τον ελλειμματικό Ο.Γ.Α.. Θα παρακρατείται 10% από τον Ο.Γ.Α. κάνοντάς τον ελλειμματικότερο; Το χειρότερο, δεν θεσπίζεται καμμία δικλείδα ασφαλείας, ότι το ταμείο θα οδηγήσει σε αύξηση εθνικής αποταμίευσης.

Τρίτον, δημιουργήθηκε ένα νομοσχέδιο από εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα, ενώ η υλοποίησή του απαιτεί εβδομήντα τρεις υπουργικές αποφάσεις. Τα άρθρα 139 έως 154 αφορούν οργανωτικά των ταμείων και αναλύονται σε απίστευτη λεπτομέρεια για την οργάνωση και καθημερινή λειτουργία τους. Για παράδειγμα, δείτε το άρθρο 43. Εκεί λέει το εξής: «Το ύψος των καταβαλλόμενων δώρων εορτών από το Λογαριασμό Δώρου Εορτών Εφημεριδοπωλών καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας». Άραγε, οι εξαντλητικές λεπτομέρειες εισάγουν μεγαλύτερο έλεγχο για να αποφευχθούν οι διοικητικές αυτονομήσεις, όπως αυτές των δομημένων ομολόγων; Όμως όχι. Πουθενά δεν αναφέρεται καμμία τόνωση της δυνατότητας προγραμματισμού ούτε υποδομών μελέτης και κοινωνικού διαλόγου.

Τέταρτον, όσον αφορά τις ενοποιήσεις, οι εκατόν πενήντα πέντε φορείς κοινωνικής ασφάλισης γίνονται περίπου δεκατρείς. Λέω περίπου, γιατί μέσα στους δεκατρείς φορείς θα υπάρχουν περίπου εκατόν σαράντα δύο υποφορείς, που θα μοιράζονται διοικητικές υπηρεσίες και μηχανογραφικές υποδομές, αλλά θα έχουν δικές τους υπηρεσίες για τη διαχείριση των αποθεματικών. Ποια είναι τα κριτήρια των προτεινόμενων διοικητικών και οργανωτικών αλλαγών; Υπήρξαν κριτήρια; Η ενοποίηση γίνεται κατ' όνομα. Πρέπει να ξεπεραστεί ο καταμερισμός της ασφάλισης, αλλά και να βελτιωθεί η εξυπηρέτηση του ασφαλισμένου πολίτη. Αυτό που γίνεται είναι δήθεν νοικοκύρεμα και υπενθυμίζω ότι τα ταμεία που ενοποιούνται αφορούν μόλις το 10% των ασφαλισμένων, εφόσον το 90% ασφαρίζονται στον Ο.Γ.Α., το Ι.Κ.Α. και τον Ο.Α.Ε.Ε.

Πέμπτον, το νομοσχέδιο κατατέθηκε χωρίς αναλογιστικές μελέτες. Η «Επιτροπή Αναλυτή» εξαφανίστηκε. Ομοίως και η Έκθεση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Το νομοσχέδιο φέρεται για ψήφιση σήμερα και η αναλογιστική μελέτη θα είναι έτοιμη τον Ιούνιο. Δηλαδή ούτε η Κυβέρνηση γνωρίζει τι πετυχαίνουν οι ρυθμίσεις για το ασφαλιστικό σύστημα συνολικά. Πώς μπορεί, λοιπόν, να φανεί αξιοπιστία;

Το ζήτημα ωστόσο ξεπερνάει την αναλογιστική μελέτη. Δεν είναι αποκλειστικά τεχνοκρατικό ή λογιστικό. Σημασία έχουν οι επιλογές που γίνονται με πολιτικά και κοινωνικά κριτήρια.

Ποιες είναι αυτές οι επιλογές;

Η ηθική και δίκαιη απαίτηση να μην φορτωθούν μέλλουσες και σημερινές γενιές εργαζομένων με δυσβάσταχτο βάρος συντήρησης του μη ενεργού πληθυσμού των μελλοντικών και των σημερινών συνταξιούχων.

Η ανάγκη να μην γίνει αύριο το ασφαλιστικό σύστημα τροχοπέδη της ανάπτυξης ή παράγοντας δημοσιονομικής και μακροοικονομικής αστάθειας ή «Προκρούστης» κάθε άλλης κοινωνικής πολιτικής.

Η αναγκαιότητα τα ασφαλιστικά ελλείμματα κι ο τρόπος κάλυψής τους να μην έχουν αρνητικές επιδράσεις στην απασχόληση και στην ανεργία μέσα από μία επιβράδυνση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης.

Η σημασία του Ασφαλιστικού ως εργαλείου πολιτικής ενάντια στη φτώχεια και τον αποκλεισμό.

Η ανάγκη να κυριαρχεί όχι μόνο κοινωνική δικαιοσύνη αλλά και κοινωνικός ορθολογισμός στη σχέση σημερινή επιβάρυνση-μελλοντικά οφέλη του ασφαλισμένου.

Η ανάγκη να ισχύει η αλληλεγγύη των γενεών, με βάση όμως τα δεδομένα της κάθε γενεάς στην πραγματικότητα κι όχι δεδομένα που έχουν ξεπεραστεί και είναι πια ανύπαρκτα.

Η ανάγκη να ισχύσει η αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης και στο εσωτερικό των γενεών.

Τι απ' όλα αυτά επιτυγχάνεται με τις παρούσες προτάσεις; Φρονώ, πως τίποτα.

Έκτον, το ασφαλιστικό πρόβλημα δεν είναι αποκλειστικά ελληνικό. Σ' όλο τον ανεπτυγμένο κόσμο είναι λιγότεροι οι ασφαλισμένοι και περισσότεροι οι συνταξιούχοι. Παντού η ανάγκη μεταρρύθμισης πρέπει να μειώνει κι όχι να αυξάνει τις ραχδιά εντεινόμενες ανισότητες. Η πραγματική λύση στην ευημερία των εργαζομένων και των συνταξιούχων δεν είναι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Είναι οι υψηλές, πραγματικές αμοιβές της εργασίας. Από αυτές θα προκύψουν καλύτερες συντάξεις, καλύτερες κοινωνικές παροχές και υποδομές. Πρέπει να σκεπτόμαστε την κοινωνική ασφάλιση σε σχέση με την παραγωγική διαδικασία. Η διεύρυνση του παραγωγικού κεφαλαίου που τονώνει την παραγωγικότητα της εργασίας είναι ο μόνος θετικός τρόπος αντιμετώπισης της γήρανσης του πληθυσμού.

Η έμφαση στις αναπτυξιακές πολιτικές προϋποθέτει ουσιαστικές αλλαγές στην οργάνωση του δημόσιου τομέα, τον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού συστήματος και της οικονομίας. Προϋποθέτει την ανατροπή της γραφειοκρατικής και πολιτικής διαφθοράς. Όσο δεν αντιμετωπίζεται η παραοικονομία και η εισφοροδιαφυγή, που συνεχώς θεριεύει, τόσο πιο άδικο θα είναι το ασφαλιστικό σύστημα.

Τέλος, εμείς ψηφίζουμε τα άρθρα για την μητρότητα, μολοντί στον κοινωνικό τομέα υπάρχει πολύς χώρος για την εξάλειψη των κοινωνικών αναχρονισμών, αναγνωρίζοντας τις νέες ανάγκες της οικογένειας, της εργασίας και της δια βίου μάθησης.

Κατά τα άλλα περισσεύουν οι μεγαλοστομίες της εισηγητικής έκθεσης και των δηλώσεων των κυβερνητικών στελεχών, για να πείσουν ότι αντιμετωπίζουν οριστικά θέματα που ούτε καν αγγίζουν. Αντί για προβληματισμό και μελέτη, εφησυχασμός. Παρά τις περικοπές και τις ρυθμίσεις, το οικονομικό αποτέλεσμα είναι πενιχρό. Εξοικονομούνται 420.000.000 με 450.000.000 ευρώ το χρόνο. Σε πενήντα χρόνια το σύστημα κερδίζει μόλις ενάμιση χρόνο παράταση.

Μπορούμε με βεβαιότητα να προβλέψουμε ότι το Ασφαλιστικό δεν λύνεται. Εδώ θα είναι και αύριο, γιατί όσο καθυστερεί η πραγματική μεταρρύθμιση τόσο αυτό επιδεινώνεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε, κ. Δραγώνα. Τηρήσανε απόλυτα και το χρόνο και διευκολύνετε και τους επόμενους συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εξής παράκληση, εάν συμφωνείτε κι εσείς. Στη λήξη της πρωινής συνεδρίασης σήμερα κι ενώ είχε συμφωνηθεί ότι θα διαρκέσει μέχρι τις 16.00' κι ο κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος είχε υπολογίσει ότι δεν θα προλάβει να μιλήσει μέχρι τις 16.00' -θα μιλούσε σήμερα στην αρχή- τελικά έγινε μία μικρή παράταση κατά δέκα-δεκαπέντε

λεπτά. Ήρθε ο κ. Παπαχρήστος ασθμαίνων, αλλά ήδη είχε δοθεί ο λόγος σε άλλον. Συμφωνείτε να του δώσουμε τη δυνατότητα να ομιλήσει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Κύριε Παπαχρήστο, έχετε το λόγο. Ευχαριστώ τους συναδέλφους σας για την κατανόηση που έδειξαν. Μόνο η παράκλησή μου είναι να μην υπερβείτε καθόλου τα οκτώ λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, καλούμαι να μιλήσω επί της αρχής, όταν έχουμε ψηφίσει επί της αρχής. Και είναι ένα μόνιμο ζήτημα που το βάζω κάθε φορά που μιλάω απ' αυτό το Βήμα, δηλαδή ο τρόπος λειτουργίας αυτής της Βουλής. Δεν μπορεί αυτή η Βουλή συνεχώς να είναι Βουλή Υπουργών και Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και οι Βουλευτές πάντοτε να μιλάνε μετά τις δώδεκα τα μεσάνυχτα ή στις 03.00' το πρωί ή ώρες που δεν υπάρχουν τα κανάλια. Είναι γνωστό.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σήμερα δεν υπάρχουν όλη μέρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δεν είναι αυτό το ζήτημα. Συνεχώς, όμως, γίνεται το ίδιο πράγμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχουμε από την Κυβέρνηση μία ολική επαναφορά στην πολιτική του Μητσοτακισμού της περιόδου 1990-1993.

Και δεν είναι καθόλου τυχαίο, που η κ. Μπακογιάννη επί δύο συνεχείς μέρες βρέθηκε εδώ στα έδρανα για να στηρίξει αυτήν την πολιτική, ενώ δεν ερχόταν σε κρίσιμα νομοσχέδια, όπως ήταν ο Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών που αφορούσε το Υπουργείο της. Το καταλαβαίνω.

Άφαντος ήταν, ποιος; Ο Υπουργός Οικονομικών ο κ. Αλογοσκούφης που επί δύο μέρες έλειπε από εδώ -όπως όφειλε να είναι!- και ήρθε λίγο πριν από την ψήφιση και άφησε μόνες τις δύο κυρίες Υπουργούς να πέσει πάνω τους όλη η μπόρα που ξέσπασε εξαιτίας αυτού του ασφαλιστικού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν χρειάζονται υποστήριξη οι κυρίες Υπουργοί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κυρία Υπουργέ, σας άφησε εδώ να στηρίξετε ένα νομοσχέδιο...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αυτό που πιστεύω, στηρίζω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: ...που θα μείνει στην ιστορία ως το πιο μισογυνικό νομοσχέδιο που κατατέθηκε σ' αυτήν την ελληνική Βουλή...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Υπερβολές!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: ...και μάλιστα το στηρίξαν δύο κυρίες.

Και ήρθε ο κ. Αλογοσκούφης για να κινδυνολογήσει για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και να μας πει, όπως τον ακούσατε το πρωί, ότι αν συνεχίσουμε έτσι, το 2050 θα δαπανούμε το 25% του Α.Ε.Π. για την κοινωνική ασφάλιση και το 15% του ελλείμματος θα καλύπτεται από τον προϋπολογισμό.

Όποιος έχει στοιχειωδώς μελετήσει τις μελέτες που έχουν γίνει για το ασφαλιστικό σ' αυτήν τη χώρα, ξέρει ότι αυτά τα στοιχεία είναι επανάληψη από την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α. το 1997. Τα ίδια έλεγε.

Αυτά τα στοιχεία της μελέτης του Ο.Ο.Σ.Α. κάθε οικονομολόγος ξέρει σε ποιες προϋποθέσεις στηρίχθηκαν. Στηρίχθηκαν σε μια αντίληψη ότι από αυτό που κινδυνεύει το ασφαλιστικό μας είναι το δημογραφικό. Και αυτές οι μελέτες στηρίχθηκαν στα δημογραφικά στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, στα οποία υπέθεταν ότι η Ελλάδα είναι ένα κλειστό δημογραφικό σύστημα, ότι όλες οι εξελίξεις καθορίζονται απλά από την εξέλιξη του αυτόχθονα πληθυσμού σε μία χώρα που έχει γνωρίσει έντονη μετανάστευση και που αλλάζει ριζικά τα στοιχεία.

Όμως ακόμα και αυτά τα δημογραφικά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας πάρτε να εκτιμήσετε δέκα χρόνια μετά, εάν συμπίπτουν με τα σημερινά στοιχεία θα δείτε τις τεράστιες αποκλίσεις.

Όλες αυτές οι μελέτες στηρίχθηκαν –γιατί κάθε τέτοια πρόβλεψη πρέπει να παίρνει υπ' όψιν το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας- στο ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας θα είναι 3% και η πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια έχει πολύ μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης. Και αν πάρουμε το πρόγραμμά σας, που μας υπόσχεστε 5% ρυθμό ανάπτυξης, τότε θα πρέπει να αναθεωρήσετε τις προβλέψεις σας. Στηρίζεται και σε άλλους ρυθμούς απασχόλησης που έχουν πέσει έξω.

Αφήστε την κινδυνολογία! Αφήστε αυτήν την κινδυνολογία που δεν στηρίζεται σε στέρεες εκτιμήσεις.

Υπάρχει πρόβλημα για το ασφαλιστικό και από πού ξεκινάει το πρώτο πρόβλημα του ασφαλιστικού; Όταν λέμε ασφαλιστικό, τι εννοούμε ότι είναι το πρώτο πρόβλημα; Η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού ή η βιωσιμότητα των ασφαλισμένων; Η βιωσιμότητα των ανθρώπων ή η βιωσιμότητα του στόχου; Και πού υποτάσσεται ο στόχος;

Ο πρώτος στόχος πρέπει να είναι η βιωσιμότητα των συνταξιούχων. Και εδώ είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, στο οποίο καλείστε να απαντήσετε, δηλαδή, όταν η Ελλάδα έχει 23% παραπάνω εισφορές από το μέσο ευρωπαϊκό όρο και οι συντάξεις της είναι κάτω από το 50% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Εάν θέλετε πραγματικά να αρχίσετε, να αρχίσετε από εκεί.

Ήρθε ο κ. Αλογοσκούφης να μιλήσει και να πει ότι θα διορθωθούν οι αδικίες του ασφαλιστικού συστήματος. Και έφερε σαν παράδειγμα το αγαπημένο παράδειγμα της Δ.Ε.Η., όπου μας λέει ότι στη Δ.Ε.Η. αντιστοιχούν το 1,2 των συνταξιούχων και παίρνει το 5,1 της επιδότησης. Και ξεχνά ο κ. Αλογοσκούφης ότι με κοινή συμφωνία όλων των Κομμάτων δημιουργήθηκε το ασφαλιστικό ταμείο της Δ.Ε.Η., διαχωρίστηκε από την επιχείρηση, με την προϋπόθεση ότι ο κρατικός προϋπολογισμός θα συνεισφέρει, γιατί ήταν ένα περιουσιακό στοιχείο της επιχείρησης.

Εσείς, πως θα καλέσετε αύριο σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση τους εργαζόμενους, όταν θα τους πείτε: «Ελάτε να συμφωνήσουμε αυτά και θα τα συμφωνούμε ομόφωνα». Και έχει την πλήρη κάλυψη της Βουλής και μετά από μερικά χρόνια, θα ερχόσαστε να αθετείτε τις υποσχέσεις σας.

Το πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι έχουμε να κάνουμε με μία πολιτική η οποία, αντί να προσπαθεί να λύσει τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, προσπαθεί να κάνει τις διευθετήσεις. Και σήμερα το πρωί, σας τέθηκαν δύο ερωτήματα, στα οποία αρνείστε επίμονα να απαντήσετε. Πείτε μας τα μέτρα αυτά, μέχρι πότε ακριβώς κάνουν βιώσιμο το σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όταν ψηφίστηκε ο νόμος «Ρέππα» είπε: «Με αυτά τα μέτρα, θα ισχύει μέχρι το 2030». Πείτε τη εσείς μία ημερομηνία.

Και το δεύτερο στοιχείο που σας έθεσε ο κ. Δραγασάκης και που σας είπε είναι ότι με αυτές τις επιδοτήσεις τις οποίες κάνετε, καλύπτετε όχι τις συντάξεις των συνταξιούχων, αλλά επιδοτείτε την εισφοροδιαφυγή, η οποία επί ημερών σας έχει πάρει τεράστια διάσταση.

Άρα, αν θέλετε, αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο και ελάτε να συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο που θα απαντάει στα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού.

Και να κλείσω με ένα τελευταίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, όμως, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Έφερε ο κ. Αλογοσκούφης το ζήτημα του Ο.Τ.Ε. εδώ και πραγματικά προκαλεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Παπαχρήστο, σας παρακαλώ, κλείστε, όμως, τώρα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά προκαλεί έκπληξη ότι η «DEUTSHE TELECOM», ενώ η Κυβέρνηση από το 2006 είχε ζητήσει και είχε απευθυνθεί για στρατηγικό εταίρο, ήρθε -η «DEUTSHE TELECOM» και διαπραγματεύεται με τη «MIG». Και από αυτήν την έμμεση συναλλαγή, γράφουν οι εφημερίδες ότι η «MIG» θα κερδίσει 225.000.000 ευρώ, κατ' αρχάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μιλάμε για πολλά λεφτά, τα οποία μυρίζουν αδιαφάνεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε Παπαχρήστο, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: ...και τολμώ να πω ότι έχουν την μυρουδιά μαύρου πολιτικού χρήματος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε Παπαχρήστο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: ...γιατί δεν εξηγείται διαφορετικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία –μετά από τις τέσσερις πτέρυγες της Βουλής, που τις προηγούμενες μέρες εδώ το ζήτησαν- το ζήτησε και εκείνη σήμερα πανηγυρικά σε όλη την Ελλάδα. Ζήτησε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο.

Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, όπως και να το δει κάποιος, ότι αυτή είναι η βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας. Η Κυβέρνηση δεν το έκανε. Καλείται η ελληνική κοινωνία -και όλα δείχνουν ότι προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθεί στο επόμενο διάστημα- να αποσύρει την Κυβέρνηση.

Τα γεγονότα και η τεράστια εκείνη κινητοποίηση που έμεινε ιστορική, όταν κατατέθηκε το σχέδιο «Γιαννίση», σήμερα έγινε ιστορικό παρελθόν. Ξεπεράστηκε κατά πολύ η κινητοποίηση του ελληνικού λαού και η έκφραση της γνώμης του στους δρόμους της Αθήνας και των άλλων πόλεων της Ελλάδας. Δεν μπορεί να υπεκφύγει η Κυβέρνηση από αυτήν την πραγματικότητα. Αν θέλει, ανοίγει όλο το δρόμο για τις συνέπειες.

Είναι μία Κυβέρνηση τυπικής, προσχηματικής, αυταρχικής δημοκρατίας. Αυτά ήταν τα στοιχεία που αναδείχθηκαν στον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε το τεράστιο, το μείζον αυτό θέμα, το ασφαλιστικό. Μία Κυβέρνηση που το επιχείρημα ότι διεξήχθη διάλογος μπορεί να σχολιαστεί μόνο με τα καυστικά σκίτσα και σχόλια, που απέναντι στις διάφορες εξουσίες έχουν κατά καιρούς καταθέσει με πολύ επιτυχή τρόπο ο Αλτάν, ο δικός μας ο Αρκάς, ο Μπότς, ο Μπρέχτ με τις ιστορίες του κ. Κόϊνερ και πολλοί άλλοι εξαιρετικά διεισδυτικοί σχολιαστές που με το χιούμορ τους σκοτώνουν εξουσίες. Περί αυτού πρόκειται.

Κυβέρνηση πραγματικής μειοψηφίας, μετρημένης μειοψηφίας, χωρίς εντολή και χωρίς συναίνεση και πάει να λύσει για τις επόμενες γενεές ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως είναι το ασφαλιστικό, με τέτοιο αυταρχικό τρόπο.

Και μιλά και η κυρία Υπουργός και άλλα στελέχη της Πλειοψηφίας και της Κυβέρνησης για ωρολογιακή βόμβα και για το ασφαλιστικό σύστημα που καταρρέει. Και δεν απαντά, όμως, σε πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα, με ποια μελέτη το αποδεικνύει αυτό, με ποια στοιχεία, με ποιο χρονικό ορίζοντα, πώς το εντάσσει εν πάση περιπτώσει, σε μία τεκμηριωμένη επιστημονική άποψη. Δηλαδή τσαλαβουτήματα. Στοιχεία από εδώ και από εκεί.

Και εν πάση περιπτώσει, δεν απαντά ούτε η κυρία Υπουργός, ούτε ο Υπουργός Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης, στην πολύ σαφή ερώτηση «αυτά τα μέτρα, πόσο χρόνο εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος;» Δεν έχει μετρηθεί ούτε μπορεί να αξιολογηθεί, γιατί άλλοι είναι οι στόχοι και γιατί άλλως, δεν θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η εθελουσία έξοδος στα λιμάνια και σε άλλους δημόσιους οργανισμούς που προωθείτε, για να μειωθεί το κόστος, προς χάριν των ιδιωτών επιχειρηματιών, στους οποίους στοχεύει αυτή η Κυβέρνηση να πουλήσει ζωτικής σημασίας παραγωγικούς τομείς της χώρας. Πώς μπορεί να εξηγηθεί εθελουσία έξοδος, όταν «καταρρέει το ασφαλιστικό» και όταν έχουμε «ωρολογιακή βόμβα»; Τους ξέφυγε; Αποκλείεται.

Αυτή η Κυβέρνηση παραπλανά και μιλάει για ρετιρέ, συνειδητή μεθόδευση παραπλάνησης και το χειρότερο –το είπαν πολλοί συνάδελφοι- εγώ θέλω να εντοπίσω ότι αυτή η επιχειρηματολογία εμφοχώρησε και αναδείχτηκε με δεικτικό τρόπο στο περίφημο προδιάγγελμα, προαγγελία του Πρωθυπουργού

του κ. Καραμανλή, πριν κατατεθεί το νομοσχέδιο, όταν τόλμησε να αναφερθεί στο ότι δεν είναι δυνατόν να βγαίνουν στη σύνταξη γυναίκες τριάντα τριών ετών.

Πόσες είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ποιες περιπτώσεις; Αυτό είναι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα; Δεν προσβάλλουν τη νοημοσύνη, αλλά και την αξιοπρέπεια των Ελλήνων πολιτών τέτοιου είδους δηλώσεις από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, τον κ. Καραμανλή; Προσβολή είναι. Σκάνδαλο!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Το σκάνδαλο είναι να παίρνουν σύνταξη τριάντα τριών χρόνων. Δεν είναι να το λες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, μην διακόπτετε, γιατί δεν ακούγεστε ευκρινώς, αλλά και δημιουργείτε πρόβλημα στον ομιλητή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για ένα σχέδιο ασφαλιστικής απορρύθμισης διάρκειας, που έχει ξεκινήσει από το 1990, γιατί θέλει να προσαρμόσει το ασφαλιστικό σύστημα στις εξελίξεις των επιλογών της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Η ανεργία, η μερική απασχόληση, η ανασφάλιστη εργασία είναι οι σύγχρονες πηγές και αιτίες που όξυναν τα ασφαλιστικά προβλήματα παντού, όπως και στην Ελλάδα. Όμως, αυτά δεν τα θίγουμε. Η εισφοροδιαφυγή αποτελεί πανάρχαιο ελληνικό σπορ. Η δημοσιονομική καταλήστευση πόρων και τα αποθεματικά στη χρηματαγορά, που είναι η σύγχρονη εξέλιξη, προϋπήρχαν ή προσέθεσαν σ' αυτές τις τρεις πρώτες αιτίες που ανέφερα.

Θέλουμε να κάνουμε μεταρρύθμιση; Ε, δεν μπορεί να μην ξεκινήσει κάποιος από εκεί. Δεν μπορεί να μην ξεκινήσει από τη μερική απασχόληση, την ανασφάλιστη εργασία και την ανεργία.

Είναι ποτέ δυνατόν να φανταστούμε ανθρώπους να κατοχυρώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με τέτοιους όρους εργασίας; Πώς θα το κατοχυρώσουμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό, αν θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες συνάδελφε, αυτό το λεπτό το έχετε. Άλλο μην ζητήσετε. Δεν έχει ολοκληρωθεί ο χρόνος σας ακόμα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα επιταχύνω, κυρίες Πρόεδρε.

Δεν μπορεί, είπε η κ. Υπουργός, ο συντάξιμος χρόνος να είναι μεγαλύτερος του εργάσιμου χρόνου. Μα, τι λέτε, κυρία Υπουργέ; Ακόμα κι αν έχει συμπληρώσει τριάντα πέντε χρόνια συνεχούς εργασίας, δεν μπορεί να είναι; Γιατί να μην είναι;

Όσον αφορά για τις συντάξεις που δεν μειώνονται, είναι ψευδής ισχυρισμός. Δεν είναι μόνο οι επικουρικές συντάξεις που μειώνονται. Προσπτικά μειώνονται και οι κύριες συντάξεις μέσα από την ελλιπή χρηματοδότηση. Άλλωστε, ήδη έχουν μειωθεί οι κύριες συντάξεις και είμαστε στο στάδιο της ωρίμανσης. Δεν είναι επιχείρημα αυτό. Οι γυναίκες τίθενται εκτός αγοράς εργασίας και οι νέοι με χειρότερο μέλλον από το παρόν των γονιών τους.

Το ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης γενεών επιβαρύνει την ίδια την ελληνική κοινωνία και τους ίδιους τους εργαζόμενους με τον τρόπο που οργανώνεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο χρόνος είναι πολύ λίγος για ένα τέτοιο τεράστιο θέμα. Τελιώνω, λοιπόν, λέγοντας ότι υπάρχει σωρεία υπομνημάτων όλων των εργατικών και επαγγελματικών ενώσεων. Όλοι διαμαρτύρονται. Και έχω έναν τεράστιο φάκελο, ο οποίος έχει έρθει και σε εσάς και σε όλους. Μπορούμε να το αμφισβητήσουμε;

Θα ήθελα να κλείσω με μία επισημάνση, μια και προέρχομαι από το χώρο του φαρμάκου, από το χώρο των φαρμακείων και των υγειονομικών. Το Τ.Σ.Α.Υ. έχει έναν λογαριασμό, το λογαριασμό των μονοσυνταξιούχων. Τον έχουν αναστήσει οι ίδιοι οι υγειονομικοί. Με το άρθρο 38 παράγραφος 5, κυρία Υπουργέ, δίνεται η δυνατότητα να συσταθούν ειδικοί λογαριασμοί. Θα χρειαστεί μία διευκρίνισή σας. Οι θεσμοθετημένοι καταργούνται; Οι υγειονομικοί της χώρας έθεσαν αυτό το ζήτημα αλλά

δεν πήραν απάντηση και αγωνιούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες Δρίτσα, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα επανέλθω, κυρίες Πρόεδρε, στα επόμενα άρθρα.

Όμως, δεν είναι δυνατόν να επιμείνει άλλο αυτή η Κυβέρνηση για να υλοποιήσει ένα τέτοιο σχέδιο νόμου που έχει φέρει τόσο μεγάλη αναστάτωση στην ελληνική κοινωνία. Θα καταρρεύσει επί των συνεπειών της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός καθηγητής από το Γυμνάσιο Πεύκων Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Απόστολος Τζιτζικώστας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζουμε σήμερα στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που αποτελεί το πρώτο ουσιαστικό βήμα για την αντιμετώπιση ενός από τα βασικότερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, του ασφαλιστικού. Με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται με αίσθημα ευθύνης σε μία ακόμη δέσμευση που ανέλαβε προεκλογικά απέναντι στους πολίτες. Κρατά το λόγο της και προχωρά σε μία αυτονόητη όσο και μετριοπαθή μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Όμως, θέλω να επισημάνω ότι το νομοσχέδιο αυτό, οι ρυθμίσεις του οποίου ωφελούν σε μακροχρόνια βάση τους μελλοντικούς δικαιούχους του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς, όμως, παράλληλα να θιγούν τα δικαιώματα της συντριπτικής πλειοψηφίας των σημερινών δικαιούχων, ψηφίζεται, δυστυχώς, μέσα σε ένα κλίμα τεχνητής κοινωνικής έντασης που δημιουργούν οργανωμένες κοινωνικές μειοψηφίες. Οργανωμένες μειοψηφίες, οι οποίες εκμεταλλεύονται την προνομιακή τους δυνατότητα να ταλαιπωρούν το κοινωνικό σύνολο, διεκδικώντας να μη θιγούν τα προνόμιά τους. Οργανωμένες μειοψηφίες που προσκλήθηκαν από την Κυβέρνηση σε διάλογο, προσήλθαν σε αυτόν με μόνη τους αντιπρόταση όμως στο σχέδιο της Κυβέρνησης να μην αλλάξει τίποτα.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος θα εγγυηθεί στους σημερινούς τριαντάρηδες ότι το σημερινό σύστημα θα μπορέσει να τους διασφαλίσει σε τριάντα – τριάντα πέντε χρόνια από σήμερα παροχές και υποστήριξη, αν δεν κάνουμε εμείς σήμερα εδώ αλλαγές.

Πού είναι η αλληλεγγύη των γενεών που τόσο εύκολα επικαλούνται κάποιοι, για να μη θιγούν τα προνόμιά τους; Έχουν αντιληφθεί οι αρνητές της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, πως υπερασπίζονται ένα ασφαλιστικό σύστημα που δεν ανταποκρίνεται στην αγορά εργασίας του σήμερα, αλλά στην αγορά εργασίας του περασμένου αιώνα;

Οι σημερινοί τριαντάρηδες και τριανταπεντάρηδες εργαζόμενοι ακούνε για τριάντα και σαράντα χρόνια εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή στον ίδιο εργασιακό κλάδο και γελούν με πίκρα, όταν για τη νέα γενιά εργαζομένων το πρόβλημα είναι η διαδοχική εργασία. Όταν για τη νέα γενιά εργαζομένων το ζητούμενο είναι η υιοθέτηση ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου που θα εγγυάται περισσότερες ευκαιρίες, καλύτερα αμειβόμενες δουλειές, αναρωτιέμαι εύλογα τι κοινό μπορούν να έχουν αυτοί οι νέοι εργαζόμενοι με τις οργανωμένες συντεχνίες ολιγών προνομιούχων.

Ακούω και κάποιους που λένε ότι για να λυθεί το πρόβλημα χρηματοδότησης και να στηριχθεί το ασφαλιστικό, αρκεί απλά να δοθούν περισσότερα χρήματα από τον προϋπολογισμό. Αυτό που φυσικά δεν λένε είναι ότι ουσιαστικά προτείνουν να επιβληθούν περισσότεροι φόροι, γιατί ο προϋπολογισμός δεν είναι μια μηχανή που κόβει χρήμα, αλλά στηρίζεται στα έσοδα που συλλέγει το κράτος από τη φορολογία. Δηλαδή ουσιαστικά προτείνουν όλο αυτό το διάστημα που προηγήθηκε να πληρώ-

σουν οι σημερινοί εργαζόμενοι, για να διατηρήσουν αυτοί τα ασφαλιστικά τους προνόμια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέοι εργαζόμενοι είναι αυτοί που επιθυμούν πρώτοι τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Οι νέοι εργαζόμενοι είναι αυτοί που έχουν πλέον κουραστεί από ορισμένους προνομιούχους κομματικούς συνδικαλιστές, που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να φροντίζουν συστηματικά τη διαφύλαξη των προνομίων τους.

Γι' αυτό, πιστεύω ακράδαντα ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος μπορεί να εξυπηρετήσει τα πραγματικά συμφέροντα του κόσμου της εργασίας, χωρίς να χρειάζεται να εξασφαλίσει την έγκριση κάποιων συνδικαλιστικών ηγεσιών, ειδικά όταν αυτές είναι κομματικά καθοδηγούμενες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος δεν θα σταματήσει, γιατί οι λίγοι και προνομιούχοι λειτουργούν ως κατεστημένο. Θα προχωρήσει, γιατί υπηρετεί το συμφέρον της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων δικαιούχων του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και κυρίως το συμφέρον της νέας γενιάς των εργαζομένων. Υπηρετεί το συμφέρον όλων των ασφαλισμένων η μείωση από εκατόν τριάντα τρεις σε δεκατρείς των φορέων και ταμείων που ανήκουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Απασχόλησης, στο οποίο -σημειωτέον- υπάγεται το 90% των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Υπηρετεί το συμφέρον των ασφαλισμένων η δημιουργία του Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών, με διασφαλισμένους πόρους από το κράτος που θα ενισχύουν το σύστημα ασφάλισης.

Νοικοκυρεύει το ασφαλιστικό σύστημα η θεσμοθέτηση της μοναδικής κάρτας για κάθε ασφαλισμένο, που θα τον ακολουθεί από την πρώτη μέρα που πιάνει δουλειά μέχρι την ώρα της σύνταξής του. Είναι προς το συμφέρον των εργαζομένων μητέρων η θεσμοθέτηση συγκεκριμένων ρυθμίσεων για την προστασία της μητρότητας και τη συμφιλίωση της εργασιακής και οικογενειακής ζωής. Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, με αποφασιστικότητα μπροστά, γιατί το σημερινό νομοσχέδιο είναι το πρώτο από τα αναγκαία βήματα εκσυγχρονισμού του ασφαλιστικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να χαϊδεύεις τα αυτιά των οργανωμένων μειοψηφιών που λένε «όχι» στις αλλαγές είναι μία τακτική που δεν υπηρετεί το κοινωνικό συμφέρον. Πιθανόν ο τρόπος αυτός να σε φέρνει πρόσκαιρα πιο κοντά στην εξουσία, όμως η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Ο τόπος και η κοινωνία δεν χρειάζονται κόμματα που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η νομή της εξουσίας. Ο τόπος χρειάζεται υπεύθυνες πολιτικές ηγεσίες, ικανές να αντιλαμβάνονται την πραγματική διάσταση των προβλημάτων και τις ανάγκες των καιρών, ικανές να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του μέλλοντος με σύγχρονα προγράμματα και ιδέες. Η Ελλάδα χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε πολιτικές ηγεσίες που διαθέτουν ρεαλιστικό τρόπο θεώρησης των πραγμάτων, κοινωνική και πολιτική υπευθυνότητα. Αυτήν την ανάγκη υπηρετεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτήν ακριβώς την ανάγκη υπηρετεί σήμερα ο Κώστας Καραμανλής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Τζιτζικώστα και ιδίως για το ότι εξοικονόμησε χρόνο.

Τώρα το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από ελάχιστους, λίγους και ισχυρούς Έλληνες που αποτελούν την πιο οικτρή μειοψηφία αυτής της κοινωνίας, όλη η υπόλοιπη ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη από ένα ασφαλιστικό σύστημα που να εγγυάται τη ζωή του ανθρώπου την περίοδο εκείνη που ο ίδιος δεν μπορεί πια να τη διασφαλίσει. Στην ελληνική γλώσσα υπάρχουν κορυφαίες έννοιες όταν τα πράγματα μιλάνε για τη ζωή στην πιο ευαίσθητη στιγμή και θα έπρεπε το ζήτημα του ασφαλιστικού να περιβάλλεται και με ευαισθησία και να εκφράζεται κάποιος με αιδώ.

Ο τελευταίος ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τζιτζικώστας, συμπύκνωσε την κεντρική γραμμή της Νέας Δημοκρα-

τίας, αποκαλώντας όσους αντιδρούν στο ασφαλιστικό «ισχυρές μειοψηφίες προνομιούχων» και «οργανωμένες συντεχνίες». Δηλαδή τους ανθρώπους που σήμερα νιώθουν να χάνουν τα λίγα που είχαν και να οδηγούνται με ασφαλή τρόπο σε δυσμενέστερη συνθήκη ζωής, η Νέα Δημοκρατία τους ονειδίζει, τους μειώνει ακόμα περισσότερο, γιατί την αγωνία της ζωής τους την εκτρέπει σε σκοπιμότητα δήθεν άλλων στόχων, έξω από την προάσπιση της στοιχειώδους αξιοπρέπειας. Αυτό που ζούμε - το είπα και στην επιτροπή, αλλά δυστυχώς η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να αρθρώσει λόγο- είναι ότι μία ολόπλευρη επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα έχει επενδυθεί με την πιο άγρια γκεμπελική τακτική. Η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί την τακτική του Γκέμπελς που συμπυκνωνόταν στο αξίωμα ότι «το μέγεθος του ψέματος δημιουργεί ένα ψήγμα αλήθειας». Και έχουμε εδώ μία μεθοδική ψευδολογία ότι δήθεν το νομοσχέδιο έρχεται να χτυπήσει κάποιους προνομιούχους την ώρα που συντρίβει όλους τους αδύναμους, δημιουργώντας μια πρωτοφανή ανισότητα ζωής, για το σύνολο των ασφαλισμένων. Αλλά δεν πρόκειται για μία τυχαία πολιτική. Είναι μία πολιτική που εντάσσεται στη συνολική αλλαγή που επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία, όχι μόνο στο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά στη βάση της οργάνωσης του ελληνικού κράτους, ως κράτους που προστατεύει στοιχειωδώς την κοινωνική συνοχή. Ο πραγματικός εγκέφαλος αυτού του νομοσχεδίου είναι ο κ. Αλογοσκούφης και το νόημα αυτού του νομοσχεδίου είναι πάρα πολύ απλό:

Ο χώρος της ασφάλισης πρέπει να μετατεθεί από τον άξονα που διασφάλιζε η έως τώρα νομοθεσία με τελευταίο κορυφαίο νόμο τον ν. 3029, ότι δηλαδή το ασφαλιστικό σύστημα είναι τριμερές, δημόσια εγγυημένο. Μεταθέτει αυτόν τον άξονα η Κυβέρνηση συνειδητά, ότι δηλαδή το ασφαλιστικό σύστημα γίνεται κομμάτι των νόμων της αγοράς.

Σήμερα τσακίζονται τα ταμεία επειδή ακριβώς πρέπει να αποσυρθεί το σκέλος της δημόσιας εγγύησης, να φύγει το σκέλος της κρατικής χρηματοδότησης. Ο στόχος είναι απλός. Σε αυτή τη φάση τη υγιή ταμεία θα αποστραγγιστούν προς την κατεύθυνση της κάλυψης των ελλειμμάτων που δημιούργησε η κυβερνητική πολιτική. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. άφησε 2.700.000.000 ευρώ κενά στη χρηματοδότηση του συστήματος, 8.000.000.000 ευρώ είναι σήμερα τα ελλείμματα με τη συγκεκριμένη συνειδητή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα υγιή ταμεία θα καλύψουν τα κενά που δημιούργησε συνειδητά η Νέα Δημοκρατία, θα κατέβουν όλοι προς τα κάτω και το επόμενο βήμα είναι να ανακηρυχθεί ότι θα υπάρχει μια κατώτατη κοινή προνοιακή σύνταξη για όλους και από εκεί και πέρα ο καθένας, σύμφωνα με τις δυνατότητές του, θα προσφεύγει στην ιδιωτική ασφάλιση.

Αυτός είναι όχι μεταρρυθμιστικός οίστρος, είναι το πρωτοφανές να ονομάζεται μία γιγάντια ανατροπή δικαιωμάτων, μία συρρίκνωση κεκτημένων, να συντριβεί η ελπίδα και η προοπτική ζωής των πολιτών και να χρησιμοποιούμε την έννοια της μεταρρύθμισης γι' αυτήν την απορύθμιση και δικαιωμάτων και κεκτημένων και ευκαιριών και σε τελευταία ανάλυση, νόμιμων διεκδικήσεων. Γιατί για εμάς, όχι μόνο για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για κάθε άνθρωπο που δεν αντιλαμβάνεται τη ζωή του ανθρώπου να είναι έρμαιο των νόμων της αγοράς, αυτό που θα έπρεπε να επιδιώκουμε είναι η βελτίωση του σημερινού ασφαλιστικού συστήματος. Γιατί το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι πρόβλημα παροχών. Αυτό που εμείς θέλουμε, γι' αυτό που εμείς εργαζόμαστε, αυτό που εμείς μπορούμε να πετύχουμε, όλοι όσοι ενδιαφερόμαστε πράγματι για την κοινωνική συνοχή, αλλά και την υγιή ανάπτυξη της οικονομίας, είναι να βελτιώσουμε τις παροχές, βελτιώνοντας το σύστημα των πόρων.

Αλλά πώς τολμά η Νέα Δημοκρατία να μιλά με τη γλώσσα που ακούγεται σήμερα στη Βουλή, όταν με ρητό, ανοικτό τρόπο όλη η πολιτική της από το 2004 είναι να στερεί πόρους από το ασφαλιστικό σύστημα, μετατρέποντας αυτούς τους κοινωνικούς πόρους σε δώρα στους ισχυρούς, είτε είναι οι 1.000.000.000 ευρώ στην «ALPHA BANK», είτε είναι οι ετήσιοι νόμοι, συνήθως τον Αύγουστο -κάτι υπάρχει σε αυτόν τον Αύγουστο- όπου απαλλάσσονται συγκεκριμένοι μεγαλο-οφειλέτες του Ι.Κ.Α.. Και προσέξτε, όταν λέμε μεγαλο-οφειλέτες το

λέμε στην κυριολεξία. Οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες, αφού έχουν εισπράξει από το κράτος τις αμοιβές τους για τις εργασίες που έχουν εκτελέσει, απαλλάσσονται με νόμο από την Κυβέρνηση από την υποχρέωση καταβολής των εισφορών, έτσι ώστε να μη μιλά η Νέα Δημοκρατία για το τερατώδες, το πρωτοφανές, να ανέλθει η εισφοροδιαφυγή από 16% το 2006 σε 21% το 2007. Και να μη μιλάμε για το γεγονός ότι όχι απλώς οι πόροι αυτοί δεν ανιχνεύονται, αλλά οι πόροι αυτοί χαρίζονται στους λίγους και ισχυρούς για να συντριβεί η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων που σήμερα ακούν για μεταρρύθμιση, την ώρα που υφίστανται μία ολόπλευρη επίθεση απορρύθμισης δικαιωμάτων.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, η έννοια της αιδούς είναι μία έννοια ισχυρή και ίσως η πιο ισχυρή έννοια στην Ελληνική γλώσσα. Από την ώρα που διαλέξατε τον δρόμο, όχι μόνο να μη σεβαστείτε τους εργαζόμενους, αλλά χωρίς αιδώ σήμερα να υβρίζετε το δίκαιο αίτημά τους για μια αξιοπρεπή ζωή, είναι φανερό ότι αυτοί οι αγώνες που σήμερα εξαπλώθηκαν σε όλη την Ελλάδα, θα γίνουν ένα ποτάμι που δεν θα ανατρέψουν απλώς την αντασφαλιστική σας νομοθεσία, θα ανατρέψουν συνολικά την αντιλαϊκή πολιτική αυτής της Κυβέρνησης.

Γι' αυτό, όχι απλώς το καταψηφίζουμε, αλλά είμαστε με αυτούς που θέλουν, μπορούν και θα επιβάλουν μία καλύτερη ζωή και μία καλύτερη πολιτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Ευθυμίου.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει κατά τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Ο κ. Απόστολος Σταύρου έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με αίσθημα υψηλής ευθύνης, υλοποιεί μία από τις βασικές προεκλογικές της δεσμεύσεις, την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Είναι μία κορυφαία, αναγκαία, επιβεβλημένη μεταρρύθμιση που εισάγει η Κυβέρνηση προς συζήτηση, χωρίς αιφνιδιασμούς, μετά από πολύμηνο και ώριμο διάλογο με τους ενδιαφερόμενους φορείς, αλλά και με τόλμη και κυρίως με γνώμονα τη βασική αρχή ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι ύψιστη μορφή κοινωνικής αλληλεγγύης ανάμεσα στις παρούσες και τις μέλλουσες γενιές.

Οι αρνητικές δημογραφικές εξελίξεις, η υπογεννητικότητα, η γήρανση του πληθυσμού, η αδήλωτη εργασία, αλλά και τα σωρευμένα ελλείμματα των ταμείων, δεν αφήνουν περιθώρια ολιγωρίας.

Είναι μία ήπια ασφαλιστική μεταρρύθμιση, η οποία δεν αλλάζει τα γενικά όρια ηλικίας, δεν αυξάνει τις εισφορές, δεν μειώνει τις συντάξεις, δεν θίγει, σε καμία περίπτωση, τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Οι περισσότερες αλλαγές έρχονται μετά από μεγάλες χρονικές περιόδους αδράνειας και απραξίας που επέδειξαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, οι οποίες δεν τόλμησαν να κάνουν τις μεγάλες τομές και αλλαγές που ήταν επιβεβλημένες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύστημα ασφάλισης διαμορφώνεται σε τρεις βασικούς άξονες: την κύρια, την επικουρική, την επαγγελματική ασφάλιση. Ο χαρακτήρας του παραμένει δημόσιος, υποχρεωτικός και αναδιανεμητικός, με στόχο τη βιωσιμότητά του, την εξοικονόμηση πόρων, τη μείωση ανεξέλεγκτων δαπανών, την καλύτερη και ταχύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του, χωρίς στρεβλώσεις και αδικίες.

Οι ενοποιήσεις των εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικών φορέων γίνονται με λογιστική αυτοτέλεια των αποθεματικών όλων των φορέων, με την ύπαρξη Ενιαίας Διεύθυνσης Επιθεώρησης Ελέγχων και Μηχανογράφησης για ουσιαστικό έλεγχο και διασταύρωση των στοιχείων, ώστε να αντιμετωπιστεί η εισφοροδιαφυγή, βασικό πρόβλημα του σημερινού συστήματος. Η αυτονομία των ταμείων αυτών αποδεικνύεται κυρίως από

τις επταμελείς Διοικούσες Επιτροπές, η πλειοψηφία των οποίων ανήκει στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους, ώστε να συμμετέχουν στις αποφάσεις του κάθε Ταμείου.

Στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου υπάρχουν στοχευμένες παρεμβάσεις, αλλά και συγκεκριμένες θεσμικές καινοτομίες, όπως το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών και υπάρχουν οι ασφαλιστικές δικλείδες, ώστε μετά από κάποια χρόνια να αντιμετωπιστεί οποιοσδήποτε τριγμός υπάρξει στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Νέες επωφελείς ρυθμίσεις θεσμοθετούνται για την προστασία της μητρότητας και οι συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις προσδίδουν κοινωνική αλληλεγγύη, ισότητα και προοπτική στο νομοθέτημα με στόχο τη θωράκιση των δικαιωμάτων των σημερινών ασφαλισμένων και συνταξιούχων, αλλά και τη διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των επόμενων γενεών.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου δεν πραγματεύεται τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων, δεν μεταβάλλει τις προϋποθέσεις και το ύψος αυτών.

Κυρία Υπουργέ, ήθελα να κάνω μία επισημάνση: Με την παράγραφο 8 του άρθρου 143 θεσπίζεται από 1-1-2013 όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση με τριάντα επτά χρόνια εργασίας. Πιστεύω ότι είναι αρκούτως σωστό και δίκαιο να μην τεθεί χρονικό όριο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι στο βάθος, ακούγεστε και ενοχλείτε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Δεν ενοχλούμαι καθόλου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν ενοχλείστε εσείς, αλλά ενοχλείται συνολικά το Κοινοβούλιο. Μέχρι κι εγώ ακούω εδώ τι λέγεται!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μπορεί να μην σας είναι ευχάριστα όλα όσα ακούγονται!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Είπε ο κ. Σταύρου ευγενέστατα ότι δεν ενοχλείται, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επαναλαμβάνω, κύριε Σηφουνάκη, ότι θα σας παρακαλέσω να μην θορυβείτε, να μην ενοχλείτε, να μην ακούγεστε.

Ορίστε, κύριε Σταύρου, συνεχίστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, να επαναλάβω ότι με την παράγραφο 8 του άρθρου 143 θεσπίζεται από 1-1-2013 όριο ηλικίας για την συνταξιοδότηση με τριάντα επτά χρόνια εργασίας.

Πιστεύω, ότι είναι αρκούτως σωστό και δίκαιο να μην τεθεί χρονικό όριο το 58ο έτος, αλλά να γίνει η ρύθμιση αυτή ανεξαρτητως ηλικίας. Θέλω να το δείτε με πολλή κατανόηση και πιστεύω ότι θα δώσετε τη λύση που πρέπει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη μέσα από τις ρυθμίσεις αυτές να καταπολεμήσει τη διαρκή κατασπατάληση των πόρων, την αδιαφάνεια, την κακοδιαχείριση και να δώσει στον Έλληνα πολίτη ένα σωστό, δίκαιο, σύγχρονο και ανταποδοτικό σύστημα ασφάλισης.

Η Κυβέρνηση με γνώμονα το συμφέρον του Τόπου ανέλαβε να δώσει λύσεις σε τεράστια χρονίζοντα προβλήματα, που μετακυλούνται από γενεά σε γενεά, λύσεις και μεταρρυθμίσεις θετικές, που θα απαλλάξουν το ασφαλιστικό μας σύστημα από τα μεγάλα λειτουργικά και δομικά του προβλήματα, εξασφαλίζοντας παράλληλα τη σωστή ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των ασφαλισμένων.

Οι πολίτες γνωρίζουν και εκτιμούν ότι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Επιθυμούν όμως και από τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης να ακούσουν συγκεκριμένες προτάσεις και όχι γενική άρνηση και γενικόλογες αοριστίες, που στοχεύουν στη δημιουργία σύγχυσης και αβεβαιότητας στους πολίτες, προκειμένου να αποκομίσουν έστω και πρόσκαιρα κομματικά οφέλη.

Χρησιμοποιήθηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασεβείς, απαξιωτικοί και υβριστικοί χαρακτηρισμοί, που δεν τιμούν τον νέο πολιτικό πολιτισμό μας. Οι πολίτες όμως δεν παρασύρονται από την πρωτοφανή βιομηχανία ψεύδους και πολιτικής εξαπάτησης.

Αποδείξατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι την κρίσιμη ώρα της συζήτησης ενός τόσο σοβαρού και σπουδαίου νομοσχεδίου ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας πήγατε στα μετόπισθεν, κολακεύσατε τους απεργούς και αγνοήσατε εκατομμύρια πολιτών που ταλαιπωρήθηκαν και δεινοπάθησαν επί πολλές ημέρες.

Οφείλω όμως να τονίσω, ότι όσοι σήμερα διαμαρτύρονται, αύριο θα ευγνωμονούν –και το επαναλαμβάνω– την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή, γιατί τόλμησε και έκανε τη μεγάλη τομή για τη διάσωση του υπό κατάρρευση ασφαλιστικού συστήματος και την εξασφάλιση των συντάξεων και για τις επόμενες γενιές. Αυτή είναι η διαφορά μας από εσάς.

Εμείς λέμε πάντα την αλήθεια στους πολίτες και λειτουργούμε πάντοτε υπέρ των πολιτών. Γι' αυτό και οι πολίτες μάς εμπιστεύονται και στηρίζουν το μεταρρυθμιστή Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σολδάτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου είναι ένα από τα σημαντικότερα νομοθετήματα που επιχειρούνται επί ημερών νέας διακυβέρνησης και που ως ζητούμενο υπενθυμίζω ότι επιχειρήθηκε ανεπιτυχώς κατά την τελευταία κυβερνητική θητεία του κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Θα ήταν αρκετά εύκολο, όπως τόνισε ο Πρωθυπουργός στη δευτερολογία του στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, να μην ασχοληθεί η Κυβέρνηση καθόλου σήμερα με το θέμα. Να αδιαφορήσει για την κατάρρευση του συστήματος, που με μαθηματική ακρίβεια επέρχεται, εάν δεν υπάρξουν οι απαιτούμενες παρεμβάσεις, οι οποίες επιχειρούνται με την προτεινόμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση και να μεταθέσει το πρόβλημα στο μέλλον.

Επιλέγουμε να είμαστε χρήσιμοι, χωρίς να σκεφτόμαστε εάν σε κάποιους δεν θα είμαστε αρεστοί. Προχωράμε στα αναγκαία εκείνα μέτρα που θα αποτρέψουν μελλοντικά αδιέξοδα, τα οποία απειλούν σήμερα τους πολλούς και κυρίως τους οικονομικά ασθενέστερους.

Στον πρώτο άξονα, στον άξονα της διοικητικής μεταρρύθμισης, ποια είναι η κατάσταση σήμερα: Αταξία, χαώδης γραφειοκρατία, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, δαιδαλώδης και αντιφατική νομοθεσία, εκατοντάδες μετέχοντες στα διοικητικά συμβούλια των ταμείων, αδυναμία ελέγχου του συστήματος.

Αποτέλεσμα: Μεγάλες διοικητικές και οργανωτικές δυσχέρειες, τεράστιο λειτουργικό και διοικητικό κόστος, αδιαφάνεια και χαμηλές αποδόσεις στη διαχείριση της περιουσίας των ταμείων, εισφοροαποφυγή, σπατάλες στις δαπάνες περιθάλψης και όχι μόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν σε ένα σύστημα η ποιότητα της ενέργειας που χαρακτηρίζει τα δομικά στοιχεία που το αποτελούν, είναι υποβαθμισμένη, όταν η αταξία και η πολυδιάσπαση είναι τα κύρια γνωρίσματά του, τότε η δυνατότητα παραγωγής θετικού έργου, είναι νομοτελειακά μηδενική. Είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα που να μη συμφωνεί αυτή την άποψη. Και βεβαίως δεν αναφέρομαι μόνο στο ασφαλιστικό.

Τι επιδιώκει η Κυβέρνηση στον πρώτο άξονα του νομοσχεδίου: Να αναβαθμίσει την ποιότητα της ενέργειας των συστατικών στοιχείων του συστήματος. Να υπάρξει η δυνατότητα παραγωγής θετικού έργου στο μέλλον. Μειώνοντας τον αριθμό των φορέων και κλάδων ασφάλισης από εκατόν πενήντα πέντε σε δεκατρείς, χωρίς ανάμειξη αποθεματικών. Με ξεχωριστούς ειδικούς λογαριασμούς της κινητής και της ακίνητης περιουσίας κάθε ταμείου, που διατηρεί την οικονομική του και τη λογιστική του αυτοτέλεια. Δημιουργώντας τις προϋποθέσεις της ηλεκτρονικής διακυβερνήσεως του συστήματος, ώστε η αταξία να γίνει παρελθόν. Με σκοπό τον εξορθολογισμό του, την ουσιαστική εποπτεία του, την επίτευξη οικονομικών κλίμακος. Χρησιμοποιώντας την ορολογία της επιστήμης της φυσικής,

μειώνουμε την εντροπία του συστήματος και αναβαθμίζουμε τη δυνατότητα παραγωγής θετικού έργου.

Είναι δυνατόν να συζητάμε ακόμα και για τα απολύτως αυτονόητα; Να μην υπάρχει πρόθεση συνεννόησης, αλλά απόλυτη και διαρκής άρνηση σε όλα; Και επειδή από το πρωί έχουμε γίνει όλοι απόφοιτοι του τμήματος στατιστικής και αναλογιστικής επιστήμης, επειδή η διατύπωση και η έκφραση «αναλογιστική μελέτη» έχει ακουστεί δεκάδες ή εκατοντάδες φορές, να πούμε τα πράγματα όπως ακριβώς έχουν:

Για ποια αναλογιστική μελέτη συζητάμε; Μιλάμε εδώ για λειτουργική ενοποίηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην οποία ασφαλώς λαμβάνονται και λήφθηκαν υπ' όψιν οι αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες υπάρχουν σε κάθε ταμείο ξεχωριστά. Αναλογιστικές μελέτες που ξεκίνησαν το 2003, κύριοι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, επί ημερών σας και ολοκληρώθηκαν το 2007 και συνεχίζουν ενδεχομένως να γίνονται και στις μέρες μας.

Με την ευκαιρία αυτή να μην αποκρύπτουμε την αλήθεια. Να λέμε τα πράγματα όπως έχουν. Μιλήσατε και όλοι γνωρίζουμε ότι πράγματι υπάρχουν ελλειμματικά ταμεία. Να πούμε ποια είναι τα υγιή και ποια τα πλεονασματικά. Να μην αποκρύπτουμε την αλήθεια.

Θα μου επιτρέψει το Σώμα να επιστρέψω πραγματικά και κατευθείαν τους απaráδεκτους χαρακτηρισμούς που ακούστηκαν από το συνάδελφο κ. Ευθυμίου περί Γκέμπελς και περί γκεμπελικής προπαγάνδας. Προπαγάνδα γκεμπελική πράττουν αυτοί οι οποίοι αποκρύπτουν την αλήθεια. Εμείς καταθέτουμε την αλήθεια, ενώ εσείς αποκρύπτετε την αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Στο δεύτερο άξονα, στον άξονα των στοχευμένων ασφαλιστικών παρεμβάσεων, ποια είναι η κατάσταση σήμερα. Διαφορετικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης σε κάθε ταμείο ως προς το φύλο, το χρόνο ασφάλισης, την οικογενειακή κατάσταση, το εάν κάποιος έχει ασφαλιστεί πριν ή μετά από το 1983, τον τρόπο υπολογισμού της κύριας ή της επικουρικής συντάξεως. Και όλα αυτά επί 155 και άρα, ένας κυκεώνας ανισοτήτων και στρεβλώσεων που κάποτε πρέπει επιτέλους να αντιμετωπιστεί.

Και βεβαίως, τα ελλειμματικά ταμεία, για τα οποία μιλήσαμε νωρίτερα, θα ήθελα να πω ότι είναι ελλειμματικά εκείνα που δεν έχουν κοινωνικούς πόρους έμμεσους ή άμεσους –γιατί τα υγιή ταμεία, αυτά που λέμε καμιά φορά ευγενή ταμεία, είναι αυτά που έχουν άμεσους ή έμμεσους κοινωνικούς πόρους. Και με το προσδόκιμο όριο ζωής να αυξάνεται και η αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους στη χώρα μας να είναι κάτι λιγότερο από 2 προς 1, ενώ η απαίτηση για ένα υγιές και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα είναι το 4 προς 1.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας αφήσουμε επιτέλους τη μυθολογία. Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο παρόν νομοσχέδιο που να αυξάνει τις εισφορές. Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο νομοσχέδιο που να μειώνει τις συντάξεις. Δεν υπάρχει κανένα άρθρο στο νομοσχέδιο που να αυξάνει τα γενικά όρια ηλικίας. Ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα δεν θίγονται. Οι δεσμεύσεις μας τηρούνται. Ο χαρακτήρας του συστήματος παραμένει δημόσιος, αναδιανεμητικός, υποχρεωτικός.

Παραμβαίνουμε σε ορισμένα ειδικά όρια ηλικίας. Με την αύξηση του προσδόκιμου της ζωής ο εργασιακός χρόνος κάποιων είναι μικρότερος κατά πολύ από το συνταξιοδοτικό. Ασφαλώς παρέχονται κίνητρα παραμονής στην εργασία. Ασφαλώς παρέχονται αντικίνητρα για την πρόωπη συνταξιοδότηση. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο η τάση για συνταξιοδότηση είναι να παραταθεί ακόμη περισσότερο από το σημείο στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Δεν συμφωνούμε, όμως, την άποψη ότι ένας πολίτης πενήντα ή πενήντα πέντε χρόνων είναι σήμερα απόμαχος. Είναι κοινωνικά άδικο για τις επόμενες γενιές. Έχει βαρύτερες παρενέργειες τόσο στο ασφαλιστικό μας σύστημα, όσο και την προσπάθειά μας να μειώσουμε την ανεργία, αφού δίνει και τη δυνατότητα στον πρόωγα συνταξιοδοτημένο να αναζητήσει νέα απασχόληση, πολλές φορές αδήλωτη, την οποία στερεί από το νεώτερο. Παρ' όλα αυτά, οι όποιες παρεμβάσεις στα ειδικά όρια ηλικίας θεσμοθετούνται σε βάθος χρόνου και σταδιακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση είναι και θέμα δεοντολογίας απέναντι στο σύστημα παραγωγής της χώρας, απέναντι σε εργοδότες και εργαζόμενους. Μια μικρομεσαία επιχείρηση τριών εταίρων, με επτά εργαζομένους, τροφοδοτεί το σύστημα με περίπου 50.000 ευρώ ετησίως για τα ταμεία των μισθωτών και τον Οργανισμό Ασφάλισης των Ελευθέρων Επαγγελματιών. Αυτοί οι πολίτες θέλουν τα λεφτά τους να πιάνουν τόπο. Τροφοδοτούν σήμερα ένα γερασμένο, ανεπαρκές, αναποτελεσματικό, ένα ετοιμόρροπο σύστημα. Απαιτούν αυτό το σύστημα να θεραπευτεί από τη χρόνια παθολογία. Αυτό πράττει σήμερα, προς αυτήν την κατεύθυνση βρίσκεται το παρόν νομοσχέδιο.

Στον τρίτο άξονα, στις θεσμικές τομές, αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι μίλησαν προηγουμένως. Θα αποφύγω να αναφερθώ σ' αυτό, προσπαθώντας να κάνω βεβαίως και οικονομία χρόνου.

Πριν τελειώσω, κυρία Υπουργέ, ως ένας εκ των Βουλευτών που υπέγραψαν την τροποποίηση για τους εργαζομένους στους συνεταιρισμούς, νιώθω την ανάγκη να καταθέσω το δικαίωμα του αιτήματος και στην Ολομέλεια σήμερα.

Επίσης, θα ήθελα να συμμεριτώ την άποψη του συναδέλφου κυρίου Κοσμίδη, αναφορικά με το γεγονός ότι τα ασφαλιστικά ταμεία καλό θα είναι στο μέλλον να κάνουν συμβάσεις με τους συλλόγους των ιατρών και των φαρμακοποιών και όχι κατευθείαν με τα μέλη των συλλόγων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι σίγουρος ότι με την ψήφιση του νομοσχεδίου γίνεται ένα πολύ σημαντικό βήμα, προκειμένου να απαλειφθούν οι στρεβλώσεις του ασφαλιστικού συστήματος, να αντιμετωπιστεί η εισφοροδιαφυγή, να σταματήσουν οι ανισότητες στις συντάξεις και οι σπατάλες στις δαπάνες περίθαλψης. Ότι δημιουργούνται οι συνθήκες για ένα δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, ένα σύστημα για το οποίο δεν θα κληθούμε να απολογηθούμε στην επόμενη γενιά εργαζομένων, αλλά αντιθέτως, με ήσυχη τη συνειδησή μας, θα μπορούμε να την κοιτάμε κατάματα.

Η νέα διακυβέρνηση είναι αφοσιωμένη στη συμφωνία που έκανε με τους πολίτες. Δεν κάνει εκπτώσεις, δεν κάνει συμψηφισμούς. Τιμά τη λαϊκή εντολή και την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, πενήντα μαθητές και μαθήτριες καθώς και έξι συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Πεύκων Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Και τώρα το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Χριστοφιλογιάννης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε εντάσσεται στο γενικότερο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που η Νέα Δημοκρατία ξεκίνησε το 2004 και συνεχίζει και κατά τη διάρκεια της δεύτερης κυβερνητικής θητείας της.

Με συνέπεια, όπως ακριβώς είχε δεσμευτεί, άνοιξε τον φάκελο «ασφαλιστικό» επιδιώκοντας εξ αρχής έναν ευρύτερο διάλογο με τα πολιτικά κόμματα και τους κοινωνικούς εταίρους.

Είναι λυπηρό ότι στην καλοπροαίρετη πρόσκληση της Κυβέρνησης ελάχιστα ανταποκρίθηκαν εταίροι και κόμματα, με το πρόσχημα ότι η Κυβέρνηση πρόσφερε διάλογο από μηδενική βάση και δεν παρουσίαζε συγκεκριμένο σχέδιο. Τώρα, οι εταίροι και τα κόμματα, που αρνήθηκαν το διάλογο, ζητούν απόσυρση του νομοσχεδίου.

Ας υποθέσουμε ότι σε μία έξαρση αυτοκαταστροφικής επιπολαιότητας η Κυβέρνηση τους κάνει το χατίρι και αποσύρει το σχέδιο νόμου. Ο διάλογος που θα ακολουθήσει σε ποια βάση θα πρέπει να γίνει; Σε μηδενική βάση; Μα, αυτό δεν το δέχτηκαν πριν από δύο μήνες. Μήπως επί τη βάσει των απόψεων και των προθέσεων της Νέας Δημοκρατίας; Μα, αυτές τις απορρί-

πτουν τώρα, σήμερα. Α, μήπως επί τη βάσει των απόψεων κάποιου άλλου κόμματος;

Ποιες είναι οι απόψεις των άλλων κομμάτων; Τα δύο απεχώρησαν και αποχωρώντας δεν είχαν καταθέσει καμία πρόταση. Από τα άλλα δύο που απέμειναν, δυστυχώς, από το πρωί μέχρι τα ξημερώματα της επόμενης μέρας ακούμε γκρίνιες, ακούμε κινδυνολογίες, ακούμε ακόμη και μελλοντολογία, αλλά δεν ακούμε συγκεκριμένες προτάσεις. Και όταν κάποια πρόταση κάπου-κάπου δείχνει ότι είναι πρόταση, βρίσκεται μέσα στο πνεύμα και στο γράμμα, πολλές φορές, του νομοσχεδίου που συζητάμε.

Με αυτές, λοιπόν, τις συμπεριφορές, αγαπητοί συνάδελφοι, βλέπετε σε τι παραλογισμούς οδηγεί η αδιέξοδη πολιτική της Αντιπολίτευσης και της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος που συνεπικουρεί. Οι κραυγές, τα συλλαλητήρια, η έλλειψη επιχειρημάτων, η διαστρέβλωση των κυβερνητικών θέσεων, η φοβικότητα για κάθε αλλαγή, η μετατροπή του κοινοβουλευτικού διαλόγου σε συνθηματολογία, ο εκμαυλισμός συνειδήσεων και η παραπλάνηση εργαζομένων και συνταξιούχων είναι εκείνα που μπορεί να προσφέρει σήμερα στην πολιτική και στην κοινωνία η Αντιπολίτευση, συνεπικουρούμενη βέβαια από την κομματικά ελεγχόμενη συνδικαλιστική ηγεσία.

Εμείς συνεχίζουμε αταλάντευτα την υλοποίηση του προγράμματός μας, υπήκοντες στην πρόσφατη λαϊκή εντολή της 16ης Σεπτεμβρίου. Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που να μην αντιλαμβάνεται πλέον το αδιέξοδο, στο οποίο οδηγείται το ασφαλιστικό μας σύστημα και να μη διαισθάνεται τον κίνδυνο ότι σε λίγα χρόνια τα εκατόν πενήντα τρία ασφαλιστικά ταμεία της χώρας θα αναγκαστούν να περιορίσουν ή να καταργήσουν συντάξεις και παροχές.

Εκτός αν το κράτος αναλάβει πλήρως την κάλυψη των ελλειμμάτων τους και το μεγαλύτερο μέρος των υποχρεώσεων τους προς τους ασφαλισμένους. Αυτό όμως θα απαιτούσε ετήσια δαπάνη ίση με το 25% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, δηλαδή θα επέφερε κατάρρευση του κοινωνικού κράτους.

Ε, αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Είμαστε εδώ για να διασφαλίσουμε, έστω και μόνοι μας, το δικαίωμα του κάθε Έλληνα και της κάθε Ελληνίδας για αξιοπρεπή σύνταξη και ασφαλή πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, προβαίνοντας στην κατά το δυνατόν ηπιότερη και πλέον ανώδυνη νομοθετική παρέμβαση, που θα έχει όμως βέβαιο αποτέλεσμα, τη βιωσιμότητα του δημόσιου αναδιανεμητικού ασφαλιστικού μας συστήματος για τις επόμενες δεκαετίες.

Η μεταρρύθμιση προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ενοποίηση ομοειδών ταμείων και την ένταξή τους σε ευρύτερους ασφαλιστικούς οργανισμούς, έτσι ώστε τα εκατόν τριάντα τρία ταμεία που εποπτεύονται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, να ομαδοποιηθούν, σε μόλις δεκατρία. Βέβαια, το Κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε διατυπώσει, ακόμη πιο προωθημένη, προχωρημένη πρόταση, την ένταξη των εκατόν πενήντα πέντε, του συνόλου δηλαδή των ταμείων, σε τρεις οργανισμούς.

Κατά τη συζήτηση, όμως, τόσο στην Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, όσο και εδώ στην ολομέλεια της Βουλής, Βουλευτές του συντάχθηκαν ολόψυχα με την προσπάθεια ορισμένων ταμείων, να παραμείνουν ανέντακτα και αυτόνομα, αυτών των ταμείων που ο ιδρυτής τους, αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, είχε χαρακτηρίσει, ως ρετιρέ. Άλλο ένα παράδειγμα πασοκικής συνέπειας προς τις διακηρυγμένες θέσεις τους.

Πείτε μας ξεκάθαρα, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρέπει ή δεν πρέπει τα ταμεία της Τράπεζας της Ελλάδος και της Δ.Ε.Η., να ενταχθούν σε κάποιον ευρύτερο φορέα; Τι φοβάστε; Να μην σας κόψει η Δ.Ε.Η. το ρεύμα; Ούτως ή άλλως τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό δεν έχετε ρεύμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεκαετίες κρατικής αβελτηρίας, υπηρέτησης πελατειακών σχέσεων, ρουσφετολογικών ρυθμίσεων, πλημμελούς ελέγχου, εισφοροδιαφυγής, αδήλωτης εργασίας και εισφοροαποφυγής, έλλειψης οργάνωσης και μηχανοργάνωσης, επέτειναν το ήδη βεβαρημένο από την αναστροφή της δημογραφικής πυραμίδας ασφαλιστικό καθεστώς.

Κανένας δεν ισχυρίστηκε ότι οι ρυθμίσεις που συζητάμε αποτελούν πανάκεια και λύνουν οριστικά το ασφαλιστικό πρόβλημα. Εξάλλου, σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη που έχουν προηγημένο και σύγχρονο ασφαλιστικό σύστημα, η πολιτεία επαγρυπνεί και προβαίνει κατά καιρούς στις απαραίτητες βελτιωτικές παρεμβάσεις. Όμως, αυτές οι ρυθμίσεις παριστούν ασφαλώς ένα τολμηρό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αν και κατά την άποψη άλλων, θα μπορούσε να είναι και τολμηρότερο.

Η θεσμική αλλαγή για την προστασία της μητρότητας έχει ως αποτέλεσμα τη στήριξη της μητέρας, κατά την ευαίσθητη περίοδο που τα παιδιά της χρειάζονται τη συνεχή παρουσία της. Στις σύγχρονες κοινωνίες, καμμία ασφαλιστική διάταξη δεν θεωρείται δίκαιη, όταν επιτρέπει, ακόμα και σε μία γυναίκα να ασφαλιζεται επί είκοσι χρόνια και να απολαμβάνει σύνταξη και λοιπές παροχές, επί τριάντα ή και σαράντα χρόνια. Δεν νομίζω ότι αυτός ήταν ο στόχος των αγώνων του γυναικείου κινήματος, για ισότητα των δύο φύλων.

Η θέσπιση του ασφαλιστικού ταμείου αλληλεγγύης των γενεών είναι ένα ακόμη μέτρο που αναδεικνύει την κυβερνητική μέριμνα για τους νεότερους των ασφαλισμένων, καθώς και για τα παιδιά που θα εισέλθουν προσεχώς στην αγορά εργασίας. Ακόμη και αυτό το μέτρο κατηγορήθηκε από την Αντιπολίτευση και τα συνδικαλιστικά τους φερέφωνα, διότι όπως είπε ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε., στερεί τα προνομιά – η λέξη προνομιά – δική μου – ασφαλιστικά ταμεία από το 10% του κοινωνικού πόρου, που όπως είπε, είναι περιουσία τους. Το κατά πόσο κοινωνικός πόρος μπορεί να χαρακτηριστεί, ως περιουσία κάποιου ταμείου και όχι ως προσφορά, ως δωρεά, ως χάρισμα προς αυτό από το κοινωνικό σύνολο, είναι θέμα αντίληψης του καθενός. Αλλά εγώ θα ρωτήσω: Πού ήταν η Γ.Σ.Ε.Ε., όταν καταργείτο ολοσχερώς ο κοινωνικός πόρος του Τ.Σ.Α.Υ., με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου 216 της 7ης Νοεμβρίου 1997; Βέβαια, τότε δεν είχαμε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, για ποιο λόγο να αντιδρούσε η Γ.Σ.Ε.Ε.;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση των μεγάλων προβλημάτων της σύγχρονης κοινωνίας απαιτεί ρεαλισμό, αποφασιστικότητα, τόλμη και πίστη στο παρόν και στο μέλλον αυτής της πατρίδας. Αυτές τις αρετές καλούμεθα να επιδείξουμε όλοι και σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Τώρα το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Θεόδωρος Καραόγλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα αποτελεί μία σημαντική, μία κεντρική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης. Ενώ όλη η κοινωνία, τα κόμματα, οι φορείς, οι εργαζόμενοι διαπιστώνουν – είναι δηλαδή κοινώς πανθομολογούμενο – ότι το ασφαλιστικό σύστημα κινδυνεύει ακόμη και με κατάρρευση και οι αισιόδοξοι μιλούν μέσα στα δέκα έως δέκα πέντε χρόνια, ενώ οι απαισιόδοξοι βλέπουν ενωρίτερα το πρόβλημα, στα πέντε ή στα δέκα χρόνια, ενώ όλοι επισημαίνουν την ανάγκη λήψης μέτρων, ενώ όλοι μιλούν για ανάγκη αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, δυστυχώς όταν φτάνει η ώρα των κρίσιμων αποφάσεων και των προτάσεων, τότε κάποιοι «ενδύονται το μανδύα του λαϊκισμού».

Εδώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εντοπίζεται και ένα σημαντικό, ένα δομικό πρόβλημα που εκφράζεται εν τέλει με την απαξίωση της πολιτικής και τις αποστάσεις που διατηρούν οι πολίτες από την πολιτική και τους πολιτικούς. Κάποιοι, ενώ δεν συμμετέχουν στο διάλογο που γίνεται, στη συνέχεια καταγγέλλουν έλλειψη διαλόγου. Ενώ, δεν παρουσιάζουν προτάσεις εκφράζουν μόνο τις διαφωνίες και τις αντιθέσεις τους. Ξεχνούν, πως οι ίδιοι πριν από λίγους μήνες μόλις, γραπτώς πρότειναν στο πρόγραμμα τους συγχωνεύσεις των εκατόν πενήντα πέντε ταμείων σε τρία και τώρα διαμαρτύρονται για τα δεκατρία ταμεία που θα γίνουν με το νέο νομοσχέδιο. Βρίσκονται πίσω από κάθε αίτημα, δίκαιο ή άδικο, μόνο και μόνο για να κερδίσουν συμπάθεια, κάτι που αδυνατούν να κάνουν μέσω μιας σοβαρής εναλλακτικής πολιτικής πρότασης.

Είναι οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις που πριν από λίγο καιρό έλεγαν αρχικά «να» στην Αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγ-

ματος και μετά κατέβαιναν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για την αναθεώρησή του. Είναι αυτοί που αποχωρούσαν από τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος για να μην πάρουν θέση γιατί δεν είχαν θέση. Είναι αυτοί που έπαιζαν και παίζουν με τους θεσμούς και την νοημοσύνη των πολιτών, που μόλις προχθές στην κορυφαία τους εσωκομματική διαδικασία, στο Συνέδριό τους, άλλοι ζητούσαν πρόσκαιρες συνεργασίες ως σανίδες σωτηρίας προ της πολιτικής βύθισης, όπως όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν, και άλλοι μιλούσαν για αυτοδύναμη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, σαν να μην βλέπουν τι συμβαίνει γύρω τους στην κοινωνία.

Έτσι, λοιπόν, όταν έρχεται η κρίσιμη ώρα, η ώρα της κοινωνικής ευθύνης, φαίνεται η υπευθυνότητα, η σοβαρότητα και η συνέπεια του κάθε πολιτικού φορέα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αγαπητοί συνάδελφοι, ψηφίστηκε και διοικεί τη χώρα, όχι για να είναι ευχάριστη και αρεστή, αλλά για να είναι χρήσιμη.

Άλλωστε, ήταν ξεκάθαρο το πολιτικό μήνυμα που πριν από λίγες ημέρες με την παρέμβασή του ο Πρωθυπουργός της χώρας Κώστας Καραμανλής έστειλε σε όλη την ελληνική κοινωνία. Άνοιξε το θέμα και αγνοώντας το πολιτικό κόστος, γνωρίζοντας, πως οι αλλαγές θα αποδειχθούν μεσοπρόθεσμα σε όφελος του συστήματος και των ελλήνων εργαζομένων προχώρησε σε αλλαγές.

Άλλωστε, αν ακούγαμε όλους αυτούς που αντιδρούσαν εδώ και χρόνια τώρα, ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1980 θα είχαμε ενταχθεί, ούτε οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα, που ήταν η σωτηρία του συστήματος το 1990 και το 1992 θα είχαν γίνει. Σήμερα προχωρούμε σε μία μεταρρύθμιση, προχωρούμε σε αλλαγές, σε αλλαγές όμως που αναδεικνύουν το πολιτικό πρόσωπο και την ευαισθησία της Κυβέρνησης, αλλαγές ουσιαστικές, αλλά ήπιες, που στηρίζονται και εντάσσονται στο πλαίσιο των πρωθυπουργικών δεσμεύσεων και εξαγγελιών, αλλαγές που δεν αυξάνουν τις εισφορές, που δεν μειώνουν τις βασικές συντάξεις, που δεν αυξάνουν τα γενικά όρια ηλικίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε ειλικρινείς και υπεύθυνοι και όχι απλώς αρεστοί. Υπάρχουν πολλά προβλήματα που έχουν οδηγήσει το ασφαλιστικό σύστημα λίγο πριν από την κατάρρευση, κατ' αρχάς ξεκινώντας από το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας, που έχει επηρεάσει προς το δυσμενέστερο την αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους, που έχει φτάσει σε μία σχέση 1 προς 1,75. Και βέβαια, κάποτε καιρός είναι να ασχοληθούμε σοβαρά και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και να κουβεντιάσουμε για το πολύ σοβαρό πρόβλημα που λέγεται αρνητική δημογραφική εξέλιξη του ελληνικού πληθυσμού.

Άλλο πρόβλημα που έχει δημιουργήσει αυτήν την άσχημη κατάσταση στο ασφαλιστικό σύστημα είναι τα διαρκώς αυξανόμενα ελλείμματα των ταμείων, οι παθογένειες, οι ανισότητες, οι αδικίες του συστήματος, η ανεργία, η ανασφάλιστη εργασία, η έλλειψη μηχανοργάνωσης, η μεγάλη εισφοροδιαφυγή. Όλα αυτά μαζί, οδηγούν στην ανάγκη γενναίων μεταρρυθμίσεων στο ασφαλιστικό σύστημα.

Αρκεί άλλωστε να αναφέρω, πως, αν δεν γίνουν παρεμβάσεις, το σύστημα τα αμέσως προσεχή χρόνια, θα έπρεπε να χρηματοδοτείται κατά 25% με βάση τους πόρους του Α.Ε.Π., πράγμα που σημαίνει λιγότερα χρήματα για άλλες κοινωνικές δράσεις, για τα σχολεία, για την άμυνα, για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Οι αλλαγές, λοιπόν, αυτές, υπηρετούν την ανάγκη για ένα δίκαιο σύστημα. Είναι αλλαγές για τη νέα γενιά, δίχως παράλληλα να θίγονται ώριμα δικαιώματα και παροχές. Κεντρικός άξονας της μεταρρύθμισης είναι η ενοποίηση των εκατόν πενήντα πέντε ασφαλιστικών ταμείων σε δεκατρία, πέντε κύριας σύνταξης, έξι επικουρικής και δύο προνοίας.

Επιπροσθέτως, αίρονται οι αδικίες και οι στρεβλώσεις με μια ισονομία σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας, το χρόνο ασφάλισης και το ύψος των συντάξεων, έτσι ώστε να μην υπάρχουν στο ασφαλιστικό σύστημα «πατρίκοι και πληβείοι», δίχως επαναλαμβάνω να θίγονται ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αλλά και με έναρξη εφαρμογής στην ουσία του συστήματος σε βάθος χρό-

νου, από το 2013.

Μία άλλη σημαντική διάσταση των αλλαγών είναι τα αντικίνητρα για την πρόωρη συνταξιοδότηση, η οποία πάντως διατηρείται. Κίνητρα επομένως για την παραμονή στην εργασία, ειδικά τώρα με την άνοδο του προσδόκιμου ορίου ζωής, αντικίνητρα για την πρόωρη συνταξιοδότηση.

Επίσης, προβλέπεται έλεγχος των δαπανών και της εισφοροδιαφυγής μέσω της ηλεκτρονικής ενιαίας κάρτας ασφαλισμένου, ενώ βασικός πυλώνας του συστήματος που αναδεικνύει το κοινωνικό πρόσωπο των αλλαγών είναι η αλληλεγγύη των γενεών και η προστασία της μητρότητας.

Έτσι δημιουργείται το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, ένα ταμείο το οποίο θα χρηματοδοτείται από πόρους, σ' ένα ποσοστό από το Φ.Π.Α., από τις αποκρτικοποιήσεις, από τον κοινωνικό πόρο των ταμείων. Το ταμείο αυτό θα λειτουργεί ως κουμπαράς. Κανείς δεν θα μπορεί ως το 2019 να το ανοίξει, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα ικανό κεφάλαιο για να στηρίξει το σύστημα στο μέλλον και να αποτρέψει τον ορατό κίνδυνο κατάρρευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό και η βιωσιμότητά του είναι εθνική υπόθεση. Δεν χωρούν αντιπαραθέσεις και μικροπολιτική προσέγγιση, ειδικά όταν όλες οι πτέρυγες βλέπουν και μιλούν για την ανάγκη τομών και παρεμβάσεων και μάλιστα εγκαιρών.

Η Κυβέρνηση θα μπορούσε να πει πως δεν αγγίζει το θέμα, πως δεν αναλαμβάνει το πολιτικό κόστος. Αυτό όμως θα ήταν πράξη πολιτικής ανευθυνότητας και η ιστορία και η διαδρομή του Κώστα Καραμανλή έχει αποδείξει ότι δεν συντάσσεται μ' αυτές τις λογικές.

Απευθύνω, λοιπόν, σε όλους σας, έστω και την τελευταία στιγμή έκκληση για υπευθυνότητα, ειδικά για υπευθυνότητα γύρω από μία πρόταση ενός νομοσχεδίου που δεν θίγει τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα του συστήματος, που προχωρά στην απαραίτητη διοικητική μεταρρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διατηρεί ουσιαστικά την οικονομική αυτοτέλεια των ταμείων, δεν αιφνιδιάζει, καθώς οι αλλαγές γίνονται σταδιακά και ξεκινούν από το 2013 και φυσικά κινείται μέσα το πλαίσιο για το οποίο η Κυβέρνηση είχε μιλήσει ήδη προεκλογικά, δηλαδή δίχως μεταβολή γενικών ορίων ηλικίας, δίχως μείωση συντάξεων και δίχως αύξηση των εισφορών.

Οι αλλαγές -η μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα- εξασφαλίζουν ένα βιώσιμο, ένα κοινωνικά δίκαιο ασφαλιστικό σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι μία μεταρρύθμιση ωφέλιμη για την πλατιά κοινωνία και σαν τέτοια, καλώ τους συναδέλφους, ειδικότερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να σπάσουν τα κομματικά στεγανά, να ξεπεράσουν τους δογματισμούς και τις αγκυλώσεις του χθες και να έλθουν μαζί μας στο αύριο, να σταθούν υπεύθυνα μαζί με την κοινωνία για την κοινωνία, δίνοντας θετική ψήφο σ' ένα θετικό μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο, ωφέλιμο για τον Τόπο και τους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Βασίλειος Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα μπορούσαμε να πούμε πάρα πολλά σ' αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια όμως είναι ότι δεν υπήρξε πάρα πολύς χρόνος για να γίνει σοβαρή συζήτηση. Ένα πολύ μεγάλο ζήτημα της ελληνικής κοινωνίας, όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση, δυστυχώς, έρχεται με διαδικασίες express και με μία κοινοβουλευτική διαδικασία η οποία δεν δίνει το περιθώριο και τη δυνατότητα να αναπτυχθούν όλες οι απόψεις ειδικά στην περί των άρθρων συζήτηση. Επειδή όμως εγώ έχω ξεμείνει από τον επί της αρχής κατάλογο, θα μείνω περισσότερο σε έναν σχολιασμό επί της αρχής του νομοσχεδίου και θα πω τα εξής:

Η κοινωνική πολιτική της οποίας ένας πυλώνας είναι η κοινωνική ασφάλιση και την οποία θα πρέπει να υπηρετεί μία κυβέρνηση η οποία θα έπρεπε να επιδείξει τη στοιχειώδη ευαισθησία απέναντι σ' αυτό που λέμε κοινωνικό σώμα, εδώ νομίζω ότι δοκιμάζεται ιδιαίτερα. Και γιατί: Καλούνται στο μεγάλο ζήτημα του ασφαλιστικού προβλήματος της χώρας μας οι εργαζόμενοι να πληρώσουν το μεγαλύτερο μερίδιο της ευθύνης και του βάρους ώστε να ανταπεξέλθει το σύστημα στον προορισμό του, δηλαδή να εξασφαλίζει τη σύνταξη και την υγειονομική κάλυψη. Την ίδια στιγμή, ενώ οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να ξεφύγουν -και αυτό είναι γνωστό- η εργοδοσία και το κράτος ξεφεύγουν συστηματικά. Εκεί λοιπόν πρέπει να δούμε ποιες είναι οι πολιτικές ευθύνες, οι ιδεολογικοί προσδιορισμοί και πως μια κυβέρνηση βλέπει το ρόλο της.

Πώς θα μπορούσε η εργοδοσία, ας πούμε, να συνεισφέρει στη λύση του προβλήματος; Με τον έλεγχο και την πάταξη της εισφοροδιαφυγής. Η Κυβέρνηση η σημερινή έχει δείξει τέτοια δείγματα γραφής; Εγώ θα σας πω όχι. Μόνο οι τέσσερις ρυθμίσεις, σ' αυτήν την τετραετή θητεία της, δείχνουν και σηματοδοτούν προς την εργοδοσία τη δυνατότητα να χρωστάει και με μία ρύθμιση να εξασφαλίζεται και να μένει στο απυρόβλητο. Όταν παίρνει η εργοδοσία αυτό το μήνυμα από την Κυβέρνηση -την εκάστοτε κυβέρνηση- τι θα κάνει; Όποια κυβέρνηση κάνει αυτές τις ρυθμίσεις δεν μπορεί να έχει την απαίτηση μετά από την εργοδοσία να μην εισφοροδιαφύγει. Άρα, ο ένας πυλώνας του συστήματος χωλαίνει και χωλαίνει και με κυβερνητική ευθύνη.

Το κράτος -να πιάσουμε τον άλλο πυλώνα- είναι εντάξει στις υποχρεώσεις του; Βοηθάει και στηρίζει στην αντιμετώπιση του προβλήματος; Όχι. Αν αληθεύουν και ευσταθούν τα νούμερα τα οποία έχουμε στη διάθεσή μας, τότε φαίνονται τα μεγάλα ελλείμματα και οι μεγάλες ελλείψεις των χρηματοδοτήσεων του ασφαλιστικού συστήματος από τη μεριά του κράτους. Θα μου πει κάποιος, υπάρχουν ιεραρχήσεις στο τι χρηματοδοτεί ένα κράτος, μια κυβέρνηση. Αλλά ρωτώ εγώ πάλι: Αν η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι πρώτη ιεράρχηση και πρώτη σημαντικότητα προτεραιότητα για μία κυβέρνηση, τότε τι είναι;

Μήπως είναι το να καλύπτουμε ψηφοθηρικά τους ψηφοφόρους μας, βάζοντας κονδύλια για ανώφελους και χωρίς αξία διορισμούς; Το λέω σαν παραδείγμα. Ή μήπως το να καλύπτουμε τις οικονομικές ή τις διαχειριστικές αταξίες τις οποίες κάνουμε; Και έχουν έρθει εδώ τέτοιες διατάξεις και προς έκπληξη μας έχουμε δει να τις ψηφίζετε. Μιλώ για τα ομόλογα και την κάλυψη αυτών.

Εκεί, λοιπόν, είναι αυτή η μεγάλη αντίφαση που παρουσιάζει αυτή η Κυβέρνηση, δηλαδή, στο να μην συμμαζεύει τη δικιά της υποχρέωση, ως κρατική συνεισφορά για τη λύση του ασφαλιστικού ζητήματος, στο να μην πιέζει και να μην εξασφαλίζει με ελεγκτικό τρόπο το να καταθέσει η εργοδοσία το δικό της μερίδιο και να επιδεικνύει μία σκληρή στάση απέναντι στον εργαζόμενο, ώστε να τον πιέσει να συνεισφέρει μεγαλύτερο ποσοστό στη λύση του προβλήματος. Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα του να πούμε ότι η συγκεκριμένη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει πολύ συγκεκριμένη ιδεολογική και πολιτική κατεύθυνση και χροιά στην πολιτική της. Είναι αντιλαϊκή, είναι αντιδραστική, είναι συντηρητική κι είναι μία πολιτική η οποία, στην τελική ανάλυση, εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές στοχεύσεις.

Με έκπληξη άκουσα από πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και από την ηγεσία της Κυβέρνησής, τον κ. Καραμανλή, να λέγεται ότι θα γίνει ένας εξορθολογισμός με την σύμπτυξη των Ταμείων, ότι θα εξοικονομηθούν χρήματα, θα υπάρξει αυτό το οποίο όλοι ευχόμαστε. Όμως, κυρία Υπουργέ, εδώ πρέπει να μας δοθούν βασικές απαντήσεις σε ζητήματα, όπως: Το 2004 το ΙΚΑ είχε πλεόνασμα, καταγεγραμμένο επίσημα, 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Το 2008, αυτή τη στιγμή, υπάρχει ενάμισι δισεκατομμύριο έλλειμμα; Υπάρχει. Το ερώτημα το δικό μου ξέρετε ποιο είναι; Τα 3.000.000.000 ευρώ, για να καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός που παρακολουθεί τη συζήτηση σήμερα, κοντά στο 1.000.000.000.000.000 δραχμές, -δηλαδή σε τέσσερα χρόνια «ανοίχτηκε» το Ι.Κ.Α. 1.000.000.000.000 παλιές δραχμολές- πού πήγαν; Ο μακαρίτης ο Βαρθολομαίος δεν μπορεί

να μας το πει τώρα. Είναι μακαρίτης. Ποιος μπορεί να μας πει πού πήγε 1.000.000.000.000 δραχμούλες σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια; Τα είδε κανένας να πιάνουν τόπο ή συγκεκριμένα αυτά τα χρήματα να έχουν επενδυθεί υπέρ του λαού, υπέρ των ασφαλισμένων; Έχει βελτιωθεί κάποια Υπηρεσία ή κάποια λειτουργία του Ι.Κ.Α., ώστε να πούμε ότι εδικοιολογήθησαν κι αυτό το 1.000.000.000.000 έγινε μία γαλαντόμα πολιτική της Κυβέρνησης, ότι ας πούμε μοίρασε χρήματα για τις αυξήσεις των συντάξεων, έδωσε αυξήσεις στις συντάξεις ή φτιαχτηκε το νέο κτήριο του Ι.Κ.Α. στην Ελευσίνα, που σας έχω κάνει ερώτηση, κυρία Υπουργέ μου; «Πότε θα φτιαχτεί το νέο κτήριο στην Ελευσίνα;» σας ρώτησα. «Εις το μέλλον» μου απαντάτε. Όμως 1.000.000.000.000 δραχμούλες τις ψάχνουμε, 3.000.000.000 ευρώ σ' αυτά τα τέσσερα χρόνια.

Θα αναρωτιούνται οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., κύριε Σταύρου, φεύγοντας από το Λαύριο και πηγαίνοντας στο Κορωπί για να βγάλουν μία ακτινογραφία, γιατί στο Λαύριο δεν μπορεί να εξασφαλιστεί αυτή η στοιχειώδης δυνατότητα. Αφού 1.000.000.000.000 αυξήθηκε η χασούρα του Ι.Κ.Α.. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Το 2004 παραδόθηκε ενάμισι δισεκατομμύριο πλεόνασμα. Το 2008 είναι 1,5 μείον. Κάνω λάθος; Εκτός αν κάνω λάθος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Ποιος το πλήρωσε; Ναι, κάνετε λάθος.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν είναι πλεόνασμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Για να μην πάω και μιλήσω περί των Ταμείων. Τα ελλείμματα ήταν 2,7 το 2004 κι είναι 8.000.000.000 ευρώ το 2008. Και ερωτώ: Υπήρξαν αυξήσεις, κύριε Βαγιώνα μου, στις συντάξεις;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Όχι. Γιατί τα πλήρωσε η Νέα Δημοκρατία μόλις ήρθε, τα 6,5 εκατομμύρια ευρώ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας απάντησα το πρωί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Βαγιώνα μου, υπήρχε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ πλεόνασμα στο Ι.Κ.Α. και τώρα υπάρχει 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα. Ερωτώ τον ελληνικό λαό αν αυτά τα 3.000.000.000 ευρώ έχει νιώσει ότι τα έχει βάλει στην τσέπη του σαν αύξηση στις συντάξεις ή τα έχει δει ως βελτίωση των καταστημάτων του ΙΚΑ σε κάθε περιοχή ή σε κάθε πόλη. Ο καθένας να αναλογιστεί τι γίνεται στην περιοχή του. Το βλέπει ο ελληνικός λαός; Εγώ τουλάχιστον το λέω και έφερα δύο παραδείγματα.

Ή στο ΙΚΑ των Άνω Λιοσίων έχουμε πει να γίνουν παρεμβάσεις, να φτιαχτεί το ΙΚΑ στα Άνω Λιόσια. Δεν έχει γίνει ούτε μία παρέμβαση.

Και ερωτώ: Πού πήγαν αυτά τα ελλείμματα; Πού πήγαν αυτά τα χρήματα; Και λέω: Εκτός από το μακαρίτη, ποιος άλλος μπορεί να μας απαντήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που θέλω να πω είναι το εξής. Είναι τουλάχιστον αδόκιμο αυτή η Κυβέρνηση να έρχεται εδώ πέρα και να ομιλεί περί συμμαζεμάτος και μεταρρυθμίσεως –τα περί μεταρρύθμισης είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο που μπορεί να ακουστεί σε αυτήν τη χώρα– είναι τουλάχιστον αδόκιμο και άστοχο να έρχεται αυτή η Κυβέρνηση να συζητάει και να θεωρεί ότι κάνει μία παρέμβαση εξορθολογισμού του συστήματος.

Με το σύστημα αυτό, όπως διαμορφώνεται τώρα με τη νομοθετική παρέμβαση της Νέας Δημοκρατίας, είναι σίγουρο ότι τη νύφη θα την πληρώσει ο ελληνικός εργαζόμενος λαός, οι γυναίκες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Και μάλιστα η ελληνική οικογένεια θα επιβαρυνθεί πλήρως με την παράταση των πέντε παραπάνω χρόνων στον εργατικό βίο της γυναίκας.

Αυτό δείχνει τη νοοτροπία, δείχνει την κατεύθυνση, δείχνει την πολιτική χροιά που έχει αυτή η Κυβέρνηση και εμείς δεν μπορούμε να συμπτράξουμε καθόλου.

Ως προς αυτά που είπε ο προηγούμενος συνάδελφος περί συναινεσως, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε και μην γυρίζετε στον προηγούμενο συνάδελφο. Ελάτε, σας παρακαλώ, για να πάμε στον επόμενο συνάδελφο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Συναινεση δεν μπορεί να υπάρξει, μόνο ρήξη με αυτές τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και ένας συνοδός καθηγητής από το 1ο Γυμνάσιο Λευκάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτριος Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυρία Υπουργός ξεκίνησε χθες την ομιλία της με ένα ερώτημα: «Θέλετε ή δεν θέλετε λύση του ασφαλιστικού;» μας είπατε, κυρία Υπουργέ. Και απαντήσατε η ίδια, για λογαριασμό μας ότι δεν θέλουμε, ερμηνεύοντας την αρνητική στάση μας στο συζητούμενο νομοσχέδιο ως άρνηση λύσης.

Κυρία Υπουργέ, δεν θέλουμε τη λύση που προτείνετε εσείς, γιατί δεν είναι λύση, γιατί με το νομοσχέδιο μειώνεται το επίπεδο κοινωνικής προστασίας των ασφαλισμένων. Θυμίζουμε τη λαϊκή ρήση που λέει: Ότι «όταν πονά το κεφάλι, το κόβουμε και ησυχάζουμε». Αυτό κάνετε, αλλά δεν θα ησυχάσετε.

Οι εργαζόμενοι ξεσηκώθηκαν και δεν θα σας αφήσουν να εφαρμόσετε τις διατάξεις του νομοσχεδίου που καταργούν τα δικαιώματά τους. Αγωνιζόμαστε μαζί τους και στηρίζουμε τον αγώνα τους. Ζητήσαμε να αποσύρετε το νομοσχέδιο και να ξεκινήσει ειλικρινής διάλογος που δεν έγινε. Αρνείστε! Θα το αποσύρουμε εμείς, όταν γίνουμε κυβέρνηση.

Στα τέσσερα χρόνια που κυβερνάτε, κινήθηκαν με σχεδιασμό και στρατηγική αποδόμησης του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος. Με περιοδικές δηλώσεις, είτε του τότε Υπουργού Απασχόλησης είτε του Προέδρου της λεγόμενης Επιτροπής Σοφών, καλλιεργούσατε την ανασφάλεια και το φόβο στους ασφαλισμένους, για να διαψεύσετε μετά αυτά που δηλώνατε και ξανά επανερχόσαστε σε ένα παιχνίδι διαμόρφωσης της κοινής γνώμης, για να δεχθεί τις προτεινόμενες σήμερα επώδυνες ρυθμίσεις.

Μ' αυτό τον τρόπο, καταφέρατε να διώξετε με πρόωρες και μειωμένες συντάξεις χιλιάδες εργαζόμενους. Το 2007 οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις αυξήθηκαν 40%. Παράλληλα, με συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής φορτώσατε το ασφαλιστικό σύστημα με περισσότερα βάρη, για να μας πείτε σήμερα ότι το σύστημα καταρρέει, εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα. Ποια μέτρα; Ποια μέτρα αποτυπώνονται στο νομοσχέδιο που προτείνετε;

Πρώτα-πρώτα, μείωση των επικουρικών συντάξεων από 40% έως 69% και των πρόωρων συντάξεων έως 30%. Αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών με ανήλικο παιδί κατά πέντε έτη. Όριο ηλικίας τα πενήντα οκτώ έτη με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης. Σήμερα δεν υπάρχει τέτοιο όριο. Αύξηση ορίων ηλικίας για τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά. Βίαιη ενοποίηση Ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, ελλειμματικών και πλεονασματικών, για να ισοπεδώσετε, για να εξισώσετε τις συντάξεις, προς τα κάτω βέβαια. Αυτός είναι ο στόχος.

Ο κ. Καραμανλής αρνήθηκε ότι θα αυξήσει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αρνήθηκε ακόμα τη μείωση των συντάξεων.

Δύο αρνήσεις, όμως, ισοδυναμούν με μία κατάφαση. Και η δική σας κατάφαση είναι η διάλυση του δημόσιου αναδιανεμητικού ασφαλιστικού συστήματος. Δεν θα σας περάσει, όμως.

Σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συνοδεύει το νομοσχέδιο, εξοικονομούνται για τα

ταμεία 350.000.000 ευρώ το χρόνο, ενώ στους μεγαλομετόχους των ανωνύμων εταιρειών, πριν από τρία χρόνια το 2005, θεσπίσατε διάταξη και χαρίζετε στους βιομήχανους, στους τραπεζίτες, στους μεγαλέμπορους 1.000.000.000 ευρώ το χρόνο με φοροαπαλλαγή. Αν δίνετε στα ταμεία το 1/3 απ' αυτά τα λεφτά, δεν θα χρειαζόταν το νομοσχέδιό σας.

Όμως, εσείς, εκτός απ' αυτό, φροντίσατε να φορτώσετε στο Ι.Κ.Α. και τις υποχρεώσεις των τραπεζιτών. Ο αποδημήσας Βαρθολομαίος, Διευθυντής του Ι.Κ.Α., δήλωνε στις 22-6-2005, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής ότι το αναλογιστικό έλλειμμα των ταμείων κύριας ασφάλισης της Εμπορικής, της Αγροτικής και της Ε.Τ.Β.Α. υπερβαίνει τα 9.000.000.000 ευρώ και το έλλειμμα των ταμείων επικουρικής ασφάλισης των ιδίων τραπεζών είναι 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τα χαρίζετε στους τραπεζίτες και τα φορτώσατε στο Ι.Κ.Α., επιβαρύνοντάς το. Το ίδιο κάνατε πρόσφατα με την «ALPHA BANK». Ένα δισεκατομμύριο ευρώ χαρίσατε. Στο Ι.Κ.Α. και αυτά. Η εθελουσία έξοδος του Ο.Τ.Ε. το ίδιο. Ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Και αυτά μόνο στο Ι.Κ.Α.

Με την πολιτική σας στο φάρμακο αλλάξατε τον τρόπο υπολογισμού των τιμών, που αυξήθηκαν κατακόρυφα. Οι φαρμακευτικές δαπάνες των ταμείων διπλασιάστηκαν και οι εταιρείες φαρμάκων παρακρατούν 180.000.000 ευρώ το χρόνο, που πρέπει να αποδίδουν στα ταμεία. Εσείς ψηφίσατε νόμο που λέει ότι θα πρέπει να αποδίδουν το 4% του ετήσιου κύκλου εξόδων των ταμείων για φάρμακα, αλλά ποτέ δεν αποδόθηκε αυτό το ποσό. Γιατί; Γιατί δεν εφαρμόζετε το νόμο που εσείς ψηφίσατε, γιατί τα ταμεία δεν κάνουν ισολογισμούς. Εσείς βάλατε καινούργιες διοικήσεις με άλλο τρόπο, μετά το σκάνδαλο των ομολόγων και με ποινή έκπτωσης είναι υποχρεωμένοι να κάνουν ισολογισμούς. Δεν τους κάνουν, παρανομούν σ' αυτό, παρανομούν και στο άλλο, δεν πληρώνουν οι φαρμακευτικές εταιρείες. Τα ταμεία χάνουν 180.000.000 ευρώ το χρόνο.

Από την άλλη, με τα περίφημα δομημένα ομόλογα ληστέψατε τα ταμεία που έχασαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ. Το ακριβές ύψος δεν το γνωρίζουμε ακόμα, γιατί δεν φέρατε ποτέ στη Βουλή τα στοιχεία που εμείς σας ζητήσαμε. Υποτίθεται ότι η υπόθεση διερευνάται από τη δικαιοσύνη. Ελπίζουμε να μην καταλήξει σε παρόμοιο συμπέρασμα με αυτό των υποκλοπών.

Η εισφοροδιαφυγή οργιάζει και υπολογίζεται σήμερα σε 6.000.000.000 ευρώ ετησίως. Με διαρκείς ρυθμίσεις των χρεών των εργοδοτών στα ταμεία, που υπερβαίνουν τα 4.000.000.000 ευρώ, ουσιαστικά αυξάνετε την εισφοροδιαφυγή και στερείτε τεράστιους πόρους από τα ταμεία.

Όμως, εκτός από τη μαύρη εργασία στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας και το ίδιο το κράτος ακολουθεί την ίδια πρακτική. Με την ανασφάλιση εργασία δεκάδων χιλιάδων απασχολούμενων με το πρόγραμμα «STAGE», τα ταμεία χάνουν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Και δεν είναι μόνο αυτό. Είναι η κοροϊδία, είναι η ομηρία, είναι ο εξευτελισμός αυτών των νέων που λέτε πως γι' αυτούς αγωνίζεστε, ότι θα τους μονιμοποιήσετε, ότι θα τους διορίσετε. Βέβαια, αυτά είναι τα δικά σας παιδιά, γιατί τα άλλα είναι άλλου Θεού και δεν χρειάζονται ούτε ελπίδα.

Ακόμα, το κράτος δεν εξοφλεί τις δικές του υποχρεώσεις, που ανέρχονται σήμερα σε 8.000.000.000 ευρώ. Αν λογαριάσει κάποιος τα παραπάνω ποσά, ξεπερνούν τα 30.000.000.000 ευρώ, όταν συνολική περιουσία των ταμείων είναι 26.000.000.000 ευρώ. Και μετά μας λέτε ότι υπάρχει οξύ πρόβλημα στο ασφαλιστικό ζήτημα. Εσείς το δημιουργήσατε, γιατί στην ιδεολογία σας, στη φιλοσοφία σας και στην πολιτική σας απουσιάζει το κοινωνικό κράτος.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα του ασφαλιστικού ζητήματος είναι το πρόβλημα των πόρων που εσείς του στερηθήσατε σκόπιμα. Αν υπήρχαν αυτά τα χρήματα στα ταμεία, δεν θα μιλάγαμε σήμερα για σοβαρό πρόβλημα, αλλά για πονοκέφαλο, που και αυτός πρέπει να αντιμετωπιστεί, όχι, όμως, με τον τρόπο που προτείνετε εσείς, αλλά με αναλογιστικές μελέτες, αποτίμηση ελλειμμάτων, καταγραφή χρεών κράτους-εργοδοτών, καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, καταγραφή δημογραφικού προβλήματος και βέβαια, ουσιαστικό διάλογο με τους εργαζόμενους -που εσείς δεν κάνετε- για την εκπόνηση σχεδίου εξυγίανσης των

ταμείων.

Εμείς έχουμε πρόταση. Το λέω, γιατί ο κύριος συνάδελφος, ο κ. Καραόγλου, προηγουμένως είπε ότι δεν έχουμε. Την κατέθεσε χθες ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Γιώργος Παπανδρέου, στην ομιλία του. Την κατέθεσε πριν από λίγο καιρό που έγινε συζήτηση εκτός ημερήσιας διάταξης για το ασφαλιστικό. Υπάρχει στο πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πήρατε και μία βασική πρόταση -εσείς το ομολογήσατε- για την ίδρυση ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών, αλλά τη διαστρέψατε, βέβαια, γιατί εμείς δεν προβλέπουμε χρηματοδότηση με τον τρόπο που εσείς προτείνετε.

Με τις πολιτικές σας, με τις επιλογές σας, ακυρώνετε σταδιακά το δημόσιο και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και το οδηγείτε σε κατάρρευση. Στο τέλος αυτής της πολιτικής σας υπάρχει μικρή εθνική σύνταξη και όποιος θέλει σύνταξη για να ζήσει, θα πρέπει να προσφύγει στην ιδιωτική ασφάλιση. Άλλωστε, το ομολογείτε στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου σας, όπου αναφέρετε την ιδιωτική ασφάλιση ως τρίτο πυλώνα του ασφαλιστικού συστήματος. Στο βάθος, λοιπόν, δεν υπάρχει κήρυξη, αλλά άνυδρη έρσημος για τους εργαζόμενους της χώρας, όσο κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία.

Εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και αγωνιζόμαστε μαζί με τους εργαζόμενους που έχουν ξεσηκωθεί σε όλη τη χώρα για την ακύρωσή του, για την ανατροπή του, για την εφαρμογή, με μία άλλη κυβέρνηση, μιας πολιτικής που είναι φιλολαϊκή, που είναι υπέρ του συμφέροντος και του μέλλοντος των εργαζομένων της κοινωνίας μας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβαρίο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα, εν μέσω διαβήματος διαμαρτυρίας των εργαζομένων όλων των κλάδων, για την «ασφαλιστική απορρύθμιση» της Κυβέρνησης. Ναι, δεν ακούσαμε λάθος. Μιλάμε για μια «ασφαλιστική κυβερνητική πολιτική».

Σε ένα κρίσιμο πρόβλημα για την ελληνική κοινωνία, για το μέλλον των εργαζομένων, για το κοινωνικό κράτος και για το επίπεδο διαβίωσης του Έλληνα πολίτη, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει μία ακόμα άναρχη και πρόχειρη παρέμβαση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του εργατικού κινήματος και αυτάρεσκα αυτό το ονομάζει «μεταρρύθμιση».

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, αναρωτηθήκατε για ποιο λόγο αυτή η βαθιά τομή, όπως την ονομάζετε, έχει παραλύσει από απεργιακές κινητοποιήσεις τη χώρα μας; Αναρωτηθήκατε, γιατί συνολικά όλες οι κοινωνικές και παραγωγικές ομάδες της χώρας μας είναι αντίθετες σ' αυτήν τη νομοθετική σας πρωτοβουλία; Αναρωτηθήκατε άραγε γιατί, ακόμα και οι ιδεολογικοί σας σύμμαχοι, βρίσκονται απέναντι σ' αυτό το νομοθετικό σας κατασκευάσμα; Είναι τελικά ανεύθυνες όλες αυτές οι παραγωγικές και κοινωνικές ομάδες στη χώρα μας και είναι υπεύθυνη μόνο η Κυβέρνησή σας;

Η απάντηση είναι πως «όχι». Δεν πρόκειται για καμμία μεταρρύθμιση, δεν πρόκειται για καμμία τομή, αλλά για ένα πρόχειρο ανακάτεμα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Η Κυβέρνηση, επικοινωνιακά και με βασικό προπαγανδιστικό επιχείρημα ότι δήθεν μάχεται κατά των προνομιούχων, κατά των ρετιρέ, κατά των κατεστημένων, φιλοδοξεί να λύσει ένα τόσο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, αναντίστοιχο των ικανοτήτων της και των δυνατοτήτων που επέδειξε τα τέσσερα χρόνια της διαδρομής της.

Επιλέγοντας και πάλι πρώτα την επικοινωνιακή διαχείριση του προβλήματος, ότι δήθεν παράγει έργο, δεν μπαίνει στον πυρήνα του προβλήματος που είναι οι υποχρεώσεις των εισφορών του κράτους και η εισφοροδιαφυγή, αλλά ενοποιεί πρόχειρα πλεονασματικά και ελλειμματικά ταμεία. Σε μία περίοδο, όπου η αξιοπιστία της Κυβέρνησης βρίσκεται στο χαμηλότερο βαθμό, φιλοδοξεί να λύσει ένα τόσο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα, με πρόχειρο και βιαστικό τρόπο, ακυρώνοντας έτσι και τις

όποιες θετικές ρυθμίσεις έχει αυτό το νομοσχέδιο.

Τα τρία «δεν» του κυρίου Πρωθυπουργού αναίρεθηκαν με ένα τέταρτο «δεν». Ότι δεν θα ισχύσουν τα τρία παραπάνω. Αναίρεθηκαν με τις μειώσεις στις επικουρικές συντάξεις, αναίρεθηκαν με τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας, αναίρεθηκαν με τις αυξήσεις των εισφορών και τις περικοπές των παροχών.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι μεταρρύθμιση κατά τη γνώμη σας οι επώδυνες αλλαγές των προϋποθέσεων, το ύψος και το είδος των παροχών των ενοποιημένων ταμείων; Είναι μεταρρύθμιση η σταδιακή αύξηση όλων των χαμηλότερων ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης; Είναι μεταρρύθμιση η αύξηση στα όρια ηλικίας στο ΙΚΑ, από 58 χρόνια στα 60 χρόνια; Είναι μεταρρύθμιση η αύξηση στα όρια ηλικίας στους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά, από τα πενήντα πέντε στα πενήντα επτά χρόνια;

Γιατί αυξάνετε τα όρια ηλικίας στους εργαζόμενους για τριάντα επτά χρόνια; Γιατί τιμωρείτε τους άνεργους σε μεγάλη ηλικία που κάνουν χρήση της πρόωρης συνταξιοδότησης; Γιατί παρά τις προεκλογικές σας εξαγγελίες, πλήττετε ιδιαίτερα τις εργαζόμενες μητέρες; Γιατί ισοπεδώνετε τον κλάδο υγείας, υποβαθμίζοντας τις παροχές του; Γιατί δεν αντιμετωπίζετε το μεγαλύτερο πρόβλημα του ασφαλιστικού μας συστήματος που είναι η εισφοροδιαφυγή, η πάταξη της οποίας κατά 20% και μόνο μπορεί να βοηθήσει στο να επιβιώσει το σύστημα για τουλάχιστον επτάμισι χρόνια επιπλέον;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Είναι μεταρρύθμιση αυτή, όταν οι ενοποιήσεις των ταμείων δεν συνοδεύτηκαν από παράλληλες αναλογιστικές μελέτες; Είναι μεταρρύθμιση αυτή, όταν φορτώνεται με νέα βάρη το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.; Είναι μεταρρύθμιση αυτή, όταν οδηγείται σε χρεοκοπία το Ε.Τ.Ε.Α.Μ., το επικουρικό του Ι.Κ.Α., με την ενοποίηση των ελλειμματικών ταμείων;

Και τέλος, αποτελεί μεταρρύθμιση ένα σχέδιο νόμου που παρουσιάζει συνταγματικές και νομικές ατέλειες, ανακρίβειες και ασάφειες ως προς το είδος των ενοποιημένων ταμείων, την αυτοτέλειά τους, την περιουσία και τη διαχείρισή της, χωρίς να υπάρχουν οι ανάλογες αναλογιστικές μελέτες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε πως η κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας δεν είναι καλή. Όλοι συμφωνούμε πως χρειάζονται αλλαγές, τομές και μεταρρυθμίσεις, αλλά πραγματικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις με πολιτική βούληση, με τόλη και αποφασιστικότητα, με αναλογιστικές μελέτες και με επιστημονικές αναλύσεις που θα εγγυώνται τη βιωσιμότητα, την αποδοτικότητα και τον κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής σας, δημιούργησε μία ανεξέλεγκτη κατάσταση, με τα ποσοστά της εισφοροδιαφυγής να αυξάνονται από το 16% στο 21%, με τις υπέρογκες ιατρικές δαπάνες, με τις οφειλές του δημοσίου να αυξάνονται από τα 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ στα 8.000.000.000 ευρώ, με την καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων με την υπόθεση των αμαρτωλών ομολόγων.

Και έρχεται σήμερα να δώσει ένα τελειωτικό χτύπημα μ' αυτό το ασφαλιστικό σχέδιο νόμου που στοχεύει στην κατάργηση της τριμερούς χρηματοδότησης, την απεμπλοκή του κράτους από τις εισφορές και την αναγκαστική στροφή του εργαζόμενου στην ιδιωτική ασφάλιση.

Η προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας για την οικοδόμηση ενός ασφαλιστικού συστήματος σύγχρονου, ορθολογικού και κοινωνικά δίκαιου καταρρέει από τη γενικευμένη αντίδραση της κοινωνίας.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό πρόβλημα σαν ένα δημοσιονομικό πρόβλημα. Δεν αντιμετωπίζει την κοινωνική ασφάλιση σαν ένα κοινωνικό αγαθό.

Απέναντι σ' αυτές τις αντιασφαλιστικές πολιτικές προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτάσσει ένα ολοκληρωμένο, μελετημένο και αξιολογημένο σχέδιο για την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος.

Προτείνει τη χρηματοδότηση των ταμείων από το κράτος και

εγγυάται την τριμερή χρηματοδότηση. Προτείνει τη σταδιακή και με συστηματικό κοινωνικό διάλογο ενοποίηση των ταμείων, την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, την διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων και την αξιοποίηση της περιουσίας τους, τη δημιουργία του Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών, τη βασική σύνταξη στα 550 ευρώ για το μεμονωμένο άτομο και στα 950 ευρώ για το ζευγάρι, την αναμόρφωση και την επικαιροποίηση του κανονισμού των βαρέων και ανθυγιεινών, σύμφωνα με τις σημερινές συνθήκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία μ' αυτό το σχέδιο νόμου της δείχνει πως εννοεί τη μεταρρύθμιση, αλλά κυρίως πως αντιλαμβάνεται το δημόσιο διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κυρίες συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Μεταρρύθμιση για τη Νέα Δημοκρατία σημαίνει το πρόχειρο ανακάτεμα πλεονασματικών και ελλειμματικών ταμείων.

Διάλογος για τη Νέα Δημοκρατία σημαίνει να συμφωνήσουν οι κοινωνικοί εταίροι στο δικό της αντιλαϊκό μονόλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κυρίες συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Κάνω την ίδια κατάχρηση χρόνου, όπως και όλοι οι συνάδελφοί μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Όχι, κανένας δεν θα κάνει κατάχρηση χρόνου. Πρέπει να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι γίνεται.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συστρατευμένο με τον Έλληνα και την Ελληνίδα εργαζόμενη, καταψηφίζει το εν λόγω σχέδιο νόμου και δεσμεύεται να προχωρήσει με πρόγραμμα και όραμα σε μία δίκαιη, φιλολαϊκή και ουσιαστική ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρίες Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Γεροντόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, εάν σε κάτι συμφωνούμε σε αυτήν την Αίθουσα είναι ότι χρειάζεται αλλαγή το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Εκσυγχρονισμό θα το ονόμαζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μεταρρύθμιση το ονομάζουμε εμείς. Το σίγουρο πάντως είναι ότι όλοι συμφωνούμε ότι χρειάζεται αλλαγή.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πιστή στις προεκλογικές της διακηρύξεις, μετά από λεπτομερή και μακροχρόνιο διάλογο με τις κοινωνικές τάξεις και τους εκπροσώπους των φρέων έφερε τη σημερινή μεταρρύθμιση στη Βουλή. Είναι μια ήπια μεταρρύθμιση, με κύριο βάρος στο διοικητικό της κομμάτι.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο κυρίως προτείνεται είναι μείωση των Ταμείων. Από εκατόν πενήντα πέντε να γίνουν δεκατρία. Με ποιο στόχο; Κατ' αρχάς, να μειωθούν οι ανελαστικές δαπάνες. Μειούμενα τα Ταμεία αντιλαμβάνονται όλοι ότι θα υπάρχουν λιγότεροι υπάλληλοι. Θα υπάρχει ένα καλύτερο μηχανογραφικό και ενιαίο σύστημα.

Δεύτερον, πάταξη της φοροδιαφυγής: Ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προηγουμένως ανέβασε τη φοροδιαφυγή σε 6.000.000.000 ευρώ ετησίως. Τρίτον καλύτερη διαχείριση των αποθεματικών και της περιουσίας των Ταμείων. Υπάρχει περιουσία η οποία πραγματικά είναι ανεκμετάλλευτη. Υπάρχουν αποθεματικά, τα οποία κανείς σήμερα δεν μπορεί να τα διαχειριστεί με τον τρόπο που είναι δομημένα τα Ταμεία.

Διαβάσαμε χθες στις εφημερίδες ότι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ανέκαλυψε διακόσιους είκοσι συγγενείς θανάτων που έπαιρναν τις συντάξεις τους, γεγονός που αποδεικνύει ότι λόγω των πολλών Ταμείων είναι πολύ πιο εύκολο σήμερα να γίνονται αυτές οι κομπίνες.

Όταν πριν από μερικά χρόνια ήταν η Νέα Δημοκρατία στην Αντιπολίτευση και ήμουν Γραμματέας Κοινωνικών Υποθέσεων

της Νέας Δημοκρατίας και κάναμε κάποιες μελέτες, είχαμε διαπιστώσει ότι σε μια χώρα έντεκα εκατομμυρίων κατοίκων υπήρχαν περίπου δεκατέσσερα εκατομμύρια ασφαλισμένοι. Δηλαδή, το ένα τέταρτο του πληθυσμού της Ελλάδος ήταν σε δύο Ταμεία. Πιστεύουμε ότι με τη διοικητική μεταρρύθμιση, όπως πραγματικά προτείνεται από την Κυβέρνηση, αυτά τα φαινόμενα, εάν δεν εκλείψουν, τουλάχιστον θα μειωθούν.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να έρθω και σε κάποιες τροπολογίες, κάποια άρθρα, για τα οποία άλλωστε τώρα συζητούμε. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να μιλήσω για την παράγραφο 9 του άρθρου 143. Είναι ένα θέμα που το συζητήσαμε και στην Επιτροπή. Κάνατε δεκτή εν μέρει την τροπολογία που προτεínαμε, αλλά θα ήθελα να σας ζητήσω να δεχθείτε αυτήν την τροπολογία ως έχει. Διότι, όταν με το νόμο «Ρέππα» δόθηκε το δικαίωμα στις αγροτικές ενώσεις να μπορούν να απολύουν τους εργαζομένους και εφόσον οι εργαζόμενοι είναι πάνω από σαράντα πέντε χρονών και έχουν είκοσι πέντε χρόνια υπηρεσίας, να μπορούν να συνταξιοδοτούνται, αυτό έγινε για ένα και μόνο λόγο: Για να υπάρξει κίνητρο στις ενώσεις, χωρίς κοινωνικό κόστος στους εργαζομένους, να μπορούν να εκσυγχρονιστούν οι ενώσεις κι έτσι να εξυγιανθούν από τα βάρη που έχουν όλα αυτά τα χρόνια.

Πιστεύω ότι είναι δίκαιο το αίτημα των εργαζομένων. Άλλωστε η πολιτεία πρέπει να έχει μια συνέχεια. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Υπουργός Γεωργίας κ. Κοντός ήταν αυτός ο οποίος υπέγραψε ο χρόνος να φθάνει μέχρι το τέλος του 2012, δηλαδή το δικαίωμα αυτό να επεκταθεί μέχρι το τέλος του 2012. Εμείς, λοιπόν, ζητούμε αυτήν την υπογραφή του κ. Κοντού να μπορέσουμε να τη διατηρήσουμε και έτσι οι ενώσεις να μπορέσουν να έχουν αυτό το δικαίωμα μέχρι το τέλος του 2012.

Επίσης, κυρία Υπουργέ, στην επιτροπή είχα φέρει μία τροπολογία για το ν. 3232/2004, με την οποία οι γυναίκες οι οποίες είχαν χωρίσει και είχαν πάρει διατροφή, εφόσον πεθάνει ο σύζυγός τους, έχουν δικαίωμα συνταξιοδότησης –να παίρνουν ένα μέρος της σύνταξης του συζύγου τους- αλλά δεν έχουν δικαίωμα να πάρουν το Ε.Κ.Α.Σ..

Και έτσι βλέπουμε, ενώ παίρνουν ένα πενιχρό ουσιαστικά επίδομα χηρείας, να μην μπορούν να πάρουν το Ε.Κ.Α.Σ. και έτσι να ζήσουν αξιοπρεπώς. Νομίζω ότι είναι δίκαιο να μπορούν να το πάρουν.

Εγώ δεν θα ήθελα να πω τίποτε άλλο, κύριοι συνάδελφοι, παρά μόνο να ζητήσω από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού να μην αποχωρήσουν, να μην ακολουθήσουν το παράδειγμα των συναδέλφων του Λ.Α.Ο.Σ και του Κ.Κ.Ε.

Όπως όταν ξεκινούσαμε τη συζήτησή μας στην επιτροπή ο κ. Μαρκόπουλος είχε αποδώσει εύσημα στο νόμο του κ. Ρέππα, κάποια στιγμή και σεις θα αποδώσετε εύσημα στο νόμο της κ. Πετραλιά, διότι εάν μη τι άλλο βάζει μία τάξη στα πράγματα της κοινωνικής ασφάλισης. Ούτε η ίδια διατείνεται ότι είναι τέλειος ο νόμος και κανείς εδώ μέσα δεν μπορεί να το ισχυριστεί. Θα μας δοθεί όμως η ευκαιρία στη συνέχεια, όταν θα εφαρμοστεί ο νόμος να κάνουμε τις αναγκαίες τροποποιήσεις. Πάντως, το σίγουρο είναι ότι η σημερινή μεταρρύθμιση θα αποτελέσει τη βάση για τον εκσυγχρονισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ για τη συντομία του χρόνου, κύριε Γεροντόπουλε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Τσιρώνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας την παραίτηση του προηγούμενου ομιλητή που ήταν στο Βήμα, του κ. Γεροντόπουλου, θα ήθελα να πω ότι έμειναν σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα αποχωρήσουμε ποτέ από τη συζήτηση στη Βουλή. Θα μείνουμε εδώ να δίνουμε τον αγώνα, να δίνουμε τη μάχη για τους εργαζόμενους, για όλους αυτούς οι οποίοι αυτές τις μέρες διαδηλώνουν, οι οποίοι δίνουν έναν τεράστιο αγώνα για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, για τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα. Θα μείνουμε στο πλάι τους να τους υπερασπιζόμαστε.

Όπως δεν αποχωρίσαμε από τη διαδικασία και από τον

δήθεν και υποτιθέμενο διάλογο που έγινε στην επιτροπή της Βουλής, έτσι δεν θα αποχωρήσουμε και από εδώ. Άλλωστε ο κ. Γεροντόπουλος γνωρίζει και ο ίδιος πάρα πολύ καλά τη σκληρότητα της Νέας Δημοκρατίας και των συναδέλφων του το 1993. Και αυτήν τη σκληρότητα της Νέας Δημοκρατίας και αυτήν την πολιτική τη γνωρίζει σήμερα ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός, όλοι οι ασφαλιζόμενοι, οι οποίοι σήμερα διαδηλώνουν στους δρόμους και οι οποίοι για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα έχουν σηκώσει ψηλά τη σημαία του αγώνα.

Σήμερα το μεσημέρι αντιπροσωπεύει του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με επικεφαλής τον Πρόεδρό μας τον Γιώργο Παπανδρέου συμμετείχαμε στη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στην Αθήνα, στη διαδήλωση και πορεία της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.. Εκεί για ένα πράγμα μας διαβεβαίωσαν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, ότι δεν θα υποστείλουν τη σημαία του αγώνα τους, ακόμα και όταν ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Και μετά την Πέμπτη, θα συνεχίσουν να δίνουν αυτόν τον αγώνα. Θα συνεχίσουν τον αγώνα τους και εμείς θα είμαστε δίπλα τους και ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα δώσουμε μαζί τους τον αγώνα.

Αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο ενδεχομένως αύριο να ολοκληρωθεί στη Βουλή και να ψηφιστεί, να ξέρετε ότι θα έχει ημερομηνία λήξεως μέχρι τις επόμενες εκλογές, στις οποίες ο ελληνικός λαός θα εμπιστευθεί και πάλι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη διακυβέρνηση της χώρας.

Εστω και την ύστατη στιγμή, οι εργαζόμενοι σήμερα, αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και άλλες πολιτικές δυνάμεις, ζήτησαν την απόσυρση του νομοσχεδίου την τελευταία στιγμή, γιατί αυτό λένε και όλες οι μετρήσεις οι οποίες έχουν γίνει.

Και επειδή, κυρία Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας αρέσκειται στις δημοσκοπήσεις, θα ήθελα να σας πω ότι η δημοσκόπηση της ομοσπονδίας των εργαζομένων στις τράπεζες, της Ο.Τ.Ο.Ε., η δημοσκόπηση της VPRC έδειξε ότι το 74% των Ελλήνων θέλει να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Στην ίδια δημοσκόπηση το 76% λέει ότι ο κ. Καραμανλής μας είπε ψέματα προεκλογικά. Και, πράγματι, ο κ. Καραμανλής εξαπάτησε τον ελληνικό λαό, υπάργαξε τη ψήφο του. Είχε πει ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, ότι δεν θα αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές, ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις.

Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε, κυρία Υπουργέ. Σήμερα, κάνετε ακριβώς τα αντίθετα πράγματα απ' αυτά τα οποία είχατε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό. Κάνετε ακριβώς τα αντίθετα, απ' αυτά για τα οποία πήρατε ψήφο από τον ελληνικό λαό.

Στην ίδια δημοσκόπηση της VPRC, το 69%, δηλαδή το 70% του ελληνικού λαού είπε ότι είναι δικαιολογημένες οι απεργίες, γιατί ο αγώνας που κάνουν σήμερα οι εργαζόμενοι στους δήμους, αλλά και στη Δ.Ε.Η. –και βλέπουμε τις συνέπειες καθημερινά είναι αγώνας που δίνουν οι εργαζόμενοι για όλους τους συνταξιούχους, για όλους τους εργαζόμενους, για όλους τους ασφαλιζόμενους και τις ασφαλιζόμενες, για όλες τις γυναίκες και για όλους τους νέους που μπαίνουν στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας σήμερα, γι' αυτούς οι οποίοι δεν ξέρουν πότε και αν θα πάρουν σύνταξη. Να αποσύρει όλο το νομοσχέδιο, η Κυβέρνησή σας και να φέρει ένα νομοσχέδιο με μία μόνο διάταξη: «Δεν δικαιούται κανένας ασφάλιση, ο κάθε Έλληνας θα είναι αναγκασμένος, θα είναι υποχρεωμένος, να δουλεύει μέχρι να πεθάνει», γιατί αυτή είναι η φιλοσοφία του σημερινού νομοσχεδίου.

Σ' ό,τι αφορά τους ίδιους τους εργαζόμενους και τον αγώνα που δίνουν, θα ήθελα, πραγματικά, να υπάρχει λίγος σεβασμός στους ανθρώπους, οι οποίοι καθημερινά ζουν με τα σκουπίδια μας. Εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε να ζήσουμε δέκα ημέρες με τα σκουπίδια μας και αυτοί οι άνθρωποι ζουν καθημερινά με τα δικά μας τα σκουπίδια. Σεβασμός, λοιπόν, απέναντι στον αγώνα που δίνουν και απέναντι σ' αυτούς τους εργαζόμενους. Σεβασμός επίσης στους εργαζόμενους της Δ.Ε.Η., οι οποίοι καθημερινά αναπνέουν το λιγνίτη, καθημερινά είναι ανεβασμένοι στα φουγάρα της Δ.Ε.Η., στις κολώνες και δίνουν έναν δίκαιο αγώνα υπέρ των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών τους δικαιωμάτων. Γι' αυτό, θα ήθελα να έχουμε μεγάλη ευαισθησία σ' αυτά τα κοινωνικά στρώματα. Γι' αυτό το 69% του ελληνικού λαού λέει ότι είναι δικαιολογημένες οι απεργίες, γιατί αυτοί οι

εργαζόμενοι, δίνουν τον αγώνα τους για όλους τους Έλληνες εργαζόμενους, για όλους τους Έλληνες συνταξιούχους, τις Ελληνίδες και τους νέους, γι' αυτούς, που σήμερα αγωνίζονται και είναι στους δρόμους και έχουν ξεσηκώσει ολόκληρο τον ελληνικό λαό, γιατί είναι αδιέξοδη η πολιτική σας, μ' αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Ήλθε σήμερα ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης στη Βουλή, για να υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Ήταν δικής του έμπνευσης αυτό το νομοσχέδιο, γιατί είχε δεσμευτεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για την έξοδο της ελληνικής οικονομίας από την επιτήρηση. Αυτή ήταν η δεσμευσή του πριν από έναν χρόνο περίπου και πέρυσι τον Ιούνιο, εξήλθε η ελληνική οικονομία από την επιτήρηση, στην οποία είχε οδηγήσει ο ίδιος.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ήρθε για να αλλάξει την πολιτική ατζέντα της χώρας, να φύγουμε από τη σκανδαλολογία. Εντάξει, να φύγουμε από τη σκανδαλολογία, αλλά δεν θα ξεχάσουμε, όμως, ούτε τον κ. Χαχόπουλο, ούτε το περιβάλλον του, ούτε τον κ. Κλαδά, ούτε τον κ. Αγγέλου, ούτε τον κ. Ανδριανό και τον ρόλο που έπαιξαν σ' αυτό το σκάνδαλο. Δεν μπορεί σήμερα όλα αυτά τα σκάνδαλα να παραγράφονται. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα δομημένα ομόλογα, αυτά τα οποία οδήγησαν στη χρεοκοπία τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε εδώ μέσα τις τροπολογίες –θα τις χαρακτηρίζα εγώ τροπολογίες της ντροπής- όπως το χάρισμα του 1.000.000.000 ευρώ στην ALPHA BANK που έχει τινάξει στον αέρα τον προϋπολογισμό, όπως τις χαριστικές ρυθμίσεις σε μεγαλοφειλέτες του Ι.Κ.Α., οι οποίοι τινάζουν στον αέρα τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως τις μη επιστροφές του 4% της φαρμακοβιομηχανίας. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι δεν χρηματοδοτήσατε το Ι.Κ.Α. με τα 12.000.000.000 ευρώ, τα οποία παρακρατάτε και πρέπει να τα δώσετε στα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι η τριμερής χρηματοδότηση του κράτους.

Θα ήθελα να πω ότι μόνο από την κατάργηση του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας και από τη φαρμακοβιομηχανία, έβγαине όλο αυτό το κόστος της μεταρρύθμισης, που υποτίθεται, θέλετε να κάνετε.

Κυρία Υπουργέ, αποσύρετε το νομοσχέδιο. Αν νομίζετε ότι με το να φέρετε ένα σκληρό νομοσχέδιο με σκληρές ρυθμίσεις, τόσο πιο γρήγορα θα ξεχάσουμε, δεν πρόκειται να ξεχάσουμε τίποτε, δεν πρόκειται ο ελληνικός λαός να ξεχάσει τίποτε, γιατί είναι τόσο σκληρές οι ρυθμίσεις για όλους τους εργαζόμενους, που δεν θα ξεχάσουμε τίποτε. Την επομένη των εκλογών, θα πάρουμε όλο αυτό το νομοσχέδιο πίσω. Γι' αυτό σας ζητούμε, έστω και την ύστατη στιγμή, να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο, να το πάρετε πίσω, γιατί είναι η μόνη διέξοδος που έχετε σαν Κυβέρνηση, ώστε να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος, όπως γίνεται σ' όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου, στα δυτικά κράτη, και στη Βουλή και με τα πολιτικά κόμματα και με την κοινωνία και με τους φορείς, για το πώς θα αντιμετωπίσουμε συνολικά, με εθνικό τρόπο το μεγάλο ασφαλιστικό ζήτημα της χώρας και να σταματήσει αυτή η λογιστική αντιμετώπιση του ζητήματος. Πίσω από τους αριθμούς, υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ξεσηκωθεί και βρίσκονται στους δρόμους. Αυτούς τους ανθρώπους θα υποστηρίξουμε και θα είμαστε δίπλα τους μέχρι τη δικαίωσή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κλείνοντας, κυρία Υπουργέ, θα σας αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα, ότι για το Ι.Κ.Α. της Άρτας, παιδεύμαστε πάρα πολλά χρόνια και είναι σε άθλιες συνθήκες και η Κυβέρνηση, δεν είχε την ευαισθησία τέσσερα χρόνια τώρα να χτίσει αυτό το Ι.Κ.Α. στην Άρτα, το οποίο είναι η μεγαλύτερη πληγή του Ι.Κ.Α. σ' ολόκληρη την Ελλάδα.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την αίσθηση ότι η μεταρρύθμιση είναι γυναίκα, είναι γένους θηλυ-

κού -και απευθύνομαι σε σας, κυρία Υπουργέ- που μαζί με τη ευαισθησία, τη συναίνεση, τη δημιουργία, την ευθύνη, την αντίσταση, τη λεβεντιά θα πολεμούσαν και θα νικούσαν τον αυταρχισμό, τον εγωισμό, τον σολοικισμό του κυβερνητικού αντιλαϊκού και αντεργατικού σχεδιασμού σας.

Λυπάμαι που δεν είναι έτσι και ανησυχώ ελπίζοντας στο ρηθέν του Σοφοκλή στον Οιδίποδα Τύραννο «χρόνος δίκαιον άνδρα και δικαίαν γυναίκα δείκνυσι μόνος». Προς το παρόν «όλες τις ανοησίες των βασιλιάδων τις πληρώνουν οι Αχαιοί» και κάνω την παράφραση ότι όλες τις αναληθείες της Κυβέρνησης τις πληρώνουν οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, ο ελληνικός λαός.

Τι ήταν το συμπέρασμα; Ειπώθηκαν πάρα πολλά πράγματα, αλλά το συμπέρασμα σήμερα εδώ και χθες, αυτές τις μέρες που συζητάμε, είναι ότι ο λαός είναι στους δρόμους, σύσσωμη η Αντιπολίτευση σας ζητάει να αποσύρετε το νομοσχέδιο κι εσείς δεν ακούτε. Δεν καταλαβαίνετε, δεν αισθάνεστε; Απλώς άκουσα τον κ. Αλογοσκούφη να ψάχνει να βρει μέσα στη σύσσωμη αυτή αντίδραση της Αντιπολίτευσης, την μείζονα και την ελάσσονα Αντιπολίτευση.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει να το κατανοήσουμε όλοι μας, ότι η πολιτική σας, η κυβερνητική σας πρακτική, η κρυφή σας ατζέντα, τα πεπραγμένα σας, όλα δείχνουν ότι δώσατε δώρα στους ολίγους ημέτερους φίλους σας, στα μεγάλα συμφέροντα και πήρατε αυτά τα χρήματα και αυτά τα δώρα από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού.

Κάνατε αναφορές στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. -αναφέρομαι και στους συναδέλφους συντρόφους της Αριστεράς- μα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γεννήθηκε από την κοινωνία μέσα από τους αγώνες. Ο Πρόεδρος μας όχι μόνο σήμερα αλλά και πάντα μαζί με όλους εμάς, βρεθήκαμε στους δρόμους και στις πλατείες, γιατί ζητούσαμε καλύτερη ζωή και γιατί καταφέραμε τα χρόνια που κυβερνήσαμε τη χώρα, να μετουσιώσουμε σε κατακτήσεις, σε κεκτημένα, τις διεκδικήσεις της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν αυτό το νομοσχέδιο αποτυπώνει τη μεταρρύθμιση που επαγγέλλεται η Κυβέρνηση στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας, τότε μιλούμε για την κυβερνητική πολιτική του παραλόγου, για την υποκρισία μεγίστης κλίμακας, για το αδιέξοδο, για τη μεγαλύτερη τραγωδία που θα βιώσουν οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, η νέα γενιά και προπαντός οι γυναίκες. Και βέβαια, εάν αυτό το νομοσχέδιο γίνει νόμος, η τραγωδία δεν θα έχει «την των τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν», εκτός και αν φύγει αυτή η Κυβέρνηση και έλθει μία άλλη κυβέρνηση πιο ευαίσθητη, με υψηλότερο αίσθημα ευθύνης και βεβαίως αποσύρει όλες αυτές τις διατάξεις.

Τέσσερα χρόνια συνεχούς και συνειδητής απαξίωσης του ασφαλιστικού συστήματος από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δημιούργησαν σήμερα αυτό το τερατώδες σχέδιο απορρύθμισης της κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης των γενεών, προκάλεσε σύγχυση, πανικό και ανασφάλεια, έφερε αδιέξοδα και καταπίεση μεγάλων, στα θεμέλια του κοινωνικού ιστού και συλλογική δυσφορία και συλλογική κατάθλιψη.

Συντελείτε κατεδάφιση, κυρία Υπουργέ, και δεν το πήρατε είδηση, καμαρώνετε! Η Κυβέρνησή σας, ευθύνεται για την κακοδιοίκηση, την υποχρηματοδότηση, την καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων, την γιγάντωση της εισφοροδιαφυγής και δεν μπορεί σήμερα εδώ, να καμαρώνει για την καταστροφή που φέρνει στους πολίτες αλλά πρέπει –το είπαν και άλλοι συνάδελφοι- να υπάρξει αιδώς.

Έχετε τεράστιες ευθύνες, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί στο όνομα του οικονομικού οφέλους, που και αυτό δεν προκύπτει από πουθενά, υπονομεύετε το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος, προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων και της ιδιωτικής ασφάλισης και στρέφετε τη μία κοινωνική ομάδα εναντίον της άλλης, κάτω από αυτό το μανδύα της ψευδομεταρρύθμισής σας.

Έτσι θα επιτύχετε τη βιωσιμότητα του συστήματος, χωρίς διαβούλευση και συναίνεση κοινωνική; Είναι γνωστό ότι δίχως

πολιτικές δίκαιης αναδιανομής του πλούτου -σας είχαμε προειδοποιήσει και σας είχαμε δώσει το σχέδιό μας- χωρίς σχέδιο για την κοινωνική επάρκεια και αποτελεσματικότητα που συνδέεται με την αύξηση της απασχόλησης και των παροχών και την ανάπτυξη των κοινωνικών υπηρεσιών παντού, δεν μπορεί να οικοδομηθεί δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα.

Καθολική, λοιπόν, η αντίδραση, πανελλαδικές και μαζικές οι διαμαρτυρίες. Όλοι οι εργαζόμενοι, όλοι οι πολίτες, διαδηλώνουν στους δρόμους και στις πλατείες, που είναι γεμάτες από το νόημα που έχει κάτι από τις φωτιές της αγωνίας του και τον ιδρώτα του κόπου τους, από τη φλόγα του ονείρου τους για το μέλλον τους.

Και εσείς, οι απίθανοι της Κυβέρνησης, πετροβολάτε τη ζωή μας, χωρίς ευαισθησία, χωρίς συγγνώμη, χωρίς ίχνος μεταμέλειας, λες και όλα σας ανήκουν. Και εσείς, οι αδιάφοροι της Κυβέρνησης, πυροβολείτε την ελπίδα μας και επευφημείτε την αυταρέσκεια της εξουσίας σας, φέρνοντας αντιλαϊκές και αντεργατικές ρυθμίσεις με τη μορφή της αναγκαστικής ένταξης στα σχέδια σας.

Κηρύξατε τον πόλεμο στην κοινωνία, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των ολίγων φίλων σας εις βάρος των πολλών εργαζομένων, της γυναίκας, της μητέρας, της νέας γενιάς, της αγρότισσας, εναντίον του συνεταιριστικού κινήματος, του συμμετοχού παραγωγού-ενεργού πολίτη της κοινωνίας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σάς κατέθεσε τις προτάσεις του από το Μάιο του 2006, αλλά βεβαίως εσείς είστε ώτα μη ακούντων. Εμείς θα δώσουμε τη μάχη μας και έξω από τη Βουλή και μέσα στη Βουλή, όπως κάναμε πάντα. Είμαστε δυναμικά απέναντί σας στις περικοπές συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στην κύρια σύνταξη, στις επικουρικές συντάξεις, στην τιμωρία που επιβάλλατε στην πρόωγη συνταξιοδότηση. Είμαστε απέναντί σας, δυναμικά, στην υπονόμευση των δικαιωμάτων των γυναικών, ιδίως των μητέρων με ανήλικα παιδιά, που τους αυξάνετε την παραμονή στην εργασία κατά, τουλάχιστον, πέντε χρόνια. Είμαστε απέναντί σας στη βία, αποσπασματική ενοποίηση των ταμείων, χωρίς αναλογιστικές μελέτες, χωρίς ασφαλιστική λογική, παραβιάζοντας και καταστρατηγώντας εργασιακά κεκτημένα, συλλογικές συμβάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου σας, αντιστρατεύονται θεμελιώδεις αρχές, που διέπουν παγίως την ασφαλιστική νομοθεσία και, κυρίως, την αρχή της αυτοδιοίκησης των ταμείων. Το Σύνταγμα ορίζει ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, διασφαλίζει και τα κεκτημένα νομοθετικά ασφαλιστικά δικαιώματα και το ασφαλιστικό κεφάλαιο και τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και τις οργανωτικές εγγυήσεις της σχετικής ασφαλιστικής σχέσης, όπως για παράδειγμα την αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης.

Μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι, υγειονομικοί, είμαστε όλοι στους δρόμους, γιατί ούτε αυτό σέβεστε. Δηλαδή και νομικά δεν έχετε κατοχυρώσει την ίδια την ασφαλιστική σχέση και στερείτε από τους ασφαλισμένους βασικές εγγυήσεις των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων και πολιτικά και οργανωτικά.

Λέτε κάπου ότι ο Υπουργός έχει την εξουσία να επιλέγει και να διορίζει τους εκπροσώπους των ασφαλισμένων στη διοίκηση ενοποιημένων ταμείων. Αυτή η πρόβλεψη εξυπηρετεί δημόσιο συμφέρον; Αιτιολογείται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Είναι μ' αυτόν τον τρόπο ορθολογικότερη, κυρία Υπουργέ, οικονομικά και αποτελεσματικότερη διοικητικά...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΜΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ποια διαδικασία, όμως; Με προκήρυξη της Βουλής.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Όχι, υπάρχει, εγκρίτων νομικών η γνωμάτευση ότι είναι αντισυνταγματικό αυτό που κάνετε. Δημεύετε τα ταμεία απ' ενός και απ' ετέρου καταργείτε και την αυτοδιοίκησή τους. Δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε σε αυτό, γιατί τελικά είναι και αντισυνταγματικές οι ρυθμίσεις σας.

Αυτό, λοιπόν, το μείγμα της αναληψίας σας και της αντισυνταγματικότητας των ρυθμίσεών σας, σας καθιστά επικίνδυνους και πρέπει, κύριοι της Κυβέρνησης, να αποσυρθείτε μαζί με την ψευδομεταρρύθμισή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κυρία Ζήση. Έχετε ήδη κάνει υπέρβαση ενός λεπτού.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Εμείς μαζί με το νομοσχέδιο που καταψηφίζουμε, σας καταψηφίζουμε συνολικά, ως τη χειρότερη Κυβέρνηση που είχε ποτέ η χώρα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Θαλασσινός θαλασσινός έχει το λόγο.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και ο κ. Τσιρώνης αναφέρθηκε στους συναδέλφους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, περί σεβασμού προς τους εργαζόμενους, πρέπει να σας πω ότι, τόσον εγώ όσο και οι συνάδελφοί μου της Νέας Δημοκρατίας, προσερχόμαστε στο Βήμα αυτό με πολύ μεγάλο σεβασμό προς τους εργαζόμενους και με υψηλό αίσθημα υπευθυνότητας.

Και δεν νομίζω να υπάρχει κανείς μέσα στην Αίθουσα αυτή, κύριοι συνάδελφοι, που να μπορεί να αντιλέξει ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα, όπως λειτουργεί σήμερα, πάσχει. Και αν εξαιρέσει κάποιος τις δύο ουσιαστικές παρεμβάσεις με τους νόμους, γνωστούς ως «νόμος Σιούφα» και αργότερα ως «νόμος Ρέππα», οι οποίοι συνέβαλαν θετικά στη λειτουργία του, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, καμμία άλλη ουσιαστική παρέμβαση δεν έγινε προς την κατεύθυνση της λειτουργίας και αποτελεσματικότητάς του.

Διαχρονικά μένουμε στη διαπίστωση ότι το ασφαλιστικό σύστημα είναι γραφειοκρατικό, αδιαφανές, αναποτελεσματικό, χωρίς ωστόσο να έχει επιχειρηθεί καμμία ριζική τομή για την αμαύρωσή του. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός της πολυνομίας, που διέπει τη λειτουργία του.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα το χαρακτηρίζει σήμερα η εισφοροδιαφυγή -ακούστη- με σχεδόν από όλους τους συναδέλφους- οι ανισότητες της σύνταξης, οι σπατάλες, η αδιαφάνεια, οι χαμηλές αποδόσεις στη διαχείριση της περιουσίας των ταμείων, οι στρεβλώσεις στην απονομή των πρόωγων συντάξεων, οι στρεβλώσεις επίσης στην ένταξη των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών και των αναπηρικών συντάξεων.

Προσωπικά δεν αντιλαμβάνομαι -και πιστεύω δεν το αντιλαμβάνονται και πολλοί άλλοι- τη λογική της λειτουργίας σήμερα, εκατόν πενήντα πέντε φορέων και κλάδων ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, υγείας και πρόνοιας.

Επίσης δεν αντιλαμβάνομαι, πού και σε τι εξυπηρετεί αυτή η κατάσταση. Βεβαίως τα αποτελέσματα αυτής της απαράδεκτης κατάστασης που σήμερα επικρατεί, τα εισπράττουν καθημερινά οι ασφαλισμένοι. Και μη μου πείτε ότι δεν γνωρίζετε την καθημερινή ταλαιπωρία τους στις συναλλαγές με τις υπηρεσίες των ασφαλιστικών ταμείων, τη γραφειοκρατία, την ταλαιπωρία για την εξυπηρέτησή τους, για τις χρονοβόρες διαδικασίες για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων τους, για την απονομή συντάξεων, τις δαπάνες νοσηλείας κ.λπ. Μη μου πείτε ότι δεν γνωρίζετε τις ανισότητες που υπάρχουν σε σχέση με τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα μεγάλα και συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα των ταμείων, την εισφοροδιαφυγή.

Αυτά τα ελλείμματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τα εξέθρεψε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Ασφαλώς όχι. Και δεν μπορεί να γίνεστε τιμητές μιας σοβαρής και υπεύθυνης προσπάθειας εξυγίανσης και αναμόρφωσης του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί έχετε τεράστιες ευθύνες. Έχετε τεράστιες ευθύνες, γιατί κυβερνήσατε αυτήν τη χώρα σχεδόν επί δύο δεκαετίες, χωρίς να ακουμπήσατε τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα της χώρας, μεταξύ των οποίων και το ασφαλιστικό.

Προτιμήσατε την εύκολη λύση της μετακύλισης του προβλήματος στις επόμενες γενιές. Και ξέρετε πολύ καλά ότι η κατά-

σταση αυτή δεν μπορεί να πάει άλλο. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορήγησε το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης το 2007 με 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2008 με 18.000.000.000 ευρώ, αύξηση 22%.

Ξέρετε ότι οι δαπάνες συνολικά του συστήματος το 2007, ανήλθαν σε 23,8 δισεκατομμύρια, δηλαδή στο 12,6% του Α.Ε.Π. και ότι σε λίγα χρόνια, αν παραμείνουν έτσι τα πράγματα, θα ξεπεράσουν το 25%, δηλαδή ποσό με το οποίο σήμερα ασκείται, η κοινωνική πολιτική για την υγεία, για την παιδεία, για τον πολιτισμό.

Μπροστά σ' αυτόν τον κίνδυνο –και δεν κινδυνολογώ– της κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, συνεπείς στην πρόσφατη εντολή του ελληνικού λαού, επιχειρούμε μια ουσιαστική και ήπια μεταρρύθμιση, που εδράζεται στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και στην αλληλεγγύη των γενεών, ενός ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο θα ενισχύει την κοινωνική συνοχή και θα αντιμετωπίζει την φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, δεν θίγονται ώριμα δικαιώματα και παροχές και, κυρίως, αντιμετωπίζονται σταδιακά και αποτελεσματικά, οι παθογένειες του ασφαλιστικού συστήματος.

Το νομοσχέδιο στηρίζεται σε τρεις βασικούς άξονες. Πρώτος άξονας, η διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση, που συντελείται με τις ενοποιήσεις-εντάξεις των ταμείων με τα άρθρα 1 έως 139. Οι εκατόν τριάντα τρεις φορείς και κλάδοι εποπτείας του Υπουργείου Απασχόλησης ομαδοποιούνται και περιορίζονται σε δεκατρείς, ενώ ο διορισμός των προέδρων όλων των ταμείων, παλαιών και νέων, θα γίνεται ύστερα από προκήρυξη, με βάση την ειδική διαδικασία του ν. 3556/2007.

Αξίζει να σημειώσω ότι το νομοσχέδιο μετά την ψήφισή του, θα είναι εφαρμόσιμο χωρίς να χρειάζεται η χρονοβόρος διαδικασία της έκδοσης κανονιστικών πράξεων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων.

Οι διοικητικές μεταβολές που συντελούνται, έχει ληφθεί πρόνοια να διευθετούνται χωροταξικά, για την αποφυγή της ταλαιπωρίας των ασφαλισμένων και των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι στα ασφαλιστικά ταμεία, διατηρούν τις εργασιακές θέσεις, τους βαθμούς, αποδοχές, ιεραρχία, τίτλους, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της μισθολογικής και ιεραρχικής τους εξέλιξης.

Δεύτερος άξονας: δεν θίγονται τα γενικά όρια ηλικίας, ενώ δίδονται κίνητρα παραμονής στην εργασία για όσους το επιθυμούν. Δεν μεταβάλλονται τα γενικά όρια ηλικίας, δεν μειώνονται οι συντάξεις και δεν αυξάνονται οι εισφορές, ενώ λαμβάνεται και ειδική μέριμνα για τη μητρότητα. Είναι το άρθρο 142.

Ο τρίτος άξονας: προωθούνται θεσμικές αλλαγές. Συγκεκριμένα δημιουργείται κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών –το άρθρο 149– με ετήσιους πόρους το 10% από τις αποκρατικοποιήσεις, το 4% από το Φ.Π.Α. και το 10% του κοινωνικού πόρου από όσα ταμεία διαθέτουν κοινωνικό πόρο.

Παράλληλα θεσμοθετείται κεντρικός έλεγχος όλου του συστήματος απασχόλησης-συνταξιοδότησης-περίθαλψης και λαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής. Είναι στο άρθρο 151.

Τέλος, κάθε πολίτης θα διαθέτει μία κάρτα μ' έναν μοναδικό αριθμό, που θα είναι απολύτως απαραίτητος για να εργαστεί, να συνταξιοδοτηθεί, να τύχει περίθαλψης, με το άρθρο 153.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό δεν είναι ζήτημα το οποίο λύνεται από τη μία στιγμή στην άλλη. Χρειάζεται συνεχείς διορθωτικές παρεμβάσεις. Χρειάζεται τόλμη και σχεδιασμό. Και είναι αλήθεια ότι, τουλάχιστον, η παρτάξη μας έχει τολμήσει να δώσει λύσεις και συνεχίζει να τολμά, ώστε και οι επόμενες γενιές να έχουν δικαίωμα στη σύνταξη και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Δυστυχώς για ακόμα μία φορά συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, φαίνεται ότι αδυνατούν να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις. Μένουν προσκολλημένοι στο παρελθόν και επαναλαμβάνουν τα ίδια και τα ίδια, ανεξάρτητα από το αντικείμενο που συζητάμε κάθε φορά, με αντιπολιτευτικές κορώνες, βαρείς χαρακτηρισμούς διαστρέβλωση της αλήθειας, άκρατο

λαϊκισμό.

Έχουμε μπροστά μας σημαντικές προκλήσεις, που πρέπει να δούμε κατάματα. Η πολιτική να κρύβουμε τα προβλήματα κάτω από το χαλί είναι επώδυνη και αναποτελεσματική και σε τελική ανάλυση επικίνδυνη.

Μ' αυτές τις σκέψεις, στηρίζω τη μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης και ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Θαλασσινέ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Γρηγόρης Νιώτης.

Επιτρέψτε μου όμως, κύριε συνάδελφε, να ανακοινώσω πρώτα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στο Μέγαρο της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Λευκάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση βρίσκεται πλέον πλήρως απομονωμένη από το σύνολο των εργαζομένων της χώρας, από το σύνολο του ελληνικού λαού.

Σήμερα ο λαός της Αθήνας, βροντοφώναξε ένα «όχι» προς τις αντιλαϊκές επιλογές της Κυβέρνησης, με βάση αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Και ασφαλώς έντρομοι όλοι οι κύριοι και οι κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, θα πρέπει να έχουν λάβει ήδη το μήνυμα της πλήρους πολιτικής αποξένωσής τους από το κοινωνικό περιβάλλον της χώρας.

Όμως, δεν είναι μόνο ο λαός της Αθήνας που έστειλε σήμερα το βροντώδες μήνυμα της πλήρους απόρριψης της αντιλαϊκής σας πολιτικής. Σήμερα, η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» αποκαλύπτει, κυρία Υπουργέ, ότι η εταιρεία VPRC, στην οποία πολλές φορές έχετε προσφύγει για τις σωστές αναλύσεις ως Νέα Δημοκρατία, σας δείχνει το δρόμο της πλήρους αποτυχίας των επιλογών, που έχετε ως Κυβέρνηση.

Ο λαός μέσα από αυτήν τη δημοσκοπήση, είπε τα δικά του αληθινά τρία «δεν», τα δικά του τρία «όχι», όχι τα ψεύτικα τρία «δεν» του κυρίου Καραμανλή, μέσω των οποίων υπαρπάξατε την μόλις τριάντα χιλιάδων ή σαράντα χιλιάδων ψηφοφόρων αυτοδυναμία, που διαθέτετε ευθραύστως στην παρούσα Βουλή.

Αποκαλύπτει η εταιρεία VPRC ότι το 74% του ελληνικού λαού, των ερωτηθέντων, ζητά να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Δεν το έχετε καταλάβει ακόμα; Κανείς δεν θέλει μια τέτοια Κυβέρνηση, μ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Το 76% του ελληνικού λαού, των ερωτηθέντων, απαντά ότι ο Καραμανλής μας είπε ψέματα. Ακούμε εδώ τους συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία, να μας επαναλαμβάνουν το ίδιο προεκλογικό παραμύθι. Ο ελληνικός λαός σας πήρε χαμπάρι. Μόνο ο φανατικός πυρήνας των οπαδών σας, εξακολουθεί ακόμη καλόπιστα να νομίζει ότι κάτι προσπαθείτε να κάνετε θετικό μ' αυτό το νομοσχέδιο-τέρας. Ψέματα, λοιπόν, είπα με τα τρία «δεν» προεκλογικά ο Καραμανλής. Δεν θα αυξήσει τα όρια ηλικίας και τα αυξάνει. Δεν θα μειώσει τις συντάξεις και τις μειώνει.

Βέβαια το 69% του ελληνικού λαού, των ερωτηθέντων, απαντά ότι στηρίζει τους αγώνες των απεργών εργαζομένων, αυτών δηλαδή που επιχειρήσατε βδομάδες τώρα και μέρες, παίρνοντας και σέρνοντας τους μηχανισμούς του κράτους και δυστυχώς ορισμένων από την πλευρά της δικαιοσύνης, να καταρρακώσετε τον κοινωνικό τους αγώνα, που δεν έχουν παρά να απεργήσουν, για να περισώσουν ό,τι είναι δυνατόν από την αντιλαϊκή λαίλαπα, με την οποία επιχειρείτε να τους πάρετε, ό,τι έχουν κατακτήσει με τον ιδρώτα τους.

Και όλα αυτά, γιατί; Γιατί να μην είναι αγανακτισμένος ο ελληνικός λαός, αφού πληροφορείται από έγκυρους αναλυτές ότι αυτή η λαίλαπα, η ακύρωση των κεκτημένων, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μία ασεδιάστη και χωρίς κανένα αποτέλεσμα επιδρομή στα συμφέροντά τους, ενώ η βιωσιμότητα του ασφαλι-

στικού συστήματος δεν περισώζεται. Και δεν περισώζεται ασφαλώς, γιατί όλα και όλα αυτά που εξοικονομείτε, δεν είναι περισσότερα από 350.000.000 ή 400.000.000 ευρώ. Μόνο το 10% της εισφοροδιαφυγής, εάν είχατε βάλει στόχο με ένα σοβαρό και νοικοκυρεμένο νομοσχέδιο να πιάσετε, περισσότερα από 600.000.000 ευρώ ετησίως θα μπορούσατε να είχατε εξοικονομήσει, για την υποστήριξη των όποιων ατελειών του σημερινού φορολογικού συστήματος, που δεν είναι θέμα μείωσης συντάξεων και αυξήσεως ορίων ηλικίας, αλλά ζήτημα πόρων, που εσείς οι ίδιοι ως Κυβέρνηση φροντίσατε να είναι λιγότεροι, αφού πάνω από 8.000.000.000 ευρώ χρωστάτε ως Κυβέρνηση την τελευταία τετραετία για την κρατική συμμετοχή στην τριμερή χρηματοδότηση.

Προβαίνετε σε μία αυθαίρετη, βάνουση ενοποίηση εναντίον των ταμείων χωρίς αναλογιστικές μελέτες, χωρίς διάλογο, χωρίς καμμία ασφαλιστική λογική, χωρίς κανένα μηχανισμό, που να οδηγεί σε κάποια θετική εξέλιξη αυτήν την αλόγιστη, ασχεδίαστη και χωρίς μελέτες ενοποίησης.

Έχουν δίκιο οι εργαζόμενοι των ταμείων, που έχουν θετικά αποθεματικά, όταν γνωρίζουν ότι το μόνο που επιχειρείτε, είναι να λεηλατήσετε τα ταμεία τους, δηλαδή να λεηλατήσετε τον ιδρώτα τους, να τους επιβάλλετε μία νέα φοροεπιδρομή, μία φοροκλοπή. Αυτή είναι η αλήθεια.

Γι' αυτό ο ελληνικός λαός είναι πλέον αγανακτισμένος και περιβάλλει μόνο με μια κατακραυγή την εικόνα σας, ως Κυβέρνηση του ψεύδους και της κοροϊδίας, εναντίον του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας. Αλλά τι έχετε να πείτε στον ελληνικό λαό; Έρχεστε και μιλάτε για ασφαλιστικό σύστημα, σε μια χώρα που προεκλογικά και εσείς είχατε πει από το 2004, ότι υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι, οι οποίοι ζουν με συντάξεις πείνας. Τι κάνετε, κυρία Υπουργέ, με αυτό το νομοσχέδιο, από το να οδηγείτε και άλλους συνταξιούχους που μέχρι τώρα ήταν στο όριο της φτώχειας, στη φοβερή κατάσταση της πείνας και της εξαθλίωσης; Τίποτα δεν λέει αυτό το νομοσχέδιο, ως ελπίδα και ως προοπτική, για να ελπίζουν ότι με μια μεταρρύθμιση που φέρνει βιωσιμότητα, θα μπορούν να αναζητήσουν καλύτερες συντάξεις, καλύτερη περιθαλψη, καλύτερες υπηρεσίες. Σε καμμία περίπτωση δεν μπορούν βεβαίως να το περιμένουν οι γυναίκες, οι οποίες εμφανικά είδαν την Κυβέρνησή σας, να είναι ο μεγαλύτερος εχθρός τους. Οι εργαζόμενες μητέρες-γυναίκες, βλέπουν πλέον τη βάνουση επίθεση να τις οδηγείτε σε περισσότερο από πέντε χρόνια παραμονή στο χώρο της εργασίας, αδικώντας εντελώς το πιο σημαντικό κοινωνικό μας τμήμα, τις μητέρες, γυναίκες-εργαζόμενες, οι οποίες ξέρετε πολύ καλά ότι έχουν και άλλα βάρη. Έχουν τα βάρη του σπιτιού, του παιδιού, έχουν τα βάρη του νοικοκυριού και εσείς, όχι μόνο δεν αξιολογείτε αυτήν την κοινωνική τους και εθνική τους προσφορά, αλλά ουσιαστικά μ' αυτήν την κίνηση, δυναμιτίζετε ακόμα περισσότερο το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει, ως εθνικό ζήτημα η χώρα μας, δηλαδή μια Κυβέρνηση της πλήρους αφασίας. Όχι απλώς απουσιάζει κάθε σχεδιασμός, αλλά δεν υπάρχει καμμία λογική, καμμία συνέπεια σε κάθε κίνηση. Πρόχειρες επιλογές, αβασάνιστες, οι οποίες οδηγούν στο τέλος, σε μια κοινωνική εξέγερση της οποίας τα μηνύματα τα ζήσατε σήμερα. Τα παίρνετε από τη δημοσκόπηση της έγκυρης VPRC και θα τα παίρνετε καθημερινά από εδώ και πέρα, γιατί ασφαλώς η χώρα χρειάζεται θετική πολιτική σκέψη. Χρειάζεται εκείνους που μπορούν από το κυβερνητικό Βήμα να δώσουν απαντήσεις και λύσεις, στα μεγάλα αυτά θέματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμεύεται στον ελληνικό λαό ότι υπάρχουν απαντήσεις και λύσεις που δεν μειώνουν τις συντάξεις, που δεν αυξάνουν τα όρια ηλικίας, που μπορούν να οδηγήσουν στη σωστή χρηματοδότηση, που μπορούν να δώσουν προνόμια, ελπίδα και προοπτική στους εργαζόμενους. Μαζί τους θα αγωνιστούμε και μέσα στη Βουλή και έξω από τη Βουλή, για να καταργηθεί στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έτσι και αλλιώς έχει περιορισμένο χρόνο. Το πολύ μέχρι τις επόμενες εκλογές να υπάρχει αυτό το απαράδεκτο αντιλαϊκό, άδικο νομοσχέδιο, το οποίο βεβαίως και καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Μιχαήλ

Τιμοσίδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε από την πλευρά της Κυβέρνησης και από την ίδια την κυρία Υπουργό να λέει ότι κρατάμε στα χέρια μας μια ωρολογιακή βόμβα, εννοώντας βέβαια το μεγάλο θέμα της επίλυσης του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, όταν για τέσσερα ολόκληρα χρόνια, αυτή η Κυβέρνηση δεν έκανε απολύτως τίποτα, προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το παράλογο αυτής της ιστορίας είναι ότι η Κυβέρνηση κινήθηκε σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση με τους εργαζόμενους στον Ο.Τ.Ε., με τους εργαζόμενους στα λιμάνια, όπου τους έδωσε πρόωρη συνταξιοδότηση με υψηλές αποδοχές, αποδοχές που πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Θα πρότεινα στην κυρία Υπουργό και σ' όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, να δουν στα δελτία ειδήσεων, που δυστυχώς δεν θα τα δούνε σήμερα, αλλά στα αυριανά, την κινητοποίηση των εργαζομένων και στην Αθήνα, που ήταν μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις. Σας δηλώνω από ό,τι έχω μάθει, ότι μια πολύ μεγάλη τέτοια διαδήλωση έγινε από τους εργαζομένους στην πόλη της Καβάλας και στο Νομό της Καβάλας, κάτι που έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Και το αναφέρω αυτό, γιατί η Κυβέρνηση θεώρησε και θεωρεί ότι έκανε το καθήκον της απέναντι στους Έλληνες εργαζόμενους. Κάνει πολύ μεγάλο λάθος. Και κάνει λάθος, γιατί συζητούμε ένα νομοσχέδιο με εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα, διακόσιες είκοσι επτά σελίδες με πάρα πολλές τροπολογίες, που μόνο αρνητικές συνέπειες θα έχουν για τους εργαζόμενους, ένα νομοσχέδιο, για το οποίο δεν έγινε διάλογος με τους ενδιαφερόμενους, και τους εργαζόμενους και τους εργοδότες και ιδιαίτερα δεν δόθηκε η δυνατότητα στο Κοινοβούλιο στους συναδέλφους Βουλευτές και ο ικανός χρόνος, ώστε να μπορέσουμε να συζητήσουμε σοβαρά για ένα τόσο μεγάλο θέμα, όταν άλλες χώρες στην Ευρώπη και αλλού, έκαναν πάρα πολλά χρόνια συζήτηση, η οποία είχε ως στόχο, από τη μια να αναλυθούν όλες οι παράμετροι αυτού του μεγάλου ζητήματος, αλλά από την άλλη να μπορέσουμε να καταφέρουμε να έχουμε συναίνεση στο μεγαλύτερο δυνατό σημείο, σ' όλα τα ζητήματα που αφορούν το παρόν και το μέλλον των εργαζομένων, όχι μόνο αυτών που σήμερα εργάζονται αλλά και αυτών των γενεών που θα έρθουν αργότερα.

Αυτή η διαδικασία στη Βουλή, δείχνει μια Κυβέρνηση που ψάχνει εναγωνίως να ξεφύγει από την τρίμηνη σκανδαλολογία και παραφιλολογία, που όλο αυτό το χρονικό διάστημα βιώσαμε. Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, χτυπιούνται όλοι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι ανεξάρτητα από την ηλικία, το φύλο και τον κλάδο απασχόλησης. Τα τρία γνωστά «δεν» του Πρωθυπουργού, βεβαίως δεν τηρήθηκαν και αν' αυτών έχουμε εντελώς το αντίθετο, και οι συντάξεις να μειώνονται και τα όρια ηλικίας να αυξάνονται και οι εισφορές σε πάρα πολλές περιπτώσεις να αυξάνονται.

Αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, κατεδαφίζει κατακτήσεις των εργαζομένων. Ιδιαίτερα θίγονται γυναίκες και ανήλικα παιδιά και οι νέοι εργαζόμενοι. Μας βομβαρδίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, κυρία Υπουργέ, με το δήθεν ενδιαφέρον σας για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας και την ίδια στιγμή, περικοπείτε τα δικαιώματα των μητέρων και αυτών ακόμη που έχουν τρία παιδιά. Έχουμε τεράστιες αυξήσεις στα όρια ηλικίας, στις γυναίκες με ανήλικο παιδί, από τα πενήντα στα πενήντα πέντε. Το όριο ηλικίας από τα πενήντα οκτώ χρόνια πάει στα εξήντα και τα τριάντα πέντε με τριάντα επτά χρόνια εργασίας, δεν κατοχυρώνουν αυτό τουλάχιστον που είχε κατακτηθεί από το 1992, δηλαδή συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αλλά πρέπει να υπάρχει και το αυξημένο όριο ηλικίας, για να μπορέσει να βγει κάποιος στη σύνταξη. Το ίδιο γίνεται και στα βαρέα και στα ανθυγιεινά και έτσι έχουμε επιπτώσεις σ' όλες τις ομάδες των εργαζομένων.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο, ανατρέπονται κοινωνικά δικαιώματα που τόσα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις προσπαθούσαν να αναγνωρίζοντας το ρόλο της ίδιας της μήτρας να τις δώσουν αυτές τις δυνατότητες. Όμως, θα πρέπει να τονίσω και κάτι που μας έχει κάνει εντύπωση, ότι για τον Ο.Γ.Α. για την Ελληνίδα αγρότισσα,

για τους Έλληνες αγρότες, τίποτα δεν έχει συζητηθεί. Και μάλιστα την ημέρα που έγινε αυτή η συζήτηση για την Ελληνίδα αγρότισσα, προκαλέσαμε με τον Πρόεδρό μας, τον κ. Καραμανλή καλώντας τον να συμφωνήσουμε, ώστε η Ελληνίδα αγρότισσα να παίρνει σύνταξη στα εξήντα, να κατέβει ο Έλληνας αγρότης στα εξήντα χρόνια. Γι' αυτό δεν ακούσαμε τίποτα. Έτσι, λοιπόν, παρά την κυβερνητική προπαγάνδα ότι τίποτα δεν αλλάζει, τα όρια συνταξιοδότησης στο Ι.Κ.Α. στις Δ.Ε.Κ.Ο. αυξάνονται, επίσης στα βαρέα και έχουμε επιπτώσεις και στις επικουρικές συντάξεις. Στις επικουρικές συντάξεις με το πλαφόν του 20%, σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχει η δυνατότητα, από ταμεία που έχουν τη δυνατότητα να δώσουν αυξημένη επικουρική σύνταξη μέχρι και 60%, 62%, 63%, να μη τους δίνετε αυτήν τη δυνατότητα.

Επίσης, καταργούνται και δικαιώματα που είχαν ταμεία και τα οποία πολλά χρόνια είχαν οι ασφαλισμένοι σ' αυτά και θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα χαρτί, το οποίο λέει τι χάνει ο εργαζόμενος του ταμείου Τ.Υ.Δ.Κ.Υ., των κοινοτικών υπαλλήλων, που τόσα έχουμε ακούσει γι' αυτούς αυτές τις ημέρες, από την ενοποίηση με τον Ο.Π.Α.Δ.. Αναφέρω χαρακτηριστικά: Ενώ είχαν το δικαίωμα λουτροθεραπείας, δεν δικαιούται μ' αυτήν την ρύθμιση κανείς, στις κατασκηνώσεις δεν θα έχουν δικαίωμα να πάνε τα παιδιά τους, ορθοδοντικές εργασίες, ιατρικές πράξεις, παρακλινικές και ειδικές εργασίες, δαπάνες ακόμη για τα πρόσθετα μέλη, τεχνητά μέλη, καρότσια, στρώματα. Ενώ τα έπαιρναν χωρίς συμμετοχή, τώρα θα είναι με συμμετοχή. Μία σειρά δηλαδή πραγμάτων που αλλάζουν εντελώς το καθεστώς, που τόσα χρόνια είχαν οι εργαζόμενοι. Η ενοποίηση των ταμείων, γίνεται με ισοπέδωση προς τα κάτω και αυτή είναι η αλήθεια. Πώς θα μπορέσει ο σημερινός νέος και η νέα να πάρουν σύνταξη;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Τιμοσιδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα κάνω μια σύντομη αναφορά για τα άρθρα και θα πω ότι στα άρθρα 140, 141, 142 γίνονται κάποια βήματα αλλά πάρα πολύ δειλά για τις μητέρες. Στο άρθρο 146, για την παροχή υγειονομικής περιθαλψής και παροχής σε χρήμα γίνεται το μεγαλύτερο έγκλημα. Είναι απαράδεκτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ανεβάζουμε τη δυνατότητα να μπορεί κάποιος να πάει στο γιατρό, από πενήντα ημερομίσθια στο εκατό, ογδόντα βέβαια στους οικοδόμους, όπως προβλέπεται από σαραντά, όπως επίσης και τη δυνατότητα σε χρήμα από 100 σε 120, όταν μόνο στο Νομό της Καβάλας, για τους καπνεργάτες και καπνεργάτριες που έχουν ελαττωθεί στα τριακόσια εξήντα άτομα από χιλιάδες που υπήρχαν πριν λίγα χρόνια, οι γυναίκες αυτές δεν μπορούν να συμπληρώσουν ούτε σαραντά, ούτε πενήντα, ούτε εξήντα ημερομίσθια, άρα επομένως θα χάσουν τη δυνατότητα να έχουν το ταμείο ανεργίας, που μ' αυτό ζουν, γιατί είναι γυναίκες που είναι στα όρια της συνταξιοδότησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, συντομεύετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε δύο δευτερόλεπτα.

Γυναίκες που έχουν δύο και ένα και τρία και τέσσερα χρόνια να βγουν στη σύνταξη, δεν μπορούν να επιβιώσουν. Πολλές από αυτές, είναι χήρες γυναίκες και δεν θα μπορέσει να ζήσει η οικογένειά τους.

Εμείς δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με το λαό, ώστε να μην εφαρμοστεί στην πράξη αυτός ο νόμος, ένας νόμος, που εγείρει επίσης και νομικές αδυναμίες, όπως ανέφερε τουλάχιστον ο Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, και θα υπάρχει συνέχεια, εκτός από τον αγώνα στους δρόμους, και στις δικαστικές αίθουσες, για να ακυρωθεί αυτός ο νόμος στη πράξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου για ένα θέμα τέτοιας πολυπλοκότητας, θα ήθελα να παραθέσω μερικές σκέψεις επί της αρχής, ξεκινώντας από ένα βασικό αρχικό προβληματισμό. Διαπιστώνω ότι αυτές τις μέρες, πολιτικό στελεχιακό δυναμικό και κοινωνία μαζί, κατασπαταλούμε τεράστιες ποσότητες πολιτικής ενέργειας, αντιδικώντας πού; Πάνω στο νέο εθνικό μας όραμα της σύνταξης.

Προς Θεού, δεν είμαι εναντίον του κοινωνικού κράτους και κατανοώ και συμμερίζομαι την ανασφάλεια του κόσμου που διαμαρτύρεται στο δρόμο, του απλού πολίτη, ιδίως εν όψει της υποκινούμενης παραπλάνησης που υφίσταται. Όμως νομίζω ότι δεν θα έπρεπε αυτήν την ώρα, αντί να ασχολούμαστε με τον ίδιο τουλάχιστον ζήλο νυχθημερόν με ζητήματα, όπως η αναβάθμιση της παιδείας, η ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας που δοκιμάζεται, η υλοποίηση δυναμικών πολιτικών για την ανάπτυξη και την τόνωση της απασχόλησης, που συνδυαστικά θωρακίζουν το ασφαλιστικό σύστημα, γιατί εν τέλει το τροφοδοτούν με καλύτερης ποιότητας αποδοτικότερους και περισσότερους εργαζόμενους, να αναλωνόμαστε στο νέο εθνικό μας αυτοσκοπό. Είναι, αν θέλετε, σήμα κινδύνου για την προοπτική της κοινωνίας και της χώρας.

Δεν συμφωνώ με τη στείρα εμμονή στην αντίδραση. Και νομίζω ότι αν η σύνταξη έχει όντως γίνει ο νέος μεγάλος εθνικός μας αυτοσκοπός, τότε φοβούμαι ότι έχουμε να κάνουμε με μια κοινωνία φοβισμένη, μια κοινωνία που έχει χάσει την έμπνευση, το νεύρο και το δυναμισμό της, μια κοινωνία, που πορεύεται μέσα στη θύελλα του επιδεινούμενου διεθνούς περιβάλλοντος, χωρίς προσανατολισμό, χωρίς ορμή, χωρίς όραμα. Αυτό, κατά την άποψή μου, είναι το μείζον πολιτικό ζήτημα που πρέπει να δει σύμπασα η πολιτική ηγεσία, όχι μόνο ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση, πέρα και πάνω από κάθε ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Επί του προκειμένου, όλες οι παρατάξεις συμφωνούμε ότι το σύστημα χρειάζεται βαθιές τομές για να επιβιώσει, αλλά είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αυτή, που προωθεί αυτήν την ώρα κάποιο είδος λύση. Γιατί προσπάθεια επίλυσης, σημαίνει ανάληψη ευθυνών και δράσης, ακόμη και για τα λάθη και βάρη του παρελθόντος που κληρονομήθηκαν, αντί για συντήρηση της αδράνειας.

Είναι αλήθεια ότι οποιαδήποτε πολιτική δράσης, βραχυπρόθεσμα εισπράττει δυσαρέσκειες, ιδίως μέσα στο κλίμα κοινωνικής καχυποψίας και απόλυτου αρνητισμού που βιώνουμε σήμερα. Όμως, το πολιτικό θάρρος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφήνεται το πολιτικό κόστος. Μακροπρόθεσμα, το σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς απαιτούμενες διορθωτικές κινήσεις. Εμείς σήμερα τις αποτολμούμε. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την τελευταία φορά που είχατε την ευκαιρία να το κάνετε, κάνατε πίσω. Αυτή είναι η αλήθεια.

Θυμίζω ότι όταν η πρόταση Γιαννίτση κατατέθηκε για δημόσιο διάλογο το 2001, σύμφωνα με τα γραφόμενα του ίδιου –και τον επικαλούμαι– κατά περίεργο τρόπο άρχισε ένας καθολικός σχεδόν αρνητισμός, που έδωσε και το πράσινο φως στο συνδικαλιστικό χώρο να εκτινάξει στα ύψη τις αντιδράσεις και να ακυρωθεί οποιαδήποτε δυνατότητα διαλόγου για ένα ζήτημα, το οποίο εκτός από τον τότε –λέω εγώ– Πρωθυπουργό, κανείς σχεδόν δεν ήταν διατεθειμένος, να πάρει στα σοβαρά. Τάδε έφη Τάσος Γιαννίτσης, πρώην Υπουργός Εργασίας επί ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το ασφαλιστικό, δεν επιλύεται με μια κίνηση ματ ούτε με ένα τελεσίδικο και οριστικό νομοσχέδιο. Το σύστημα χρειάζεται και θα συνεχίσει να χρειάζεται στο μέλλον περιοδικές αναπροσαρμογές. Όπως χρειάστηκαν άπειρες παραλείψεις, αναβολές και πολιτικές δειλίες, για να φτάσει στα μη περαιτέρω, έτσι θα χρειαστούν πολλές γενναίες και ρεαλιστικές πολιτικές πράξεις, καθ' υπέρβαση του προσωπικού και συντεχνιακού συμφέροντος, για να φτάσουμε σ' ένα βιώσιμο μοντέλο, για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πολλών, όπως άλλωστε απαιτούν και οι πολίτες της χώρας.

Από κάπου, όμως, πρέπει να ξεκινήσουμε ξανά. Αυτό κάνου-

με τώρα, διότι –και πάλι επικαλούμαι τον κ. Γιαννίτση– το ασφαλιστικό έχει μια επικίνδυνη ιδιότητα, όσο καθυστερεί η μεταρρύθμισή του, τόσο εντείνονται οι μηχανισμοί της αυτοεπιδείνωσής του. Η επιδείνωση, όμως, οφείλεται στον αρνητισμό και την αναβλητικότητα του χθες, κατά τον κ. Γιαννίτση.

Επομένως περιθώρια χρόνου δεν υπάρχουν, μεταξύ άλλων και γιατί το δημογραφικό λειτουργεί εναντίον μας. Δεν πρόκειται για αμιγώς ελληνικό πρόβλημα. Χαρακτηρίζει όλες τις ανεπτυγμένες κοινωνίες. Οφείλεται τόσο στην υπογεννητικότητα της οικογένειας στις μέρες μας, όσο και σ' άλλους παράγοντες, όπως η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ηλικιωμένων, η βελτίωση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, που συνολικά έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση του προσδόκιμου μέσου όρου ζωής.

Το ερώτημα, με ποιο τρόπο θα υποστηρίξουν αξιοπρεπώς όλο και λιγότεροι ασφαλισμένοι όλο και περισσότερους συνταξιούχους, αναζητά μια πραγματική λύση. Ίσως να βρίσκεται στο αναξιοποίητο απόθεμα εργατικού δυναμικού, το οποίο οφείλουμε να εκμεταλλευτούμε, ιδίως στο πλαίσιο ευρύτερων αναπτυξιακών δράσεων και πολιτικών.

Σίγουρο, πάντως, είναι ότι αυτοί που δεν ευνοούνται τώρα είναι οι νέοι, οι γενιές που καλούνται να επιβιώσουν, σε σκληρότερες και πιο ρευστές εργασιακές συνθήκες. Το λιγότερο που αναμένουν αυτήν την ώρα από ένα λειτουργικό ασφαλιστικό, είναι να μην τους βάζει γραφειοκρατικές τρικλοποδιές στο ήδη δυσχερές τοπίο.

Είναι χρέος μας να τους το εξασφαλίσουμε και αυτό κάνουμε με την παρούσα ήπια, αλλά ουσιαστική και περίπου αυτονόητη μεταρρύθμιση, διότι ο μέχρι τούδε κατακερματισμός ασφαλιστικών ταμείων σ' ένα δαιδαλώδες τοπίο εκατόν πενήντα πέντε φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, συνεπάγεται –είναι βέβαιο– γραφειοκρατική ασυδοσία, νομοθετική πολυπλοκότητα, αδιαφάνεια και αδικία.

Ως εκ τούτου, είναι φανερό και δεν καταλαβαίνω πού υπάρχει αμφιβολία και αντιδικία, ότι η διοικητική ενοποίηση που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο, με τη μείωση των ταμείων από εκατόν πενήντα πέντε σε δεκατρία, διευκολύνει τον έλεγχο του συστήματος τόσο από την πλευρά της Κυβέρνησης, όσο και από την πλευρά του πολίτη και εν τέλει υπηρετεί το δημοκρατικό αυτό αίτημα για διαφάνεια και ισονομία των υποκειμένων του συστήματος.

Δύο σκέψεις μόνο πάνω στο ζήτημα της μητρότητας, για το οποίο ακούστηκαν πολλά σ' αυτήν την Αίθουσα, αυτές τις μέρες. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η μητρότητα χρειάζεται όντως στήριξη και ενίσχυση. Θα ήθελα όμως να δω τη στήριξη αυτή μέσα από θεσμούς, που πραγματικά διευκολύνουν την καθημερινότητα της μητέρας και των παιδιών της –της εργαζόμενης μητέρας βεβαίως– για παράδειγμα μέσα από την αύξηση των βρεφονηπιακών σταθμών ή την καθιέρωση ευέλικτων ωραρίων εργασίας για τις εργαζόμενες μητέρες ή αυτό που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο και αφορά στην αυξημένη άδεια λοχείας, σε μια περίοδο της ζωής της μητέρας όπου υπάρχει πραγματικά, ανάγκη παρακολούθησης των νεαρών παιδιών στα σαράντα της και στα σαράντα πέντε και όχι αργότερα. Επομένως δεν βλέπω με ποια λογική η μητρότητα πρέπει σώνει και καλά εννοιολογικά να συνδέεται με τη συνταξιοδότηση, ιδίως εκεί όπου προκύπτει ότι ο συνταξιοδοτικός βίος υπερβαίνει κατά πολύ τον εργασιακό.

Βέβαια κυρία Υπουργέ, η περσιπτική της αγρότισσας είναι κάπως διαφορετική και μπορούμε να τη δούμε από διαφορετική οπτική γωνία. Αν σκοπός της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι η διόρθωση των στρεβλώσεων και ιδίως των αδικιών του συστήματος, πιστεύω ότι η μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης από τα εξήντα πέντε προς τα κάτω, είναι ένα μέτρο κοινωνικά δίκαιο, παρά το όποιο βάρος στον προϋπολογισμό και πρέπει να εξεταστεί το συντομότερο δυνατό. Και αυτό γιατί είναι γνωστό ότι η αγρότισσα εγγράφεται στον Ο.Γ.Α. στον ασφαλιστικό της φορέα δηλαδή σε πολύ νεαρή ηλικία, πολλές φορές κάτω από τα είκοσι χρόνια της και ως εκ τούτου μέχρι τα εξήντα πέντε έχουμε να κάνουμε με σαράντα πέντε και πλέον έτη σκληρού και κοπιώδους εργασιακού βίου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**.)

Επομένως υπάρχουν τα περιθώρια να το δείτε. Ακούσαμε το μεσημέρι ότι έχετε την πρόθεση να το φέρετε στη Βουλή σε προσεχές νομοσχέδιο και εκφράζουμε την ευαρέσκειά μας γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω ότι ίσως το κύριο πόρισμα αυτής της συζήτησης, είναι ότι σήμερα στην Ελλάδα συγκρούονται αφ' ενός οι δυνάμεις που είναι προσκολλημένες στην αδράνεια του παγκοσμίως μοναδικού ελληνικού αριστερόστροφου συντηρητισμού και αφ' ετέρου οι δυνάμεις, που έχουν το απαιτούμενο πολιτικό θάρρος να τολμήσουν να οδηγήσουν την ελληνική κοινωνία μπροστά. Η πρόσφατη λαϊκή ετυμιογασία είναι πολύ ωπή, ώστε να δημιουργείται η παραμυχή αμφιβολία και αμφισβήτηση, σχετικά με την πραγματική βούληση του ελληνικού λαού, όπως επίσης για να αμφισβητείται η δημοκρατική νομιμοποίηση αυτής της Κυβέρνησης, που κάποιοι πολύ επιπόλαιοι τολμούν να την αποκαλούν Κυβέρνηση της μειοψηφίας!

Το χρέος μας σαν μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας είναι ξεκάθαρο όσο ποτέ. Είμαστε προσηλωμένοι στο μεγάλο στόχο της υλοποίησης των μεταρρυθμίσεων, που θα οδηγήσουν την ελληνική κοινωνία μπροστά και ως εκ τούτου και εγώ ψηφίζω και στηρίζω το παρόν ασφαλιστικό νομοσχέδιο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ. **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας):** Ορίστε κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την ευκαιρία του γεγονότος ότι βρίσκεσθε στην Έδρα θα ήθελα να σας παρακαλέσω, να μας κάνετε κάποιες διευκρινήσεις σχετικά με την οργάνωση της συζήτησης από δω και πέρα, όπως και της αριανής πρωινής συνεδρίασης, σχετικά με την ενότητα των άρθρων την οποία συζητούμε σήμερα. Επιπλέον θα ήθελα να έχουμε μία απάντηση ακριβώς πότε θα γίνει η ψηφοφορία επί των άρθρων της συγκεκριμένης ενότητας, δεδομένου ότι εμείς προτιθέμεθα να ζητήσουμε ονομαστική ψηφοφορία και για τα 139 άρθρα τα οποία συζητούμε στα πλαίσια αυτής της ενότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Για τις υπόλοιπες ενότητες, ποιος είναι ο σχεδιασμός σας αν επιτρέπετε, για να οργανωθεί με τον καλύτερο τρόπο η συζήτηση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαρίστως μπορώ να σας πω.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες ενότητες, εμείς προτιθέμεθα να ασκήσουμε κριτική. Να παρουσιάσουμε τις δικές μας προτάσεις, όσον αφορά τα άρθρα περί μητρότητας στα οποία συμφωνούμε, αλλά βεβαίως να ασκήσουμε κριτική για τα απαράδεκτα κατά τη γνώμη μας άρθρα, τα οποία αφορούν την αύξηση των ορίων ηλικίας, όπως επίσης και τα επικουρικά συνταξιοδοτικά ταμεία. Ως εκ τούτου θα επιθυμούσαμε να έχουμε μία οργανωμένη συζήτηση για τη δεύτερη ενότητα των άρθρων αλλά οπωσδήποτε και εκεί έχουμε την πρόθεση να ζητήσουμε ονομαστική ψηφοφορία, για τα συγκεκριμένα άρθρα 143 και 144, όπως επίσης και στην τρίτη ενότητα, όπου υπάρχουν τα άρθρα 146 και 148, αν δεν με απατά η μνήμη μου και για τα οποία θα χρειαστούν επίσης ονομαστικές ψηφοφορίες.

Λυπούμαστε που επιβάλλουμε μία τόσο κοπιαστική θα έλεγα για τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας διαδικασία, γιατί βλέπουμε ότι δεν είναι και πάρα πολλοί στην Αίθουσα, αλλά όπως βλέπετε, οι Βουλευτές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. παρευρίσκονται στην Αίθουσα, παίρνουν το λόγο και έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν.

Παρακαλούμε, λοιπόν, πάρα πολύ, να ανταποκριθείτε, κύριε Πρόεδρε, στο αίτημα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, προκειμένου όχι μόνο να υπάρξει άνεση χρόνου, όπως το αποδεικνύετε μέχρι στιγμής, για την ομιλία των συναδέλφων Βουλευτών, αλλά ταυτόχρονα, να καταγραφεί και η προσωπική στάση όλων των συναδέλφων, διά της ονομαστικής ψήφου, επί των συγκεκριμένων άρθρων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει να προσθέσει κάτι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα συμφωνήσουμε ότι πρέπει να δοθεί η μεγαλύτερη δυνατή άνεση χρόνου.

Το δεύτερο που θέλω να πω, είναι ότι συμφωνούμε με τις ονομαστικές ψηφοφορίες, που πρέπει να γίνουν σχεδόν σ' όλα τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο είναι εντελώς απαράδεκτο, όπως έχουμε εξηγήσει επανειλημμένα και ζητάμε την απόσυρσή του. Και πολύ περισσότερο, θεωρούμε ότι πρέπει να γίνουν ονομαστικές ψηφοφορίες, όταν βλέπουμε ότι υπάρχουν και από την πλευρά της Συμπολίτευσης αρκετοί Βουλευτές, οι οποίοι σε πάρα πολλά άρθρα, έχουν κάνει συγκεκριμένες προτάσεις και σε ορισμένα τροπολογίες, πράγμα που κάνει ακόμη πιο επιτακτικό και αναγκαίο, το να εκφραστεί η Βουλή διά της ονομαστικής ψηφοφορίας επί των άρθρων.

Αυτή είναι η θέση και η πρότασή μας και νομίζω ότι πρέπει και στις επόμενες ενότητες, να δοθεί περισσότερος χρόνος, κύριε Πρόεδρε, -είδατε την κατάσταση, εγώ δεν μίλησα επί των εκατόν τριάντα εννιά άρθρων, δεν πρόλαβα- ώστε να μπορούμε να μιλήσουμε τουλάχιστον, οι εισηγητές επί των άρθρων με μία άνεση και να πιάσουμε όλα τα σημεία. Διότι έχουμε άρθρα με τόσες παραγράφους, που το καθένα απ' αυτά θέλει ειδική υπογράμμιση, ειδική συζήτηση, ειδική ομιλία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από τις τοποθετήσεις που έγιναν, σχετικά με τη συζήτηση για σήμερα και για αύριο, προτείνω στο Σώμα τα εξής: Να ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών για την πρώτη ενότητα σήμερα μέχρι τις 03.30'. Θα παραμείνουν δύο ή τρεις ομιλητές, γιατί μπορεί να τελειώσει και νωρίτερα η συζήτηση. Αύριο μετά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, γύρω στις 11.15' απ' ό,τι άκουσα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας. Η ονομαστική ψηφοφορία στην πρώτη ενότητα -το λέω για να το γνωρίζετε από σήμερα- θα γίνει στις 12.30' ακριβώς, ενώ θα βρίσκεται σε εξέλιξη η συζήτηση για τη δεύτερη ενότητα. Θα εξελιχθεί η συζήτηση με τους εγγεγραμμένους στη δεύτερη ενότητα, με περισσότερο χρόνο για τους εισηγητές, όπως το κάναμε και σήμερα, κύριε Λαφαζάνη. Παρακολουθώντας τη συζήτηση, διαπίστωσα ότι μιλήσατε περίπου δεκαοκτώ λεπτά, συνεπώς είχατε όλη την άνεση και δεν νομίζω, κύριε Λαφαζάνη, άλλη φορά και όταν έχουμε συζητήσεις με ενότητες άρθρων, να υπήρξε αυτή η άνεση του χρόνου.

Η ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων της δεύτερης ενότητας, προτείνω να πραγματοποιηθεί στις 18.00' το απόγευμα, αν έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση μέχρι εκείνη την ώρα. Εκτιμώ ότι ξεκινώντας από τις 11.15' μέχρι εκείνη την ώρα, θα είναι αρκετός ο χρόνος για να ολοκληρωθεί. Αλλά για να ενημερωθούν οι συνάδελφοι για τους χρόνους που θα διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία, να συμφωνήσουμε να είναι στις 18.00' η ώρα, το αργότερο 18.30', να ξεκινήσει η συζήτηση για την τρίτη ενότητα και να πούμε ότι θα γίνει μεταξύ 22.00' με 22.30' το βράδυ η ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων της τρίτης ενότητας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Βεβαίως. Όμως έχουμε κι εμείς απορίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση του πολιτικού αιτήματός μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, δεν είναι θέμα κατανόησης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι. Αλλά θα μπορούσατε κάλλιστα να είχατε διαφορετική γνώμη και να είχαμε διχογνωμίες και αντιπαραθέσεις, τις οποίες σας ευχαριστώ πάρα πολύ, γιατί τις

αποφεύγουμε.

Το δεύτερο το οποίο θέλω να πω, είναι ότι συμφωνώ όσον αφορά τη διαδικασία, την οποία προτείνετε, αλλά ήθελα να εξετάσουμε το ενδεχόμενο, η συζήτηση της δεύτερης ενότητας, να γίνει αμέσως μετά την ολοκλήρωση της ονομαστικής ψηφοφορίας, αφού ούτως ή άλλως...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα θα αρχίσει νωρίτερα, πριν την ονομαστική ψηφοφορία, η συζήτηση για τη δεύτερη ενότητα, αν έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: «Αν έχει ολοκληρωθεί». Γι' αυτό το λέω. Θα μπορούσε όμως να...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Για να κερδίσουμε χρόνο. Αν δεν έχει ολοκληρωθεί,...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Να κάνουμε ψηφοφορία αμέσως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Να κάνουμε αμέσως ψηφοφορία, αυτό λέω. Να ορίσουμε την ψηφοφορία. Αν κρατήσουμε έναν ή δύο ομιλητές, για παράδειγμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κάνουμε τη συζήτηση αυτή στις 21.15', κύριε Παπουτσή, και πρέπει να ειδοποιηθούν οι Βουλευτές, ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μα γι' αυτό σας το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): ...για να είναι εκείνη την ώρα εδώ. Θέλετε να γίνει νωρίτερα; Εγώ το κάνω για να σας διευκολύνω. Θέλετε να γίνει νωρίτερα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θέλω να διευκολύνω και είμαι απολύτως σαφής. Αν, για παράδειγμα, γίνει ονομαστική ψηφοφορία στις 11.30', ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η πρόθεσή μου δεν είναι να δημιουργηθεί θέμα. Έβαλα 12.30' την ψηφοφορία, ενώ θα βρίσκεται σε εξέλιξη η συζήτηση για τη δεύτερη ενότητα, για να προλάβουν να έλθουν οι συνάδελφοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εγώ θέλω να είμαι πιο δημιουργικός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θέλοντας να είμαι πιο δημιουργικός, σας λέω από τώρα να ορίσουμε ότι ονομαστική ψηφοφορία θα πραγματοποιηθεί στις 11.30', αμέσως μετά τη λήξη της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας διαφεύγει της προσοχής το εξής: Αν απόψε μείνει μεγαλύτερος αριθμός Βουλευτών γι' αύριο, πώς θα βάλετε την ψηφοφορία στις 11.30', κύριε Παπουτσή;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μα εκτιμώ ότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ενώ θα είναι...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μα εσείς είπατε δυο-τρεις Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Είπα «εκτιμώ».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κάνατε την πρόβλεψη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Είπα «εκτιμώ». Αν μείνει, όμως, μεγαλύτερος αριθμός ομιλητών...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μόλις τελειώσει ο κατάλογος, λοιπόν!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μόλις τελειώσει ο κατάλογος, επομένως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Είναι προτιμότερο, κύριε Ρέππα, να το βάλουμε συγκεκριμένα. Θέλετε στις 12.00', θέλετε στις 12.30'; Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όμως η συνεννόηση την οποία έκανα, όχι μαζί σας μόνο, αλλά και με το κόμμα της Πλειοψηφίας, ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Πάντως, κύριε Πρόεδρε -για να ολοκληρώσω εγώ- θα ήθελα να μου επιτρέψετε, με την ευκαιρία που ξαναπήρα το λόγο και τις διευκρινίσεις που κάνουμε, όσον αφορά τη διαδικασία, να ευχαριστήσω εκ μέρους όλων των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους εργαζόμενους στη Βουλή, οι οποίοι υποστηρίζουν τις εργασίες του Σώματος, γιατί πραγμα-

τικά οι διαδικασίες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα είναι εξαντλητικό. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Όλοι τους ευχαριστούμε και τους ευγνωμονούμε.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά εγώ δεν καταλαβαίνω ορισμένα πράγματα. Εδώ κανονίζετε εσείς –και μάλιστα με χρονική ακρίβεια, σχεδόν, εκπληκτική– τότε θα γίνουν οι ονομαστικές ψηφοφορίες, ανεξαρτήτως της εξέλιξης της συζήτησης.

Εγώ δεν συμφωνώ καθόλου μ' αυτό. Θα εξαντληθεί η πρώτη ενότητα, θα πάμε στη δεύτερη ενότητα. Πώς προδιαγράφετε εσείς ότι στις 18.00' θα έχει εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών στη δεύτερη ενότητα και μετά θα πάμε στην τρίτη ενότητα; Πάρα πολύ σημαντικές ενότητες! Σε τόσο ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, έχετε προεξοφλήσει ότι θα πάμε και στις 22.00' να κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία!

Πολύ φοβούμαι ότι διαμορφώνεται ένα πλαίσιο συζήτησης, για να τελειώνουμε άρον-άρον την Πέμπτη το βράδυ. Εγώ νομίζω –και σας προτείνω και νομίζω ότι αυτό επιβάλλει και ο Κανονισμός και η τάξη, αν κι εσείς τον Κανονισμό τον ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα– ότι μόλις τελειώσει η πρώτη ενότητα, ασφαλώς κάνουμε την ονομαστική ψηφοφορία, πάμε στη δεύτερη ενότητα όσο κρατήσει. Μόλις τελειώσει –όποια ώρα τελειώσει– κάνουμε την ονομαστική ψηφοφορία και νομίζω ότι πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει άνετη συζήτηση. Και η τρίτη ενότητα να συζητηθεί κανονικά και θα δούμε το χρόνο των ονομαστικών ψηφοφοριών όχι πρωθύστερα, αλλά μετά τις συζητήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και νομίζω ότι αν θέλουμε να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση, επειδή μιλάμε για πρώτη, δεύτερη, τρίτη ενότητα –πάμε δηλαδή για συνεδριάσεις, οι οποίες ξεκινούν από το πρωί και τελειώνουν στις 03.30'– καλό θα ήταν να επεκταθεί η συζήτηση, διότι δεν βλέπω ότι τα περιθώρια είναι άνετα –για να πω μια ευρύτερη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Λαφαζάνη, με συγχωρείτε πάρα πολύ! Με εκατόν πενήντα ομιλητές δεν είναι άνετη η συζήτηση; Θα χάσουν και οι λέξεις τη σημασία τους!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...να πάμε και Παρασκευή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ πολύ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα σας εξήγησα. Μου είπατε για τους εισηγητές. Σας είπα ότι δεν υπάρχει χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, σας άκουσα, κύριε Λαφαζάνη. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Γείτονα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αρχίζω να νιώθω, έτσι όπως γίνεται η συζήτηση και παίρνονται οι αποφάσεις, μειωμένη αντίληψη και θέλω κάποιες διευκρινίσεις.

Εγώ δεν αντιλέγω στην προσπάθειά σας –και σε συνεννόηση με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους– να οργανώσουμε τη συζήτηση. Όμως η απόφασή σας, έχει μια αντίφαση. Από την ώρα που αποφασίζετε ότι θα υπάρχει –και έτσι είναι, σύμφωνα με τον Κανονισμό– ανοικτός κατάλογος ομιλητών και στη δεύτερη και στην τρίτη ενότητα, δεν μπορείτε να προσδιορίσετε χρόνο διεξαγωγής της ονομαστικής ψηφοφορίας!

Και αν θέλετε να ειδοποιήσετε τους Βουλευτές, θα πρέπει να πούμε στους Βουλευτές –και αν το δέχονται– ότι κάποιοι που δεν θα προλάβουν, δεν θα μιλήσουν. Δεν μπορεί να γίνουν και τα δύο. Ή υπάρχει ανοικτός κατάλογος και επομένως, όταν κλείσει ο κατάλογος, τότε θα διεξαχθεί η ψηφοφορία ή αλλιώς, θα πούμε καθαρά ότι αν ορίσουμε ώρα, κάποιοι δεν θα μιλήσουν. Αυτό θα πρέπει να το ξέρουν οι Βουλευτές και καλό θα είναι να το ξεκαθαρίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Γείτονα, η εκτίμησή μου με τον αριθμό των εγγεγραμμένων και σήμερα στην πρώτη ενότητα, είναι οι χρόνοι που σας έδωσα. Αν τα πράγματα είναι διαφορετικά, θα αποφασίσουμε διαφορετικά αύριο. Όμως, το να γνωρίζουν οι συνάδελφοι Βουλευτές και τους χρό-

νους των ομιλιών και τους χρόνους που διατίθενται, είναι για τη δημιουργική συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κατόπιν τούτου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση την οποία σας έκανα γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η πρόταση γίνεται δεκτή, διαφωνούντος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Το λόγο έχει ζητήσει η Υπουργός, η κ. Πετραλιά.

Πόσο χρόνο θέλετε, κυρία Πετραλιά;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω πολύ χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Οκτώ λεπτά είναι αρκετά;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δέκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε, ίσως.

Θα μιλήσω επί των άρθρων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι η απογευματινή συνεδρίαση ξεκίνησε με συναδέλφους, οι οποίοι έχουν εγγραφεί επί της αρχής. Και βεβαίως, δεν σας κρύβω ότι πολύ θα ήθελα να απαντήσω στους συναδέλφους. Έχω, όμως, απαντήσει το πρωί. Έχω πει τα ίδια πράγματα δέκα φορές και γι' αυτόν το λόγο, θα απαντήσω επί των άρθρων στους συναδέλφους που πήραν το λόγο. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αν θέλετε να μιλήσουμε και εμείς οι εγγεγραμμένοι επί των άρθρων και να μας απαντήσετε.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Και τον έχετε, κυρία Υπουργέ.

Επιτρέψτε της να μιλήσει.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Βρίσκομαι σ' αυτήν την καρέκλα από τις 9.00' το πρωί και έχω μιλήσει. Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, κοιτάξτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο. Απευθυνθείτε στους Βουλευτές.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα ήθελα, λοιπόν, να πω στους συναδέλφους ότι υπάρχουν σ' αυτήν την Αίθουσα συνάδελφοι, οι οποίοι παρακολουθούν από το πρωί και με άκουσαν να δίνω τις απαντήσεις επί της αρχής.

Και επειδή πολλά έχουν ειπωθεί και ειπώθηκαν ακόμη και πριν από λίγο από δυο-τρεις συναδέλφους. Ακούστε κάτι, κύριοι συνάδελφοι. Μόλις έξι μήνες είναι που ο ελληνικός λαός μας έδωσε την εντολή να προχωρήσουμε στις μεταρρυθμίσεις, να κάνουμε τις βαθιές τομές που χρειάζεται η χώρα. Και προεκλογικά, το μεγάλο μας στοίχημα, αυτό για το οποίο ζητήσαμε από τον ελληνικό λαό να μας ψηφίσει, ήταν η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αυτήν την εντολή μας έδωσε ο λαός και αυτήν την εντολή τιμούμε με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που σήμερα συζητούμε. Δεν υπεκφύγαμε, δεν διαλέξαμε την εύκολη λύση. Ας έρθει μια άλλη κυβέρνηση, όποτε έρθει, για να λύσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το νομοσχέδιο, μ' αυτήν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, θωρακίζουμε τα δικαιώματα των σημερινών εργαζόμενων, ασφαλισμένων και συνταξιούχων και εγγυώμεθα τα δικαιώματα των επόμενων γενιών.

Θα ήθελα να απαντήσω στους συναδέλφους και στους εισηγητές των κομμάτων, σ' αυτήν την πρώτη ενότητα των άρθρων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, και μου λέτε ότι δεν μιλάω και δεν με ακούτε. Λοιπόν, αποφασίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Να μη λέτε ότι λέγατε προεκλογικά ότι θα αυξήσετε τα όρια ηλικίας και ότι ο ελληνικός λαός σας ψήφισε γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Τώρα μετάνιωσε ο λαός, κυρία Πετραλιά.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε συνάδελφε, εισηγητά της Συμπολίτευσης, αναφερθήκατε στο άρθρο 132, παράγραφος 5. Είναι η τέταρτη, ίσως, φορά που αναφέρομαι αυτές τις δύο μέρες στο συγκεκριμένο άρθρο, που αφορά τον Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η..

Θα ήθελα να τονίσω για άλλη μια φορά ότι οι εντασσόμενοι στον Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., εντάσσονται με τα ίδια δικαιώματα, τους ίδιους όρους, τις ίδιες προϋποθέσεις που έχουν με το ν. 2773 του 1999. Αυτούσιο το άρθρο 34 επαναβεβαιώνεται στο συγκεκριμένο σημερινό νομοσχέδιο.

Εδώ πρέπει να πω, επειδή αναφερθήκατε στις εντυπώσεις που έχει ο ελληνικός λαός, ότι πραγματικά υπάρχουν πολλές στρεβλώσεις. Πολλά πράγματα τα οποία έχω ήδη εκθέσει δέκα φορές σ' αυτήν την Αίθουσα και στην Επιτροπή, πράγματα τα οποία ισχύουν αν διαβάσει κάποιος το νομοσχέδιο, εμφανίζονται τελειώς διαφορετικά απ' αυτό εδώ το βήμα, που έχει ως θεατές τον ελληνικό λαό.

Και θα πω ότι, επειδή δεν θέλω να υπάρχει καμμία σκιά για τίποτα, ως εκ περισπού, θα μπει η παράγραφος 5 του συγκεκριμένου άρθρου, που αναφέρεται στον Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., ώστε να «εξακαθαρίσει το ξεκαθαρισμένο».

Αναφερθήκατε στους συνεταιρισμούς. Σχετικά αναφέρθηκαν και στην επιτροπή. Τι εννοούμε όταν μιλάμε για τη διάταξη για τους συνεταιρισμούς; Εννοούμε την απόλυση –προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι- λόγω κατάργησης θέσης. Εστία «μόλυνσης». Ειδική απόλυση με παρενέργειες.

Στην επιτροπή της Βουλής είχα την ευκαιρία να πω και περισσότερα. Λέω και τώρα ότι μόνο για τους συνεταιρισμούς η προθεσμία ήταν –εξαίρεση μάλλον- μέχρι 1-1-2010.

Επιθυμώ να γνωρίζετε, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι συνήθως αυτού του είδους η απόλυση έχει παρενέργειες. Και αυτός είναι ο λόγος που έχωβάλει αυτήν τη διάταξη σ' αυτό το νομοσχέδιο. Απόλυση λόγω κατάργησης θέσης, σημαίνει συμφωνία εργοδότη και εργαζόμενου. Επιθυμώ να γνωρίζετε ότι υπάρχουν σκιές σ' αυτού του είδους τις απολύσεις και γι' αυτό μέσα στο νομοσχέδιο υπάρχει διάταξη, με την οποία καταργείται αυτή η διάταξη. Και καταργείται, άμα τη ψηφίσει το νομοσχέδιό.

Όλες οι παρατάξεις, όλοι οι εκπρόσωποι των κομμάτων, μου ζητήσατε ναβάλω την εξαίρεση για τους συνεταιρισμούς. Και η εξαίρεση είναι μέχρι 1-1-2010. Σήμερα επανήλθατε και ζητάτε παράταση.

Κύριοι συνάδελφοι, μέχρι το 2013 ή το 2012, εγώ δεν βάζω υπογραφή. Εκεί που θα μπορούσαμε μόνο, αν θέλετε, να επιμηκύνουμε την περίοδο, είναι μέχρι τέλος του 2010, μέχρι 31-12-2010. Είναι η μοναδική παραχώρηση την οποία επιτρέψτε μου να λέω ότι μπορώ να κάνω. Είναι ένας χρόνος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και αυτό χρήσιμο είναι.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αγαπητή κυρία συνάδελφε, εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είπατε ότι δεν έγινε διάλογος, είπατε ότι δεν υπάρχουν μελέτες. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι κατέθεσα δύο κιβώτια με μελέτες –και το λέω και για τους άλλους, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην πρωτολογία τους- στην επιτροπή της Βουλής. Έχει ένα ενδιαφέρον, αν κανείς από σας ενδιαφέρθηκε να τις διαβάσει.

Όσον αφορά την Ο.Κ.Ε....

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Οι φορείς πάντως δεν τις ξέρουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχετε επιστήμονες να σας αναλύσουν και πρέπει να διαβάσετε χίλιες πεντακόσιες σελίδες;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μα τις έχω καταθέσει. Υπάρχουν.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Πείτε μας...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι εδώ. Σας είπα ότι έχω καταθέσει τις μελέτες στην επιτροπή. Άρα, υπάρχουν μελέτες.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Πάντως, οι φορείς δεν τις ξέρουν.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τις ξέρουν πολύ καλά οι φορείς.

Αναφερθήκατε στο έλλειμμα του Ι.Κ.Α., στο οποίο δεν θα επανέλθω. Και δεν θα επανέλθω, γιατί σήμερα το πρωί μίλησα πάρα πολύ για το έλλειμμα του Ι.Κ.Α., και τότε δημιουργήθηκε και πώς.

Μιλήσατε για τον Ο.Α.Ε..

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Η Ο.Κ.Ε. λέει ψέματα!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Η Ο.Κ.Ε. πήρε την έκθεση στις 6 Μαρτίου.

Κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά τον Ο.Α.Ε., ξέρετε πάρα πολύ καλά πώς ιδρύθηκε. Ιδρύθηκε με το νόμο του Παπαϊωάννου, το 1999, και έπρεπε μέσα σε τρεις μήνες, να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα. Ε, το προεδρικό αυτό διάταγμα εκδόθηκε επί Νέας Δημοκρατίας, επί της δικής μας κυβέρνησης. Άρα, λοιπόν, μη μιλάτε περί του Ο.Α.Ε..

Και να πω και κάτι άλλο. Τι προέβλεπε ο νόμος Ρέππα για τα επικουρικά;

Έρχομαι στην κ. Χριστοφιλοπούλου, η οποία χρησιμοποίησε την έκφραση –θα τη χαρακτηρίσω άκομψη, αλλά θα πρέπει να την ερμηνεύσω- «τους τσουβαλιάζουμε». Και την ώρα που άκουσα την κ. Χριστοφιλοπούλου, μου ήρθε στο νου ο νόμος Ρέππα. Πώς έκανε ο νόμος Ρέππα τις συγχωνεύσεις στα επικουρικά ταμεία; Χωρίς τίποτα. Χωρίς μελέτη. Εδώ είναι η μεγάλη διαφορά, που σας απαντάω για τα επικουρικά...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι έτσι, κυρία Υπουργέ!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με το άρθρο του νόμου Ρέππα, πώς έμπαιναν, όλοι στα επικουρικά; Έμπαιναν τους όρους και τις διατάξεις του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Εμείς με τις ενοποιήσεις και τις εντάξεις τους βάζουμε με αυτοτέλεια, με τους όρους τους, με τις προϋποθέσεις τους και τα καταστατικά τους.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Διαβάστε το!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και σας απαντάω για την Τράπεζα της Ελλάδος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχετε λάθος. Διαβάστε το άρθρο, κυρία Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρία συνάδελφε του Π.Α.Σ.Ο.Κ., επιτέλους! Μη διακόπτετε.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Διαβάζω το άρθρο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, δεν είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Δεν έχετε το δικαίωμα διάλογου για να πείτε τις θέσεις σας εδώ, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κοιτάξτε, την έκφραση «τους τσουβαλιάσαμε» να την πείτε αλλού και όχι εδώ.

Αναφερθήκατε στο Ταμείο των Τσιμέντων. Κυρία συνάδελφε...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι. Αναφέρθηκα στη συμφωνία εργοδοτών-εργαζομένων.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία συνάδελφε, το σώσαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρία Υπουργέ, μην καλλιεργείτε το διάλογο. Συνεχίστε την εισήγησή σας.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εγώ όταν ήμουν Βουλευτής, ήθελα να μου απαντάει ο Υπουργός. Αν δεν θέλετε, λοιπόν, να ακούσετε τις απαντήσεις της Υπουργού, τι να σας πω;

Όσον αφορά, λοιπόν, το Ταμείο των Τσιμέντων –γιατί έγινε αναφορά- το σώσαμε. Είναι πολύ περισσότεροι οι συνταξιούχοι από τους ασφαλισμένους και δεν έχει άλλον τρόπο να επιβιώσει, πέρα από το ότι εντάχθηκε στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Είναι απίστευτος ο αριθμός των συνταξιούχων και πολύ μικρός ο αριθμός των εργαζομένων.

Αναφερθήκατε στα ομόλογα, ο κ. Σκανδαλίδης. Απάντησα εκτενώς το πρωί και για τα ομόλογα και για τα ταμεία.

Όμως, επειδή ακούω συνέχεια τρεις μέρες για τα ομόλογα, ας διαβάσω και εγώ τι έγινε με το Χρηματιστήριο και τα χρεόγραφα των ασφαλιστικών οργανισμών επί των ημερών σας. Και βεβαίως, δεν χρειάζεται να θυμίσω και την περίφημη «Δ.Ε.Κ.Α.». Με δικές σας εντολές έγιναν αυτά το 1999. Τα αποθεματικά των ταμείων ήταν 11,9 δισεκατομμύρια ευρώ για μετοχές, για χρεόγραφα. Το 2000: 11,072, μεταβολή -7,10%. Το 2001: 10,385, μεταβολή -6,21%. Το 2002: 10,326, μεταβολή -0,57%. Σύνολο της μεταβολής -13,40%.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Γιατί παίρνετε το ψηλότερο σημείο και δεν παίρνετε το χαμηλότερο;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εάν συνυπολογιστεί, και ο πληθωρισμός, το ποσοστό της ζημιάς που υπέστησαν τα ταμεία, ξεπερνάει το 30%.

Δηλαδή, επί των ημερών σας, τα ταμεία έχασαν πάνω από 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ από τις μετοχές που τους είχατε δώσει εντολή να πάρουν.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Απίστευτο ψέμα.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Παραπληροφόρηση της Βουλής είναι αυτό!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έχω επίσημο στοιχείο για κατάθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ποιο επίσημο στοιχείο καταθέτετε, κυρία Υπουργέ;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ!

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έρχομαι στο θέμα του Ταμείου της ΕΤΒΑ, το οποίο θίξατε.

Το Ταμείο της Ε.Τ.Β.Α. έχει επτακόσιους δεκαεπτά συνταξιούχους και διακόσιους ενενήντα ασφαλισμένους. Το Ταμείο της Ε.Τ.Β.Α. δεν είχε έλλειμμα το 1992. Η περιουσία του που πάει στο Ι.Κ.Α. είναι 150.000.000 ευρώ, άρα, κύριε συνάδελφε, καλύπτει τις συντάξεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι καλύπτει; Φέρτε μας τη μελέτη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Επειδή πολλή συζήτηση έγινε, επίσης, και για το Ταμείο των Φαρμακοϋπαλλήλων, θέλω να σας πω και να καταθέσω αυτό το οποίο είπα και σήμερα το πρωί, που αναφέρθηκα στις επικουρικές συντάξεις.

Αυτή εδώ είναι η κατάσταση όλων των επικουρικών ταμείων. Είναι με χρώμα. Παντού είναι κόκκινο, που σημαίνει ελλειμματικό ταμείο. Όπου είναι το μπλε, το Ταμείο είναι πλεονασματικό. Όμως, να ξέρετε ότι αυτά τα ταμεία είναι ταμεία που έχουν ή κοινωνικό πόρο ή κρατική επιχορήγηση.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλία - Πάλλη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, κύριε Λαφαζάνη, επειδή αναφερθήκατε στο θέμα των τεχνικών του Τύπου, θέλω να σας πω ότι είχαμε συζητήσει στην επιτροπή και είχαμε όλοι συμφωνήσει ότι έπρεπε οι τεχνικοί του Τύπου να πάνε σ' αυτό το μεγάλο Ταμείο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Το Τ.Σ.Π.Ε.Α.Θ. στο οποίο αναφερθήκατε, καλύπτει δημοσιο-γραφιοκρατικής Αθήνας - δηλαδή Αττική - και Θεσσαλονίκης. Δεν μπορούμε να νομοθετούμε αποσπασματι-

κά. Θα νομοθετήσουμε για τους τεχνικούς όλης της Ελλάδας. Δεν μπορούμε να νομοθετήσουμε μόνο για την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Γι' αυτό, όπως είδατε κατέθεσα χθες τη διευκρίνιση την προσθήκη, με την οποία δημιουργούμε αυτοτελή ταμεία στο μεγάλο Ταμείο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που θα είναι ξεχωριστός τομέας για τους τεχνικούς της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου και θα γίνει μετά από αναλογιστική μελέτη, διότι -ακριβώς για να απαντήσω στην κ. Χριστοφιλοπούλου- δεν «τσοβαλιάζουμε» τους ανθρώπους τους οποίους εντάσσουμε. Οπωσδήποτε χρειάζεται μελέτη. Διότι πρέπει να ξέρουμε τον αριθμό, τους πόρους, τις προϋποθέσεις και τις εισφορές.

Και συνεχίζω. Αναφέρθηκε δυο-τρεις φορές από συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι παίρνουμε το 10% από τον Ο.Γ.Α.. Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά έχω απαντήσει τόσες πολλές φορές γι' αυτά τα πράγματα. Μα δεν παίρνουμε κοινωνικό πόρο από τον Ο.Γ.Α.. Είναι στο πίσω μέρος του νομοσχεδίου. Ας διαβάσουμε το σχέδιο νόμου. Δεν παίρνουμε τίποτα από τον Ο.Γ.Α.!

Άκουσα και από συνάδελφο για το 10% των αποθεματικών. Μα πόσες φορές, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι δεν μιλάμε για το 10% των αποθεματικών! Πόσες φορές θα πω ότι εντάσσονται στα νέα ταμεία με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόσες φορές θα πω ότι τα αποθεματικά δεν αναμειγνύονται. Ο καθένας κρατάει τα δικά του αποθεματικά. Ότι διατηρείται η λογιστική και η οικονομική τους αυτοτέλεια.

Δεν είναι δυνατόν ύστερα από τόσες συζητήσεις, να επανερχόμεθα σε τέτοια. Έτσι παραπληροφορούμε εάν θέλετε, και τον ελληνικό λαό και τους πολίτες.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Ακούστηκαν πολλά για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Πρέπει να σας πω ότι δεν θίγουμε τα βαρέα και τα ανθυγιεινά. Η διάταξη η οποία αφορά στα βαρέα και τα ανθυγιεινά και την οποία πραγματεύεται το νομοσχέδιο, αφορά μία ειδική κατηγορία. Αφορά τα δέκα χιλιάδες πεντακόσια ημερομίσθια, εκ των οποίων τα επτάμισι χιλιάδες είναι στα βαρέα. Είναι μια ειδική κατηγορία η οποία, ναι, αυξάνει σταδιακά και σε βάθος χρόνου το όριο της ηλικίας. Δεν είναι για τα βαρέα. Δεν αφορά τα βαρέα ως βαρέα.

Να πω, λοιπόν, ότι η λίστα, ο κατάλογος των βαρέων και ανθυγιεινών γίνεται με προεδρικό διάταγμα. Αυτήν τη στιγμή η επιτροπή του καθηγητή του κ. Μπεχράκη, πραγματεύεται αυτήν τη λίστα των βαρέων και ανθυγιεινών, όχι όπως λέτε για να βγάλουμε βαρέα και ανθυγιεινά -βεβαίως και κάποια θα βγουν- αλλά για να προσθέσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε, αλλά η κυρία Υπουργός μιλάει είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Δεν θα δευτερολογήσει. Είχε δώδεκα λεπτά, ζήτησε δέκα λεπτά, έχει οκτώ λεπτά στη συνέχεια και δεν θα τα πάρει. Ειδοποίησα την κυρία Υπουργό δύο φορές.

Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε.

Καταθέτω για τα Πρακτικά, κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Να κρατηθούν για να διανεμηθούν παρακαλώ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και θα απαντήσω αύριο στα υπόλοιπα άρθρα, για όσα ακούστηκαν για τα εκατόν πενήντα ένσημα, κ.λπ..

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλία-Πάλλη καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η κ. Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την ομιλία της Υπουργού, προφανώς αλλάζει το περιεχόμενο και της δικής μου ομιλίας, γιατί η Υπουργός ξεκίνησε ουσιαστικά κουνώντας το χέρι της προς τη Βουλή και μας είπε ότι έξι μήνες πριν, ο ελληνικός λαός ψήφισε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για να κάνει τη μεγάλη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό.

Κυρία Υπουργέ, δεν είναι δύο εκατομμύρια Έλληνες αυτήν τη στιγμή με σφιγμένη την ψυχή για το μέλλον τους, δεν είναι τα συνδικάτα στους δρόμους όλων των επαγγελματικών τάξεων, δεν είναι ανάστατη όλη η ελληνική κοινωνία, δεν γίνεται αυτό που γίνεται σήμερα στη Βουλή, επειδή τηρείτε την υπόσχεσή σας απέναντι στον ελληνικό λαό.

Ήρθατε έξι μήνες μετά, για να κάνετε ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που είπατε. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα μεγάλο ψέμα του Πρωθυπουργού απέναντι στον ελληνικό λαό. Γιατί και οι συντάξεις μειώνονται, γιατί και τα όρια αυξάνονται.

Επομένως μην έχετε απορία για το τι συμβαίνει και σας παρακαλούμε να μην έχετε και αυτό το ύφος της αγανάκτησης, απέναντι στην κριτική την οποία σας κάνουμε.

Απαντήσατε σε πολλά θέματα, στα οποία θα επανέλθει βεβαίως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και η εισηγήτριά μας. Αλλά επειδή έρχεστε και επανέρχεστε στο θέμα των ταμείων, νομίζω ότι πρέπει να πούμε, γιατί μας ακούει και όλος ο ελληνικός λαός, ότι εάν θέλουμε να δίνουμε νούμερα, πρέπει να πούμε πώς παραλάβαμε τα αποθεματικά των ταμείων, ποιά ήταν η περιουσία των ταμείων το 1993 που ήταν 3.000.000.000 ευρώ και τι παραδώσαμε το 2004, που ήταν 24.000.000.000 ευρώ. Εκεί θα συγκρίνουμε την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εκεί θα συγκρίνουμε τι παραλάβαμε και τι παραδώσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα και όλες τις ημέρες, συζητούμε το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ως Κυβέρνηση και οφείλουμε ως κόμματα της Αντιπολίτευσης, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας εκεί που συμφωνούμε, προς την κατεύθυνση της απόσυρσης του νομοσχεδίου ή όποιων άρθρων είναι δυνατόν, ώστε να απαντήσουμε και στα αιτήματα του ελληνικού λαού.

Το λέω αυτό, γιατί θα περιμέναμε στην πρόταση και στην τακτική που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα στη Βουλή για την κατ'άρθρο ψήφιση, να έχουμε τη συνεργασία όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Η Βουλή δεν είναι μόνο λόγος, είναι και πολιτική αναμέτρηση. Ζητάμε να ψηφιστεί το κάθε άρθρο, γιατί πρέπει πια, όχι μόνο οι κομματικές οντότητες αλλά ο κάθε Βουλευτής και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας -οι οποίοι πάρα πολύ εύκολα στα ραδιόφωνα και στις περιφέρειες τους διατυπώνουν τις αντιφάσεις τους και τις αντιρρήσεις τους με τα άρθρα- να πουν μέσα στη Βουλή την πραγματική τους άποψη. Αντ' αυτού, βλέπουμε τα άκρα του φάσματος της Βουλής, δηλαδή το ΛΑ.Ο.Σ. και το Κ.Κ.Ε., να φεύγουν από τη Βουλή, να ρίχνουν την ασπίδα ουσιαστικά, να μην κάθονται να αναμετρηθούμε σε κάθε ψηφοφορία. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό και θα ήθελα, πραγματικά, να είναι οι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε. εδώ μέσα, να δούμε ότι οι αγώνες είναι παντού, είναι και στο δρόμο με τα πλακάτ, είναι και μέσα στη Βουλή μέρα με την ημέρα. Αυτό κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και τόσες μέρες.

Έρχομαι τώρα στο νόμο Ρέππα, στον οποίο αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός αλλά και όπως αναφέρθηκε ο κ. Αλαβάνος.

Το 2004, όταν η Νέα Δημοκρατία πήρε την Κυβέρνηση, υπήρχε ο νόμος Ρέππα. Οι ελάχιστες μελέτες οι οποίες έχουν καταθεθεί ολοκληρωμένες -και είναι αυτές του ΙΛΟ- έλεγαν ότι εάν εφαρμόζονταν αυτός ο νόμος, το ασφαλιστικό σύστημα είχε μπροστά του έναν ορίζοντα τριάντα χρόνων. Και ο νόμος αυτός, είχε μία σειρά θετικών διατάξεων για τους Έλληνες πολίτες.

Ο κ. Αλαβάνος, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού, ουσιαστικά από το Βήμα αυτό, αντιμετώπισε πάλι τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον ίδιο τρόπο, ζητώντας από τη Νέα Δημοκρατία να αποσύρει το νόμο και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αποσύρει το νόμο Ρέππα.

Αυτό που θα περιμέναμε από το Συνασπισμό, είναι να ενωθούμε τα κόμματα του μεγάλου χώρου της κεντροαριστεράς, απέναντι σε μία απολύτως νεοφιλελεύθερη, συντηρητική και σε βάρος του λαού μεταρρύθμιση και να αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν είκοσι τρεις διατάξεις του νόμου Ρέππα οι οποίες ουσιαστικά ωφελούν τον Έλληνα πολίτη, ανατρέπουν προηγούμενα καθεστώτα του νόμου Σιούφα και σε μία πολύ δύσκολη εποχή -γιατί θυμίζω ότι εκείνη την εποχή είχαμε την Ο.Ν.Ε., τα μεγάλα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων και μία σειρά από προβλήματα που έτρεχαν στη χώρα- αλλάζει το σκηνικό με τον νόμο Ρέππα, δίνουμε σύνταξη για τριάντα πέντε έτη ασφάλισης με το 70% αντί του 60% των αποδοχών, προβλέψαμε 472 ευρώ για τον συνταξιούχο με ασφάλεια γήρατος αντί για 180 που είχε η μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας, θεσμοθετούμε τα τριάντα επτά έτη χωρίς όριο ηλικίας που έρχεται σήμερα και άλλα είκοσι τρεις διατάξεις, τις οποίες καταθέτω, γιατί νομίζω πια ότι δεν μπορούμε ούτε ένα λεπτό να αποδεχτούμε αυτόν τον συμψηφισμό.

(Στο σημείο αυτό η κ. Διαμαντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν πρόκειται να αποδεχτεί ούτε μία λέξη, ούτε μία παρατήρηση, ούτε μία υποψία του «ίδιοι είναι», ούτε μία υποψία συμβιβασμού και συμψηφισμού ανάμεσα στα δύο κόμματα. Σήμερα, δίνουμε μία μάχη απέναντι σ' ένα συντηρητικό νομοσχέδιο. Ελάτε να ενωθούμε, για να δείτε ότι μπορούμε -γιατί θα έχει πολλά ρήγματα η Νέα Δημοκρατία και πολλοί Βουλευτές της, έχουν επισήμως διατυπώσει τις αντιρρήσεις τους- να μην ψηφιστεί. Να μην ψηφιστούν όλα αυτά τα άρθρα, που αφορούν τις μητέρες, αφορούν τετρακόσιους χιλιάδες ανασφάλιστους, ζητήματα που αφορούν τους εργαζόμενους στη Δ.Ε.Η., στις τράπεζες, όλα αυτά τα «ρετιρέ» που παρουσιάζει η Κυβέρνηση, που ουσιαστικά πάμε σε αλλαγές που χαμηλώνουν όλες τις συντάξεις προς τα κάτω, χωρίς βεβαίως να εξασφαλίζουν καμμία βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε πολλά εδώ για το διάλογο που γίνεται και τι σημαίνει κοινωνική διαβούλευση. Είχα την τύχη να είμαι πέντε χρόνια Επίτροπος Κοινωνικών Θεμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να παρακολουθήσω από κοντά και να συμμετέχω σε δημόσιες διαδικασίες σε πολλές χώρες, οι οποίες προχώρησαν σε ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις. Θέλω να σας πω ότι δεν υπάρχει χώρα, στην οποία η κυβέρνηση να μην έχει καταθέσει ούτε ένα χαρτί, παρά μόνο να καταθέτει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο και σε δεκαπέντε μέρες να ψηφίζεται.

Να θυμίσω τη Σουηδία, που έστειλε σε κάθε πολίτη τις αλλαγές, που θα είχαν οι επιπτώσεις της μεταρρύθμισης, την Ισπανία, που κράτησε οκτώ χρόνια ο διάλογος, χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, όπου χρειάστηκε να καθίσουν στο τραπέζι των διαλόγων ινστιτούτα, πανεπιστήμια για να κάνουν αναλογιστικές μελέτες; Πουθενά δεν υπήρξε αυτή η προχειρότητα και αυτή η απαξίωση της έννοιας του διαλόγου.

Τώρα, μία μεγάλη διαφορά για να τελειώσω μ' αυτή. Η αλλαγή αυτή, γιατί δεν έχει καμμία σχέση με μεταρρύθμιση, έχει ένα τελικό αποτέλεσμα. Δεν έχει καμμία αρχή. Δεν βασίζεται σε αρχή. Έχει ένα αποτέλεσμα. Όλες οι συντάξεις θα είναι χαμηλότερες, ενώ την ίδια στιγμή, δεν θα υπάρξει βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Εμείς βεβαίως ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν είμαστε ένα κόμμα διαμαρτυρίας για να καταθέτουμε μόνο τις αντιθέσεις μας. Εμείς έχουμε μια συγκροτημένη πρόταση, η οποία βασίζεται στη λογική και στην ανάλυση όλων των μεγάλων μεταρρυθμίσεων, που αφορούν τις σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις. Και το λέω, γιατί υπάρχει μια κοινή λογική.

Εμείς προτείνουμε μια μεταρρύθμιση με βάθος δεκαετίας, που στο τέλος της δεκαετίας θα υπάρχει μία σύνταξη, η οποία θα υπολογίζεται με κοινό τρόπο για όλους, άρα θα υπερβούμε τις υπάρχουσες αδικίες, γιατί υπάρχουν αδικίες στο συγκεκρι-

μένο σύστημα, γιατί υπάρχουν αδικίες και υπάρχουν προνόμια, τα οποία οφείλονται σε διάφορες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, αλλά μια σύνταξη, η οποία θα υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους συνταξιούχους και θα έχει δύο μέρη: τη βασική σύνταξη, η οποία θα εξασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωση και το ανταποδοτικό κομμάτι, όπου ο καθένας θα το χτίζει μόνος του, ώστε να μπορεί να ρυθμίζει το τελικό αποτέλεσμα. Εκεί θα υπάρξει και η τριμερής βεβαίως χρηματοδότηση.

Έχοντας ως συγκεκριμένο στόχο δεκαετίας αυτήν τη βασική σύνταξη και το ανταποδοτικό τμήμα, προτείνουμε ένα σύνολο αλλαγών, που μία από αυτές, αφορά τις τρεις ομάδες ταμείων και βάζουμε σε μια δεκαετία όλες τις προϋποθέσεις, ώστε αυτά τα ταμεία να μπορέσουν πραγματικά να αποδώσουν και όχι αυτό το διοικητικό και γραφειοκρατικό μείγμα που καταθέτει η Κυβέρνηση, το οποίο ουσιαστικά ανακατεύει χρέη και εισφορές και καταλήγει σε χαμηλότερη σύνταξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία Διαμαντοπούλου, ολοκληρώστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο, αυτή η δήθεν μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας, θα έχει τα ίδια αποτελέσματα, όπως και όλες οι άλλες. Δημόσιος τομέας, το Α.Σ.Ε.Π. το οποίο κατέπεσε, φορολογική μεταρρύθμιση, μεταφορά σε βάρος των ασθενέστερων, ασφαλιστικό σύστημα, χαμηλότερες συντάξεις. Γι' αυτό το Π.Α.Σ.Ο.Κ., είναι στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα και στο πεζοδρόμιο, αλλά και μέσα στη Βουλή μέχρι την τελευταία μέρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συγγνώμη, κύριε Παπαδημητρίου.

Κύριε Λαφαζάνη, δύο Βουλευτές είναι από τον παλιό κατάλογο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, αλλά πείτε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Σας το ένευσα προηγουμένως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, δώστε το λόγο στον κ. Λαφαζάνη. Δεν έχω πρόβλημα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν το λέω για εσάς, κύριε Παπαδημητρίου. Πρέπει να το λέει η κυρία Πρόεδρος να ξέρουμε τι γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο για να τελειώσει αυτός ο κατάλογος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα σας παρακαλούσα να ειδοποιήσετε την κυρία Υπουργό. Υπάρχει ένα μείζον πρόβλημα ηθικής και πολιτικής τάξης και θα παρακαλούσα να είναι παρούσα. Σήμερα εκδόθηκε η γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία εγκალεί

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Παπαδημητρίου, η κυρία Υφυπουργός είναι εδώ. Η Κυβέρνηση εκπροσωπείται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Επιτρέψτε μου να επιμείνω.

Σήμερα εκδόθηκε η γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία αποφαίνεται ότι η ρύθμιση για τα Ταμεία των Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος, είναι ασυμβίβαστη με το κοινοτικό δίκαιο. Εάν νομίζετε ότι είναι δευτερεύον, εγώ το καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θεσμικά η Κυβέρνηση εκπροσωπείται. Δεν έχω καμμία αρμοδιότητα να γνωρίζω αυτήν τη στιγμή, εάν η κυρία Υπουργός είναι στο εντευκτήριο και βλέπει τηλεόραση ή στο γραφείο της. Είμαι

σίγουρη ότι σας παρακολουθεί, όμως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σας ευχαριστώ. Ελπίζω να ακούσει την παράκληση η κυρία Υπουργός και καθ' οδόν να σπεύσει στην αίθουσα, γιατί την αφορά και αυτή και υποθέτω, όπως θα δείτε, όλη την Κυβέρνηση.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Μηδενίζω το χρόνο σας, αλλά επί της ουσίας, κύριε Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν έχει σημασία, θα τελειώσω γρήγορα, κυρία Πρόεδρε.

Στη γνώμη σκιαγραφείται η διαδικασία με την οποία εισάγεται το νομοσχέδιο και εκφράζεται υπό τας γραμμάς μια έκδηλη απορία, πώς είναι δυνατόν ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο να προωθείται και να ψηφίζεται εντός δύο ή το πολύ δυόμισι εβδομάδων. Ανάλογο προηγούμενο, σημειώνω, δεν υπήρξε ποτέ σε καμμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Εκφράζεται, δεύτερον, η απορία, γιατί η Κυβέρνηση και η Τράπεζα της Ελλάδος, δεν υπέβαλε τη ρύθμιση που αφορά το Ταμείο των εργαζομένων στην Τράπεζα της Ελλάδος στην κρίση, όπως όφειλε, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για να εξεταστεί η νομιμότητά της.

Νομίζω ότι όποιος διαβάσει τη γνώμη, θα συμφωνήσει μαζί μου ότι τίθεται ένα πρόβλημα μείζονος πολιτικής, ηθικής και θεσμικής τάξης. Κυρία Υπουργέ, η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να συνεργάζεται μ' όλα τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις διαδικασίες που προβλέπουν οι συνθήκες και το κοινοτικό δίκαιο.

Και σας θυμίζω ότι η απόφαση του 1998, προβλέπει ότι σε κάθε περίπτωση που τίθεται πρόβλημα ρύθμισης ζητήματος για τους εργαζομένους στην Κεντρική Τράπεζα, οφείλει η Κυβέρνηση που έχει τη σχετική πρωτοβουλία, να υποβάλει την πρότασή της για διαβούλευση στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προκειμένου να εξεταστεί εάν και κατά πόσο η ρύθμιση η οποία προωθείται, είναι συμβατή με τον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, τη συνθήκη και ευρύτερα το κοινοτικό δίκαιο.

Θα μου επιτρέψτε να σας πω κάτι που οφείλετε να γνωρίζετε. Το ξέρει ο Γενικός Γραμματέας, ο οποίος διετέλεσε επί χρόνια κοινοτικός υπάλληλος και είναι εξοικειωμένος με τις διαδικασίες και οφείλει να σας ενημερώσει. Οφείλετε να γνωρίζετε ότι το πρόβλημα είναι από ημέρες εν γνώσει του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Το χειρίζεται ο νομικός του σύμβουλος. Και αφήνετε τη Βουλή σε πλήρη άγνοια και πλήρη συσκοτίση για μια κρίσιμη ρύθμιση, η προώθηση της οποίας είναι βέβαιο ότι θα θέσει πάλι σε δοκιμασία τις σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ασφαλώς το πρόβλημα δεν έχει την ένταση που είχε ούτε η απογραφή ούτε η υπόθεση του «Βασικού Μετόχου».

Αλλά πρέπει να σας πω, κυρία Υπουργέ, ότι πρέπει επιτέλους να γνωρίζετε ότι ως χώρα του σκληρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν επιτρέπεται να σκέφτεστε και να συμπεριφέρεστε ως θεσμικά ανάδελφοι. Ανήκουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε υιοθετήσει και τις Συνθήκες και τις αποφάσεις και τους κανονισμούς και οφείλουμε να συνεργαζόμαστε στο πλαίσιο που διαγράφουν.

Όχι μόνο δεν το κάνατε, αλλά, παρά το γεγονός ότι το θέμα τέθηκε ήδη στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, καθησυχάσατε τους Βουλευτές οι οποίοι το ανακίνησαν, διαβεβαιώνοντάς τους ότι δεν υπάρχει ζήτημα. Παρακαλώ την κυρία Υφυπουργό να πάρει το κείμενο για να το έχει μπροστά της.

Το έχετε; Το έχετε και δεν το κοινοποιείτε στη Βουλή;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Το ξέρετε; Πώς το ξέρετε δηλαδή; (Θόρυβος από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Και περιμένετε... Παρακαλώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Διαμαρτυρόμαστε. Είχαν το σοβαρό αυτό έγγραφο και δεν το είχαν δώσει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Υπουργέ, η Αίθουσα αυτή έχει έναν άγραφο κανόνα, τον οποίο πρέπει να τηρούμε

πάντοτε: τη θεσμική ευπρέπεια στη συμπεριφορά όλων των συναδέλφων.

Δεν νοείται, κυρία Υπουργέ, διά στόματος Γενικού Γραμματέως και σιωπώντας, να δέχστε –και παρακαλώ να τοποθετηθείτε εσείς, όχι ο Γενικός Γραμματέας- ότι έχετε γνώση της διαδικασίας η οποία κινήθηκε, έχετε γνώση του αποτελέσματός της και δεν πληροφορείτε το Σώμα. Δεν σπεύδετε από μόνοι σας να αποσύρετε τη ρύθμιση, προκειμένου να μην οδηγήσετε σε δοκιμασία και πάλι τις σχέσεις της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρία Υπουργέ, εάν ήταν εδώ ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όπως όφειλε, θα ήξερε πολύ καλά τι σημαίνει μια σκιά σαν αυτήν την οποία προκαλείτε και την οποία αποσιωπάτε στη Βουλή, για τη συμμετοχή της χώρας μας στο Ενιαίο Σύστημα των Κεντρικών Ευρωπαϊκών Τραπεζών.

Είμαστε παθόντες με την απογραφή και με τον «Βασικό Μέτοχο». Θα έπρεπε προ πολλού να είχαμε γίνει πολύ προσεκτικότεροι. Θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να σημειώσω ότι η γνώμη της επιτροπής και θα ήθελα να σας θυμίσω εδώ ότι υπάρχουν προηγούμενα ανάλογων πρωτοβουλιών άλλων χωρών, όπως της Αυστρίας και εντελώς πρόσφατα της Γερμανίας, τα οποία γνωρίζετε. Εκτός και εάν και πάλι ισχυριστείτε ότι ζείτε στον κόσμο σας και εγκλωβίζετε σε μια θεσμική αναδελφοσύνη, που είναι εντελώς ξένη με την ευρωπαϊκή θεσμική πραγματικότητα.

Λέω, λοιπόν, ότι υπάρχει πρακτική της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η οποία σε διαβούλευση σε ανάλογες περιπτώσεις μ' άλλες χώρες, επεσήμανε την ασυμβατότητα προωθούμενων ρυθμίσεων με κανόνες τόσο της συνθήκης όσο και του κοινοτικού δικαίου, με αποτέλεσμα να αναγκασθούν η Αυστρία και η Γερμανία –η Αυστρία το 2003 και η Γερμανία εντελώς πρόσφατα, τον Φεβρουάριο της χρονιάς που διανύουμε- να αποσύρουν τις σχετικές ρυθμίσεις.

Αυτή είναι η πρακτική που ακολουθείται και αυτήν οφείλτε να ακολουθήσετε, διότι η γνώμη το αναφέρει ρητά και θα μπορούσα να σας διαβάσω τα κρίσιμα αποσπάσματα της. Όμως αφού έχετε το κείμενο, δεν θα ήθελα να σας κουράσω. Ξέρετε πολύ καλά τις αιτιάσεις. Εξηγεί γιατί η προωθούμενη ρύθμιση υποσκάπτει την ανεξαρτησία της Εθνικής Κεντρικής Τράπεζας, όπως προσλαμβάνεται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα, σ' όλες τις ανάλογες περιπτώσεις. Και σας καλεί εκ των υστέρων, αντλώντας όλες τις θεσμικές δυνατότητες που τους προσφέρει η πρακτική της, να σπεύσετε να υποβάλετε ως Κυβέρνηση τη ρύθμιση, να διαβουλευτείτε με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, για να διαπιστωθεί εάν η ρύθμιση, την οποία προωθείτε, είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ή όχι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Κυρία Υπουργέ, δεν νομίζω ότι θα τολμήσετε να μην αποσύρετε αυτήν τη ρύθμιση. Τις συνέπειες τις γνωρίζετε. Δεν θα ήθελα να σας τις θυμίσω, γιατί είναι εξαιρετικά δυσάρεστες. Καλώς εσάς προσωπικά, καλώς τον απόντα Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, για να τον διαφυλάξουμε από περιττές περιπέτειες, και τέλος, λόγω της σημασίας του γεγονότος, τον Πρωθυπουργό να επιληφθούν προσωπικά του ζητήματος. Να αποσύρουν πάραυτα τη ρύθμιση, προκειμένου να δρομολογήσουν μια διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, όπως είδατε, δεν υπερέβη το χρόνο. Σας ευχαριστώ για την υπομονή που δείξατε και ελπίζω η Κυβέρνηση, να ανταποκριθεί στο εύλογο αίτημα, αλλά και την απαίτηση, προκειμένου να μη διασύρεται άνευ λόγου η χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Χρήστος Παπουτσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω χρήση του χρόνου, αλλά μια πολύ μικρή παρέμβαση, διότι μετά την

αγόρευση του συναδέλφου, του κ. Παπαδημητρίου, δημιουργήθηκε, πράγματι, σοβαρότατο πολιτικό πρόβλημα. Κατά τη γνώμη μου, αφορά και το Κοινοβούλιο, αφορά το θεσμό και τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, αλλά αφορά και την Κυβέρνηση.

Πρώτα από όλα, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει να ενημερωθεί ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Σιούφας, γι' αυτό το οποίο απεκαλύφθη μόλις προηγουμένως, δεδομένου μάλιστα ότι κατά τη νομοθετική επεξεργασία αυτού του νομοσχεδίου στην επιτροπή τόσο η εισηγήτριά μας, η κυρία Χριστοφιλοπούλου, όσο και η συνάδελφος, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, ζήτησαν επιμόνως από την κυρία Υπουργό να διαβεβαιώσει το Σώμα ότι όλη αυτή η εξέλιξη, ήταν σε γνώση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η κυρία Υπουργός διαβεβαίωσε –και έχει γραφεί στα Πρακτικά- ότι, πράγματι, έχει ενημερωθεί και ότι είχε τη σύμφωνη γνώμη. Σήμερα αποκαλύπτεται ότι υπάρχει ριζική διαφωνία και όχι μόνο αυτό, αλλά και ότι υπήρχε αντίστοιχη περίπτωση, η οποία αφορούσε την Γερμανική Κεντρική Τράπεζα, όπου και πάλι τότε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είχε εκφραστεί με τον ίδιο τρόπο και είχε διατυπώσει τις αντιρρήσεις της και την υποχρέωση των εθνικών τραπεζών, να ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, για θέματα που αφορούν διοικητικές ρυθμίσεις ή τους εργαζόμενους στις τράπεζες αυτές. Η Κυβέρνηση, επαναλαμβάνω, διαβεβαίωσε ψευδώς ότι είχε την έγκριση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Σήμερα και πάλι εδώ απεκαλύφθη ότι, όχι μόνο γνώριζε ότι είχε αρνητική γνωμοδότηση, αλλά ταυτόχρονα, απέκρυψε από το Σώμα και στην πραγματικότητα, μεθόδεψε μια συζήτηση στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να παρασυρθεί το Κοινοβούλιο και να υπερψηφίσουν οι συνάδελφοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όπως και όλοι μας, μία διάταξη, η οποία στην πραγματικότητα, θίγει και θέτει σε αμφισβήτηση τη σχέση της χώρας μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και, κυρίως, στο πεδίο λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, όπου οι εθνικές τράπεζες, οι κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών, έχουν την υποχρέωση της συνεργασίας και της αλληλενημέρωσης με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η Υπουργός απεχώρησε, παρέμεινε η κ. Καλαντζάκου Υφυπουργός αρμοδία επί του θέματος εκπροσωπούσα την Κυβέρνηση, αλλά και πάλι δεν απάντησε η ίδια. Μάθαμε διά στόματος του παρακαθήμενου Γενικού Γραμματέα κ. Μαμονά, ότι η Κυβέρνηση, γνώριζε ότι το έχει το κείμενο. Είχε το κείμενο, αλλά τη Βουλή δεν την ενημέρωσε.

Και εγώ ερωτώ ευθέως, κύριε Πρόεδρε, την Κυβέρνηση. Η κ. Καλαντζάκου είναι σε θέση να μας διαβεβαιώσει ότι αυτή η εξέλιξη τελεί σε γνώση του κυρίου Πρωθυπουργού, του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών. Ή μήπως όλοι γνώριζαν και το απέκρυβαν από τη Βουλή, από τους εργαζόμενους και τον ελληνικό λαό; Και επιπλέον, υπάρχει ένα θέμα. Ακόμη και αυτήν την ύστατη στιγμή, μετά την αποκάλυψη αυτού του θέματος –κατά τη γνώμη μας υπάρχουν πολλά τέτοια θέματα, γιατί στα εκατόν τριάντα εννέα άρθρα μπορείτε να βρείτε περίπου εκατό περιπτώσεις, που πρέπει να αμφισβητηθούν στα δικαστήρια από εδώ και πέρα- μήπως η Κυβέρνηση θέλει τώρα να αποσύρει το νομοσχέδιο –παρά το γεγονός ότι παρέσυρε το Σώμα και ήδη ψηφίσαμε επί της αρχής, με τις ψήφους, βεβαίως, της πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας- προκειμένου να σώσουμε το κύρος του Κοινοβουλίου;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Να έχετε υπ' όψιν σας το χρόνο εκ των προτέρων, για να μη δημιουργούνται παρεξηγήσεις.

Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Λαφαζάνη, δικαιούσθε να μιλήσετε είκοσι λεπτά συνολικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα την κυρία Υπουργό, αλλά φαίνεται ότι τόσο αυτή, όσο και η Κυβέρνησή της, ζει σ' άλλη χώρα και σ' άλλον πλανήτη. Κυρία Υπουργέ, βούλιαξε σήμερα η Αθήνα. Μία λαοθάλασσα κατέκλεισε όλο το κέντρο της Αθήνας σε μία γιγάντια διαδήλωση. Δεν πήρατε χαμπάρι τίποτε; Δεν καταλάβατε τίποτε;

Υποκινούμενοι ήταν αυτοί από κόμματα της Αντιπολίτευσης; Δεν καταλάβατε ότι η σημερινή μεγαλειώδης διαδήλωση, ήταν πολύ μεγαλύτερη απ' αυτή που έγινε, όταν έγιναν τα μέτρα Γιαννίτση και στη συνέχεια απεσύρθησαν;

Σας καλούμε να ακούσετε τη φωνή του ελληνικού λαού, ο οποίος σύσσωμος αυτήν τη στιγμή, ανεξάρτητα από κόμματα και παρατάξεις, αντιδρά και είναι οργισμένος και αγανακτισμένος με το νομοσχέδιό σας. Να το αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Αν δεν το κάνετε, θα έχετε πολύ κακό τέλος, ως Κυβέρνηση. Θα είναι μετρημένες οι μέρες της Κυβέρνησης, διότι τον έχετε προκαλέσει άγρια τον ελληνικό λαό. Σε μία περίοδο που έχουν καταρρεύσει οι συντάξεις –μιάμε για κατάρρευση των συντάξεων στην Ελλάδα- ερχόσαστε να δώσετε τη χαριστική βολή και ανοίγετε το δρόμο για μια σύνταξη φιλοδώρημα. Αυτό κάνει το νομοσχέδιό σας.

Είπε η κυρία Υπουργός ότι απάντησε –λέει- σ' όλα όσα είπαμε στην κατ' άρθρον συζήτηση. Δεν απάντησε σε τίποτε. Απολύτως τίποτε. Γενικολογίες, στρογγυλέματα, εξωραϊσμούς του νομοσχεδίου, αλλά καμμία συγκεκριμένη απάντηση.

Κυρία Υφυπουργέ, που είστε εδώ και εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, κλέβετε την περιουσία των ειδικών ταμείων και δίνετε τη δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ι.Κ.Α., στο οποίο τα εντάσσετε, με εισήγησή του να τροποποιεί πλήρως τις καταστατικές διατάξεις των ειδικών ταμείων. Αυτό σημαίνει ότι αύριο το κυβερνητικό διοικητικό συμβούλιο του Ι.Κ.Α. μπορεί να περιορίζει συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα όλων των ασφαλισμένων των ειδικών ταμείων. Γιατί κρατάτε αυτήν τη διάταξη; Για να «σφαγιάσετε» αύριο αυτούς που εντάσσετε στο Ι.Κ.Α. σήμερα με τα ειδικά ταμεία;

Κάνετε, λέτε, μία εξαίρεση με τη Δ.Ε.Η.. Ποια είναι η εξαίρεση αυτή που κάνετε με τη Δ.Ε.Η.; Απλώς το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να αποφασίζει την τροποποίηση των καταστατικών διατάξεων του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., του τομέα, δηλαδή, που λέτε εσείς, ότι θα ενταχθεί στο Ι.Κ.Α., μετά από εισήγηση της διοικητικής επιτροπής του τομέα Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. την οποία ελέγχει η Κυβέρνηση, είναι ελεγχόμενη από την Κυβέρνηση. Δηλαδή βάζετε φουρνέλο στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα όλων των ασφαλισμένων των ειδικών ταμείων.

Θα μου πείτε, όπως είπε η κυρία Υπουργός: «Είστε κατά των ενοποιήσεων;». Όχι βεβαίως, δεν είμαστε κατά των ενοποιήσεων γενικά, είμαστε κατά των πραξικοπημάτων. Γιατί δεν κάνετε μία ενοποίηση η οποία να οδηγεί και τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. στο ύψος των παροχών, συντάξεων, ασφαλιστικών διατάξεων και υγειονομικών υπηρεσιών των ειδικών ταμείων, αλλά τα βουλιάζετε όλα στο Ι.Κ.Α.; Γιατί δεν κάνετε μία ενοποίηση προς τα πάνω αντί προς τα κάτω, προς τον πάτο, προς το βυθό που οδηγείτε τις ενοποιήσεις σήμερα; Σ' αυτό δεν πήραμε απάντηση και δεν πρόκειται να πάρουμε απάντηση.

Για την Τράπεζα της Ελλάδας μία μικρή αναφορά. Ασφαλώς υπάρχει αυτό το έγγραφο της έκθεσης του κ. Τρισέ, του οποίου λάβαμε γνώση. Δεν θα το εγκωμιάσω εγώ εδώ απ' αυτό το βήμα, διότι πρέπει να διαβάζουμε όλο το έγγραφο και το έγγραφο αυτό αποτελεί έναν ύμνο προς τη δήθεν μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης και λέει ότι πρέπει να γίνει κιόλας για δημοσιονομικούς λόγους, πράγμα που αποκαλύπτει, βεβαίως, αυτό που θέλει να κρύψει η Κυβέρνηση, ότι αυτό το τερατούργημα γίνεται εν όψει των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών του 2010 και απαγορεύεται από πιέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του Ο.Ο.Σ.Α. κ.λπ.. Όποιος έρθει εδώ, αυτό λέει: «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση για να σώσετε τα δημοσιονομικά της χώρας».

Εμείς διαφωνούμε, δεν έχουμε την ίδια αντίληψη με την Κυβέρνηση και απ' ό,τι καταλαβαίνω και με το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για τον τρόπο που λειτουργεί το ευρωπαϊκό σύστημα κεντρικών τραπεζών και τη λεγόμενη ανεξαρτησία τους, η οποία βλέπουμε μέσα στη σημερινή κρίση που οδηγεί όλη την Ευρώπη και όχι μόνο την Ελλάδα. Έχουμε μια διαφορετική άποψη πάνω σ' αυτό, την οποία δεν είναι της ώρας να την εκθέσω, είναι άλλωστε –νομίζω- γνωστή.

Από εκεί και πέρα όμως, εγώ θα αναφερθώ με τη δική σας λογική, όχι με τη δική μας, με τη δική σας λογική, που σέβεστε

όλα αυτά τα ιερά και τα όσια, τα ακολουθείτε πιστά και εφαρμόζετε τις κατευθύνσεις τους. Πώς είναι δυνατόν από τη μια να χειροκροτάτε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όταν σας μιλάει ενθουσιαστικά για τις μεταρρυθμίσεις σας –σε εισαγωγικά- και από την άλλη, όταν σας λέει ότι αυτό που κάνετε με τη δική σας λογική, δεν μπαίνει στη δική μου λογική, ότι το σύστημα ευρωπαϊκών κεντρικών τραπεζών δεν μπορεί να λειτουργήσει μ' αυτές τις λογικές της ένταξης των ταμείων στο Ι.Κ.Α. και της χρηματοδότησής τους μ' αυτά που προβλέπονται από την Τράπεζα της Ελλάδος, δεν το εφαρμόζετε; Γιατί αυτή η αντίφαση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Πού το λέει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διαβάστε καλύτερα. Μη μου τρώτε το χρόνο, διαβάστε το.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν υπάρχει πουθενά αυτό που λέτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Νομισματική χρηματοδότηση το λέει, νομισματική χρηματοδότηση. Ξέρετε τι πάει να πει νομισματική χρηματοδότηση από την Κεντρική Τράπεζα; Απαγορευμένη από το 1990 στην Ελλάδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Πού το λέει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν πειράζει, να το διαβάσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Δεν το έχετε διαβάσει εσείς προφανώς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα αναφερθώ στη διάταξη του άρθρου 143 παράγραφος 9 που αφορά τους υπαλλήλους των γεωργικών συνεταιρισμών. Η κυρία Υπουργός είπε ότι όταν καταργείται η οργανική θέση, τότε μπορεί να γίνεται σε συμπαιγνία, άρα «εγώ συμπαιγνίες δεν μπορώ να τις νομιμοποιήσω και να δίνω συντάξεις».

Μα, ποιον κοροϊδεύετε, κυρία Υπουργέ; Εσείς δεν λέτε μόνο για την κατάργηση της οργανικής θέσης. Σας το εξήγησα. Μιλάτε και για άλλους λόγους και μάλιστα χωρίς υπαιτιότητα του υπαλλήλου. Εντάχθηκε το ταμείο των συνταξιοδοτικών οργανώσεων στο Ι.Κ.Α. με συμφωνία ότι, όταν θα γίνονται απολύσεις...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πρέπει να ολοκληρώσετε άμεσα. Έχετε διπλασιάσει το χρόνο που μιλάτε. Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ένα λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρκεί να είναι ένα λεπτό και όχι το συνηθισμένο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ένα λεπτό μόνο.

Εδώ ξέρετε τα προβλήματα που υπάρχουν με τη νέα Κ.Α.Π., στην οποία εμείς δεν έχουμε συμφωνήσει και με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι συνταξιοδοτικοί. Δεν είναι δυνατόν να πετάτε στο δρόμο αυτούς τους ανθρώπους, γιατί στο δρόμο τους πετάτε. Ξέρετε ότι είναι χιλιάδες από αυτούς απλήρωτοι για δύο, τρεις, μέχρι και οκτώ μήνες και δεν έχουν τη δυνατότητα από μια ορισμένη ηλικία και πάνω να πάρουν σύνταξη.

Ερχόσαστε αυτή τη στιγμή και τους πετάτε στο δρόμο χωρίς σύνταξη. Δεν παίρνουν πλήρη σύνταξη στα είκοσι πέντε χρόνια, τα 25/35 θα πάρουν. Δώστε αυτήν την προθεσμία, λοιπόν, μέχρι το 2013. Είναι το ελάχιστο που μπορείτε να κάνετε, το ελάχιστο.

Τελειώνω με μια παρατήρηση για την κ. Διαμαντοπούλου. Πρώτα απ' όλα δεν ξέρω αν κατάλαβε καλά ότι ο Συνασπισμός δεν είναι κεντροαριστερό κόμμα. Μ' αυτές τις κεντροαριστερές «σούπες» και δεν έχουμε καμμία σχέση πλέον και συνάφεια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα κεντρώα κόμματα και τα

μεσαία...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αφήστε τα αυτά, κύριε Λαφαζάνη. Τα λύνετε άλλη ώρα. Τώρα δεν είναι ώρα, ούτε για κεντρώα, ούτε για μεσαία. Τώρα έχουμε το νομοσχέδιο. Μιλάτε έξι λεπτά παραπάνω. Έλεος, επιτέλους!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έλεος! Κοιτάξτε πόσοι περιμένουν, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μπορώ να ολοκληρώσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα, ολοκληρώστε! Αυτό είναι κοινοβουλευτικά το πρόβλημά σας. Δεν μπορείτε να ολοκληρώσετε! Τι να κάνουμε;

(Χειροκροτήματα, γέλια από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ να ολοκληρώσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να είστε πιο ευγενικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είμαι ευγενέστατος, όταν και όσο τιμούν οι άλλοι το Προεδρείο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, πόσο χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έπρεπε να μιλήσετε τρία λεπτά και μιλάτε εννιάμισι και ομιλείτε περί ευγενείας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τρία λεπτά έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ναι, τρία λεπτά έχετε. Και οκτώ λεπτά να είχατε, μιλάτε ήδη εννιάμισι. Ολοκληρώστε, λοιπόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα τα πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Λαφαζάνη.

Απομένει μόνο ο κ. Λιάσκος, προκειμένου να κλείσει ο κατάλογος των χθεσινών εγγεγραμμένων και να εισέλθουμε στον καινούργιο με δικαίως διαμαρτυρόμενο τον κ. Γείτονα.

Μετά τον κ. Λιάσκο, κύριε Γείτονα, θα μιλήσετε εσείς. Βλέπετε τι γίνεται.

Κύριε Λιάσκο, παρακαλώ θερμά να τηρήσετε το χρόνο. Γνωρίζω ότι εσείς είστε συνεπέστατος.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Θα με συγχωρήσει ο κ. Γείτονας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα πάρα πολλούς ομιλητές απ' όλες τις πτέρυγες. Εντυπωσιάστηκα με αρκετά, θα έλεγα προβληματίστηκα με άλλα. Προβληματίστηκα παραδείγματος χάριν με την τοποθέτηση του κ. Νιώτη, ο οποίος επεσήμανε δημοσκοπήση γνωστής και έγκυρης εταιρείας δημοσκοπήσεων για την αποδοχή του ασφαλιστικού.

Θα ήθελα να πω -επειδή μερικά πράγματα δεν ξέρω πώς διαφεύγουν- ότι η ίδια έγκυρη εταιρεία προ ημερών, σε μια άλλη δημοσκοπήση, στο ερώτημα αν το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μπορεί να ξανακυβερνήσει τον τόπο, έχει μια απάντηση ποσοστού της τάξεως του 9% -και θα τον συνεβούλευα επειδή μελετά τις δημοσκοπήσεις, να τη μελετήσει αυτήν τη δημοσκοπήση- δηλαδή λιγότεροι από το κόμμα των «δεν ξέρω και δεν απαντώ».

Αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι θλιβόμεθα πραγματικά γιατί είναι προφανές ότι οι συνεχειακές αντιλήψεις και τα πελατειακά συμφέροντα, όπως προωθήθηκαν, εξελίχθηκαν και γιγαντώθηκαν στη δεκαετία του 1980, επανέρχονται σήμερα σ' ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Βέβαια η ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι δεν μπορεί να συνεχίσει μ' αυτό το αδιέξοδο. Οι πολλαπλές και πολυεπίπεδες στρεβλώσεις του ασφαλιστικού συστήματος έχουν αλλοτριώσει και το δημόσιο και τον ιδιωτικό αναδιανεμητικό χαρακτήρα.

Η αναγκαιότητα διοικητικής αναδιάρθρωσης και εξορθολογισμού του συστήματος της κοινωνικής ασφάλειας αποτελεί κοινό τόπο όχι μόνο για τους ειδικούς και τους πολιτικούς, αλλά για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας η οποία θα κληθεί να αντιμετωπίσει τις δραματικές συνέπειες, αν δεν αναλάβουμε να αντιμετωπίσουμε τις παθογένειες του συστήματος που το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί ακριβώς να κάνει.

Και να πω εδώ ότι άκουσα την κ. Δαιαμαντοπούλου με προσοχή η οποία ως Επίτροπος μας επεσήμανε ότι σε ανάλογες περιπτώσεις είχε μεγαλύτερη διάρκεια ενδεχόμενα ο διάλογος σε άλλα κράτη ή -ξέρω εγώ- η πληροφόρηση, αλλά δεν μας επεσήμανε τα στοιχεία των ασφαλιστικών συστημάτων των υπολοίπων χωρών της Ευρώπης. Αν είναι όπως είναι το δικό μας, αν τα όρια ηλικίας είναι αυτά, πώς είναι οι εργασιακές σχέσεις, αν δηλαδή προβλήματα που άλλοι έλυσαν πριν από εμάς, θα πρέπει να αποτελούν ουσιαστικά την προμετωπίδα και τον οδηγό μας και όχι βέβαια ο τύπος, γιατί ο τύπος δεν μπορεί να φάει την ουσία στη συγκεκριμένη περίπτωση. Δεν μπορεί ο κρατικός προϋπολογισμός να επιχορηγεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλειας σε βάρος των υπόλοιπων δομών του κοινωνικού κράτους και να υποθηκεύεται το μέλλον των παιδιών μας εξαιτίας παραωχημένων θεσμών που σθεναρά υποστηρίζονται από συνεχειακές αντιλήψεις και σκοπιμότητες χωρίς καμμία προοπτική!

Και εδώ να πούμε ότι δεν μπορεί αυτό να συνεχίζει να το κάνει κυρίαρχα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο όπως συνήθιζε μεταθέτει τις ευθύνες και γι' αυτό το ζήτημα στο μέλλον. Εμείς όμως από την άλλη πλευρά, δηλώσαμε και αναλαμβάνουμε να αντιμετωπίσουμε τα συσσωρευμένα και χρονίζοντα προβλήματα σοβαρά και υπεύθυνα εξασφαλίζοντας το παρόν και το μέλλον συνταξιούχων και ασφαλισμένων.

Η προτεινόμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι μονόδρομος. Και είτε σας αρέσει είτε όχι, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, είναι ταυτόχρονα βαθιά και ουσιαστική. Δίνει συγκεκριμένες και ρεαλιστικές λύσεις στο αδιέξοδο, που όπως είπα και πριν, έχουμε οδηγηθεί. Οι βασικές αρχές έχουν επαναληφθεί αλλά καλό είναι να ακούγονται. Είναι η διατήρηση του δημόσιου αναδιανεμητικού χαρακτήρα του συστήματος, η διατήρηση της διάρθρωσης του συστήματος σε τρεις πυλώνες, κύρια, επικουρική ασφάλιση, επαγγελματική και ελεύθερη χρηματοδότηση και βέβαια η μη μεταβολή των θεμελιωδών παραμέτρων, όπως τα γενικά όρια ηλικίας, το ύψος των συντάξεων και το ύψος των εισφορών. Για όποιον μελετήσει το νομοσχέδιο, αυτά είναι αυτονόητα.

Ο απώτερος σκοπός, ποιος είναι: Η σταδιακή οικοδόμηση ενός σύγχρονου ορθολογικού και κοινωνικά δίκαιου ασφαλιστικού συστήματος που θα δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε να εξασφαλίσει τελικά και τη βιωσιμότητά του στο διηνεκές. Και εδώ θα συμφωνήσω με αρκετούς συναδέλφους οι οποίοι είπαν ότι βεβαίως στο μέλλον θα χρειαστούν και άλλες παρεμβάσεις προς αυτήν την κατεύθυνση.

Αν μιλήσουμε για τη διοικητική μεταρρύθμιση που είναι η πρώτη, οι εκατόν τριάντα τρεις φορείς και κλάδοι του Υπουργείου Απασχόλησης δεν έπρεπε να ομαδοποιηθούν και να περιοριστούν με βάση συγκεκριμένα κριτήρια όρους και προϋποθέσεις, όπως προβλέπονται στο νομοσχέδιο που σε καμία περίπτωση δεν αναμειγνύονται αποθεματικά και περιουσία των οργανισμών, δηλαδή, έχουμε ένταξη με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια; Δεν έπρεπε να υπάρξουν οι στοχευμένες παρεμβάσεις σε ειδικές ασφαλιστικές ρυθμίσεις με σκοπό τον εξορθολογισμό τους; Αντέχει η κοινωνία μας άραγε να δέχεται άλλες παλινωδίες πάνω στο εθνικό σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης;

Θα έλεγα ότι πέραν των κινήτρων τα οποία μπαίνουν σε ειδικά όρια ηλικίας και στις γυναίκες και τα αντικίνητρα για την πρόωγη συνταξιοδότηση η οποία συνήθως αναζητεί ανθρώπους που δεν τα είχαν μέχρι σήμερα σε νέα απασχόληση με την ορθή πολλές φορές την αδήλωτη εργασία και τη στέρηση της αντίστοιχης θέσης από τους νέους, υπάρχει και η περίπτωση των θεσμικών τομών στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης.

Είναι οι τομές οι οποίες θεσπίζονται με το ασφαλιστικό κεφάλαιο της αλληλεγγύης των γενεών, το ενισχυμένο καθεστώς, που όπως είπα και πριν, αποβλέπει στην προστασία της μητρότητας προσθέτοντας ειδική εξάμηνη άδεια επιπλέον των ήδη προβλεπόμενων παραμέτρων, που αντιμετωπίζει βέβαια και το δημογραφικό που είναι «βόμβα» στα θεμέλια και της κοινωνίας και του ασφαλιστικού, και βέβαια καθιερώνει υποχρεωτικό, μοναδικό αριθμό εργασιακής και ασφαλιστικής ταυτοποίησης

όλων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από τις παρωχημένες αντιλήψεις τις οποίες επαναλαμβάνετε αορίστως εδώ, αν θέλετε συνοδευόμενες με το στείρο καταγγελτικό λόγο, πρέπει να καταλάβετε το εξής. Δεν μπορεί σε καμία περίπτωση η κοινωνία να ανέχεται από εμάς απλώς να οχυρωνόμαστε πίσω από τον καθένα ο οποίος διαφωνεί στα συμφέροντά του, χωρίς να τα αντιλαμβάνεται πολλές φορές και χωρίς να τα έχει μελετήσει. Εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι τολμηρά να προχωρούμε μπροστά κι αυτό είναι το χρέος της Αντιπολίτευσης. Διαφορετικά, όπως έγραψε σήμερα η μεγαλύτερη εφημερίδα η οποία στηρίζει την Αντιπολίτευση, στο πολιτικό χρηματιστήριο, δυστυχώς, στο γενικό ταμπλό η μετοχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει διαγράψει μια ατελείωτη πτώση.

Ευχαριστώ θερμότατα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ γιατί ήσασταν συνεπής στο χρόνο.

Κύριε Γείτονα, επιτέλους ήρθε η σειρά σας. Αντιλαμβάνομαι την αδημονία σας.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευτυχώς είναι σε ανοδική τροχιά η μετοχή της Κυβέρνησης! Μα, σε ποιον τα λέτε αυτά; Τη μέρα που η Ελλάδα απεργεί, που η χώρα έχει «παράλυση» από μια πανεργατική απεργία, που οι εργαζόμενοι, εξαπατημένοι από την Κυβέρνησή σας και τον Πρωθυπουργό, είναι στους δρόμους εσείς πραγματικά λέτε αυτά τα πράγματα; Εδώ ισχύει η παροιμία «ο κόσμος το έχει τούμπανο κι εσείς κρυφά καμάρι». Πραγματικά, κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε τι συμβαίνει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Το «Βήμα» το λέει, σήμερα. Να το διαβάσετε

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ηρεμήστε.

Και προηγουμένως η κυρία Υπουργός μας είπε ότι δεν την προσέχουμε. Ξεκαθαρίζει πράγματα και αναγκάζεται να τα λέει πολλές φορές! Το κακό είναι ότι δεν σας καταλαβαίνει ο κόσμος. Αυτό θα πρέπει να σας απασχολήσει. Δεν «μασάνε» πια οι ασφαλισμένοι, οι εργαζόμενοι. Έχουν ξεσηκωθεί και απειδείχθη ότι έχουν και την κοινή γνώμη με το μέρος τους. Γιατί η προπαγάνδα, η συκοφαντική που προσπαθήσατε, η τρομοκρατία που επιχειρήσατε δεν πέρασαν. Ούτε και ο αυταρχισμός. Γι' αυτό σας λέμε και την ύστατη στιγμή να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ο «πολιορκητικός κριός», ο κατεδαφιστικός θα έλεγα κριός, των κοινωνικών δικαιωμάτων. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου.

Αντί, λοιπόν, να ακούσετε τις φωνές της κοινωνίας, έχετε ανοίξει πόλεμο με την κοινωνία. Αντί να ακούσετε τις επισημάνσεις της Αντιπολίτευσης, κρατάτε τα αυτιά σας κλειστά, περιστάνοντάς την αυθεντία και προσπαθώντας να κρυφθείτε πίσω από το παρελθόν. Να τα αφήσετε αυτά. Επιβαρύνετε και απαξιώσατε το ασφαλιστικό όλη αυτή την τετραετία και σήμερα έρχεστε να ρίξετε πραγματικά και άλλα βάρη όχι στα «ρετιρέ», όπως είπατε, αλλά σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Μια παρένθεση εδώ για ένα σχόλιο για την ενότητα που συζητάμε, κύριε Πρόεδρε, είμαι ο πρώτος εγγεγραμμένος στα άρθρα και μιλώ σχεδόν ύστερα από δέκα ώρες συνεδρίαση. Αυτό τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι πρέπει να δούμε δύο πράγματα: και την εφαρμογή του Κανονισμού, γιατί γίνεται κατάχρηση δικαιωμάτων –υπάρχουν δικαιώματα, από τον Κανονισμό, αλλά γίνεται κατάχρηση δικαιωμάτων- αλλά πολύ περισσότερο να δούμε την αλλαγή του Κανονισμού. Γιατί κάποτε θα πρέπει η Βουλή μας να γίνει Βουλή των Βουλευτών κι όχι Βουλή των αξιωματούχων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μη λησμονείτε και τις γενναίες υπερβάσεις εκ μέρους των Βουλευτών. Συνηγορώ σ' αυτά που λέτε, αλλά μη λησμονείτε κι αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μα, δεν νομίζω ότι σας βρίσκει αντίθετο αυτή η άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ασφαλώς όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όμως και το Προεδρείο έχει ευθύνη, το εκάστοτε Προεδρείο. Γιατί υπάρχουν τα δικαιώματα, που προσδιορίζονται και για την Κυβέρνηση και για τα κόμματα

από τον Κανονισμό, αλλά το Προεδρείο οφείλει να φροντίζει να εφαρμόζει τον Κανονισμό έτσι ώστε το τεκμήριο να είναι πάντα υπέρ της ελεύθερης έκφρασης των Βουλευτών, υπέρ του Βουλευτού.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα στις ενοποιήσεις Ταμείων. Αυτές αφορά η πρώτη ενότητα των άρθρων που συζητάμε. Προσχηματικός ήταν ο διάλογος. Όλοι οι φορείς το είπαν στην επιτροπή. Τι μας λέει η Υπουργός ότι έκανε διάλογο; Αιφνιδιάστηκαν. Ουδείς ρωτήθηκε, ουδείς συμφώνησε. Γι' αυτό και αντιδρούν καθολικά. Δεν τα είπαν αυτά στην επιτροπή; Τα είπαν δεν τα λέμε εμείς; Η Ο.Κ.Ε. ουσιαστικά ενημερώθηκε κατόπιν εορτής. Ένας σημαντικός θεσμός διαβούλευσης των κοινωνικών εταίρων ανγοήθηκε. Το κυριότερο, η ενοποίηση προχωρά χωρίς όρους, χωρίς σχέδιο, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς αναλογιστικές μελέτες.

Κυρία Υφυπουργέ, είπε η κυρία Υπουργός ότι έδωσε «κιβώτια» με μελέτες. Εγώ σας ερωτώ κάτι απλό, για ένα ταμείο που είμαι και ασφαλισμένος του. Το Ταμείο Συντάξεως Μηχανικών, Εργοληπτών το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Έχετε αναλογιστική μελέτη για την ενοποίηση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.; Ερωτώ συγκεκριμένα πράγματα. Μη μας λέτε ότι δώσατε κιβώτια. Για την ενοποίηση ενός υγιούς ταμείου όπως το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. με άλλα ταμεία, έχετε καμμία αναλογιστική μελέτη; Προφανώς όχι. Επομένως προχωράτε ακριβώς αυθαίρετα στις ενοποιήσεις. Και θα προκύψουν λειτουργικά προβλήματα, η γραφειοκρατία θα αυξηθεί, η ταλαιπωρία των ασφαλισμένων είναι δεδομένη. Και το ουσιαστικό είναι ότι θα γίνει ισοπέδωση προς τα κάτω. Αυτό είναι το δήθεν νοικοκυρέμα του ασφαλιστικού συστήματος, όταν οι ενοποιήσεις γίνονται μ' αυτόν τον τρόπο, γίνονται πραξικοπηματικά.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, βάζει στο ίδιο καζάνι ελλειμματικά, προβληματικά και υγιή ταμεία και ουσιαστικά επιχειρεί –αυτό είναι η ταμπακίερα- να βάλει χέρι στα αποθεματικά, να κάνει εσωτερική ανακατανομή των πόρων των ιδίων των εργαζομένων. Οι συντάξεις και τα ασφαλιστικά δικαιώματα στην προοπτική θα πάνε προς τα κάτω. Και επιβαρύνεται με τις εντάξεις ιδιαίτερα το Ι.Κ.Α..

Επώθηκε και προηγουμένως πως επιβαρύνεται ουσιαστικά το Ι.Κ.Α.. Χαρίζετε ταυτόχρονα δισεκατομμύρια σε τραπέζιτες και φορτώνετε τις υποχρεώσεις τους στις πλάτες του Ι.Κ.Α.. Είχε συμφωνηθεί για την Τράπεζα της Ελλάδος το ανεξάρτητο ταμείο. Τι είναι αυτό που σας ανάγκασε για να το αλλάξετε; Επώθηκε προηγουμένως ότι θα βρείτε προβλήματα με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέτε όχι. Έτσι μας λέγατε, μας διαβεβαιώνατε και για τον «Βασικό Μέτοχο». Δεν σας δίδαξε τίποτε το φιάσκο του «Βασικού Μετόχου»; Πάτε για ένα νέο φιάσκο. Επίσης είχαμε συμφωνήσει όλα τα κόμματα το 1999, το 2002 για το ταμείο των εργαζομένων στη Δ.Ε.Η.. Τι είναι εκείνο το δεδομένο που άλλαξε; Εκτός από τη βούληση πια που εκφράζετε, την είδαμε και στον Ο.Τ.Ε., για να εκποιήσετε, να ιδιωτικοποιήσετε πλήρως τις Δ.Ε.Κ.Ο., τον Ο.Τ.Ε., τη Δ.Ε.Η.. Και αλλάζετε με τις ενοποιήσεις τον τρόπο διορισμού των διοικητών των ταμείων. Ουσιαστικά η ρύθμιση αυτή αντιστρατεύεται τη γενική αρχή της αυτοδιοίκησης των ασφαλιστικών ταμείων, όπως ορίζεται από το Σύνταγμα.

Και θα τελειώσω αναφερόμενος στο ενάμισι λεπτό που έχω στη διάθεσή μου, κύριε Πρόεδρε, στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Δεν θα υπερβώ το χρόνο για να μιλήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι. Να μην πάρεω χρόνο από τους συναδέλφους, που περιμένουν, πολλές φορές πραγματικά, και θα μιλήσουν μερικοί τα άγρια χαράματα.

Το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. έχει ιδιαιτερότητες. Στο Ταμείο Συντάξεως Μηχανικών-Εργοληπτών, για όσους δεν το γνωρίζουν, η ασφάλιση είναι υποχρεωτική με την ιδιότητα. Εγώ όταν απεφοίτησα από το Πολυτεχνείο, υποχρεωτικά, με την άδεια άσκησης επαγγέλματος, ασφαλιστήκα. Συνάπτεται η ασφάλιση με τη φύση και την οργάνωση του επαγγέλματος των μηχανικών. Η οργάνωση του επαγγέλματος, πήρε μάλιστα τα χαρακτηριστικά δημοσίου δικαίου. Η φύση, λοιπόν, του επαγγέλματος καθόρισε εκεί το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης των επαγγελματιών. Και εδώ καταλύεται η αυτοτέλεια, παρά τα όσα ισχυρίζεστε. Είναι ενδεικτικό το ότι οι μηχανικοί που μέχρι τώρα εκπροσωπούνταν

με μεγάλο αριθμό στο συμβούλιο, θα έχουν μόνο εκπροσώπηση στο 20%. Επίσης, δεν έχετε ξεκαθαρίσει τα ζητήματα για την περιουσία του. Οι ρυθμίσεις σας είναι αντιφατικές. Τίποτε δεν ξεκαθάρισε και για τη συγκεκριμένη περίπτωση η κυρία Υπουργός.

Επίσης, όπως είπα και προηγουμένως, είναι ένα υγιές ταμείο. Ποια ασφαλιστική λογική υπαγορεύει και χωρίς μάλιστα αναλογιστική μελέτη, την ενοποίησή του; Μάλιστα, το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. –και εδώ θα έχουμε προβλήματα πάλι με το Κοινωνικό Δίκαιο– έχει το χαρακτήρα επιχείρησης. Διότι, κυρία Υφυπουργέ, έχει δύο ειδικές δραστηριότητες, τη χορήγηση εγγυητικών και επίσης την προεξόφληση λογαριασμών για τους εργολάβους. Και παίζει ένα συγκεκριμένο ρόλο για την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας στους μικρούς και μεσαίους εργολήπτες.

Η υπονόμευση, λοιπόν, του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ουσιαστικά πάλι δίνει στις τράπεζες τον πρωτεύοντα ρόλο και σ' αυτό δεσπόζουσα θέση.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, δεν αναστατώνετε μόνο όπως με τις ενοποιήσεις τους επισημάνετε –ούτε καν τα «ρετιρέ», όπως λέτε– αλλά αναστατώνετε περίπου δύο εκατομμύρια ασφαλισμένους. Είναι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, είναι εργαζόμενες μητέρες, είναι οι νέοι που τους έχετε βάλει στο στόχαστρο. Αυτοί δεν είναι «ρετιρέ», όπως είπα. Είναι η κοινωνία.

Εσείς διαλέξατε με το νομοσχέδιο τη σύγκρουση με την κοινωνία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Διαλέξατε τη σύγκρουση! Μη διαμαρτύρεστε κατά των άλλων, μη νίπτετε τας χείρας σας. Πραγματικά, σπείρατε ανέμους και θα θερίσετε, συνεπώς, θύελλες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Αχαΐας κ. Κώστας Σπηλιόπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε την Υπουργό πριν από λίγο, αλλά ακούσαμε και πολλούς συναδέλφους Βουλευτές από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Ακούγοντάς τους, βγάζει κάποιος το συμπέρασμα ότι εδώ κουβεντιάσουμε σαν να μην έχουμε πάρει χαμπάρι τι ακριβώς συμβαίνει έξω απ' αυτήν την Αίθουσα.

Σήμερα, πραγματικά ζήσαμε όλοι στην Αθήνα μια από τις μεγαλύτερες πορείες και διαμαρτυρίες, όχι των τελευταίων ετών, θα έλεγα, αλλά της Μεταπολίτευσης, μια πάρα πολύ μεγάλη συγκέντρωση και μια πάρα πολύ μεγάλη πορεία!

Όλος αυτός ο κόσμος αντιδρά, γιατί έχουν πειστεί ότι αυτή η λεγόμενη μεταρρύθμιση, την οποία θέλει να κάνει στο ασφαλιστικό σύστημα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, οδηγεί στην υποβάθμιση των δικαιωμάτων των πολιτών, των εργαζομένων και, βεβαίως, στην απορρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταρρυθμίσεις ακούμε πολλές. Βεβαίως, χρειάζεται η χώρα μας μεταρρυθμίσεις και οι μεταρρυθμίσεις είναι αυτές που οδηγούν τα πράγματα μπροστά. Όμως, οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να έχουν και την υποστήριξη της κοινωνίας.

Βεβαίως, δεν είναι δυνατόν να έχουμε το σύνολο της κοινωνίας σε μεταρρυθμιστικές τομές και πρωτοβουλίες, αλλά εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπάρχει ένας κόσμος που να στηρίζει αυτές τις πρωτοβουλίες. Εδώ δεν είδαμε κανέναν απολύτως να στηρίζει αυτές τις αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα που θέλει να εισαγάγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Άρα, λοιπόν, για ποια μεταρρύθμιση μας μιλάτε; Ουσιαστικά, είναι μια απορρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, μια απορρύθμιση της ζωής των Ελλήνων εργαζομένων.

Ακούσα τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που μίλησαν εδώ στη Βουλή και ανέφεραν ότι οι αντιδράσεις που υπάρχουν οφείλονται σε ορισμένες μειοψηφίες, σε συνδικαλιστικές ηγεσίες ή –όπως άκουσα πριν από λίγο– σε αριστερόστροφες

συντηρητικές μειοψηφίες. Βεβαίως, πιστεύω ότι δεν έχουν καταλάβει τι γνώμη έχουν οι πολίτες γι' αυτές τις αλλαγές που θέλουν να προωθήσουν.

Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος, κύριοι της Κυβέρνησης και κυρία Υφυπουργέ, εάν νομίζετε ότι είναι μειοψηφίες αυτοί οι πολίτες, αυτοί οι εργαζόμενοι που αντιδρούν. Η κοινωνία δυστυχώς για εσάς –ευτυχώς, πιστεύω, για το μέλλον της– έχει καταλάβει ποιο ακριβώς είναι το σχέδιό σας. Γιατί το σχέδιό σας είναι ευρύτερο. Δεν είναι μόνο οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα.

Έρχονται σε λίγο οι αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων. Έρχονται οι μεγάλες αλλαγές για την εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Τα λιμάνια, ο Ο.Τ.Ε. είναι στη διαδικασία εκποίησης. Έρχεται η Δ.Ε.Η., τα αεροδρόμια, τα ΕΛ.ΤΑ. –απ' ό,τι διαβάζουμε– είναι ένα νεοσυντηρητικό, νεοφιλελεύθερο σχέδιο, το οποίο εν τέλει εξυπηρετεί τα συμφέροντα ολίγων. Και βεβαίως, αυτές οι πρωτοβουλίες είναι εις βάρος των πολλών, των Ελλήνων εργαζομένων.

Άκουσα πριν από λίγο –αναφέρθηκαν και οι συνάδελφοι εδώ– για τη δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας σήμερα, της «VPRC», η οποία ήταν πρωτοσέλιδο στον Τύπο.

Πιστεύω ότι είχε ένα πολύ χαρακτηριστικό εύρημα. Οι πολίτες σε ποσοστό περίπου 70% θεωρούν δικαιολογημένες τις απεργίες και μόνο το 29% λέει ότι δεν είναι δικαιολογημένες. Και ξέρετε σε ποια περίοδο έχουν αυτή τη γνώμη οι πολίτες; Σε μια περίοδο που κατατалаιπωρούνται από τα σκουπίδια που πλημμύρισαν τις πόλεις, από τις πολύωρες διακοπές του ηλεκτρικού ρεύματος στα σπίτια, στα γραφεία, στις επιχειρήσεις, από την ταλαιπωρία λόγω των απεργιών των συγκοινωνιών, του μετρό, των λεωφορείων.

Είναι μια περίοδος που ο πολίτης πλήττεται, ταλαιπωρείται. Παρ' όλα αυτά, λέει ότι οι απεργίες και οι διαμαρτυρίες είναι δικαιολογημένες! Είναι πρωτόγνωρο αυτό το φαινόμενο και δεν το λαμβάνετε υπόψη σας εσείς. Είναι πρωτοφανές, γιατί βλέπαμε σε άλλες περιόδους ότι οι πολίτες αντιδρούν στις απεργίες ομάδων ή εργαζομένων, γιατί πλήττονται απ' αυτές τις απεργίες. Εδώ είναι πρωτοφανές αυτό που συμβαίνει, σήμερα η κοινωνία να είναι κοντά στους εργαζόμενους, ολόκληρη η κοινωνία.

Η κοινωνία, βεβαίως, αντιδρά και είναι παρήγορο το φαινόμενο αυτό, γιατί άρχισε να αντιλαμβάνεται την πολιτική σας. Δεν έχουμε αυταπάτες. Σε λίγο αύριο, από αύριο και μετά, το νομοσχέδιο αυτό θα ψηφιστεί και στα άρθρα του, θα γίνει νόμος του κράτους και θα επιχειρήσετε την εφαρμογή του. Πολύ φοβόμαστε, όμως, ότι θα έχετε δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στους εργαζομένους. Ήδη ακούσαμε πριν από λίγο το πρώτο ράπισμα της Κυβέρνησης, που ήλθε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που αφορά τους εργαζόμενους στην Τράπεζα της Ελλάδος. Μιλάμε για μια καινούργια περίπτωση βασικού μετόχου ή απογραφής, όπου η χώρα μας ταπεινώθηκε.

Τώρα, λοιπόν, έρχεται μια καινούργια τέτοια περίπτωση. Δεν ξέρω πώς θα το αντιμετωπίσετε. Βέβαια, έχετε αντιμετωπίσει και άλλες τέτοιες βαριές κατηγορίες για τη χώρα μας, τέτοια ραπίσματα για τη χώρα μας. Δεν ξέρω. Αυτό, όμως, είναι το τρίτο, μεγάλο. Τι θα πείτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Τι θα πείτε στους εργαζόμενους;

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Έρχονται χιλιάδες δίκες στα δικαστήρια, όπου θα πάνε οι εργαζόμενοι, προκειμένου να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Όλοι κατάλαβαν πλέον ότι τα τρία «δεν» της Κυβέρνησης και του κ. Καραμανλή ήταν ουσιαστικά μια εξαπάτηση του ελληνικού λαού. Βέβαια, είπα η κυρία Υπουργός πριν από λίγο: «Μας ψήφισε ο ελληνικός λαός πριν από έξι μήνες». Δεν σας ψήφισε γι' αυτά που κάνετε. Άλλα είπατε τότε –κοροϊδέψατε τον ελληνικό λαό– και γι' αυτό σας ψήφισε. Σας έδωσε μια ψήφο ανοχής και γι' αυτό σήμερα αντιδρά μ' αυτόν τον τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω μια αναφορά στην ενοποίηση των ταμείων. Η Κυβέρνηση πιστεύει ότι είναι βασικό κομμάτι της λεγόμενης μεταρρύθμισης ή ενοποίησης των ταμείων. Πιστεύετε ότι με την ενοποίηση των ταμείων θα λυθούν πολλά προβλήματα που υπάρχουν στο ασφαλιστικό σύστημα. Το πιστεύετε, βεβαίως, γιατί σκοπεύετε να πάρετε

χρήματα από τα υγιή ασφαλιστικά ταμεία και να τα μεταφέρετε σε εκείνα που έχουν μεγαλύτερα προβλήματα.

Όμως, έτσι κινδυνεύουν όλα τα ασφαλιστικά ταμεία να γίνουν προβληματικά και μη υγιή. Συγκεκριμένα, θα αναφερθώ σε ένα -το είπε και πριν από λίγο ο κ. Γεϊτονας- στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και στο καινούργιο ταμείο των επιστημόνων, το Ε.Τ.Α.Α., όπως θα λέγεται. Υπάρχουν μελέτες; Πώς γίνεται αυτή η ενοποίηση των ταμείων, αυτών των υγιών ταμείων; Και ξέρετε γιατί είναι υγιή αυτά τα ταμεία, όπως για παράδειγμα, το δικό μας Ταμείο των Μηχανικών; Γιατί οι μηχανικοί πληρώνουν και πολλά χρήματα στο ταμείο τους, αλλά κυρίως, γιατί είναι σε πολύ μεγάλη ηλικία οι μηχανικοί, μετά τα εβδομήντα-εβδομήντα πέντε. Δεν βγαίνουν καθόλου στη σύνταξη. Γι' αυτό και είναι υγιή αυτά τα ταμεία.

Εσείς, λοιπόν, έρχεσθε σήμερα και θέλετε να βάλετε χέρι στα αποθεματικά των ταμείων. Βέβαια, δημιουργείτε ένα πολυδαίδαλο, ένα γραφειοκρατικό σύστημα και με τις υπουργικές αποφάσεις που θα χρειαστούν να βγουν -και τότε θα βγουν και τι θα ορίζουν αυτές οι αποφάσεις;- δημιουργείτε ένα πλέγμα το οποίο θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στο ασφαλιστικό σύστημα και σ' αυτά τα ταμεία.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θέλω να πω ότι δεν έχετε πείσει για την «ασφαλιστική σας μεταρρύθμιση». Θέλετε να φορτώσετε τα βάρη στους πολίτες. Φορτώσατε τα βάρη των τραπεζών στο ασφαλιστικό σύστημα, στο κοινωνικό σύνολο. Αφήσατε την εισφοροδιαφυγή να φθάσει στα ύψη και βεβαίως, σήμερα δημιουργούνται αυτά τα προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω. Μια φράση, κύριε Πρόεδρε.

Για το θέμα των συνεταιριστικών οργανώσεων, θέλω να πω ότι εδώ υπάρχει μια συμφωνία, υπάρχει ένα πρόβλημα στις οργανώσεις αυτές. Και υπάρχει μια συμφωνία για τη μείωση του προσωπικού. Ζητάμε, λοιπόν, μέχρι το 2013, τότε που αρχίζει η καινούργια Κ.Α.Π., να υπάρχει αυτή η δυνατότητα, για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Δεν είναι χαριστική ρύθμιση αυτή. Υπάρχει πρόβλημα στις συνεταιριστικές οργανώσεις. Ανατρέπετε τον προγραμματισμό τους. Φέρνετε σε δύσκολη θέση αυτές τις οργανώσεις που θέλουμε να υπάρχουν, για να υποστηρίξουν τους Έλληνες αγρότες.

Αρα, λοιπόν, πρέπει να το δεχτείτε αυτό, μέχρι το 2013 τουλάχιστον να έχουν τη δυνατότητα αυτές οι οργανώσεις να μπορέσουν να κάνουν μείωση του προσωπικού και να προχωρήσουν στην εξυγίανσή τους.

Τελειώνω λέγοντας ότι πλέον φοβούνται όλοι οι Έλληνες -και εμείς πολύ περισσότερο που καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας- ότι πολλά προβλήματα έρχονται στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας και βεβαίως, στην ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Ηρακλείου, κ. Λευτέρης Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λυπηρό να συζητάμε θέματα εθνικής σημασίας, θέματα κρίσιμα για τις σημερινές και τις επόμενες γενιές, κάτω από το πρίσμα του λαϊκισμού και των μικροκομματικών σκοπιμοτήτων.

Η πολιτική οξυγόνια που τροφοδοτείτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, δεν εξυπηρετεί κανέναν και το ξέρετε. Δεν τιμά το χώρο που βρισκόμαστε, δεν τιμά την αποστολή μας. Κυρίως, όμως, δεν εξυπηρετεί τους πολίτες και δεν δίνει λύσεις στα προβλήματα που τους απασχολούν.

Η ιστορία, κυρίες και κύριοι, δικαιώνει τους τολμηρούς, δικαιώνει αυτούς που δεν διστάζουν να συγκρουστούν με τις συντηρητικές νοοτροπίες και τα κακώς εννοούμενα κεκτημένα συμφέροντα μικρών ομάδων, στην προσπάθεια να διασφαλίσουν το παρόν και το μέλλον της κοινωνίας στο σύνολό της.

Για εμάς, η εύκολη λύση της αναβολής και της μετάθεσης

των προβλημάτων στο μέλλον δεν υφίσταται. Για εσάς, τους προοδευτικούς ή εκσυγχρονιστές, είναι μια συνηθισμένη διαδικασία. Την έχουμε ζήσει άλλωστε. Για εμάς είναι πρόκληση να σχεδιάζουμε σήμερα για τα προβλήματα του παρόντος, αλλά και τις προκλήσεις του αύριο, χωρίς το μόνιμο φόβο του πολιτικού κόστους. Για εσάς είναι πράγμα αδιανόητο, όταν πρέπει να ενοχλήσετε τους βολεμένους συνδικαλιστές που πρόσκεινται στην παράταξή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε υπ' όψιν σας, τι ποσοστό των πολιτών επιθυμεί διακαώς την αντιμετώπιση του εθνικού αυτού προβλήματος του ασφαλιστικού; Σίγουρα το αγνοείτε. Ο ιδρυτής του κόμματός μας, ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, μας άφησε πλούσια κληρονομιά και πολλά παραδείγματα προς μίμηση. Μας έδειξε το δρόμο προς το μέλλον. Χάραξε την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας και μας δίδαξε να μη δειλιάζουμε μπροστά στο πολιτικό κόστος.

Μας δίδαξε, κυρίες και κύριοι, να τολμούμε με όραμα για το αύριο και να μη βλέπουμε κοντόφθαλμα στο σήμερα. Πάνω σ' αυτές τις διδαχές λειτουργούμε, πάνω σ' αυτές τις διδαχές αποφασίσαμε να κάνουμε μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος και η κοινωνία μας.

Γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι, ότι οι παρεμβάσεις που κάνουμε είναι τελειώσεως αναγκαίες. Επίσης, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο χρόνος θα αποδείξει το δίκαιο των αλλαγών μας και η κοινωνία θα ανταμείψει τις επιλογές μας. Αυτό εμάς μας δίνει κουράγιο και δύναμη για να συνεχίσουμε. Εσάς, όμως, σας δημιουργεί πανικό.

Κυρίες και κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, λίγο όψιμο δεν είναι το ενδιαφέρον σας για τους συνταξιούχους; Τι κάνατε επί είκοσι χρόνια για τις συντάξεις του Ο.Γ.Α. που ήταν καθηλωμένες; Τι κάνατε για το Ε.Κ.Α.Σ.; Τι κάνατε για τους ανασφάλιστους; Τι κάνατε για τα επιδόματα και τις συντάξεις της πολύτεκνης μητέρας;

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Φτιάξαμε το Ε.Κ.Α.Σ. και εσείς το καταψηφίσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Νασιώκα, για όνομα του Θεού! Εσείς τώρα εμπειρότατος και ευγενέστατος!

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Μα, είναι δυνατόν να λένε για το Ε.Κ.Α.Σ. που το καταψηφίσαν...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Γιατί ενοχλείστε, κύριε Νασιώκα; Να μην ενοχλείστε, κύριε Νασιώκα, από την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κύριε Νασιώκα. Αφήστε τον ομιλητή να τελειώσει. Γιατί ερεθιστήκατε έτσι; Για όνομα του Θεού!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Να θυμίσω, λοιπόν, ότι το επίδομα αυτό ήταν καθηλωμένο για τις μητέρες στις τιμές του 1970 και έπρεπε να έρθει η κυβέρνηση Μητσοτάκη για να να αναπροσαρμόσει. Για να μη σας κουράσω με τα πρόσφατα μέτρα της Κυβέρνησης Καραμανλή για τις τρίτεκνες μητέρες, για την ένταξη διακοσίων δώδεκα χιλιάδων ανασφάλιστων στον Ο.Γ.Α., κατοχυρώνοντάς τους τουλάχιστον τη βασική σύνταξη του Ο.Γ.Α.. Σας είναι γνωστά ή για να είμαι ακριβής είναι γνωστά στους Έλληνες πολίτες, όσο και αν εσείς θέλετε να τα αγνοείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Εκεί που μας χρωστούσανε, μας πήραν και το βόδι.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Με μεγάλη μου έκπληξη επίσης, παρακολούθη την προσπάθειά σας να υπεραμυνθείτε της υπάρχουσας κατάστασης. Δεν σας ενοχλούν οι ανισότητες στις εισφορές στις συντάξεις των εργαζομένων; Δεν σας ενοχλούν τα προβλήματα στα ταμεία που κάποια απ' αυτά βρίσκονται στα όριά τους; Δεν σας ενοχλεί αλήθεια το γεγονός ότι οι επιχορηγήσεις των ταμείων βγαίνουν και πάλι από την τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου; Δεν σας ενοχλούν οι στρεβλώσεις που οδηγούν σε αδικίες;

Θα σταθώ σ' ένα μόνο παράδειγμα, από τα πάμπολλα που υπάρχουν και είναι και μια απάντηση στα όσα είπε ο κ. Γεϊτονας. Οι μηχανικοί της τεχνολογικής εκπαίδευσης, ελεύθεροι επαγγελματίες, καταβάλλουν εισφορές στα ταμεία των συναδέλφων μηχανικών του Τ.Ε.Ε.. Συγκεκριμένα καταβάλλουν το 5% επί των

αμοιβών τους, αλλά πάνε ως εξής: 2% στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., 2% στο Τ.Ε.Ε. και 1% στο Εθνικό Μετροβόιο Πολυτεχνείο.

Και ενώ πληρώνουν αυτά τα ποσά, κύριοι συνάδελφοι, δεν δικαιούνται να γίνουν καν μέλη του Επιμελητηρίου και επιπλέον, υποχρεώνονται να καταφύγουν για ασφάλιση στο μέχρι πρότινος Τ.Ε.Β.Ε., τώρα Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών ή στο Ι.Κ.Α. για να είναι ασφαλισμένοι, καταβάλλοντας και σ' αυτά τα ταμεία επιπλέον εισφορές. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς εδώ μέσα που το θεωρεί δίκαιο και υγιές αυτό.

Οι βασικές πτυχές του παρόντος σχεδίου νόμου αφορούν στη διοικητική μεταρρύθμιση, στην εκλογίκευση των ασφαλιστικών ρυθμίσεων και σε θεσμικές αλλαγές που ενισχύουν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αριθμός των εκατόν πενήντα πέντε φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης είναι πρωτοφανής για ευρωπαϊκή χώρα. Από μόνο του αυτό το γεγονός προβληματίζει και οδηγεί σε στρεβλώσεις και αδικίες. Έχουμε ένα δαιδαλώδες και χαοτικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από πολυδιάσπαση και κατακερματισμό.

Εξάλλου, η ενοποίηση των ταμείων δεν αποτελεί μόνο δική μας πρωτοτυπία. Το προτείνει και ο νόμος Ρέππα. Αλήθεια, αλλάξατε θέσεις από τότε μέχρι σήμερα;

Στόχος του πρώτου μέρους του σχεδίου νόμου που συζητάμε σήμερα είναι να δημιουργήσει ένα σύγχρονο και ευέλικτο σύστημα, απαλλαγμένο από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και διοικητικές δυσχέρειες.

Τα οφέλη της ενοποίησης των ομοειδών ταμείων; Πολλαπλά. Δημιουργούνται λιγότερες και αποτελεσματικότερες διοικήσεις. Μόνο η μείωση του αριθμού των διοικήσεων και ο περιορισμός του διοικητικού και λειτουργικού κόστους θα αποφέρει σημαντική μείωση των δαπανών των ταμείων και εξοικονομεί πόρους. Παρέχεται η δυνατότητα ουσιαστικού και αποτελεσματικού ελέγχου της εποπτείας. Περιορίζεται ο κατακερματισμός, η πολυνομία και οι αλληλοεπικαλύψεις, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζεται η ύπαρξη αντιφατικής πολλές φορές νομοθεσίας.

Ορίζονται διαφανείς διαδικασίες για την επιλογή των διοικήσεων όλων των ταμείων και εφαρμόζονται ενιαία οι κανόνες διοίκησης και λειτουργίας. Απλοστεύονται οι διαδικασίες και γίνεται πιο αποτελεσματική και πιο αποδοτική η παροχή υπηρεσιών προς τον πολίτη, αποσκοπώντας στη μείωση του χρόνου εξυπηρέτησης των πολιτών σε θέματα ασφάλισης, περίθαλψης και συνταξιοδότησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ενοποιήσεις των ταμείων διατηρούν τους όρους, το είδος και το ύψος των παροχών των φορέων και των κλάδων που ενοποιούνται. Σέβονται τις υπάρχουσες εργασιακές σχέσεις και το υπηρετούν προσωπικό. Διατηρούν την περιουσία και τα αποθεματικά των υπό ενοποίηση φορέων και κλάδων. Τα κριτήρια βάσει των οποίων γίνονται αυτές οι ενοποιήσεις είναι σαφή. Η αναδιάρθρωση γίνεται με βάση την ομοιογένεια και τη συνάφεια του αντικειμένου μεταξύ των υπό ενοποίηση φορέων και κλάδων.

Όλοι συμφωνούμε, κυρίες και κύριοι, ότι η ύπαρξη πολυάριθμων ταμείων είναι προβληματική. Ας συζητήσουμε, λοιπόν, τις λεπτομέρειες των ενοποιήσεων και ας μη ρίχνουμε στον Καιάδα ακόμα κι αυτά που αποτελούν κοινές παραδοχές. Και αναφέρομαι μόνο στις ενοποιήσεις των ταμείων, γιατί τα θέματα αυτά ρυθμίζονται με λεπτομέρεια στα πρώτα εκατόν τριάντα εννέα άρθρα του σχεδίου νόμου.

Εμείς δίνουμε μάχες ουσίας και όχι εντυπώσεων. Μας ενδιαφέρουν τα αποτελέσματα και όχι η εικόνα. Όλοι, όμως, κρινόμαστε, κύριοι συνάδελφοι, εκ του αποτελέσματος. Ας μην το ξεχνούμε αυτό. Είμαστε και στα πεζοδρόμια, αν χρειαστεί, είμαστε και στα αμφιθέατρα, όποτε απαιτηθεί, είμαστε και στις λαϊκές. Όμως, είμαστε και υπεύθυνοι εκπρόσωποι των πολιτών στο Κοινοβούλιο. Δεν μπορώ -και δεν θα το κάνω- κυρίες και κύριοι, να καταδικάσω τη γενιά μου μπρος στο λαϊκισμό σας. Δεν μπορώ να την καταδικάσω, δηλαδή, να πληρώνει εισφορές, χωρίς να μπορέσει ποτέ να πάρει αυτά που της αναλογούν όταν έρθει η ώρα της συνταξιοδότησής της. Είμαστε εδώ για να είμαστε χρήσιμοι και όχι απλώς ευχάριστοι, μπας και πάρουμε καμιά μονάδα παραπάνω στις δημοσκοπήσεις, οι οποίες δίνουν

και παίρνουν το τελευταίο διάστημα.

Επιλέγουμε το δρόμο της ευθύνης. Επιλέγουμε το δρόμο των μεταρρυθμίσεων, επιλέγουμε το δρόμο της έντιμης στάσης απέναντι στους πολίτες της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εκτιμάται το γεγονός ότι τελειώσατε εγκαίρως. Το Ηράκλειο σήμερα έχει την τιμητική του. Ευθύς μετά τον κ. Αυγενάκη, καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της ίδιας περιοχής, ο κ. Εμμανουήλ Στρατάκης.

Ορίστε, κύριε Στρατάκη, έχετε το λόγο και ελπίζω να μιμηθείτε το συνάδελφό σας όσον αφορά την τήρηση του χρόνου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Στο χρόνο ναί, αλλά στα υπόλοιπα όχι, κύριε Πρόεδρε, διότι πραγματικά η Κυβέρνηση αν ήθελε να έχει έντιμη στάση, θα έπρεπε μετά τα σημερινά γεγονότα, μετά την πραγματική μεγάλη λαοθάλασσα που κατέκλυσε τους δρόμους της Αθήνας και τις άλλες πόλεις της Ελλάδας, να έχει αποσύρει τουλάχιστον το σχέδιο νόμου, για να μην πω ότι έπρεπε να έχει παραιτηθεί ως Κυβέρνηση. Διότι αυτό δείχνει ότι υπάρχει μία πλήρης αναντιστοιχία μεταξύ της λαϊκής βούλησης και της Κυβέρνησης που κυβερνά τον τόπο, κάτι που δεν θέλουν να καταλάβουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί έχουν ως στόχο και σκοπό να υπερτερήσουν συγκεκριμένα συμφέροντα. Και απ' ό,τι διαφαίνεται, τα συμφέροντα αυτά επιβάλλουν να απαξιωθεί εντελώς το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και να οδηγηθούμε σε άλλες εξελίξεις που ασφαλώς δεν υπηρετούν την κοινωνική συνοχή και δεν διασφαλίζουν την κοινωνική ειρήνη.

Ο μόλις κατελθών εκ του Βήματος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας μίλησε για βολεμένους συνδικαλιστές, είπε ότι εμείς γι' αυτούς αγωνιζόμαστε, ότι το σχέδιο νόμου θα λύσει τα πάντα, αλλά ξέχασε ότι το σχέδιο νόμου αφορά μόνο το 10% των ασφαλισμένων της χώρας, γιατί το 90% των ασφαλισμένων της χώρας υπάγονται στο Ι.Κ.Α., υπάγονται στον Ο.Γ.Α., υπάγονται στον Ο.Α.Ε.. Γι' αυτούς δεν μιλάμε.

Τότε, εν πάση περιπτώσει, εκείνο που πρέπει να θυμίσουμε στη Νέα Δημοκρατία, μια και κάποιοι διατείνονται ότι δημιουργήσαν τα προβλήματα του Ο.Γ.Α. και υπέρ των αγροτών, είναι ότι αυτό για το οποίο υπερηφανεύονται σήμερα, δηλαδή, το νέο Ο.Γ.Α., το νέο ασφαλιστικό σύστημα των αγροτών, που από παρίες του κοινωνικού και ασφαλιστικού συστήματος της χώρας έγιναν ισότιμοι ασφαλισμένοι μαζί με τους άλλους εργαζόμενους, είναι δημιούργημα των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποκλειστικά και μόνο, διότι καταψηφίστηκε απ' όλες τις άλλες πτέρυγες της Βουλής.

Αυτό είναι ένα ζήτημα που πιθανόν δεν γνωρίζει ο νέος συνάδελφος. Όμως, πρέπει να το μάθει ο ελληνικός λαός. Γιατί αν σήμερα ο Ο.Γ.Α., μετά από οκτώ-εννιά χρόνια λειτουργίας μπορεί και δίνει συντάξεις από 600 ευρώ και άνω, αυτό παραγνωρίζεται από την Κυβέρνηση. Ο στόχος είναι πώς αυτό θα γίνει ξανά ένα κοινωνικό ταμείο, για να περιοριστούν οι συντάξεις και να έρχονται οι αγρότες να παίρνουν ως δώρο κάποια χρήματα και κάθε παραμονές εκλογών να τους υποσχόμαστε ότι θα τα αυξήσουμε.

Ε, όχι, κύριοι! Αυτό δεν μπορεί να γίνει. Και στη λογική αυτή είναι κι αυτό που ειπώθηκε το πρωί εδώ από την κυρία Υπουργό, ότι θα φέρει καινούργιο σχέδιο νόμου που να αφορά τον Ο.Γ.Α. και τις όποιες αυξήσεις ή μειώσεις ορίων θέλετε να κάνετε, τη στιγμή μάλιστα που δεν ακολουθείτε μια συγκεκριμένη πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μιλάει για τριάντα επτά χρόνια απασχόλησης και για ταύτιση -αν θέλετε- των αγροτών με όλους τους άλλους ασφαλισμένους και με όλα τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία.

Αυτή είναι η κατάσταση και αυτές είναι πολιτικές που υπηρετούνται από την Κυβέρνηση και από τη Νέα Δημοκρατία. Τα έχουμε πει από πολύ νωρίς. Τα ξανατονίζουμε και τώρα. Διότι, δυστυχώς, διαπιστώνουμε ότι χωρίς να θέλουμε να κάνουμε τις «Κασσάνδρες» γινόμαστε μάντιες κακών. Γιατί η πολιτική της Κυβέρνησης είναι συγκεκριμένη και σαφής κι αυτή θέλει να την υλοποιήσει στο ακέραιο.

Ήρθε πριν από λίγο εδώ η κυρία Υπουργός και μας μίλησε για τους συνεταιριστικούς υπαλλήλους και ότι θα ξαναλλάξει την ημερομηνία και ότι από 1/1/2010 θα την πάει στις 31/12/2010. Αυτό δείχνει ότι πραγματικά η Κυβέρνηση δεν μπορεί να αντλήσει ότι αυτή η ρύθμιση έγινε για συγκεκριμένους λόγους, που μάλιστα έχουν να κάνουν με την εξυγίανση των συνεταιριστικών οργανώσεων και, αν θέλετε, υπηρετεί μια άλλη αντίληψη που δεν τη λαμβάνει υπόψη της, διότι ο σκοπός της είναι να τιμωρήσει. Αυτή η άλλη αντίληψη λέει να μεγεθυνθεί ο χρόνος παραμονής των ασφαλισμένων στα ασφαλιστικά ταμεία, μια και γνωρίζουμε όλοι μας –το είπαν και πάρα πολλοί συνάδελφοι εδώ– ότι το πρόβλημα των ταμείων είναι ουσιαστικά πρόβλημα όχι παροχών, αλλά χαμηλών εισφορών.

Άρα, τη στιγμή που αυτοί οι εργαζόμενοι είχαν τη δυνατότητα να παραμείνουν στα ασφαλιστικά ταμεία και με τις απειλές που φέρνει εδώ η Κυβέρνηση, θα τους απεντάξει ή, εν πάση περιπτώσει, θα αλλάξει τα ασφαλιστικά τους δεδομένα. Ασφαλώς φεύγουν δεκάδες και εκατοντάδες εργαζόμενοι απ' αυτά τα ασφαλιστικά ταμεία με την επιβάρυνση του ασφαλιστικού συστήματος.

Αντί, δηλαδή, η Κυβέρνηση να φροντίζει να υλοποιήσει ακόμη κι αυτές τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που λένε να διευρυνθεί ο χρόνος ασφάλισης των εργαζομένων, που σημαίνει ότι θα μπορούσε να δει πώς δίνει από πολύ νωρίς εργασία σε όλους τους Έλληνες εργαζόμενους, πώς τους εντάσσει στο ασφαλιστικό σύστημα όσο γίνεται από μικρότερη ηλικία, ώστε, όταν φθάσουν στην ηλικία συνταξιοδότησης που μπορεί να είναι τα εξήντα ή εξήντα πέντε χρόνια, να έχουν πληρώσει επαρκείς εισφορές, αντί να κάνει αυτό χρησιμοποιεί άλλα τερτίπια.

Χρησιμοποιεί τα προγράμματα STAGE χωρίς ασφάλιση. Χρησιμοποιεί άλλες διαδικασίες, με αποτέλεσμα, βέβαια, τα ασφαλιστικά ταμεία να υφίστανται τις συνέπειες, να δημιουργούνται προβλήματα που νομίζει ότι μπορεί να λύσει με την ενίσχυση από το ένα ταμείο στο άλλο. Αυτό κάνει εδώ με τα δεκατρία τόσα ταμεία που δημιουργεί στα δεκατρία τόσα κεφάλαια του πρώτου τμήματος του νομοσχεδίου, στα εκατόν τριάντα εννιά άρθρα που διαλαμβάνει. Βλέπουμε πραγματικά ότι διαμορφώνει εντελώς αρνητικές καταστάσεις και δεν κάνει καμμία ουσιαστική ενοποίηση.

Εξάλλου, εκείνο που πρέπει να παρατηρήσουμε είναι ότι στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής εκείνο που προκύπτει είναι ότι όλες οι παρατηρήσεις που έχουν γίνει αναφέρονται σ' αυτά τα συγκεκριμένα άρθρα του χώρου της ενοποίησης και που, αν θέλετε, διαπιστώνεται ότι υπάρχουν τεράστια νομικά κενά, τα οποία θα οδηγήσουν τα δικαστήρια σε αποφάσεις που θα ανατρέσουν στην πράξη την όποια ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Η έκθεση είναι απαράδεκτη, κύριε συνάδελφε! Κάποτε πρέπει να τεθεί το πρόβλημα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Και αυτό, κύριε Παπαδημητρίου! Όμως, και αυτή η απαράδεκτη πραγματικά έκθεση, όπως την χαρακτηρίζετε, διότι όντως έτσι είναι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είναι έκθεση ντροπής! Διαβάστε την έκθεση να μου πείτε αν έχει δίκιο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Παρ' όλα αυτά, κύριε Παπαδημητρίου, που είναι ένα σημαντικό ζήτημα, παρ' όλο που υπάρχει αυτό το ζήτημα που τέθηκε και είναι πάρα πολύ σωστό, εντούτοις κι αυτή ακόμη η ελλιπής έκθεση επισημαίνει προβλήματα που, πράγματι, στην πράξη θα δούμε ότι θα δημιουργήσουν τεράστια ζητήματα με τις αποφάσεις που θα βγάλουν τα ελληνικά και άλλα δικαστήρια.

Και βέβαια, δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και το χαρακτηριστικό παράδειγμα που διαπιστώνεται εδώ απόψε με τους ασφαλισμένους στην Τράπεζα της Ελλάδας και την έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Αυτά είναι προβλήματα που θα έπρεπε να τα λάβει υπόψη του το νομοσχέδιο. Και όμως, δεν λαμβάνει υπόψη του κανένα απ' αυτά τα προβλήματα, διότι ο στόχος είναι πώς θα πάμε σε μια δήθεν μεταρρύθμιση, μια μεταρρύθμιση που δεν θα εφαρμοστεί, για να πούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη μια πλευρά, ότι κάτι κάνουμε.

Από την άλλη, να πετύχουμε κάποιους στόχους που έχουν να κάνουν με τα δημοσιονομικά, όπως επισημαίνεται στην ίδια την έκθεση και στο ίδιο το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ας έλθουμε, όμως, και λίγο στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Με τη βιαστική άποψη έτσι όπως διατυπώθηκε μέσα σε τέσσερις ημέρες, διαπιστώνουμε για την πρώτη ενότητα των άρθρων ότι εκείνο που λένε και οι δύο πλευρές, οι δύο απόψεις, ας το πω έτσι, αυτοί που κατά κάποιο τρόπο είναι λίγο υπέρ της άποψης της ενοποίησης των ταμείων με τη μορφή που γίνεται, μιλάει και αυτή η ίδια η άποψη για αλλαγή του γραφειοκρατικού μοντέλου και ζητά να βρεθούν πόροι από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή το ΕΣΠΑ όπως αλλιώς λέγεται για την προώθηση, λέει, της διαδικασίας λειτουργικής ενοποίησης. Αυτό δείχνει ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αναγνωρίζει και διαβλέπει ότι δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει αυτό το κατασκευάσμα που θέλει να δημιουργήσει το σχέδιο νόμου που έρχεται εδώ προς ψήφιση. Και η Κυβέρνηση το αγνοεί, παρ' όλο που επισημαίνεται κι απ' αυτήν την επιτροπή.

Η δεύτερη άποψη λέει ότι οι ενοποιήσεις και οι εντάξεις που γίνονται δεν μπορούν να λειτουργούν ισοπεδωτικά προς τα κάτω, όπως λειτουργούν, αλλά να προχωρούν με τη διατήρηση και τη βελτίωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Αυτά είναι τα ζητήματα, που θα έπρεπε πραγματικά να δει η Κυβέρνηση αν ήθελε να κάνει ουσιαστική μεταρρύθμιση. Το θέμα είναι ότι δεν ενδιαφέρεται για την ουσιαστική μεταρρύθμιση. Ενδιαφέρεται για το πώς θα δείξει ότι δήθεν κάνει αλλαγές για να χτυπήσει συγκεκριμένους ασφαλισμένους. Για να απαλλαγεί το κράτος από τις υποχρεώσεις του, για να πάνε τα ταμεία σε μία κατάσταση που πραγματικά δεν θα μπορεί να γίνει υποφερτή, για να μπει ο ιδιωτικός τομέας της ασφάλισης στους εργαζόμενους και εν πάση περιπτώσει να διαμορφωθεί ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον στον τομέα αυτό και στη χώρα μας. Ένα περιβάλλον που ευνοεί μόνο τα μεγάλα συμφέροντα, που ευνοεί μόνο εκείνους που πραγματικά θέλουν να δημιουργήσουν προβλήματα στις εργασιακές σχέσεις, μόνο εκείνους που θέλουν να εκμεταλλευθούν την ανθρώπινη εργασία και τον ανθρώπινο πόνο. Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε γι' αυτό καταψηφίζουμε τα συγκεκριμένα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Στρατάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Κέρκυρας η κ. Αγγελική Γκερέκου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέδειξε με πολύ σαφή τρόπο, αλλά και οδυνηρό θα έλεγε κανείς για τους πολίτες, ποιες ακριβώς είναι οι αντιλήψεις της παράταξής σας για την κοινωνική πολιτική, για τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Έχετε βαφτίσει την επιδρομή σε κερκείμενα δικαιώματα δεκαετιών, ως μεταρρύθμιση και επιμένετε να προσπαθείτε να πείσετε εκατοντάδες χιλιάδες θιγόμενους εργαζόμενους, που έχουν ξεσηκωθεί σ' όλη την Ελλάδα, ότι το κάνετε για το καλό τους. Δεν έχετε πείσει κανέναν απ' αυτούς.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο καταθέσατε παρουσιάζει σε πολλά σημεία θα έλεγε κανείς, ακατανόητη λογική. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς; Κατ' αρχάς θα τονίσω και εγώ ότι χρησιμοποιείτε ως βασικό επιχείρημα την ύπαρξη ζημιολογικών και υπό κατάρρευση ασφαλιστικών ταμείων, τα οποία όλοι συμφωνούμε ότι υπάρχουν και κάτι πρέπει να γίνει. Εσείς, όμως, κινείστε στη λογική του «μαζί με τα ξερά να κάψουμε και τα χλωρά».

Ας πάρουμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Είναι το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, στο οποίο προβλέπεται η ένταξη του ταμείου ασφαλισίας Ξενοδοχοϋπαλλήλων Τ.Α.Ξ.Υ. στον κλάδο ασθενοϊας του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Το Τ.Α.Ξ.Υ. είναι ένα ταμείο το οποίο ιδρύθηκε το 1936. Στήριζεται αποκλειστικά στις εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών και ουδέποτε χρηματοδοτήθηκε από

τον κρατικό προϋπολογισμό. Η ένταξη των ασφαλισμένων του στον κλάδο υγείας του Ι.Κ.Α. σημαίνει προφανώς την υποβάθμιση της ιατροφαρμακευτικής τους περίθαλψης, δεδομένου ότι το ΙΚΑ αδυνατεί να εξυπηρετήσει τους ήδη ασφαλισμένους και συνταξιούχους του.

Επιπλέον, στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 μας πληροφορείτε ότι θα ιδρυθεί εντός Ι.Κ.Α. ένας ειδικός λογαριασμός ξενοδοχοϋπαλλήλων, αλλά δεν διευκρινίζετε τι πρόκειται να γίνει ακριβώς με τα 415.000.000 ευρώ του αποθεματικού του ταμείου. Ούτε καν εξασφαλίζετε στους ξενοδοχοϋπαλλήλους ότι θα συνεχίσουν να παίρνουν το εφάπαξ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού του ταμείου του Τ.Α.Ε.Υ..

Να πει κανείς για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., το Ταμείο Μηχανικών; Πείτε μας ένα πραγματικό ουσιαστικό επιχείρημα που ενοποιήσατε αυτό το ταμείο, ένα ταμείο υγιέστατο με μεγάλα αποθεματικά, ένα ταμείο εργαλείο ανάπτυξης για όλο τον τεχνικό κόσμο της χώρας. Ένα επιχείρημα! Ούτε ένα δεν υπάρχει.

Πέρα, όμως, απ' αυτό, επεμβαίνετε και σε βασικές οργανωτικές αρχές των ασφαλιστικών ταμείων, οι οποίες μέχρι αυτήν την στιγμή θεωρούνταν θεμελιακού χαρακτήρα. Αναφέρονται συγκεκριμένα στο άρθρο 29 του νομοσχεδίου, το οποίο σύμφωνα και με σχετική γνωμοδότηση του καθηγητή Νομικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Αντώνη Μανιτάκη, η οποία κατατέθηκε στις 14 Μαρτίου του 2008 τι μας λέει εν ολίγοις;

Θεσμοθετείται το δικαίωμα επέμβασης του Υπουργού Απασχόλησης για την επιλογή των διοικητικών προσώπων στο ευρύτερο ταμείο, στο οποίο θα περιλαμβάνονται όλα εκείνα τα ταμεία των υποστηρικτικών πλαισίου από οποία είχαν μέχρι πρότινος τη μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως τα επιμελητήρια, οι δικηγορικοί σύλλογοι κ.λπ..

Αν τώρα όλα αυτά ακούγονται πρωτάκουστα και δυσάρεστα, εκείνο το οποίο είναι πραγματικά εξοργιστικό είναι ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζονται οι εργαζόμενες γυναίκες και μητέρες με βάση το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Μιλάμε για κατάφωρη επίθεση.

Επιτρέψτε μου πραγματικά να κάνω μία βασική παρατήρηση, πώς πραγματικά αισθάνομαι στις επιτροπές όταν τα στελέχη του κόμματός σας υπερθεματίζουν σε ό,τι αφορά στην ανησυχία και την έννοια τους για το σημαντικό πρόβλημα της υπογεννητικότητας στη χώρα μας. Τους έχω ακούσει αμέτρητες φορές να αναφέρονται στο πρόβλημα αυτό, στην ανάγκη προστασίας και ενίσχυσης της μητρότητας, στην ανάγκη ανάπτυξης ενός υποστηρικτικού πλαισίου από πλευράς πολιτείας για να ενισχυθεί το θετικό περιβάλλον και οι προϋποθέσεις για την αύξηση γεννήσεων στην Ελλάδα κ.λπ..

Ρωτώ ευθέως αυτούς τους συναδέλφους, οι οποίοι ξέρουν πολύ καλά ποιοι είναι: Θα είστε οι ίδιοι άνθρωποι που θα ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο; Θα είστε οι ίδιοι άνθρωποι που θα έχετε ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο και θα συνεχίσετε να αναρωτιέστε για ποιο λόγο τα νέα εργαζόμενα ζευγάρια διστάζουν να φέρουν στον κόσμο παιδιά στην Ελλάδα;

Η εργαζόμενη γυναίκα, η εργαζόμενη μητέρα, θα έπρεπε να είναι ο πρώτος άνθρωπος που θα ενισχυόταν, θα έπρεπε να είναι ο πρώτος άνθρωπος που θα απολάμβανε αυξημένα προνόμια σε εργασιακό και ασφαλιστικό. Και τι μας λέτε τώρα; Ότι οι εργαζόμενες γυναίκες είναι αυτές που ουσιαστικά φταίνε και θα πληρώσουν για όλα, ότι οι εργαζόμενες μητέρες είναι αυτές που οφείλουν πρώτες απ' όλες να χάσουν κάθε προνόμιο και κάθε ενίσχυση. Γιατί ακριβώς αυτή είναι η ουσία, όσο και αν προσπαθείτε να χρυσώσετε το χάπι, όσο και αν προσπαθείτε να μας το φέρετε απ' έξω-απ' έξω, όσο και αν προσπαθείτε να θολώσετε το τοπίο, η αλήθεια δεν αλλάζει, κάνετε κατάφωρη επίθεση στις γυναίκες και συγκεκριμένα στις μητέρες.

Ας πάρουμε όμως ένα δείγμα αυτής της επίθεσης:

Αυξάνετε το ποσοστό μείωσης των πρόωγων συντάξεων από 4,5% σε 6% με προφανή σκοπό την αποτροπή της επιλογής της μειωμένης σύνταξης. Είναι απαράδεκτο μέτρο και θα πρέπει αμέσως να το αποσύρετε.

Αυξάνετε τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης και από το 2013 τα πενήντα χιλιάδες απαιτούμενα έτη θα γίνουν εξή χιλιά-

δες.

Επιβάλλετε πλέον σωρευτικά τα κριτήρια της ανηλικότητας του παιδιού, του συντάξιμου χρόνου και του ορίου ηλικίας για τις γυναίκες και αυτό το λέτε με πολλούς τρόπους κάνοντάς το σαφές αλλά ανοίγοντας ταυτόχρονα και την πόρτα για σχετικές αλλαγές και στους δημοσίους υπαλλήλους κι αυξάνετε σταδιακά τα όρια ηλικίας μειωμένης σύνταξης από την 1-1-2010 κατά έναν τουλάχιστον χρόνο.

Δεν θα κάνω καν τον κόπο να αναφερθώ για τα κίνητρα παραμονής στην εργασία, γιατί θεωρώ πραγματικά ότι αυτά κινούνται στα όρια της κοροϊδίας των εργαζομένων.

Δεν υπάρχει πραγματικά λόγος να μακρηγορήσει κανείς περισσότερο. Σας έχουμε ζητήσει να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο. Εσείς πραγματικά δεν ακούτε.

Με το νομοσχέδιο αυτό εσείς πραγματικά χάσατε στο επίπεδο της ελληνικής κοινωνίας ακόμα και τους ελάχιστους συμμάχους που σας είχαν απομείνει και δεν προσφέρατε απολύτως τίποτα στο όντως σοβαρό θέμα του ασφαλιστικού προβλήματος. Κάνετε τις επιλογές σας και οι πολίτες στις επόμενες εκλογές θα κάνουν τις δικές τους. Γιατί αυτές που έχετε βαπτίσει δήθεν μεταρρυθμίσεις, δεν είναι τίποτε άλλο από απορρυθμίσεις ολέθριες για τη χώρα.

Αυτό που εσείς ονομάζετε «κοινωνική πολιτική» δεν είναι τίποτε άλλο από μία αποσπασματική εισπρακτική πολιτική. Σε αυτό, λοιπόν, θα μας βρείτε και μας βρίσκετε κάθετα αντίθετους και δεν πρόκειται με κανέναν τρόπο εμείς να δώσουμε τη συναίνεσή μας σ' αυτό το ολέθριο νομοσχέδιο που αφορά πραγματικά το μέλλον των παιδιών αυτής της χώρας, που διαγράφεται, δυστυχώς, μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά πολύ δυσάρεστο και επικίνδυνο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα διότι εξοικονομήσαμε ένα λεπτό πολύτιμο!

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Λαρίσης κ. Αγοραστός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, τα άρθρα τα οποία συζητούμε σήμερα, είναι τα άρθρα που αφορούν τις ενοποιήσεις των ταμείων. Θέλω να πω και να επιστημάνω για άλλη μια φορά -είναι γνωστό και το αποδέχεται όλη η Αίθουσα- ότι το ασφαλιστικό στη χώρα μας αναπτύχθηκε, όπως και η Δημόσια Διοίκηση, η οικονομία και οι υποδομές, απρογραμμάτιστα, ευκαιριακά, πελατειακά. Σταδιακά δημιουργήθηκε και στον τομέα αυτό μια χαώδης γραφειοκρατία, μια πολυδιάσπαση υπηρεσιών, μια αλληλοκάλυψη και επικάλυψη αρμοδιοτήτων, διαιδαλώδης και αντιφατική νομοθεσία.

Αποτέλεσμα; Μεγάλη εισφοροδιαφυγή, μεγάλες ανισότητες στις συντάξεις και στις παροχές περίθαλψης, αδιαφάνεια και χαμηλές αποδόσεις στη διαχείριση της περιουσίας, πολλαπλές στρεβλώσεις ως προς τις πρόωρες συντάξεις, την ένταξη επαγγελματιών στα βαρέα και ανθυγιεινά και τις αναπηρικές συντάξεις.

Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο προεκλογικό του πρόγραμμα ισχυριζόταν ότι χρειάζεται ενοποίηση των ταμείων. Μάλιστα, μιλούσε για τρία ταμεία, αλλά δεν έλεγε με ποιο τρόπο επρόκειτο να γίνει η ενοποίηση των ταμείων, ούτε πώς θα διαχειριζόταν η περιουσία. Δεν έμπαινε στο τι και στο πώς, αλλά μιλούσε ευχάριστα, αόριστα. Σήμερα, μιλά συγκεκριμένα, καταστροφολογικά.

Ακούστηκαν πολλές απόψεις, αλλά ακούστηκαν και ανακρίβειες. Ακούστηκε από Βουλευτές της Αντιπολίτευσης η έλλειψη μελετών. Είναι γνωστό ότι από το σύνολο των διαθεσίμων και μάλιστα επικαιροποιημένων αναλογιστικών μελετών από το 2003 έως το 2007 που κατατέθηκαν ως σύνοψη στη Βουλή το Νοέμβριο του 2007 -το καταθέτω για να το πάρετε ξανά, εάν δεν το έχετε και να το μελετήσετε- κατά τη διάρκεια των κοινών συνεδριάσεων των Επιτροπών Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων στο πλαίσιο του πολιτικού κοινοβουλευτικού διαλόγου προκύπτει ότι το σύνολο των ασφαλιστικών οργανισμών, παρουσιάζει αναλογιστικά ελλείμματα, με εξαίρεση κάποιους

οργανισμούς, που στηρίζονται σε σημαντικούς κοινωνικούς πόρους, οι οποίοι εμφανίζονται πλεονασματικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια σειρά ταμείων, ακόμη και επικουρικών, παρουσιάζουν ήδη οργανικά ελλείμματα, δηλαδή, ελλείμματα στην ετήσια χρήση. Γι' αυτό και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποτέ δεν έκαναν ισολογισμό. Κάποια δε παρουσίαζαν πλήρη αδυναμία στην καταβολή συντάξεων και παροχών.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι το σύστημα συνεχίζει την παραγωγή ελλειμμάτων και γίνεται πλεονασματικό μόνο μετά τη γενναία και γεωμετρικά αυξανόμενη κάθε χρόνο επιχορήγηση του κράτους, την κρατική χρηματοδότηση.

Τέλος, ακούστηκε ότι δεν λάβαμε υπ' όψιν τις αναλογιστικές μελέτες. Καλώς κάναμε και δεν τις λάβαμε υπ' όψιν, γιατί εάν ακολουθούσαμε την πολιτική σας να λάβουμε υπ' όψιν τις αναλογιστικές μελέτες και να ακολουθούσαμε πιστά τα πορίσματα των μελετών, οι λύσεις που επρόκειτο να εφαρμοστούν θα ήταν σαφώς πιο επώδυνες έως και ανεφάρμοστες. Θα πηγαίναμε σε μειώσεις συντάξεων -αυτό θέλατε; Μεγάλες μειώσεις συντάξεων; Ε, όχι, δεν το κάνει η Κυβέρνηση. Δεν μειώνει τις συντάξεις και σε πάρα πολύ μεγάλη αύξηση εισφορών στο σύστημα εισφορών και παροχών. Αυτό δεν το κάνουμε. Είναι χρήσιμα εργαλεία οι αναλογιστικές μελέτες, αλλά δεν πρέπει ποτέ να αποτελούν θέσφατο, ούτε να χρησιμοποιούνται *a la carte*.

Ακούστηκε από αρκετούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι έπρεπε να γίνει αναλογιστική μελέτη για την ενοποίηση των ταμείων. Κύριοι, μου φαίνεται ότι δεν καταλάβατε. Οι αναλογιστικές μελέτες κρίνονται απολύτως απαραίτητες μόνο όταν επέρχεται ουσιαστική ενοποίηση, δηλαδή, όρων και προϋποθέσεων και όχι όταν πρόκειται για λειτουργική ενοποίηση και μόνο. Προφανώς, η αναλογιστική κατάσταση κάθε νέου φορέα προκύπτει από το άθροισμα των επι έρους μελετών των τομέων, ενώ οι σχετικές μελέτες πρέπει να επικαιροποιούνται ανά τριετία.

Γίνεται ενοποίηση των ταμείων. Κάθε ταμείο διατηρεί την αυτοτέλειά του, διατηρεί το αποθεματικό του και την περιουσία του. Δεν μπαίνει χέρι στο ταμείο, απλώς κόβονται τα χέρια που θέλουν να μπουν στο ταμείο αυτό.

Σταματάμε αυτές τις διαδικασίες, οι οποίες οδήγησαν παλαιότερα σε λάθος διαχείριση και τοποθέτηση των χρημάτων σε μετοχές και λάθος αξιοποίηση της περιουσίας.

Στο νόμο Ρέππα, στο ν. 3029/2002 υπήρξε η ενοποίηση των επικουρικών ταμείων και έλεγε «με διάλογο». Ο διάλογος περιορίστηκε σε κάποιες επιστολές μεταξύ των Υπουργείων και των κοινωνικών φορέων. Έκτοτε δεν υπήρξε λύση. Και όμως το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιλούσε για ενοποίηση τριών ταμείων. Πώς έγινε; Πώς θα γινόταν;

Ακόμη σχετικά με τις εντάξεις του Ι.Κ.Α. ακούστηκαν ορισμένα πράγματα. Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι για τις εντάξεις ταμείων στο Ι.Κ.Α. επαναλαμβάνεται η πρόβλεψη του ν.3029/2002 για πρόσθετη κάλυψη των ελλειμμάτων. Ισχύει, παραδείγματος χάρι, η πρόβλεψη για περαιτέρω ενίσχυση του Ι.Κ.Α., αν διαταραχθεί η αναλογιστική ισορροπία του από τις εντάξεις των ελλειμματικών ταμείων.

Επίσης, προβλέπεται πιο ευνοϊκή για το ίδρυμα η διαδικασία σύγκλησης των εισφορών απ' ό,τι προβλεπόταν από το ν. 3029/2002, δηλαδή, το νόμο Ρέππα, μεγαλύτερο βάθος χρόνου, γι' αυτό και υπάρχουν και διαμαρτυρίες συγκεκριμένης τράπεζας. Το αντιληφθήκατε ανάποδα. Μεγαλύτερα οργανικά ελλείμματα υπάρχουν σήμερα απ' ό,τι υπήρχαν το 1992.

Εκπροσωπήσεις: σε κάθε περίπτωση η πλειοψηφία των κοινωνικών εταίρων, ασφαλισμένων, εργοδοτών, συνταξιούχων στα διοικητικά συμβούλια διασφαλίζεται πλήρως. Και είναι διπλάσιος ο αριθμός.

Για μεταβολή όρων και προϋποθέσεων ακούστηκε εδώ. Τηρείται η ισχύουσα διαδικασία, δηλαδή, η απόφαση διοικητικού συμβουλίου, γνώμη του ΣΚΑ, υπουργική απόφαση, προεδρικό διάταγμα. Σε κάθε περίπτωση ισχύει η κυβερνητική

δέσμευση για βελτίωση των παροχών και ιδίως των παροχών υγείας, δηλαδή, η εξίσωση προς τα πάνω.

Η αυτοτέλεια των ταμείων: κατοχυρώνεται η κινητή και η ακίνητη περιουσία των ταμείων. Δεν υπάρχει καμμία ενοποίηση της περιουσίας των ταμείων, των αποθεματικών ή των παγίων στοιχείων.

Είναι αναγκαιότητα, είναι εκ των ων ουκ άνευ η ενοποίηση των ταμείων. Το ξέρετε όλοι, το ισχυριστήκατε, το λέγατε, το προπαγανδίζατε όλοι. Και έτσι θα πρέπει και σήμερα να τοποθετηθείτε εδώ. Εμείς θέλουμε την ενοποίηση, όπως τη θέλετε κι εσείς.

Μην παρασύρεστε απ' το αντιπολιτευτικό πνεύμα. Παρασυρθείτε από το πνεύμα προσφοράς που πρέπει να έχει ο κάθε Βουλευτής απέναντι στην κοινωνία, στους ασφαλιζόμενους και στους πολίτες του αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας κ. Σοφία Γιαννακά.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Χαίρομαι που μιλάτε από το έδρανό σας. Κανονικά έτσι πρέπει να συμβαίνει. Ο Κανονισμός λέει ότι, όταν ο χρόνος δεν υπερβαίνει τα οκτώ λεπτά, δεν ανεβαίνει στο Βήμα ο Βουλευτής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τα δέκα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τα οκτώ λέει, κύριε Μαγκριώτη, δεν το μάθατε καλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τα δέκα λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τα οκτώ λέει, κύριε Μαγκριώτη.

Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, ο χρόνος καταγράφεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για τον κ. Αγοραστό το λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Μαγκριώτη, αποφαινέστε περί του Κανονισμού, χωρίς να τον γνωρίζετε, απ' ό,τι φαίνεται.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Μια καλή μαθήτριά είχατε, κύριε Πρόεδρε, την χαλάσατε κι αυτήν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρχίστε, κυρία συνάδελφε.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Ακριβώς πριν από ένα χρόνο μια ομάδα κυβερνητικών παραγόντων, διοικητικών ασφαλιστικών οργανισμών και ιδιοκτητών χρηματιστηριακών εταιρειών, σε πλήρη συντονισμό με το Υπουργείο Οικονομικών και σε συνεργασία με μεγάλες διεθνείς τράπεζες, διέθεσε σε υψηλές τιμές αμφιλεγόμενης αξίας σύνθετα δομημένα ομόλογα. Τα διέθεσε στα πολύπαθα και οδεύοντα σήμερα προς ενοποίηση ασφαλιστικά ταμεία.

Θυμίζω επιπλέον ότι μεγάλα ποσά διαμοιράστηκαν τότε με βολιτσες στο πλήθος των διαμεσολαβούντων σε εκείνο το έγκλημα που έγινε μεταξύ Λονδίνου, νησιών Κέιμαν, Αθήνας και Λευκωσίας. Αναφέρομαι στο γεγονός αυτό, για να θυμίσω –επιτρέψτε μου– ότι δεν είναι η μνήμη όλων των Ελλήνων κοντή.

Η δεύτερη πράξη αυτού του έργου παίζεται τώρα, σήμερα, με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Όπως τότε οι υπεύθυνοι του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ορκίζονταν για την ασφάλεια των επενδύσεων με τα δομημένα ομόλογα και έλεγαν ψέματα, έτσι και τώρα η Κυβέρνηση επιχειρεί να μας πείσει ότι προωθεί μια μεταρρύθμιση και πάλι λέει ψέματα.

Συζήτηση επί των άρθρων. Μα, τι να συζητήσουμε, κύριοι συνάδελφοι; Επί ποίων θεμάτων; Η αρμόδια Υπουργός στα εκατόν τριάντα εννέα από τα εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα του νομοσχεδίου για την επίλυση του ασφαλιστικού αναλώνεται σε διατάξεις επί διατάξεων και σελίδες επί σελίδων για θέματα προσωπικού των ταμείων, διοικητικής οργάνωσης και –άκουσον, άκουσον– μεταφοράς των γραφείων τους από τη Μάρνη στην Πατησίων και πάει λέγοντας. Μα, είναι δυνατόν μόλις πέντε άρθρα του νομοσχεδίου για την ασφαλιστική μεταρρύθ-

μιση να αφορούν ασφαλιστικές διατάξεις, ενώ σχεδόν όλα τα υπόλοιπα να αφορούν οργανογράμματα και διατάξεις επίλυσης γραφειοκρατικών ζητημάτων.

Όταν η Κυβέρνηση μας ενημέρωσε ότι έχει βρει τη λύση στο πρόβλημα βιωσιμότητας του ασφαλιστικού, δεν είχαμε αντιληφθεί ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα των ταμείων ανέρχεται σε 400.000.000 ευρώ. Εάν αυτό είναι το δημοσιονομικό όφελος, για το οποίο η Κυβέρνηση έχει οδηγήσει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία στους δρόμους, σας ενημερώνουμε, κύριοι της Συμπολίτευσης, ότι υπήρχαν και άλλοι τρόποι λιγότερο δραστη-κοί για να το εξοικονομήσετε, όπως για παράδειγμα η δραστη-μείωση της εισφοροδιαφυγής, η μείωση των δαπανών για τους κλάδους πρόνοιας, που λόγω των συνεχών και ανεξέλεγκτων αυξήσεων των φαρμάκων έχουν γίνει δυσβάσταχτες για τα ταμεία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι ο σκοπός σας να επιλύσετε το ασφαλιστικό, σκοπός σας είναι να βάλετε χέρι στα αποθεματικά των ταμείων για δεύτερη φορά, να καλύψετε το δημοσιονομικό έλλειμμα και κατ' επέκταση να αποδείξετε ότι βάλατε σε τάξη τα οικονομικά του κράτους, όπως υποσχθήκατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι βέβαια παίρνοντας ρηξικέλευθες αποφάσεις για την ανάπτυξη της χώρας, την ανεργία ή την παιδεία, αλλά πολύ απλά υπαρπάζοντας τις εισφορές των εργαζομένων.

Κύριοι συνάδελφοι, διάβασα με προσοχή τα εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα του νομοσχεδίου που καταθέσατε. Ανάμεσά τους βρήκα ένα σωρό λεπτομέρειες για μια δήθεν ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Είναι, άλλωστε, αναμφισβήτητο το νομοσχέδιο αυτό το πιο χαρακτηριστικό δείγμα νομοθετικής και γραφειοκρατικής ρύθμισης της ζωής ενός ανθρώπου, του Έλληνα. Πότε πρέπει να πιάσει δουλειά, πότε πρέπει να κάνει παιδιά, πόσα παιδιά πρέπει να κάνει. Αυτό, όμως, που δεν μπόρεσα να βρω πουθενά είναι τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού. Δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας, δεν μειώνονται οι συντάξεις, δεν αυξάνονται οι εισφορές. Έτσι είχε πει ο κ. Καραμανλής.

Εγώ, όμως, και αύξηση των ορίων ηλικίας είδα στο άρθρο 143 και μείωση των συντάξεων στο άρθρο 145. Ήδη οι συνάδελφοι που προηγήθηκαν αναφέρθηκαν εκτενώς σε διάφορα άρθρα του νομοσχεδίου και ειδικότερα σ' αυτά που προβλέπουν τις συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τις γυναίκες.

Κυρία Υπουργέ, το ακούσατε και εσείς -θα το επαναλάβω και εγώ- ότι το πιο μισογυνικό νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί ποτέ στην ελληνική Βουλή το κατέθεσαν δύο γυναίκες Υπουργοί.

Δεν έχω τίποτα περισσότερο να προσθέσω από την εξής διαπίστωση: Τα άρθρα 140 έως 142 μόνο κατ' ευφημισμό, κυρία Υπουργέ, θα μπορούσαν να τιτλοφορούνται προστασία οικογένειας και μητρότητας. Είναι γεγονός ότι για δεκαετίες τώρα οι γυναίκες αγωνίζονται για την ουσιαστική ισότητα στην εργασία και η κρατική εξουσία οφείλει να είναι αρωγός σε αυτόν τον αγώνα. Διαβάζοντας όμως τα εν λόγω άρθρα, δεν μπορώ παρά να αμφισβητήσω εγώ, όπως και όλες οι Ελληνίδες, τις προθέσεις και τις τακτικές που ακολουθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Η αλήθεια είναι ότι το παρόν νομοσχέδιο όχι μόνο δεν δείχνει προσπάθεια της Κυβέρνησης να λύσει το ασφαλιστικό, αντίθετα αποδεικνύει περίτρανα ότι η Κυβέρνηση αδιαφορεί και για τις επιπτώσεις που θα έχει στους εργαζομένους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, κυρία Υπουργέ, είναι η παράγραφος 11 του άρθρου 2 σε συνδυασμό με την παράγραφο 9 του άρθρου 143 του νομοσχεδίου που αναφέρεται στο Ταμείο Συντάξεως και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων. Και δεν αναφέρομαι σ' αυτό μόνο επειδή αφορά πολλούς εργαζομένους στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας, με τους οποίους επικοινωνώ τις τελευταίες μέρες και βρίσκονται σε μεγάλη ανασφάλεια, αλλά γιατί αφορά εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένους σ' όλη την επικράτεια.

Παρά τις διαβεβαιώσεις, λοιπόν, ότι οι πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις, βάσει των οποίων εντάχθηκε το ταμείο τους στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., δεν θα τροποποιηθούν από το παρόν νομοσχέδιο, η Υπουργός προχώρησε ουσιαστικά στην πλήρη ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εν λόγω ασφαλισμένων, προχωρώντας στην εφαρμογή νέας ρύθμισης που θέλει τη μείωση του μεταβατικού χρόνου, ως το δέκα, ενώ προβλεπόταν

σταδιακή μείωση από το δώδεκα, ως το δεκαεπτά. Οι εργαζόμενοι, όμως, στους οποίους αναφέρθηκε αποτελούν παραδείγματα μόνο των εργαζομένων που θα δουν να θίγονται τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, εξαιτίας των ρυθμίσεων που προωθεί με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν αρνείται ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας χρειάζεται μεταρρύθμιση. Για να γίνει, όμως, αυτή και να έχει ευνοϊκά αποτελέσματα, θα πρέπει να είχε προηγηθεί σχεδιασμός, για σταδιακή ενοποίηση των συμβατών ταμείων και διεξοδικός διάλογος. Βέβαια τίποτε απ' αυτά δεν έχει γίνει. Μιλώντας βέβαια για το ασφαλιστικό, το μόνο που έκανε η Κυβέρνηση ήταν να μιλήσει και να κάνει ταξικές επιλογές, να μιλήσει για ρετιρέ και συντεχνίες και να αφήσει στην άκρη τους ανήμπορους χαμηλοσυνταξιούχους.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, ως Π.Α.Σ.Ο.Κ., κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, γιατί αρνούμαστε να είμαστε συμμέτοχοι στην παλαιοκομματική και άκρως αντιλαϊκή αντίληψη που έχετε, για τις ανάγκες των πολιτών της χώρας αυτής, που έχει την ατυχία να διοικείται από μια ανεύθυνη, κοντόφθαλμη και προκλητικά ταξική Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κυρία συνάδελφε.

Ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο Νομό Μαγνησίας, κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τόσο σημαντικό το νομοσχέδιο αυτό για την Κυβέρνηση που παρίσταται μόνο ένας Βουλευτής της Συμπολίτευσης.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ένας, αλλά λέων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ένας αλλά λέων, αλλά παρ'όλα αυτά παρίσταται μόνο ένας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Καλύπτω το σύνολο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Δεν το καλύπτει το σύνολο. Ήρθαν οι συνάδελφοί σας Βουλευτές, έκαναν τις νομοθεσίες τους, να φροντίσουμε να είμαστε συνεπείς προς το κοινωνικό συμφέρον και έφυγαν.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μια διαδικασία συζήτησης του νομοσχεδίου που μοιάζει με αυτήν του προϋπολογισμού. Ό,τι και να πούμε και τα πιο σοφά πράγματα του κόσμου, δεν υπάρχει περίπτωση η Κυβέρνηση να το ακούσει και να το υιοθετήσει. Ακόμα και αν οι τριακόσιοι συμφωνούσαμε ότι πρέπει να κάνουμε μια αλλαγή, καμμία αλλαγή δεν πρόκειται να γίνει. Αν αυτό δεν λέγεται ευτελισμός κοινοβουλευτικής διαδικασίας, με συγχωρείτε, εγώ δεν βρίσκω άλλη λέξη να το χαρακτηρίσω.

Και γίνεται η συζήτηση στο πλαίσιο μιας μεγάλης κοινωνικής αναταραχής, γιατί εγώ δεν νομίζω ότι όλοι αυτοί μόνο που διαδήλωναν σήμερα στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας ανήκουν μόνο στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Ανήκουν και στη Νέα Δημοκρατία. Ανήκουν σ' όλα τα κόμματα, γιατί η αδικία που γίνεται, ξεπερνά κάθε κομματική διάκριση. Και μάλιστα η αδικία αυτή είναι τόσο κατάφωρη και καταφανής από την αποκάλυψη των στοιχείων ότι μ' όλες αυτές τις ρυθμίσεις που η Κυβέρνηση δρομολογεί, μόλις 430.000.000 ευρώ καταφέρνει και εξοικονομεί.

Για να σας δώσω την κλίμακα αναφοράς, είναι το 0,2% του Φ.Π.Α., δηλαδή με άλλα λόγια, αν έλεγε ότι από το 19% κρατώ το 18,8% για το Υπουργείο Οικονομικών στην Καραγώρη Σεργίας και το υπόλοιπο 0,2% το χρησιμοποιώ για την κάλυψη αναγκών του συνταξιοδοτικού συστήματος, είναι τα 430.000.000 ευρώ, τα οποία η Κυβέρνηση εξοικονομεί από την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και τη μείωση των επικουρικών συντάξεων.

Είναι επίσης μόλις το _ από τους πόρους που χάθηκαν από το ελληνικό δημόσιο με τη μείωση του φορολογικού συντελεστή, από το 25% στο 15%, για τους μετόχους μεγάλων επιχειρήσεων που έχουν διανεμόμενα κέρδη. Δεν μιλάω γι' αυτά που επανεπενδύονται. Άρα εκεί έχουμε μια ακόμα αδικία που καταγράφεται. Και είναι βεβαίως το 7% της φοροδιαφυγής, αν κατάφεραν ποτέ η Κυβέρνηση και αντιμετώπιζε αυτό το πρόβλημα.

Μάλιστα τα στοιχεία γίνονται πιο εκρηκτικά, όταν διαπιστώ-

νεις ότι μ' όλες αυτές τις αλλαγές που γίνονται στις συντάξεις και στις επικουρικές και στα όρια ηλικίας και στη μείωση των δικαιωμάτων εργαζόμενων μητέρων, το σύστημα απολαμβάνει μια βιωσιμότητα παραπάνω της τάξεως των πέντε-έξι μηνών, τη στιγμή επίσης που οι ίδιες μελέτες λένε ότι σε κάθε 10% βελτίωση της φοροδιαφυγής, προκύπτει βελτίωση της βιωσιμότητας του συστήματος, κατά επτά έτη. Άρα, γιατί το κάνετε; Είναι προφανές ότι είστε ανάλητοι. Εγώ δεν έχω καμμία αμφιβολία γι' αυτό. Αλλά αδελφίς δεν είσαστε, είσαστε νοήμονες.

Άρα, έχετε κάποιο λόγο που το κάνετε. Ο λόγος είναι γιατί έχετε κάνει μια μεγάλη πολιτική συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση για να μπορέσετε να ευθυγραμμιστείτε με μια σειρά από νεοφιλελεύθερες πολιτικές που αυτήν τη στιγμή είναι στην προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Το κάνετε γιατί ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης του Έλληνα πολίτη είναι στα πενήντα εννιά έτη σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT του 2006, ενώ ο αντίστοιχος ευρωπαϊκός όρος ήταν εξήντα ένα έτη και πρέπει να αυξήσετε τα όρια ηλικίας. Αυτή είναι η επιταγή την οποία έχετε υπογράψει, αυτό είναι το γραμμάτιο κι αυτό το γραμμάτιο πρέπει να το ικανοποιήσετε.

Το γραμμάτιο όμως δεν εξαντλείται εκεί, περιλαμβάνει και μία σειρά από άλλα στοιχεία της συμφωνίας. Είναι η ιδιωτικοποίηση των λιμανιών -καλά προχωράτε σ' αυτό- είναι του Ο.Τ.Ε., της Δ.Ε.Η., των ΕΛ.ΤΑ., της Ολυμπιακής Αεροπορίας που έρχεται, είναι η ιδιωτικοποίηση του Ο.Σ.Ε., είναι ο έλεγχος υγείας της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής που θα οδηγήσει πολλούς αγρότες στο να χάσουν τις επιδοτήσεις το 2009, είναι και η επερχόμενη ιδιωτικοποίηση των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων με το δούρειο ίππο των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών που πολύ εύκολα αποδεχθήκατε ως κοινοτική οδηγία χωρίς καν να παλέψετε για το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Και τα κάνετε όλα αυτά γιατί πρέπει, λοιπόν, να τα παραχωρήσετε όλα αυτά. Τα παραχωρείτε γιατί έχετε πάρει τη σύμφωνη γνώμη για την άρση της επιτήρησης, η οποία πρακτικά και έγινε. Και είδαμε το πρωί να έρχεται ο κ. Αλογοσκούφης, ο μόνος Υπουργός, εάν δεν κάνω λάθος, εκτός από την κ. Πετραλιά και την κ. Καλαντζάκου που έχουν παρουσιαστεί, δείγμα κι αυτό της καθολικής υποστήριξης του νομοσχεδίου από την Κυβέρνηση, ήρθε το πρωί να μας περιγράψει τη συμφωνία του Ο.Τ.Ε., της «MARFIN» και της γερμανικής εταιρείας, ένα έργο σκηνοθετημένο, ένα έργο που είχε πολλούς επιμέρους κομπάρσους, όπως η «MARFIN», είχε μια σκηνοθετημένη απόφαση της Βουλής, μια τροπολογία για το 20% και τελικά το αποτέλεσμα είναι ο Ο.Τ.Ε. να εκποιείται τη στιγμή που η ίδια η Κυβέρνηση πανηγυρίζει ότι θα προστατεύσει ένα δημόσιο αγαθό, μια καθολική υπηρεσία, έναν τηλεπικοινωνιακό φορέα που εγγυάται την εθνική άμυνα της χώρας.

Το νομοσχέδιο βασίζεται σε μία σειρά από μύθους και θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος για να κερδηθεί χρόνος για τους υπόλοιπους ομιλητές, του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προφανώς, γιατί -όπως είπαμε- η Νέα Δημοκρατία λάμπει διά της απουσίας της. Ο μύθος ο πρώτος που αναφέρουν οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης είναι για την πρόωρη συνταξιοδότηση, δήθεν ότι μόνο στην Ελλάδα υπάρχει αυτό το φαινόμενο. Σύμφωνα με τα ίδια τα στοιχεία της EUROSTAT από το 2006, πρόωρη συνταξιοδότηση υπάρχει και στο Βέλγιο και στη Δανία και στη Γερμανία στο Λουξεμβούργο, στην Αυστρία, στην Πορτογαλία, στη Φινλανδία, στη Σουηδία. Σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει η μέριμνα του νομοθέτη να προκύπτει πρόωρη συνταξιοδότηση για μια σειρά από κατηγορίες πληθυσμού, είτε κοινωνικές ή ανάλογα με το φύλο.

Ο μύθος ο δεύτερος, οι γυναίκες. Εδώ η εικόνα που μας δίνουν οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης είναι ότι οι γυναίκες είναι οι μόνες προνομιούχες στον κοινωνικό ιστό της χώρας, ότι δήθεν φεύγουν στα τριάντα πέντε χρόνια τους, ότι δήθεν δεν δουλεύουν. Ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης μίας γυναίκας στην Ελλάδα σήμερα, σύμφωνα με τα στοιχεία και πάλι της EUROSTAT, είναι τα 58,8 έτη. Αν εσείς νομίζετε ότι κάνουμε χατίρι στις γυναίκες τις εργαζόμενες που τυχαίνει να είναι και μητέρες, εγώ θεωρώ ότι δεν τους κάνουμε καθόλου χατίρι. Εφαρμόζουμε μία υποχρέωση της πολιτείας και νομίζω ότι

αυτήν την υποχρέωση πρέπει να τη διατηρήσουμε. Εσείς προφανώς έχετε μία διαφορετική άποψη, γι' αυτό, όταν περιγράφετε το ζήτημα των γυναικών και της αυξήσεως του ορίου ηλικίας στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, χρησιμοποιείτε την καταπληκτική φράση «αποτροπή δαπάνης». Λέτε ότι αυξάνοντας το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μιας γυναίκας, ο προϋπολογισμός της χώρας «αποτρέπει δαπάνη 40.000.000 ευρώ». Μόνο και μόνο από τη σκληρότητα, αν θέλετε, αυτής της φράσης καταλαβαίνει κάποιος πόσο αντικοινωνική είναι η συμπεριφορά σας και πόσο ανάλητοι είστε στα θέματα της κοινωνικής ισορροπίας.

Για τους συνεταιρισμούς η συμπεριφορά σας είναι η ίδια. Η συνάδελφος κ. Γιαννακά αναφέρθηκε με ενάργεια στο θέμα και είναι όντως μία αδικία που γίνεται στις συνεταιριστικές οργανώσεις στη χώρα και στους ανθρώπους που επιχειρούνε όλοι μας να κρατήσουμε ζωντανούς για να διατηρήσουν την ελληνική ύπαιθρο επίσης ζωντανή.

Σε ό,τι αφορά στους νέους, τη στιγμή που υπάρχει μία πολύ μεγάλη ανεργία στους νέους σε πολλές περιοχές της χώρας, ακόμα και σε νησιωτικές τουριστικές περιοχές, «ποινικοποιείτε» τη μερική απασχόληση διπλασιάζοντας τον αριθμό των ενσήμων που χρειάζονται για να αποκτήσει ένας νέος που έχει μερική απασχόληση βιβλιάριο υγείας. Είναι προφανές ότι δεν θέλετε να βοηθήσετε τους νέους, αλλά θέλετε να τους τιμωρήσετε. Η τιμωρητική σας διάθεση είναι άλλωστε εμφανής σε πολλά ζητήματα που αφορούν στους νέους ανθρώπους.

Και κλείνω με μία θετική χροιά. Νομίζω ότι είναι θετικό το άρθρο 140 για τους γονείς με ανάπηρα παιδιά, ελπίζω όμως κάποια στιγμή το Υπουργείο Απασχόλησης και το Υπουργείο Υγείας να μεριμνήσουν να σταματήσει η ταπείνωση των επαναλαμβανόμενων πιστοποιήσεων των ατόμων με αναπηρίες, ένα άτομο που έχει σύνδρομο Down, που είναι παραπληγικό, που είναι ακρωτηριασμένο να πρέπει να έχει επαναλαμβανόμενες πιστοποιήσεις για να έχει τη σύνταξη και την πρόνοια που δικαιούται από το ελληνικό κράτος. Σταματήστε αυτές τις ταπεινώσεις, αποδεχθείτε ότι η ελληνική κοινωνία δεν σας αποδέχεται με αυτήν την αντικοινωνική συμπεριφορά και αλλάξτε το νομοσχέδιο, γιατί για να αποσύρετε το νομοσχέδιο μας έχετε αποδείξει ότι δεν έχετε καμμία διάθεση. Η συμφωνία που έχετε κάνει με την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ ισχυρότερη από οτιδήποτε άλλο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε, γιατί τελειώσατε εγκαίρως.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. του Νομού Ηρακλείου κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πολιτική εδώ και τέσσερα χρόνια είναι μια συνεδμητή πολιτική υπέρ των λίγων, μια πολιτική που συνοδεύεται από την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και από μια συστηματική αποδόμηση του κοινωνικού κράτους.

Η οικονομική, η εισοδηματική και η φορολογική πολιτική οδηγούν σε μια πρωτοφανή συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των λίγων. Μειώθηκε η φορολόγηση του κεφαλαίου, των μεγάλων επιχειρήσεων και αυξήθηκε η φορολόγηση για τους μικρούς και την εργασία. Μειώθηκε η φορολόγηση για τις τράπεζες και αυξήθηκε η φορολόγηση των πολιτών μέσα από τους έμμεσους φόρους, το Φ.Π.Α. και τον ειδικό φόρο καυσίμων.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά. Κάθε πτυχή της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, κάθε απόφασή της, κάθε νομοθέτημα που έρχεται σ' αυτήν την Αίθουσα διαπνέεται από την ίδια λογική σε όποιο τομέα και εάν ανήκει. Έτσι, όχι μόνο ο πλούτος, αλλά και οι δυνατότητες, οι ευκαιρίες και τα δικαιώματα σ' αυτόν τον τόπο τείνουν να γίνουν προνόμιο μόνο των λίγων.

Η κατάσταση που δημιουργείται ωφελεί μεν τις τράπεζες, τα διωλιστήρια, τους μεγαλοεισαγωγείς, τους φαρμακοβιομηχάνους που σημειώνουν υπερκέρδη, αλλά ζημιώνει ταυτόχρονα τον εργαζόμενο, τον αγρότη, το μικρομεσαίο, τον άνεργο, το νέο, τον επιστήμονα.

Αυτή η πολιτική που συνοδεύεται από μια ανεξέλεγκτη κατά-

σταση στην αγορά έχει οδηγήσει τη μέση ελληνική οικογένεια σε αδιέξοδο. Η επιβάρυνση του κόστους ζωής μιας τετραμελούς οικογένειας τα τέσσερα τελευταία χρόνια είναι τουλάχιστον 370 ευρώ. Η διαφορά αυτή, η επιβάρυνση οδηγεί, όπως είπα, σε αδιέξοδο την ελληνική οικογένεια που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις τρέχουσες ανάγκες και τις υποχρεώσεις.

Εδώ είναι που αναρωτιέται εύλογα κάθε πολίτης, σε όποια παράταξη και εάν ανήκει: Η πρόοδος, η ανάπτυξη, για την οποία η Κυβέρνηση επιβάλλει ότι τρέχει με ρυθμούς πάνω από 4%, ποιον ωφελεί τελικά; Θα περίμενε κανείς ότι η οικονομική μεγέθυνση στη χώρα μας, με μια ορθολογική διαχείριση, με μία έντιμη συντηρητική πολιτική, θα μπορούσε εν μέρει να αποβεί εις όφελος της κοινωνίας. Όμως, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μας λέει ακριβώς το αντίθετο, όταν έχουμε ανάπτυξη, θα πρέπει να περικόπτονται κοινωνικές παροχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περιεχόμενο και η κατεύθυνση του νομοσχεδίου για το ασφαλιστικό, εμάς τουλάχιστον δεν μας παραξενεύει. Είναι συνέχεια της συστηματικής προσπάθειας αποδόμησης του κοινωνικού κράτους. Οι προεκλογικές υποσχέσεις του 2004 και του 2007 αθετήθηκαν. Ο αξιόπιστος κ. Καραμανλής δεσμεύθηκε ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν τα συνταξιοδοτικά όρια, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές.

Με το νομοσχέδιο πράττετε ακριβώς τα αντίθετα. Αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης για τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά, αυξάνονται για τις γυναίκες με ανήλικα παιδιά τουλάχιστον κατά πέντε έτη, αυξάνεται ακόμα ο χρόνος εργασίας, από τα τριάντα επτά χρόνια στα σαράντα και στα σαράντα τρία χρόνια, ανάλογα με το πότε θα αρχίσει κάποιος τον εργασιακό του βίο.

Δεύτερον, μειώνονται οι ήδη χαμηλές συντάξεις στη χώρα μας σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά 40% έως 70%, ιδιαίτερα στα επικουρικά ταμεία.

Τρίτον, θα αυξηθούν εκ των πραγμάτων οι εισφορές στα ταμεία, αφού δεν υπάρχει κανένα μέτρο στήριξης του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος και εκεί θα προσφύγουν οι διοικήσεις των ταμείων.

Η Κυβέρνησή σας, με τη νεοφιλελεύθερη λογική που τη διανέμει, θεωρεί ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού ταμείου είναι πρόβλημα μεγάλων παροχών, είναι πρόβλημα ορίων ηλικίας, είναι πρόβλημα εργαζομένων μητέρων, είναι πρόβλημα των όποιων διαφοροποιήσεων. Ίσως, πρέπει να αντιμετωπιστούν κάποιες απ' αυτές ανάμεσα στα ασφαλιστικά ταμεία. Δηλαδή, θεωρεί ότι πρόβλημα είναι η ίδια η ύπαρξη του δημόσιου κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας. Μ' αυτή τη λογική, όμως, δεν μπορεί να δώσει λύσεις.

Εμείς οφείλουμε να επισημάνουμε για άλλη μια φορά ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού με τα οποία δεν ασχολείται η Κυβέρνηση, προβλήματα που είτε δημιουργήθηκαν είτε οξύνθηκαν με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν τέσσερα χρόνια τώρα.

Πρώτο πρόβλημα η κρατική υποχρηματοδότηση, η ασυνέπεια του κράτους να καταβάλει τις υποχρεώσεις του. Γιατί δεν καταβάλατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τα τέσσερα τελευταία χρόνια αυτά που προβλέπει ο «νόμος Ρέππα» στα ασφαλιστικά ταμεία και μ' αυτόν τον τρόπο εκτινάξατε τα χρέη τους στα 8.000.000.000 ευρώ;

Δεύτερο πρόβλημα οι χαρακτηριστικές ρυθμίσεις της Κυβέρνησης που ωφελούν τις τράπεζες και τους μεγάλους της εισφοροδιαφυγής αλλά επιβαρύνουν τα ταμεία. Επιβαρύνετε το Ι.Κ.Α. 9.000.000.000 ευρώ με τη ρύθμιση που κάνατε για την Εμπορική, την Αγροτική και την Ε.Τ.Β.Α.. Με 1.000.000.000 ευρώ επιβαρύνετε επίσης το Ι.Κ.Α. με το χάρισμα στην ALPHA BANK. Γιατί; Με ποιο δικαίωμα; Από πού αντλείτε αυτό το δικαίωμα; Λεφτά δικά σας διαχειριζόσαστε, λεφτά της οικογένειάς σας; Γιατί χαρίσατε 1.000.000.000 ευρώ; Έχετε απαντήσει στον ελληνικό λαό;

Τρίτο πρόβλημα η εκτίναξη της δαπάνης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης λόγω της κατάργησης της λίστας και του τρόπου υπολογισμού των τιμών. Από το 2004 μέχρι το 2007 διπλασιάστηκαν οι δαπάνες χωρίς ταυτόχρονα να αυξηθεί το

επίπεδο των υπηρεσιών που παρέχονται. Άρα, δεν πρόκειται για δαπάνες, πρόκειται για σπατάλες.

Τέταρτο πρόβλημα η απαξίωση της περιουσίας των ταμείων και η σκανδαλώδης διαχείρισή τους. Το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων που έστησαν οι κομματικοί σας «ημέτεροι» είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Αλλά επειδή η κυρία Υπουργός επανέλαβε τα γνωστά ψέματα για τις τοποθετήσεις των ταμείων, θα πω για άλλη μια φορά ότι με τις σωστές τοποθετήσεις των αποθεματικών των ταμείων από το 1993 μέχρι το 2004 αυτά αυξήθηκαν από 3.000.000.000 σε 26.000.000.000 ευρώ.

Και έρχομαι τώρα σε δύο θέματα με τα οποία η Κυβέρνηση διαστρεβλώνει τις θέσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ.:

Πρώτον, για την ενοποίηση των ταμείων: Καμμία ενοποίηση ταμείων δεν μπορεί να πετύχει χωρίς αναλογιστική μελέτη και εσείς σήμερα προχωράτε στην ενοποίηση χωρίς να έχετε κάνει καμμία τέτοια μελέτη. Προχωρείτε πραξικοπηματικά χωρίς συναίνεση με μόνη εξαίρεση το Σ.Ε.Β. που σας στηρίζει σε μια παρωδία ενοποίησης, μια παρωδία ενοποίησης που θα απαξιώσει και τα όποια αποθεματικά των ταμείων απέμειναν.

Δεύτερο θέμα για το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης: Εμείς μιλήσαμε για ένα ταμείο που θα έχει πόρους από τις μεγάλες πηγές εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα και ενδεχομένων από τη φορολόγηση των υπερκερδών συγκεκριμένων επιχειρήσεων, όπως οι τράπεζες που παρουσιάζουν κέρδη, τα οποία αυξάνονται πάνω από 40% κάθε χρόνο. Εσείς θεσμοθετείτε ένα ταμείο από τα ίδια τα λεφτά των πολιτών από το 4% του Φ.Π.Α. που πληρώνει όλος ο κόσμος προιδοάζοντάς μας και για μελλοντική αύξηση του Φ.Π.Α. και από το 10% των κοινωνικών πόρων που αφαιρούνται πάλι από τους ίδιους τους πολίτες. Καλά, σε ποιους νομίζετε ότι απευθύνεστε; Σε αφελείς; Ποιους προσπαθείτε να κοροϊδέψετε;

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται φανερό πως δεν πρόκειται περί λύσης του ασφαλιστικού, αλλά περί διάλυσης του ασφαλιστικού συστήματος. Γι' αυτό εμείς, όχι μόνον καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, αλλά δεσμευόμαστε για την ανατροπή του, μια ανατροπή που θα έρθει μαζί με την ανατροπή της πιο αντιλαϊκής και επιζήμιας Κυβέρνησης για τον τόπο! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην Α' Θεσσαλονίκης, κ. Γιάννης Μαγκριώτης.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. διά του Προέδρου του εδώ και μήνες έχει διακηρύξει πως θα αντιπαλέψει την προσπάθεια να αφαιρεστεί, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τις ελάχιστες κατακτήσεις εργαζομένων, επαγγελματιών, της γυναίκας, των νέων ανθρώπων, των εργαζομένων στα βαρέα και ανθυγιεινά, που επιχειρείτε με τις αλλαγές του νομοσχεδίου που έχετε καταθέσει και συζητούμε στη Βουλή.

Αντιπαλεύουμε τις επιλογές σας στους χώρους εργασίας, στις εργατικές κινητοποιήσεις, στις κινητοποιήσεις των επαγγελματιών, των νέων. Αντιπαλεύουμε το νομοσχέδιό σας στις αιθουσες του Κοινοβουλίου, στις επιτροπές, αλλά και στην Ολομέλεια του.

Δεν υπάρχει ανάλογο παράδειγμα στο παρελθόν συζήτησης στην Ολομέλεια, νομοσχεδίου, με τόσο μαζική εγγραφή ομιλητών. Η μαζική εγγραφή, και οι αντίστοιχες παρεμβάσεις των Βουλευτών του Π.Α.Σ.Ο.Κ., μέχρι τα ξημερώματα, αφού έτσι επιλέξατε νομίζοντας πως θα φιμώσατε την Κοινοβουλευτική ομάδα, δίνουν αυτήν τη μάχη. Αυτή τη μάχη, κύριε Πρόεδρε, θα τη συνεχίσουμε και στο Κοινοβούλιο και στις διαδηλώσεις με τους εργαζόμενους, τους επαγγελματίες, τους νέους και τις γυναίκες, αλλά και στους χώρους εργασίας, γιατί είναι μια μάχη ζωτική για το ελάχιστο κοινωνικού κράτους. Την σημαντικότερη κατάκτηση της ελληνικής κοινωνίας, μια κατάκτηση που νομοθέτησαν οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. διαχρονικά και εσείς σήμερα λοιδορείτε δυστυχώς.

Είναι ντροπή, κύριε Πρόεδρε, να μας εμφανίζει ο κ. Αλογοσκούφης εδώ τους «γκρίζους» και «μαύρους» πίνακες για να αποκαλύψει ότι ο κρατικός προϋπολογισμός χρηματοδοτεί την κοινωνική ασφάλιση και τα ασφαλιστικά ταμεία. Μα, οι πόροι

του κρατικού προϋπολογισμού, τα έσοδα, από ποιους προέρχονται, κύριε Πρόεδρε; Δεν προέρχονται από τον ελληνικό λαό; Η πλειοψηφία τους δεν είναι από τα μεσαία, τα λαϊκά εισοδήματα; Αυτοί οι ίδιοι δεν τροφοδοτούν τα κρατικά ταμεία κι ένα ελάχιστο απ' αυτά ζητούν για να στηριχθούν στη δύσκολη καθημερινότητά τους;

Είναι ντροπή, κύριε Πρόεδρε, να μας εμφανίζει έναν πίνακα όπου σχεδόν όλη την ενίσχυση του Ο.Γ.Α., δηλαδή, των συνταξιούχων αγροτών της πατρίδας μας, την πληρώνει ο κρατικός προϋπολογισμός. Μα, αφού πολύ καλά γνωρίζετε ότι μέχρι σήμερα σχεδόν είναι προνοιακό επίδομα, που κατοχύρωσαν οι δημοκρατικές, κεντρώες και κεντροαριστερές κυβερνήσεις. Εσείς έχετε καταψηφίσει διαχρονικά αυτά τα νομοθετήματα, όπως καταψηφίσατε συγκρότηση του ταμείου των αγροτών πριν δέκα περίπου χρόνια. Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Σήμερα μας φέρνετε έναν πίνακα για να μας πείτε ότι ο φορολογούμενος Έλληνας πολίτης –οι τραπεζίτες μήπως είναι οι φορολογούμενοι Έλληνες πολίτες;- χρηματοδοτεί το προνοιακό επίδομα των απόμαχων της αγροτικής δουλειάς; Αυτή είναι η νοστορπία σας, κύριοι της Κυβέρνησης. Όταν δεν έχετε επιχειρήματα να υπερασπιστείτε την πολιτική σας να προσπαθείτε να συκοφαντείτε τις πιο ευπαθείς και αδύναμες ομάδες του πληθυσμού όπως είναι οι αγρότες.

Μας λέει ο κ. Αλογοσκούφης στον πίνακα ότι υπάρχει συνεισφορά του κρατικού προϋπολογισμού για το ταμείο των ελεύθερων επαγγελματιών. Εδώ είναι η μεγαλύτερη αποκάλυψη της αναξιοπιστίας και της αφερεγγυότητας της Κυβέρνησης. Το ταμείο αυτό ενοποιήθηκε τον τελευταίο χρόνο της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έτυχε ο' εσάς να κάνετε τις πράξεις εφαρμογής μετά το Μάρτιο του 2004. Τα πεπραγμένα σας βλέπουν τα άλλα ταμεία, οι συνταξιούχοι κι οι εργαζόμενοι, που πάτε να τα ενοποιήσετε με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα στη Βουλή και τρομάζουν, κύριοι της Κυβέρνησης. Γιατί ένα ταμείο το οποίο είχε αποθεματικά, ένα ταμείο το οποίο είχε εισφορές και έσοδα, όπως αυτό του Τ.Ε.Β.Ε., αυτό το ταμείο το καταποντίσατε. Γιατί, πρώτον, δεν πληρώνετε την αναγκαία κρατική επιχορήγηση.

Δεύτερον, οι περισσότεροι ελεγκτές και επιθεωρητές υγείας έχουν βγει στη σύνταξη και δεν έχετε προσλάβει έναν επιθεωρητή υγείας. Έχουν εκραγεί οι δαπάνες του ταμείου αυτού στον κλάδο υγείας, θησαυρίζοντας και κάνοντας «πάρτι» οι ιδιωτικές κλινικές ο' όλη την Ελλάδα. Αυτή μήπως δεν είναι η κρυφή επιλογή και ο κρυφός σας πόθος γενικότερα για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, να σπρώξετε τον κόσμο στην ιδιωτική ασφάλιση; Ασφαλώς έχει κι αυτή τη θέση της στην ασφάλιση των Ελλήνων πολιτών, αλλά εκείνων των εισοδημάτων που έχουν περίσσειμα και θέλουν μια πρόσθετη ενίσχυση αύριο όταν θα βγουν στη σύνταξη.

Η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, των εργαζομένων, των επαγγελματιών, των αυτοαπασχολούμενων έχει ανάγκη το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και την κρατική αρωγή, αφού ούτως ή άλλως αυτοί ενισχύουν με τους άμεσους ή έμμεσους φόρους τα ταμεία του κρατικού προϋπολογισμού!

Τους έχετε οδηγήσει σε απόγνωση και σπάνε πρόωρα τα ομόλογα, με τεράστιες απώλειες πόρων, για να πληρώνουν τις συντάξεις. Δεν έχετε ενισχύσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Δεν έχετε μηχανοργανώσει τίποτα –απολύτως μηδενική μηχανοργάνωση!- τέσσερα χρόνια μετά;

Αυτή είναι η αλήθεια και η πραγματικότητα. Τρομάζουν όλοι οι εργαζόμενοι στα ασφαλιστικά ταμεία, ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι, γιατί ξέρουν τι τους περιμένει! Έχουν το παράδειγμα του Ο.Α.Ε.Ε. μπροστά τους. Τέσσερα χρόνια μόνο οπισθοδρόμηση! Αυτή είναι η απόδειξη του έργου σας, κύριοι της Κυβέρνησης!

Εμφανίζεται εδώ και το Ν.Α.Τ. ότι είναι κρατικά επιδοτούμενο. Και ασφαλώς είναι. Κρύβετε όμως την αλήθεια, τη διπλή αλήθεια.

Πρώτον, όλες οι κυβερνήσεις στο Ν.Α.Τ. φόρτωσαν πάρα πολλά ασφαλιστικά δικαιώματα άλλων κλάδων και άλλων χώρων εργαζομένων. Ήταν η εύκολη λύση! Έτσι, λοιπόν, δημιούργησαμε όλοι μας μεγάλα ελλείμματα και έχουμε υποχρέω-

ση αυτά τα ελλείμματα να τα καλύπτουμε από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Δεύτερον, με τους νόμους που ψηφίστηκαν τα τελευταία χρόνια και ειδικά από τη δική σας Κυβέρνηση, δόθηκε η δυνατότητα ως Ελλάδα να υπερτετραπλασιάσουν τα κέρδη τους οι Έλληνες εφοπλιστές!

Δεν είστε εσείς που μηδενίσατε σχεδόν τη συμμετοχή στα πληρώματα των ποντοπόρων πλοίων Ελλήνων ναυτικών; Από πού, λοιπόν, θα υπάρξουν οι εισφορές στο Ν.Α.Τ. από τους Έλληνες ναυτικούς, για να πληρώνονται οι συνταξιούχοι; Γιατί δεν λέτε τις αλήθειες και παρουσιάζετε εδώ υποκριτικούς πίνακες, για να πείσετε τους φορολογούμενους Έλληνες ότι αυτά που κάνετε είναι για να σώσετε το δικό τους ταμείο και τη δική τους τσέπη, δηλαδή, το οικογενειακό τους εισόδημα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όλοι είναι αγανακτισμένοι. Θέλω όμως να πω ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος της Θεσσαλονίκης, οι λιμενεργάτες σε Θεσσαλονίκη και Πειραιά σας εγκαλούν! Πριν από λίγες μέρες δεσμευθήκατε για την απόλυτη ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων στα λιμάνια, όταν αποφασίζατε να τα πουλήσετε. Και έρχεστε, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, και αθετείτε τις προχθεσινές σας υποσχέσεις.

Έχετε υποσχεθεί –και ήδη στον πρώτο χρόνο της διακυβέρνησης το είχατε κάνει και στην πράξη- να κάνετε Διεύθυνση στη Θεσσαλονίκη για το Ταμείο των Νομικών και να ενταχθούν στον αντίστοιχο κανονισμό υγείας που είναι οι νομικοί, οι δικηγόροι της Αθήνας και με το συζητούμενο νομοσχέδιο το αρνείστε, κύριοι της Κυβέρνησης!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η πολιτική και η αλήθεια σας, γι' αυτό ο λαός είναι απέναντί σας, γι' αυτό όλοι δυσφορούν και είναι αγανακτισμένοι, γι' αυτό σας καταψηφίζουν!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Για να διατηρείται το Σώμα εν αφυπνίσει, βαρέσαμε τα δυνατόν κουδούνια!

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Λάρισας, ο γιατρός κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μετά τον κ. Νασιώκα, κυρία Υφυπουργέ, γιατί ήδη τον έχω καλέσει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Νασιώκα. Εσείς είστε συνεπής στο χρόνο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Θα είμαι, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα απεργεί. Οι πολίτες αντιδρούν, αγωνίζονται. Οι εργαζόμενοι βγήκαν στους δρόμους, αλλά η Κυβέρνηση δεν θέλει να ακούσει, κυρία Υφυπουργέ. Προχωρά αυταρχικά, ανάληπτα, μ' αυτήν τη λογική που θα πληρώσουν οι πολλοί, οι πιο αδύναμοι, σε κάθε περίπτωση οι εργαζόμενοι, για να αντιμετωπίσει δημοσιονομικά ελλείμματα και να υλοποιήσει το Σύμφωνο Σταθερότητας, ρίχνοντας το βάρος στους πολίτες.

Ο λόγος των Βουλευτών της Συμπολίτευσης, αντί να είναι απολογητικός, όπως θα έπρεπε μ' ένα τέτοιο αντιλαϊκό νομοθέτημα ή σε κάθε περίπτωση υποστηρικτικός των θέσεων της Κυβέρνησης είναι καταγγελτικός και επιτίθεται στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μάλιστα, πριν από λίγο ένας συνάδελφος είπε «τι κάνατε με το Ε.Κ.Α.Σ.».

Του απαντούμε: Εμείς κάναμε το Ε.Κ.Α.Σ. και εσείς το λοιδορούσατε και δεν το ψηφίζατε! Εμείς το κάναμε! Μη ρωτάμε τι κάναμε το Ε.Κ.Α.Σ., πείτε τι κάνατε εσείς τώρα!

Μιλάμε σήμερα, κύριε Πρόεδρε, για τα εκατόν τριάντα εννέα άρθρα. Έχουν μία λογική: συνενώσεις ταμείων, υποχρεωτικές συνενώσεις ταμείων, χωρίς μελέτες, χωρίς διάλογο, ενώσεις για να γίνει ανακατανομή των αποθεματικών, για να γίνει εξίσωση των παροχών προς τα κάτω, για να καταργηθεί η αιρετή διοίκηση.

Αυτή είναι η λογική σε όλα. Τα άλλα που λέτε για νοικοκύρεμα, για εξοικονόμηση λειτουργικών πόρων κ.λπ., είναι εκ του πονηρού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν έχω χρόνο. Θα τα πούμε κι αυτά.

Έχετε, όμως, ένα κακό προηγούμενο. Το είπε πριν λίγο και ο κ. Μαγκριώτης. Υλοποιήσατε και ολοκληρώσατε μια δέσμευση της προηγούμενης κυβέρνησης, ένα νομοθέτημα, με σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων, χωρίς, βεβαίως, τις προϋποθέσεις που προέβλεπε η συμφωνία και το νομοθέτημα, την ενοποίηση του Ταμείου των Ελευθέρων Επαγγελματιών, του Ο.Α.Ε.Ε.

Τι κάνατε ή, μάλλον, τι δεν κάνατε; Δεν χρηματοδοτήσατε καθόλου το σύστημα. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερον είναι να φτάσουμε σήμερα να εκποιούνται ακίνητα για να πληρωθούν οι συντάξεις. Και πριν ένα χρόνο -μην το λησμονείτε αυτό- υπεγράφη προεδρικό διάταγμα που μείωνε 40% τις συντάξεις των ελεύθερων επαγγελματιών. Η λογική σας είχε εμφανιστεί. Υπήρξε καθολική αντίδραση. Το πήρατε τότε πίσω. Έρχεται από την πίσω πόρτα τώρα.

Τι δεν κάνατε ακόμη. Δεν διευρύνετε την ασφαλιστική βάση και κυρίως -και είναι καταγγελία, το καταγγέλλουν οι φορείς, προεκλογικά- κυρία Υφυπουργέ, πριν απ' αυτές τις εκλογές, καταργήθηκε σε μια νύχτα η υποχρεωτική ασφαλιστική ενημερότητα και καταντήσατε τα έσοδα αυτού του ταμείου εκεί που τα καταντήσατε. Αυτό είναι το δύσκολο. Αυτό είναι το μεγάλο, αυτό είναι το έργο σας. Καταργήσατε σε μια νύχτα πριν από τις εκλογές, την υποχρεωτική ασφαλιστική ενημερότητα. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Δεν πληρώνει πλέον κανένας. Γιατί το κάνατε; Πέστε μας τη λογική. Ταίριαζε με το νομοθέτημά σας σήμερα αυτή η λογική; Θα το επαναφέρετε, ναι ή όχι; Γιατί μιλάμε με τον ελληνικό λαό και πρέπει να καταλάβει τι κάνουμε ακριβώς εδώ στη Βουλή.

Προχωρώ. Θα μπορούσα να μιλήσω για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., το ταμείο των μηχανικών. Θα μπορούσα να μιλήσω για το ταμείο των δικηγόρων. Επιτρέψτε μου να μιλήσω για το ταμείο των υγειονομικών. Το ταμείο των εργαζομένων στον τύπο έμεινε ξεχωριστά και σ' αυτήν τη λογική, θα μπορούσαν να μείνουν και πολλά άλλα ταμεία. Επειδή αντέδρασαν; Επειδή είχαν δύναμη; Επειδή ήρθαν σε συμφωνία; Για τι από όλα;

Εγώ θα μιλήσω για το ταμείο των υγειονομικών. Είμαι Βουλευτής. Παρόλο που είμαι γιατρός, δεν θα μιλήσω ως εκπρόσωπός τους. Όμως, αφού η Κυβέρνηση έβαλε όλους τους υγειονομικούς της χώρας απέναντί της, ας μου επιτρέψετε να παρουσιάσω εγώ τα δίκαια αιτήματα των υγειονομικών, δηλαδή, των γιατρών, των φαρμακοποιών, των οδοντογιατρών και των κτηνιάτρων της χώρας. Ομόφωνα πρεσβεύουν αυτά που εγώ παρουσιάζω τώρα. Ομόφωνα.

Κατ' αρχάς, υπάρχει πρόβλημα βιωσιμότητας αυτού του ταμείου; Όχι, βέβαια, γιατί οι προϋποθέσεις είναι οι εξής: Έχουμε πολύ πάνω από πενήντα χιλιάδες φαρμακοποιούς εν ενεργεία, γύρω στους δεκαπέντε χιλιάδες φαρμακοποιούς - εννιά χιλιάδες επτακόσια φαρμακεία, αλλά δεκαπέντε χιλιάδες φαρμακοποιούς- δεκατεσερισήμισι χιλιάδες γιατρούς και λίγο κάτω από δέκα χιλιάδες κτηνιάτρους. Σύνολο, περίπου εκατό χιλιάδες. Όλους υποχρεωτικά ασφαλισμένους του Τ.Σ.Α.Ε.Ε..

Οι συνταξιούχοι πολύ κάτω από είκοσι χιλιάδες. Η αναλογία; Ένας προς έξι. Τι κάνετε εσείς, χωρίς κανένα διάλογο, χωρίς καμιά μελέτη; Κάνετε μια παρέμβαση που είναι αντισυνταγματική για να εκμεταλλευτείτε τα αποθεματικά. Το ξέρουμε. Δεν τους ακούτε. Διαμαρτύρονται, αλλά δεν ακούτε κανέναν. Δεν συζητάτε μαζί τους. Σήμερα βγήκαν στους δρόμους, σ' όλη την Ελλάδα. Θα σας καταθέσω τα αιτήματα που υπογράφουν οι τέσσερις σύλλογοι γιατρών, οδοντογιατρών, φαρμακοποιών και κτηνιάτρων της Λάρισας, αλλά είναι ίδια μ' αυτά που άκουσα σ' όλη την Ελλάδα για την απεργία τους και θα σας παρουσιάσω και τις θέσεις τους αναλυτικά των γιατρών, των οδοντογιατρών, των κτηνιάτρων και των φαρμακοποιών για το ασφαλιστικό. Θα το καταθέσω δε για να υπάρχουν και στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Έκτορας Νασιώκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύ-

θυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αφού, λοιπόν, τα αποθεματικά τα παίρνετε αυταρχικά και αφού αποφασίσατε να διοικήσετε το ταμείο τους εν λευκώ από το Υπουργείο, φτιάχνετε ένα τέτοιο νομοθέτημα, που δεν έχει τίποτε θετικό και στη δική σας λογική. Θα σας φέρω τρία κρίσιμα συγκεκριμένα θέματα.

Πρώτο θέμα, δεν διασφαλίζετε δικαιώματα που τα έχουν σήμερα και τα εισπράττουν. Που τα προβλέπει ο ν. 3588 και που δίνονται νέες δυνατότητες, σημαντικές δυνατότητες στους νέους επαγγελματίες και για την προοπτική τους και για τη σύνταξή τους. Δεν το κατοχυρώνετε πουθενά αυτό.

Δεν το κατοχυρώνετε στο νομοθέτημά σας. Αυτό χάνεται. Άρα, είναι περικοπή. Αν δεν είναι, να το ακούσουμε.

Δεύτερον, δεν εξασφαλίζεται η ειδική ενίσχυση που παίρνει στη σύνταξη ο υγειονομικός, ο μονοσυνταξιούχος.

Για να πούμε κάτι, γιατί ο κόσμος δεν γνωρίζει. Οι υγειονομικοί εργάζονται τριάντα εννέα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και μετά από τριάντα εννέα χρόνια παίρνουν 1250 ευρώ σύνταξη. Αυτό είναι. Όταν, όμως, είναι μονοσυνταξιούχοι, γιατί δεν είναι σε κανένα άλλο ταμείο, δεν είναι στο δημόσιο, δεν είναι στο νοσοκομείο, τότε αυτοί μόνο οι μονοσυνταξιούχοι παίρνουν από το ταμείο τους, που είναι βιώσιμο, που είναι πλούσιο, 50% αύξηση και φθάνουν στα 1800 ευρώ. Αυτό, λοιπόν, δεν υπάρχει τώρα. Στο νέο σας νομοθέτημα υπάρχει μια θολή διάταξη του άρθρου 38 ενός ειδικού λογαριασμού που δεν λέει τίποτα και κανείς δεν ξέρει τι σημαίνει.

Τρίτον, δεν κατοχυρώνει την ασφάλιση στην ιδιότητα του υγειονομικού γιατρού και όχι κατ' ανάγκη όταν εργάζεται, κάτι που γίνεται σε πολλούς άλλους επαγγελματίες και το οποίο ζητάνε.

Έχετε μια δυνατότητα. Να σταματήσετε αυτό το έργο σας, να συζητήσετε με τους υγειονομικούς, να μιλήσετε μ' όλους τους άλλους εργαζόμενους, με τους μηχανικούς, με τους δικηγόρους, με τους ελεύθερους επαγγελματίες, με τους εργαζόμενους στην καθαριότητα. Θα σας έλεγα να συζητήσετε και με τους εργαζόμενους στη Δ.Ε.Η., αλλά υπάρχει ένα παράλογο και μία αντίφαση, γιατί πριν λίγα χρόνια εδώ, στη Βουλή, ψηφίσατε, μαζί με εμάς και μαζί με το Συνασπισμό τότε, το δικό τους ασφαλιστικό και αυτό το αλλάζετε και το ανατρέπετε τώρα. Άρα, δεν μπορούμε να μιλάμε για διάλογο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι χρειάζονται ενοποιήσεις, αλλά ενοποιήσεις που μελετιούνται, που συζητιούνται, που λειτουργούν υπέρ των εργαζομένων, για να διαφυλαχθούν τα υγιή ταμεία και να βοηθήσουμε τα προβληματικά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η κυρία Υφυπουργός θέλει να κάνει μία σύντομη παρέμβαση. Πόσος χρόνος σας χρειάζεται, κυρία Υφυπουργέ;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Νομίζω τέσσερα με πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή η ώρα είναι 12.00' μ.μ. και έχουμε άλλες τρεις ήμισι ώρες και βλέπω ότι είστε και πάρα πολλοί εγγεγραμμένοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -αυτό έχει να κάνει και με την ηλεκτρονική διαχείριση των ομιλητών- θα πω κατ' αρχήν ότι έχω ακούσει πραγματικά πάρα πολλά και διάφορα.

Ένα πράγμα που θα ήθελα να πω στον κ. Μαγκριώτη, είναι το εξής. Καλά, και για τα βάρη στο Ν.Α.Τ., τα οποία βάλατε εσείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και γι' αυτά ευθυνόμαστε εμείς;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τα ξεχνάμε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Τζαμτζή. Εκτιμώ τη ζωρότητά σας, αλλά σας παρακαλώ να αναχαιτιστείτε λίγο από μόνος σας.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κατ' αρχήν, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι το νομοσχέδιο έχει ήδη ψηφιστεί επί της αρχής. Το νομοσχέδιο δεν αποσύρεται. Το νομοσχέδιο που εσείς περιγράφετε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, δεν έχει καμμία σχέση με το νομοσχέδιο που έχετε μπροστά σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Επισημαίνω τα εξής: Πρώτον, στην Αίθουσα αυτή έχουν ακουστεί πολλά. Υπερβολές και ανακρίβειες. Έχω διατελέσει Βουλευτής της αντιπολίτευσης και τέτοιες ανακρίβειες και τέτοιες υπερβολές δεν είχα ξεστομίσει ποτέ. Και αναρωτιέμαι τελικά σε ποιους απευθύνεστε.

Και μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η τοποθέτηση της κ. Διαμαντοπούλου, που αφιέρωσε επτά λεπτά της ομιλίας της για να μαλώνει την Αριστερά, που δεν θέλει να απορροφηθεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι σαφές πως φλερτάρετε την Αριστερά, αλλά το φλερτ δια ροπάλου είναι πρωτοφανής πατέντα.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Αυτά είναι ανακρίβειες ή υπερβολές; (Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Αφιερώσατε επτά λεπτά. Εγώ αφιέρωσα τρία δευτερόλεπτα για να κάνω ένα σχόλιο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς δεν υπερβάλλετε, ερμηνεύοντας την κυρία Διαμαντοπούλου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Υπουργέ, ένα λεπτό παρακαλώ.

Τέτοια ώρα έχετε διάθεση για εντάσεις; Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να μας πει σε τι αναφέρεται, κύριε Πρόεδρε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τα άλλα κόμματα πρέπει να έχουν τη δική τους φωνή.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να ακούσω; Ακούω τι λέει η κυρία Υπουργός, όταν εσείς θορυβείτε από κάτω; Δεν μπορώ να παρακολουθήσω.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επί των άρθρων, κύριε Πρόεδρε. Έχουν μπει μείζονα ζητήματα για την Κυβέρνηση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και ασχολείται με το θέμα του τι συμβαίνει με εμάς και την Αριστερά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ επιτέλους!

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ναι, κυρία Διαμαντοπούλου, είδαμε τα μείζονα ζητήματα. Εσείς μιλούσατε επτά λεπτά στην Αριστερά.

Δεν σημαίνει, λοιπόν, ότι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους γιατί θέλουν να διατηρήσουν τη φωνή τη δική τους.

Και, βέβαια, βλέπω ότι εσείς μιλάτε συνεχώς για μια συνομωσία και στη συνομωσία τώρα έχει μπει και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλοι έχουν σχέδιο να πληξουν τους εργαζόμενους, τους νέους, τις γυναίκες, τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, εκτός από εσάς.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό καταλάβετε!

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεύτερον, απ' ό,τι φαίνεται αδυνατείτε να κατανοήσετε το πιο απλό. Αδυνατείτε να κατανοήσετε την έννοια της διοικητικής μεταρρύθμισης. Διατηρούμε την οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια των ταμείων.

Ακούω συνεχώς να λέτε για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Ρωτάτε γιατί ενοποιείται το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Δηλαδή, στο δικό σας σύστημα το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. θα ήταν μόνο του;

Εσείς είχατε προτείνει τρία ταμεία. Το ταμείο των μισθωτών, των αυτοαπασχολούμενων και του Ο.Γ.Α.. Δηλαδή, πού θα ήταν το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και οι νομικοί και οι γιατροί; Πείτε μου.

Τίποτα απ' αυτά που λέτε ότι σας ανησυχούν σε σχέση με το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., δεν αλλάζει. Υπάρχει οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια.

Για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., όπως και για κάθε ταμείο, έχουμε αναλογιστικές μελέτες. Όμως, εδώ μιλάμε για την ένταξη μιας σειράς

ταμείων στο νέο φορέα, το Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων. Και λέω ξανά με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, διότι αυτές οι δύο λέξεις έχουν ιδιαίτερη σημασία.

Και όσον αφορά αυτούς που αναφέρονται συνεχώς στο νόμο Ρέππα, εφαρμόζουμε τις θετικές διατάξεις του νόμου Ρέππα. Λέτε πως δεν είστε Κασσάνδρες. Όμως, αν κανείς έπαιρνε απολύτως τους μετρητοίς τις κουβέντες και τις τοποθετήσεις που ακούγονται εδώ μέσα, θα πάθαινε πραγματικά κρίση πανικού.

Να ξέρετε πολύ καλά πως αυτό το σχέδιο νόμου έχει καταφέρει να κάνει έγκαιρα τις θεσμικές παρεμβάσεις που θα δώσουν πνοή στο σύστημα. Εδώ έχουν και οι λέξεις την έννοιά τους.

Η δική σας πρόταση είναι για στασιμότητα, για παρωπίδες. Να κάνουμε, δηλαδή, πως δεν βλέπουμε τι γίνεται δεξιά και αριστερά. Να αγνοήσουμε τις λειτουργικές σπατάλες, τις στρεβλώσεις, την εισφοροδιαφυγή, την εισφοροαποφυγή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς την εκτινάξατε!

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έχω εμπιστοσύνη στους Έλληνες πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πιστεύω πως αντιλαμβάνονται το ποιο τελικά είναι αυτοί που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα και δίνουν λύσεις και ποιοι μένουν αμετακίνητοι μπροστά στις εξελίξεις και τις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για την «ταμπακίερα»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, είναι δυνατόν να ζητάτε το λόγο δέκα άνθρωποι ταυτοχρόνως; Μα, είναι συμπεριφορά αυτή; Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για να μιλήσει.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαστε μαχητικοί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε διάθεση μετά τα μεσάνυχτα για εντάσεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλετε να γελοιοποιησете τη συζήτηση; Έχετε τέτοιες προθέσεις;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τι είναι αυτά που λέτε, κύριε Πρόεδρε;

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι δυνατόν να μην απαντήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό που ακούτε. Σηκώνετε δέκα χέρια ταυτοχρόνως; Τι συμπεριφορά είναι αυτή; Έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ακριβώς εκείνο το οποίο επιθυμούμε -και μάλιστα διακάως- είναι η περιφρούρηση της λειτουργίας του θεσμού του Κοινοβουλίου, ακριβώς επί τρεις ώρες και κάτι -από τις 21.00' περίπου και η ώρα είναι 00.10'- και μετά την αποκάλυψη της υπόθεσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από το συνάδελφο κ. Παπαδημητρίου και μετά το γεγονός ότι απευθυνθήκαμε προς την κα Υπουργό, η οποία ήταν και τότε η μοναδική παρισταμένη εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, αναμένουμε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Περιμέναμε, λοιπόν, την αγόρευση της κυρίας Υφυπουργού. Δεν ακούσαμε καμμία απάντηση για το αν η Κυβέρνηση γνώριζε τη συγκεκριμένη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για ποιο λόγο η Υπουργός ψευδώς διαβεβαίωσε τα μέλη της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων περί του αντιθέτου, για ποιο λόγο παραπλανήθηκε η Βουλή και ψηφίστηκε η διάταξη από το Σώμα και από την πλειοψηφία. Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας παρασύρθηκαν και ψήφισαν μία διάταξη, η οποία εκθέτει τη χώρα και δικαιώνει τους εργαζόμενους στην Τράπεζα της Ελλάδας, οι οποίοι είχαν ενημερώσει όλα τα πολι-

τικά κόμματα και σε όλους τους τόνους ότι δεν επιτρέπεται αυτού του είδους η μεταχείριση του ταμείου τους.

Η κυρία Υφυπουργός, λοιπόν, μετά τον εξαιρετικά γλαφυρό λόγο της, μπορεί να μας δώσει αυτή την απάντηση, να διαβεβαιώσει το Σώμα και να μας δώσει ορισμένες εξηγήσεις; Γνώριζε ο Πρωθυπουργός; Γνώριζε η Κυβέρνηση;

Ακούσαμε όλοι προηγουμένως τον παρακαθήμενό σας Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, ο οποίος βεβαίως ως μη όφειλε –ωστόσο, πήρε το λόγο– διαβεβαίωσε τότε ότι το γνωρίζατε. Εσείς, κυρία Υφυπουργέ, το γνωρίζατε ως Κυβέρνηση; Το γνωρίζει ο Πρωθυπουργός; Το γνωρίζει ο Υπουργός Οικονομικών; Και αν ναι, οι συνάδελφοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας το γνώριζαν σήμερα, όταν ψήφισαν το συγκεκριμένο άρθρο; Ρωτώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ δεν μπορώ να υπαγορεύσω και να επιβάλω στην Υπουργό να απαντήσει. Η κυρία Υπουργός μίλησε προηγουμένως. Αν θέλει να πάρει το λόγο ξανά, δικαιούται και μπορεί να τον πάρει. Αν δεν θέλει, δεν θα μιλήσει.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Να δώσω μία πολύ σύντομη απάντηση, γιατί την απάντηση θα την έχετε, κύριοι συνάδελφοι, από την ίδια την κυρία Υπουργό αύριο το πρωί. Αλλά, από ό,τι βλέπετε, η ημερομηνία του εγγράφου είναι 19 Μαρτίου. Συνεπώς, αυτό από μόνο του, σας απαντά ως προς το χρονικό περιθώριο. Αλλά θα επιθυμούσα να δώσετε το περιθώριο, αύριο η ίδια η Υπουργός να σας απαντήσει, η οποία είναι ενήμερη, γι' αυτές σας τις παρατηρήσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Πατριανάκου έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχει μισό λεπτό. Για ποιο λόγο, κυρία Διαμαντοπούλου;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αναφέρθηκε στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας προσέβαλε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εσείς εκτιμάτε αν με προσέβαλε; Θέλω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κυρία Διαμαντοπούλου, προχωράμε.

Ορίστε, κυρία Πατριανάκου, έχετε το λόγο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ο προκάτοχός σας στην έδρα πριν από πέντε λεπτά αναρωτήθηκε για ποιον χτυπά η καμπάνα. Και μας έφερε στη μνήμη τη ρήση του Κέννεντυ, όταν ανέλαβε την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών: «Μη ρωτάς ποτέ τι έκανε η πατρίδα για σένα, αναρωτήσου τι κάνεις εσύ για την πατρίδα». Και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, επί τέσσερις εξαντλητικές ημέρες συζήτησης έχουμε πλήρη αίσθηση ότι προσφέρουμε στον τόπο, στο λαό, στο έθνος, στις μελλοντικές γενιές. Η προσπάθεια να μετατοπίσετε το κέντρο βάρους του πολιτικού λόγου από το κεντρικό ζήτημα που λέγεται μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος», στις παρωνυχίδες και σε έγγραφα τα οποία είναι εισαγόμενα θεωρώ ότι είναι παραπλανητική και οφείλουμε να ξαναεπιθενηθούμε στην ουσία της υπόθεσης, στην ουσία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, στην ουσία του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε.

Επί τέσσερις ημέρες, πάνω από εκατόν εβδομήντα ομιλητές. Εκείνο το οποίο όλοι διαπιστώσαμε, είναι ότι ούτε ένας δεν αμφισβήτησε πως υπάρχει σοβαρότατη κρίση στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Επίσης, ο καθένας μπορεί να έδωσε και δικά του αίτια, αλλά κανείς δεν αμφισβήτησε ότι η υπογεννητικότητα και η αύξηση του προσδόκιμου ζωής, με αποτέλεσμα τη διαρκώς μειούμενη αναλογία των εργαζομένων προς συνταξιούχους, η πολυνομία, ο κατακερματισμός των ταμείων, η αυξημένη εισφοροδιαφυγή,

ένα διάτρητο ασφαλιστικό σύστημα, γεμάτο από αδικίες, στρεβλώσεις και υπερβολές, είναι αυτά τα οποία προκαθόρισαν ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο πλέον τείνει να γίνει μη βιώσιμο.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, τυγχάνουν ευεργετημάτων σε σχέση με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα και τους ελεύθερους επαγγελματίες και οι τελευταίοι καλούνται να σηκώσουν το βάρος της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού ζητήματος, με άνισους γι' αυτούς όρους.

Με δεδομένο, λοιπόν, ότι γνωρίζουμε το αίτιο, με το παρόν νομοσχέδιο, παρεμβαίνουμε σε όλη τη διεργασία του φαινομένου, προκειμένου να μεταβάλουμε το αποτέλεσμα.

Στην υπογεννητικότητα απαντάμε με μέτρα για τη μητρότητα, αναγνωρίζοντάς την ως κοινωνική θητεία. Αλλά θα τα αναπτύξουμε αναλυτικά στην επόμενη ενότητα των άρθρων. Θυμίζω ότι σήμερα συζητάμε την πρώτη ενότητα άρθρων, κάναμε εξαντλητική συζήτηση επί της αρχής και αυτή η ενότητα άρθρων αφορά την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων και ελάχιστα από τους προλαλήσαντες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επικεντρώθηκαν σε αυτά.

Στην πολυνομία απαντάμε με λεπτομερειακό νομοσχέδιο, ώστε να απαιτηθούν οι ελάχιστες δυνατές νομοθετικές παρεμβάσεις. Στον πολυκερματισμό των ασφαλιστικών φορέων απαντάμε με ενοποίηση και εξορθολογισμό, επιχειρώντας τη μεγαλύτερη διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση που έγινε στη χώρα. Εκατόν τριάντα τρεις ασφαλιστικοί φορείς γίνονται δεκατρείς ασφαλιστικοί οργανισμοί.

Αυτό, όμως που πρέπει να διευκρινίσουμε στον κόσμο που μας ακούει και η αίσθησή μου είναι ότι τελικά έχει μπερδευτεί και δεν έχει κατανοήσει τι σημαίνει αυτή η διοικητική μεταρρύθμιση, είναι πως, πρώτον, δεν μεταβάλλονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και το είδος των παροχών, των υπό ενοποίηση κλάδων. Δεν αναμινγνύονται τα αποθεματικά και η περιουσία των οργανισμών. Δεν θίγεται η υπηρεσιακή μισθολογική κατάσταση και η εξέλιξη του υπηρετούντος προσωπικού των ασφαλιστικών οργανισμών. Οι φορείς διοικούνται από διοικητικά συμβούλια με πλειοψηφία μελών από τους κοινωνικούς εταίρους. Ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου επιλέγεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής και αφού προηγηθεί η επιλογή του από επιτροπή επιλογής των διοικητών και προέδρων των διοικητικών συμβουλίων όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, πρόεδρος της οποίας, προκειμένου να τεκμηριώνεται το αδιάβλητο, είναι ο επί τιμή Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Τελευταία, από τον περιορισμό των διοικητικών και λειτουργικών εξόδων των ενοποιούμενων, εντασσόμενων Ταμείων, την αποτελεσματική αξιοποίηση της περιουσίας των φορέων, το συστηματικό έλεγχο εισροών και εκροών και τον εξορθολογισμό των δαπανών υγειονομικής περίθαλψης, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η εξοικονόμηση της δαπάνης κατά την προσεχή διετία μόνο θα είναι 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ.

Κυρία Υπουργέ, το στοίχημα είναι μεγάλο. Η επιτυχία του εγχειρήματος βρίσκεται στην εφαρμογή του. Θα ήθελα, όμως, και ως μηχανικός να εκφράσω την ικανοποίησή μου για την άμεση ανταπόκρισή σας να τροποποιήσετε τα άρθρα 31 και 34 του αρχικού σχεδίου νόμου και να επαναφέρετε την αρμοδιότητα επί θεμάτων εγγυοδοσίας και ελεγχόμενων στη διοικούσα επιτροπή του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Ανταποκριθήκατε στο αίτημα του συνόλου του τεχνικού κλάδου, όπως αυτό σας μετεφέρθη διά μέσου των Βουλευτών μηχανικών της κοινοβουλευτικής ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, εξ όσων γνωρίζω.

Η έκδοση εγγυητικών επιστολών είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο μέσο επαγγελματικής διευκόλυνσης, κυρίως για τους νέους μηχανικούς. Νέοι που εντάσσονται στη δύσκολη αγορά εργασίας του τεχνικού κλάδου και δεν χρειάζεται να στραφούν στο ιδιαίτερα σκληρό, με υψηλές απαιτήσεις τραπεζικό σύστημα. Η εγγυοδοτική και πιστοδοτική λειτουργία του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. έχει μέχρι σήμερα λειτουργήσει εξαιρετικά θετικά, κυρίως για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας και τις μικρές τεχνικές

εταιρείες.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψήφισε το ν. 3518/2006, όπου ρυθμίζονται θέματα προνοιακών και συνταξιοδοτικών ζητημάτων, επιλύοντας χρόνια αιτήματα. Θα θέλαμε να επαναβεβαιώσετε ότι ο νόμος δεν τίθεται υπό αίρεση.

Μέσα από ένα στοχευμένο πλέγμα παρεμβάσεων επιδιώκουμε την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος. Μέτρα για την προστασία της αλληλουχίας και της αλληλεγγύης των γενών, μέτρα για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, μέτρα κατά των στρεβλώσεων των ανισοτήτων και των αδικιών. Θα μιλήσουμε αναλυτικά και διεξοδικά στις επόμενες ενότητες άρθρων.

Ο στόχος μας είναι να κάνουμε το σύστημα πιο δίκαιο, με την καθιέρωση ενιαίων κατά κατηγορία όρων και προϋποθέσεων συνταξιοδότησης. Αν το σύστημα παρέμενε ως είχε, στο τέλος δεν θα υπήρχαν ασφαλιστικοί πόροι και οι σημερινοί νέοι δεν θα μπορούσαν να συνταξιοδοτηθούν. Οφείλουμε να παρέμβουμε. Διαφορετικά, οδηγούμεθα στη βίαιη ανατροπή του συστήματος.

Την αρνητική αυτή πραγματικότητα κανείς δεν έχει το δικαίωμα να την αγνοεί. Η κοινωνία απαιτεί λύσεις, λύσεις ενταγμένες στα πλαίσια ενός κράτους δικαίου. Στη διάρκεια αυτής της πορείας, η κοινωνία μάς παρακολουθεί όλους για τις προτάσεις μας, τη συμμετοχή μας, τις αντιδράσεις μας, την απουσία μας. Μας παρακολουθεί και μας κρίνει. Γιατί σε τελευταία ανάλυση τελικός κριτής όλων είναι ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Πατριανάκου.

Κύριε Λαφαζάνη, αν και έχετε υπερβεί το χρόνο ομιλίας που δικαιούστε κατά έξι λεπτά, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θέλω το λόγο για τρία λεπτά, αλλά για πολύ λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Η κυρία Υφυπουργός πήρε πολύ μεγάλη φόρα. Η κυρία Υπουργός κρατούσε σ' ένα επίπεδο ηρεμίας τη συζήτηση, αλλά εσείς προσπαθείτε να την οξύνετε. Προφανώς, δεν έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο. Διότι, όταν μας λέτε αυτά που μας λέτε, δεν το έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο ή τουλάχιστον δεν το έχετε διαβάσει προσεκτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λαφαζάνη, όλα αυτά που λέτε είναι προβλητικά πράγματα!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Έχει συντάξει το νομοσχέδιο και το ξέρετε εσείς καλύτερα.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όταν εσάς σας έλεγα ότι δεν έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο, το θεωρούσα προσβολή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τώρα είναι δυνατόν, κύριε Λαφαζάνη, να λέτε στην Υπουργό ότι δεν έχει διαβάσει το νομοσχέδιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία, δεν το έχει διαβάσει προσεκτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν το έχει διαβάσει προσεκτικά. Σας ικανοποιεί, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ούτε αυτό με ικανοποιεί, κύριε Λαφαζάνη. Μα είναι εξόχως υποτιμητικό, για οποιονδήποτε, όχι μόνο για την Υπουργό. Μα, είναι δυνατόν να λέτε για Βουλευτές ότι δεν διάβασαν το νομοσχέδιο και ιδιαίτερα για την Υπουργό τώρα; Τι συμπεριφορά είναι αυτή; Τι αντίληψη είναι αυτή; Τι νοοτροπία είναι αυτή, επιτέλους;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, τι είναι αυτά που λέτε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, είναι πάρα πολύ προβλητικό.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο επί προσωπικού. Είναι συστηματική αυτή η συμπεριφορά του κ. Λαφαζάνη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Να ανακαλέ-

σετε, κύριε Λαφαζάνη.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λαφαζάνη, εάν έχετε την αίσθηση ότι η Υπουργός δεν διάβασε το νομοσχέδιο, δεν έπρεπε να συμμετέχει στη συζήτηση! Είναι πάρα πολύ απλό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ηρεμήστε λιγάκι, γιατί δεν μπορώ να σας ακούω και τους δύο. Έναν από τους δύο θα ακούω. Ηρεμία λιγάκι.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα μας κάνει και παραίνεση τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λοιπόν, τη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια των εντασσόμενων φορέων, είπατε ότι τη διατηρείτε. Και όμως, με τη «σκούπα» του άρθρου 136 παράγραφος 3 αναιρείτε όλα τα προηγούμενα, «τσουβαλιάζετε» την περιουσία, την παίρνει το ενιαίο ταμείο, το οποίο διοικείται από την Κυβέρνηση και την κατευθύνει όπως θέλει. Εγώ δεν θα προσθέσω δικά μου λόγια, θα σας διαβάσω τι λέει το άρθρο 136 παράγραφος 3: «Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού, καθώς και η ακίνητη και κινητή περιουσία των εντασσόμενων φορέων, κλάδων και λογαριασμών, απογράφεται από τις διοικήσεις αυτών κατά την ημερομηνία κατάργησής τους, περιέρχεται αυτοδικαίως στον νέο φορέα, ο οποίος υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των αντίστοιχων εντασσόμενων φορέων, κλάδων και λογαριασμών».

Να χαίρεστε, λοιπόν, την οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια των εντασσόμενων κλάδων και φορέων. Τους παίρνετε την περιουσία και βάζοντας το βέτο στον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και στον Πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, και με το να τοποθετείται ο Πρόεδρος του Ενιαίου Ταμείου, τότε χρησιμοποιείτε αυτή την περιουσία και ως επενδυτικό κεφάλαιο. Δεν είναι όμως τα ταμεία ούτε επενδυτικές εταιρείες ούτε επιχειρήσεις, οι οποίες λειτουργούν στο μετοχικό κεφάλαιο των εισηγμένων, γιατί έτσι έχουν υποστεί τη μεγαλύτερη λεηλασία τα ταμεία. Και δεν αναφέρομαι μόνο, όπως αναφερθήκατε, και καλώς, στην περίοδο του 1999 – 2001. Αυτό γίνεται και σήμερα, από τις αρχές του χρόνου. Με την καταβύθιση των χρηματιστηρίων έχουν χαθεί αποθεματικά των ταμείων πάνω από το 30% όσων έχουν τοποθετηθεί σε μετοχές.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θέλω μόνο για τα Πρακτικά να πω ότι συστηματικά εδώ και μήνες ο κ. Λαφαζάνης όποτε μιλάει για το πρόσωπό μου, μιλάει πάρα πολύ υποτιμητικά. Θεωρώ ότι είναι απολύτως προσωπικό, κύριε Λαφαζάνη, και δεν σας επιτρέπω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουμε προσωπικά;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν έχουμε προσωπικά, αλλά προφανώς εσείς θεωρείτε την ύβρη αντιπολίτευση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μπράβο, συγχαρητήρια! Για το θέμα δεν απαντήσατε, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυρία Υφυπουργός είπε από του Βήματος αυτού ότι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ως αντιπολίτευση ποτέ δεν υπερβάλλανε και ποτέ δεν λέγανε ανακρίβειες.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Για το πρόσωπό μου είπα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εσείς ναι. Αλλά θα σας θυμίσω από αυτό το Βήμα την ύβρη η οποία εκστομίστηκε και από το στόμα του κυρίου Πρωθυπουργού σήμερα, λέγοντας τον πρώην Πρωθυπουργό αρχιερέα της διαπλοκής. Εμείς το είπαμε αυτό ή εσείς;

Θα σας θυμίσω, κυρία Υφυπουργέ, ότι για τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας –ισχυρίζεστε ότι το πήρα-

τε το χαρτί τώρα- δεν έχετε πει τίποτε. Πώς θα το χειριστείτε;
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τί σχέση έχει αυτό το χαρτί με το νομοσχέδιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Έχει μεγάλη σχέση.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Καμμία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Για να μη σας πω, αγαπητή κυρία Παπακώστα, ότι εάν αυτό το χαρτί δεν το λάβετε υπόψη σας, θα έχουμε προσφυγή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνουν όλα αυτά, με τις σημειώσεις και τις υποσημειώσεις και πόσες φορές η χώρα μας έχει πληρώσει αποφάσεις σας, οι οποίες ήταν εκτός Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι ξεχύθηκαν στο δρόμο και έζωσαν τη Βουλή και αυτό αποδεικνύει ότι η ασφαλιστική αυτή μεταρρύθμιση δεν θα έχει εφαρμογή.

Σας είχα πει επί της αρχής ομιλώντας ότι μία ασφαλιστική μεταρρύθμιση, αν δεν έχει την κοινωνική συναίνεση ή την μίνιμουμ κοινωνική συναίνεση, δεν πρόκειται να εφαρμοστεί. Θα ανατραπεί στην πράξη, γιατί είναι ταξικό κατασκευάσμα εις βάρος των πολλών, γιατί είναι λογιστική αριθμών, προσπαθεί να βάλει χέρι στα ταμεία και δη στα αποθεματικά των ταμείων και των επικουρικών, γιατί δεν είναι μεταρρύθμιση. Και δεν είναι μεταρρύθμιση για το λόγο ότι μία μεταρρύθμιση πρέπει να ασχολείται με τα θέματα της αναδιανομής των πόρων, που διατίθενται από τον κρατικό προϋπολογισμό προς τα ταμεία, να επιλύει το πρόβλημα της χρηματοδότησης των ελλειμμάτων των ταμείων και να θέτει θέμα όσον αφορά την είσπραξη και τη διαχείριση των πόρων αυτών. Από αυτά εσείς τίποτε δεν κάνατε.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκαθάρισε ότι θα καταργήσει τις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού, όπως καταργήσαμε και τις διατάξεις του νόμου Σιούφα, τις οποίες επαναφέρετε με αυτό το νομοσχέδιο. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκαθάρισε και την πρότασή του, που δεν θα παύει τα δώδεκα σημεία. Θα συνοψίσω τους τέσσερις βασικούς πυλώνες: Πρώτον άξονας η εγγύηση πόρων και ενίσχυση από την κρατική χρηματοδότηση των ταμείων, κυρίως του ταμείου ασφάλισης των ελευθέρων επαγγελματιών. Δεύτερος άξονας η δημιουργία ενιαίου φορέα βεβαίωσης και είσπραξης των εισφορών βάσει παγίου συστήματος. Τρίτος άξονας κατώτατη σύνταξη 550 ευρώ από τον αγρότη μέχρι την νοικοκυρά γυναίκα και τέταρτος άξονας...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Πόσα ταμεία θα φτιάξετε; Δεν το λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γιατί κάνετε διακοπές στον κύριο Σγουριδίδη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Στην τοποθέτησή μου είπα ότι οι μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό, επειδή είναι δυναμικές, δεν θα πρέπει να είναι σε βάθος χρόνου, θα πρέπει να γίνονται με διαδοχικές προσεγγίσεις. Και η διαδοχική προσέγγιση ήταν μία και θα ήταν το επόμενο βήμα. Κι εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να έχουμε ένα ταμείο και μία κύρια σύνταξη. Αυτό είναι το βασικό, αυτό πρέπει να γίνει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Από τα 3 στα 13 δεν είναι θετικό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εσείς αυτό που κάνετε δεν είναι ενοποίηση, είναι παρωδία, είναι κωμωδία. Αυτήν την κωμωδία θέλετε να κάνετε. Αλλά, δυστυχώς, δεν διαβάσατε το νομοσχέδιο. Οφείλω να σας πω ότι δεν το διαβάσατε, κύριε Μπούρα. Αυτό το οποίο κάνατε είναι μία καρικατούρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εσείς το μελετάτε! Εσείς είστε μελετηροί! Εμείς δεν το διαβάσαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Σγουριδίδη, είστε στη γραμμή Λαφαζάνη κι εσείς τώρα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ακόμα και την αντιγραφή που έχετε κάνει στο Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, όπως το λέτε, το κεφάλαιο αλληλεγγύης για τις επερχόμενες γενιές και αυτό είναι κακή αντιγραφή. Αντί να βάλετε πόρους, ξέχωρους στο ταμείο αυτό από αυτούς οι οποίοι όντως φοροδιαφεύγουν, από αυτούς που βλέπουν την κοινωνία μέσα από τη ρύπανση του περιβάλλοντος, εσείς παίρνετε τα χρήματα που ήδη δίνονται και τα βάζετε στο ταμείο αυτό. Σιγά το πράγμα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κατάργησαν και τον Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Έλα ντε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Βάλαμε το τέλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Για το λαό!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Το νομοσχέδιο αυτό κατά βάση νοθεύει το άρθρο 22, παράγραφος 5 του Συντάγματος. Και πώς το νοθεύει; Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι: Λέει παραδείγματος χάριν το άρθρο αυτό ότι το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζόμενων, όπως ο νόμος ορίζει. Για την κοινωνική ασφάλιση μιλάει, όχι για τα επικουρικά. Όμως ο νόμος αυτός που ψηφίζετε εσείς «βάζει χέρι» στα επικουρικά. Είναι κάτι όμως που πίσω από αυτό ξέρετε τι κρύβεται; Κρύβεται η ιδιωτική ασφάλιση. Θα προσφύγουν οι έχοντες και κατέχοντες προς την ιδιωτική ασφάλιση, διότι δεν θα τους καλύπτει η επικουρική. Ουσιαστικά, ανοίγει το δρόμο και την πόρτα για να γίνει αυτό το πράγμα.

Επίσης, λέτε εδώ –και αυτό θα το έβλεπα σαν ένα ανέκδοτο– για τη διατηρούμενη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, αλλά αυτό, όμως, με το άρθρο 5, παράγραφος 8 το βλέπω σαν εφεύρημα. Γιατί; Διότι εάν διαβάσετε τις αρμοδιότητες που έχουν οι διοικούσες επιτροπές, θα δείτε ότι δεν έχουν καμμία, μα καμμία, πραγματικά, δυνατότητα να παρέμβουν και να αποφασίσουν.

Θυμάστε τα συμβούλια περιοχών; Θυμάστε τα συμβούλια της γειτονιάς; Θυμάστε τα τοπικά συμβούλια στους Καποδιστριακούς Δήμους; Ποιες αρμοδιότητες έχουν;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εσείς τα φτιάξατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εσείς τα κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ! Πρέπει να απαντήσετε και να διακόψετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτά τα οποία εσείς συνεχίζετε να τα έχετε...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μα, καλά, τολμάτε και μιλάτε; Ούτε λεφτά τους δώσατε ούτε αρμοδιότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε πρώην Δήμαρχε, μην ερεθίζεστε.

(Θόρυβος, κωδωνοκρουσίες)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Εσείς, κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να δώσετε αρμοδιότητες σ' αυτές τις διοικούσες επιτροπές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Τον Κώδικα των Δήμων πριν από έξι μήνες τον ψήφισαν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Όμως, ο νόμος αυτός θα πρέπει να μην αντιστρατεύεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Τι να πουν, κύριε συνάδελφε; Την Τοπική Αυτοδιοίκηση την ξαναέκαναν ζωνάρι στην κεντρική διοίκηση.

Ο νόμος αυτός, κύριοι συνάδελφοι, αντιστρατεύεται στη θεμελιώδη οργανική γενική αρχή που παγίως πρέπει....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Τι διαδικασία είναι αυτή; Είναι δυνατόν; Δεν είναι εικόνα να κοινοβουλίου αυτή. Αυτοεξευτελιζόμαστε όλοι μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ένα λεπτό ακόμα, κύριε Σγουριδίδη. Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Είναι δυνατόν να προχωρήσει η συζήτηση έτσι; Έχετε, φαίνεται, υπερένταση. Πηγαίνετε μερικοί να ξεκουραστείτε και να ξαναέρθετε. Θα σας δώσω τη δυνατότητα να μιλήσετε αργότερα. Τι εντάσεις είναι αυτές;

Τελειώστε και εσείς, κύριε Σγουριδίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ο νόμος αυτός, τον οποίο ψηφίζετε, αντιστρατεύεται στη θεμελιώδη οργανική γενική αρχή που διέπει παγίως τη σχετική ασφαλιστική νομοθεσία για την αυτοδιοίκηση των ταμείων, άρθρο 29 παράγραφος 2, άρθρο 29, παράγραφος 4. Αντιστρατεύεται την αυτοδιοίκηση των ταμείων. Διαβάστε και θα το δείτε.

Τέλος, ο νόμος αυτός δεν θα πρέπει να αθετεί αυτά τα οποία εσείς με νόμο ψηφίσατε πριν από πέντε μήνες, άρθρο 2, παράγραφος 11 και συγκεκριμένα για το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων. Κατά βάση

αυτά τα οποία έχετε ψηφίσει, τα αθετείτε.

Κλείνω, λέγοντας ότι τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού, δηλαδή ότι δεν αυξάνονται τα όρια σύνταξης, δεν μειώνονται οι συντάξεις και δεν θίγονται τα κεκτημένα, μόνο ως το πιο σύντομο πολιτικό ανέκδοτο μπορώ να το εκλάβω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Σγουρίδη.

Θα παρακαλέσω να μην γίνονται διακοπές, για να μην υπάρχουν εντάσεις. Υπάρχει μία τηλεόραση για όσους αντέχουν και παρακολουθούν και δεν νομίζω ότι μας τιμά αυτή η εικόνα της μεταμεσονύκτιας έντασης που υπάρχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ίσα-ίσα, δείχνει ότι η Βουλή είναι ζωντανή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πού βρήκατε το κουράγιο και τέτοια ώρα προκαλείτε θόρυβο;

Η κ. Σκραφνάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κυρία Υφυπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που κατέθεσε η Κυβέρνηση, είναι μια πραγματική επέλαση στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων. Θίγει ενάμισι εκατομμύριο εργαζόμενους που έρχονται αντιμέτωποι με την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, με τη συρρίκνωση των κοινωνικών δικαιωμάτων και των κατακτήσεών τους.

Είναι ίσως η μοναδική φορά που η Κυβέρνηση έχει ένα απόλυτα συνεκτικό σχέδιο ασφαλιστικής αντιμεταρρύθμισης, το οποίο εφαρμόζει σταθερά από το 2004 και το ολοκληρώνει μ' αυτήν την πρωτοβουλία. Τέσσερα χρόνια τώρα δεν έκανε τίποτα η Κυβέρνηση για να στηρίξει την κοινωνική ασφάλιση και τη βιωσιμότητά της. Αντίθετα, έκανε ό,τι είναι δυνατόν για την απορρύθμισή της, με σκοπό να αρχίσει η μετάβαση στην ιδιωτική ασφάλιση.

Συνειδητά, κύριοι της Κυβέρνησης, αυξήσατε το χρέος προς τα ασφαλιστικά ταμεία από 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2004, στα 8.000.000.000 ευρώ, καταβάλλοντας λιγότερα χρήματα σε αυτά απ' ό,τι προβλέπει η νομοθεσία για την τριμερή χρηματοδότηση. Εκτινάξατε στα ύψη την εισφοροδιαφυγή, η οποία έφθασε από τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ, στα 6.000.000.000 ευρώ, επιτρέποντας να είναι ανασφάλιστος ένας στους τέσσερις εργαζόμενους.

Διογκώσατε την ιατροφαρμακευτική δαπάνη κατά 20% έως 30% και δεν λάβατε κανένα απολύτως μέτρο για την επιστροφή του 4% στα ασφαλιστικά ταμεία από τις φαρμακοβιομηχανίες, ποσό που ανέρχεται στα 180.000.000 ευρώ ετησίως.

Χαρίσατε στους μεγαλοεργοδότες και μεγαλοφειλέτες απαλλαγές σε βάρος των ταμείων, όπως αυτές της Εθνικής Τράπεζας, του Ο.Τ.Ε., της Τράπεζας Πειραιώς, της Ε.Τ.Β.Α., και άλλα από παλαιότερα συσσωρευμένες υποχρεώσεις, που ανέρχονται σε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ.

Ληλατήσατε τα αποθεματικά των ταμείων με τις τοποθετήσεις εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ από το 2005 και μετά στα σύνθετα δομημένα ομόλογα, με ανυπολόγιστες έως σήμερα απώλειες για τα ταμεία.

Και τώρα, φέρνεται αυτό το σχέδιο νόμου, με πρόσχημα το αδιέξοδο, στο οποίο εσείς οι ίδιοι σκοπίμως οδηγήσατε το ασφαλιστικό σύστημα. Ο πραγματικός σας όμως στόχος είναι να δώσετε το τελειωτικό χτύπημα στον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψευδομεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας στο ασφαλιστικό μεταφράζεται σε αύξηση των ορίων κατά δύο έως πέντε χρόνια, κυρίως στις γυναίκες, τους νέους, τους εργαζόμενους και τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά. Σημαίνει περικοπές στην κύρια σύνταξη, ληστεία στις επικουρικές συντάξεις και βαριές ποινές έως 6% ετησίως στις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις.

Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης ληλατεί τις επικουρικές συντάξεις. Η απόφαση να μπει πλάφον 20% στις επικουρικές συντάξεις, οι οποίες προέρχονται από τις εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών χωρίς καμμία συμμετοχή του κράτους, είναι το πλέον αντιδημοκρατικό και αυταρχικό μέτρο. Το μέτρο αυτό

σημαίνει μείωση των επικουρικών συντάξεων σε ποσοστό έως και 70% για κάποια ταμεία.

Τα πλέον όμως αντιδημοκρατικό, που δεν παρέχει καμμία ασφάλεια δικαίου, είναι ότι θα εξαρτάται μόνο από τον εκάστοτε Υπουργό, εάν και όποτε κάνει αναλογιστική μελέτη, να αυξήσει το ποσοστό της επικουρικής σύνταξης με μια απλή υπουργική απόφαση.

Οι γυναίκες επωμίζονται το ασφαλιστικό πρόβλημα σε μια χώρα, με έντονο το φαινόμενο της υπογεννητικότητας. Η Κυβέρνηση αποφάσισε να ανταμείψει με πενταετή ποινή την εργαζόμενη ελληνίδα μητέρα για την κοινωνική της προσφορά, αυξάνοντας το όριο ηλικίας από τα πενήντα στα πενήντα πέντε.

Οι επιμέρους ρυθμίσεις «χρυσώνουν το χάπι» και δεν αντισταθμίζουν την τεράστια μείωση των συντάξεων και την αύξηση των ορίων ηλικίας. Η Κυβέρνηση, όμως, δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο με τα μέτρα που παίρνει κατά των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Μιλώ για τις τετρακόσιους χιλιάδες συμπολίτες μας, που αντί να στηριχτούν από την πολιτεία, τιμωρούνται. Θα μείνουν χωρίς υγειονομική περίθαλψη, αφού πλέον απαιτούνται εκατό ένησημα από πενήντα, που ισχύει σήμερα, για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και εκατόν είκοσι ένησημα από εκατό για τις παροχές σε χροίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' έναν βίαιο και αυταρχικό τρόπο, χωρίς να υπάρχει προηγούμενος ουσιαστικός διάλογος με τους ενδιαφερόμενους, χωρίς αναλογιστικές μελέτες, η Κυβέρνηση προχωρά στην ενοποίηση των ταμείων, με μια ισοπεδωτική λογική ανάμεσα στα πλεονασματικά και τα ελλειμματικά. Είναι εμφανές ότι πρόκειται για μια επιχείρηση αρπαγής των αποθεματικών από τα υγιή ταμεία, για να χρηματοδοτηθούν τα ελλειμματικά με απαλλαγή του κρατικού προϋπολογισμού.

Είναι αντισυνταγματική η ρύθμιση αυτή, με την οποία συγχωνεύονται στο Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων το Ταμείο Νομικών, το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και το Τ.Σ.Α.Υ.. Τα ταμεία, επειδή ακριβώς είναι αυτοτελή και αυτοδιοικούμενα, με ίδιους πόρους, θα έπρεπε τα ίδια να πάρουν την απόφαση για την ενοποίησή τους και όχι αυτό να γίνεται με νομοθετική παρέμβαση.

Είναι απαράδεκτο η διαχείριση των αποθεματικών των παραπάνω ταμείων να γίνεται από το διοικητικό συμβούλιο του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, που θα είναι διορισμένο από την Κυβέρνηση και όχι από τα εκλεγμένα μέλη τους, όπως θα έπρεπε.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι με την ενοποίηση αυτή θα εξοικονομήσει χρήματα και θα πετύχει καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων. Στην πραγματικότητα, τίποτα από αυτά δεν θα συμβεί. Για παράδειγμα, κυρία Υπουργέ, το περιφερειακό γραφείο του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. στο Ηράκλειο δεν θα εξυπηρετεί τους γιατρούς και τους δικηγόρους του Ηρακλείου, οι οποίοι και πάλι θα απευθύνονται στα γραφεία εδώ στην Αθήνα.

Ως δικηγόρος και εγώ και εκπροσωπώντας και τους προέδρους των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, ζητώ να εξαιρεθούν από την εισφορά του 10% υπέρ του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 150 παράγραφος 1, διότι δεν είναι κοινωνικοί πόροι, αλλά εργοδοτικές εισφορές που τους επιβαρύνονται οι συναλλασσόμενοι που χρησιμοποιούν υπηρεσίες ασφαλισμένων του Ταμείου Νομικών και το κράτος. Τώρα στο νομοσχέδιο απερίσκεπτα και επικίνδυνα χαρακτηρίζονται κοινωνικοί πόροι και παρέχετε έτσι στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το καλύτερο επιχείρημα και την επισημότερη απόδειξη για την ολοκληρωτική τους κατάργηση, οπότε την άλλη κιόλας μέρα το Ταμείο Νομικών δεν θα υπάρχει.

Επίσης, ζητούμε να απαλειφθεί η διάταξη του άρθρου 38 παραγράφου 3, που δίνει εξουσιοδότηση στον Υπουργό με απόφασή του να καθορίζει την έκταση και το ύψος των παροχών υγείας, γιατί έτσι ανοίγεται ο δρόμος για τη μείωση του επιπέδου της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, χωρίς νόμο και έλεγχο της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητούμε από την Κυβέρνηση να αποσύρει αυτό το νομοσχέδιο. Καλούμε δε τους εργαζόμενους μαζί μ' εμάς να συνεχίσουμε αυτόν τον

αγώνα, μέχρι που αυτό το νομοσχέδιο να μην εφαρμοστεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Σκραφνίκη.

Το λόγο έχει η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα όλη η Ελλάδα απεργούσε. Χιλιάδες εργαζόμενοι, επιστήμονες, επαγγελματίες απ' ολόκληρη τη χώρα βγήκαν και κατέκλυσαν τους δρόμους της Αθήνας, έστειλαν ένα ισχυρό μήνυμα στην Κυβέρνηση, μήνυμα οργής, αγωνίας, αντίστασης.

Από την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού, αλλά στη συνέχεια και της κυρίας Υφυπουργού, είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση ούτε λαμβάνει ούτε θέλει να λάβει υπόψη της αυτό το μήνυμα. Και πολύ περισσότερο όταν, κυρία Υφυπουργέ, ήρθατε εδώ και μιλήσατε προ ολίγου και αντί να απαντήσετε στα σοβαρά θέματα που θέτουν όλοι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αυτό που βρήκατε να πείτε ήταν ότι εμείς ερχόμαστε και λέμε ανακρίβειες, ότι εμείς και άρα όλος αυτός ο ελληνικός λαός που σήμερα κατέκλυσε τους δρόμους, είναι απεργοί χωρίς λόγο και αιτία. Αυτή είναι ακριβώς η αλαζονεία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αυτός είναι και ο αυταρχισμός σας.

Επειδή μιλάμε για τις ενοποιήσεις των ταμείων, θα ήθελα να πω ότι αυτές οι ενοποιήσεις προχωρούν μ' έναν τρόπο πραγματικά αυταρχικό, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς σχέδιο, χωρίς διάλογο, χωρίς μελέτες. Είναι, πραγματικά, εκπληκτικό να ακούμε την κ. Πετραλιά σήμερα από αυτό το Βήμα να λέει ότι κατέθεσε τις αναλογιστικές μελέτες στη Βουλή, βάσει των οποίων γίνονται αυτές οι ενοποιήσεις, όταν την προηγούμενη εβδομάδα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων ακούσαμε όλους τους φορείς -ήταν εδώ όλοι οι φορείς οι οποίοι θίγονται από αυτές τις ενοποιήσεις- και ένα πράγμα είπαν όλοι, ότι δεν έγινε κανένα διάλογο και δεν έλαβαν καμμία μελέτη για να σχολιάσουν. Και ξέρετε πολύ καλά ότι έχει μεγάλη σημασία ποιος κάνει τη μελέτη, για ποια περίοδο και με ποια στοιχεία. Και βέβαια, εξέφρασαν όλοι το ίδιο πράγμα, ότι μέσα από αυτήν την ενοποίηση και τα δικαιώματα θίγονται και στο μέλλον θα υπάρξουν τεράστια προβλήματα με την εξίσωση των συντάξεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων προς τα κάτω και οι κλάδοι υγείας δεν εξυπηρετούνται, αλλά ίσα-ίσα και αυτοί θίγονται.

Φυσικά, όλα αυτά γίνονται για ένα και μόνο στόχο: Για να υπάρξουν παντού διορισμένες διοικήσεις, για να υπάρξει ανακατανομή αποθεματικών και να περιορίζεται συνεχώς ο λόγος και ο ρόλος του κράτους, όσον αφορά τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης και πολύ περισσότερο, για να υπάρξει η εκμετάλλευση των αποθεματικών, όπως είδαμε από τις περιφημες διορισμένες διοικήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Θα επικεντρωθώ, κυρία Υφυπουργέ -και θα ήθελα την προσοχή σας- σε τρία ειδικά θέματα. Το πρώτο αφορά αυτό που παρουσίασε προηγούμενα και ο συνάδελφος, ο Γιώργος Παπαδημητρίου για τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Είπατε πριν από λίγο ότι έχει σημερινή ημερομηνία. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι όλη η αλήθεια. Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, με επιμονή απέναντι στην Υπουργό, θέσαμε το ερώτημα: Πρώτον, έχει ενημερωθεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Η κυρία Υπουργός είπε, ναι, ενώ δεν έχει ενημερωθεί. Και ρωτήσαμε: υπάρχει γνωμοδότηση; Η κυρία Υπουργός είπε: ναι, έχουμε θετική γνώμη. Και αυτό υπάρχει στα Πρακτικά και σας παρακαλώ να τα πάρετε να τα διαβάσετε, γιατί εδώ τίθενται τρία θέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το πρώτο είναι το θέμα της ουσίας. Ότι, όπως αποδεικνύεται από αυτή τη γνωμοδότηση, η συγκεκριμένη ρύθμιση για το ασφαλιστικό ταμείο των εργαζομένων της Τράπεζας της Ελλάδος πάσχει και είναι αντίθετη με την κοινοτική νομοθεσία και υπάρχει ζήτημα για τη χώρα μας, ευθύνη και υποχρέωση συμμόρφωσης.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι λοιδορήθηκαν οι εργαζόμενοι της Τραπεζής της Ελλάδος, επί δύο εβδομάδες κι εγώ θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους ότι η ποινικοποίηση των κινητοποιήσεων, πριν από τη Δ.Ε.Η., ξεκίνησε από τους εργαζόμενους στην Τράπεζα της Ελλάδος, που τους σύρατε στα δικαστήρια, όταν οι άνθρωποι σας έλεγαν το αυτονόητο.

Και το τρίτο θέμα πολύ σοβαρό θέμα ηθικής πολιτικής τάξης είναι, όταν η αρμόδια Υπουργός στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων έρχεται, παραπλανά και λέει ανακρίβειες -γιατί εδώ είναι οι ανακρίβειες- τους Βουλευτές. Εδώ δύο τινά υπάρχουν, κυρία Υφυπουργέ, και παρακαλώ να τα μεταφέρετε στην κυρία Υπουργό, η οποία σηκώθηκε και έφυγε, ενώ έχουμε τόσο σοβαρά θέματα για συζήτηση σήμερα.

Το πρώτο θέμα είναι το εξής: Ή δεν ήξερε, οπότε τίθεται θέμα για την Κυβέρνηση και προφανώς ο κ. Αλογοσκούφης που είχε την επιστολή του κ. Τρισέ δεν σας είχε ενημερώσει ή η κ. Πετραλιά ήξερε και μας παραπλάνησε και περιμένουμε μια υπεύθυνη απάντηση.

Ένα δεύτερο θέμα που είναι εξίσου σοβαρό, αφορά τον Ο.Α.Ε.Ε.. Είπαν οι προηγούμενοι συνάδελφοι και δεν θα επαναλάβω το πόσο ο Ο.Α.Ε.Ε. πραγματικά αυτή τη στιγμή βυθίζεται. Αναγκάζεται να εκποιεί περιουσιακά του στοιχεία, μας τα είπε και ο κ. Ασημακόπουλος, μας τα είπε και ο κ. Αρμενιάκης, μας τα είπαν όλοι που ασχολούνται με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Υπάρχει, όμως, το θέμα του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου και αυτής της σκανδαλώδους πραγματικά ρύθμισης που μας φέρνεται, όπου προτείνεται τώρα για την επόμενη δεκαετία να μειώνεται στο 50% η εισφορά του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου στον Ο.Α.Ε.Ε.. Ζητάμε μια εξήγηση. Τι κρύβεται πίσω από τη ρύθμιση, η οποία πραγματικά έχει προκαλέσει σάλο αυτή τη στιγμή σε όλα τα επιμελητήρια της χώρας και στη Γ.Ε.Σ.Ε.Β.Ε.. Γιατί αυτή η ευεργετική ρύθμιση αυτή τη στιγμή; Και ποιος θα καλύψει το υπόλοιπο 50%; Θα επιβαρύνετε τον Ο.Α.Ε.Ε.; Δεσμεύεται η Κυβέρνηση, όπως ζητάει η Γ.Ε.Σ.Ε.Β.Ε. με το 0,65% του Α.Ε.Π.; Περιμένουμε μία υπεύθυνη απάντηση.

Τρίτο θέμα. Ακούσαμε την κυρία Υπουργό, η οποία μας έφερε όντως σήμερα μια προσθήκη, όσον αφορά το περίφημο ταμείο Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η.. Και μας είπε ότι μας φέρνει αυτή τη ρύθμιση, γιατί θέλουν να υπάρχουν εγγυήσεις ότι θα τηρηθούν οι ίδιοι όροι. Και εγώ σας ρωτώ, κυρία Υφυπουργέ, γιατί να σας πιστέψουν οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η. όταν εσείς οι ίδιοι το 1999 είχατε ψηφίσει να ιδρυθεί ένα αυτόνομο ασφαλιστικό ταμείο της Δ.Ε.Η., ακριβώς γιατί και εσείς είχατε συμμεριστεί ότι οι εργαζόμενοι της Δ.Ε.Η. με τις εισφορές τους είχαν συμβάλει στην ανάπτυξη της εταιρείας και ότι είχαν συνδεθεί οι δικές τους εισφορές, η περιουσία του ταμείου με την περιουσία ακριβώς της Δ.Ε.Η. και του αναπτυξιακού της σχεδιασμού; Και είπε ο συνάδελφος κ. Λαφαζάνης και αριθμό. Μίλησε για 12.000.000.000 σήμερα το μεσημέρι, όταν το 2002 συμφωνήσατε -και όλα τα κόμματα συμφώνησαν ομόφωνα- όταν είχε έρθει η ρύθμιση, ο νόμος Ρέππα, για να εξαιρεθεί ξανά το ταμείο της Δ.Ε.Η.. Μ' αυτή τη λογική, γιατί να σας πιστέψουν τώρα, ότι δεν είναι ξανά «στάχτη στα μάτια» για να υποsteilουν τη σημαία των κινητοποιήσεων; Γιατί πίσω από την ιστορία του ταμείου της Δ.Ε.Η. -και δεν θα κουραστούμε να το λέμε εδώ πέρα- δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η απαξίωση και η προοπτική εκποίησης και ιδιωτικοποίησης της Δ.Ε.Η.. Αυτό κρύβεται, κυρία Υφυπουργέ. Αυτό ξέρουν πολύ καλά οι εργαζόμενοι, όπως το ξέρουν στον Ο.Τ.Ε. και σε όλες τις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Κι αυτό το μήνυμα, παρ'ότι εσείς δεν το λάβατε, είναι ένα μήνυμα ισχυρό, είναι ένα μήνυμα που θα το ακούσετε και σήμερα και αύριο, είναι ένα μήνυμα που θα το υποsteíte, ως Κυβέρνηση, όταν θα έρθει η ώρα του λαού να κρίνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Κουσελάς και παρακαλώ να τηρείται το οκτάλεπτο, όπως έκανε η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει προκύψει κατ' αρχήν ένα μείζον πολιτικό ζήτημα σχετικά με τις μονομερείς και έξω από τις προβλεπόμενες διαδικασίες τροποποιήσεις του καταστατι-

κού της Τράπεζας της Ελλάδος, ένα ζήτημα που το ανέδειξε ο κ. Παπαδημητρίου και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Παπουτσής.

Η Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, σε σχέση με αυτό το ζήτημα, είναι διπλά εκτεθειμένη. Είναι εκτεθειμένη κατ' αρχήν απέναντι στο εθνικό μας Κοινοβούλιο, από το οποίο απέκρυψε την αλήθεια και, δεύτερον, είναι εκτεθειμένη απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και απέναντι στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα, το Διοικητικό Συμβούλιο της οποίας και όχι ο κ. Τρισέ, μέσα από σημερινό έγγραφό του, σας εγκალεί και ταυτόχρονα σας προειδοποιεί. Λέει χαρακτηριστικά: «Το καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος αποτελεί μέρος διεθνούς σύμβασης, η οποία κυρώθηκε με νόμο και ως εκ τούτου έχει αυξημένη τυπική ισχύ έναντι των κοινών νόμων με βάση το Σύνταγμα της χώρας μας» και συνεχίζει: «Σύμφωνα με το άρθρο 7 του εν λόγω Καταστατικού, τυχόν τροποποίηση του υπόκειται στην προβλεφθείσα διαδικασία και απαιτεί τη συμμετοχή ειδικά καθορισμένων οργάνων, απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Τράπεζας της Ελλάδος που κυρώνεται με πράξη στη Βουλή». Δεν μπορεί να ισχύσει, λοιπόν, ευθέως και αμέσως με μόνη τη θέσπιση ενός νέου νόμου! Η «Τράπεζα της Ελλάδος θα πρέπει, συνεπώς, να συμμετέχει σε κάθε νομοθετική διαδικασία που έχει σχέση» κ.λπ., πράγμα το οποίο, όπως γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, δεν έγινε. Ακολουθήθηκε ακριβώς το αντίθετο.

Στη συνέχεια, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σας εφιστά την προσοχή. Λέει ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υπογραμμίζει ότι η ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να συνεργάζεται στενά με την Τράπεζα της Ελλάδος και να διαβουλευτεί με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για κάθε μελλοντική τροποποίηση των καθορισμένων κανόνων, που έχουν εφαρμογή στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Ξέρετε τι σημαίνουν αυτές οι προειδοποιήσεις, ουσιαστικά; Σημαίνουν ότι η χώρα μας, όχι μόνο είναι έκθετη, αλλά κινδυνεύει, κυρία Υπουργέ, γιατί οι λόγοι αυτοί είναι λόγοι αποβολής από το σύστημα των Ευρωπαϊκών Κεντρικών Τραπεζών, εάν συνεχίσει αυτήν την τακτική, να αποβληθεί, να μείνει εκτός Ευρωζώνης, εάν εσείς δοκιμάσετε μονομερώς και αυθαίρετα να εμμένετε σε αυτές τις αλλαγές. Όφειλε, λοιπόν, τουλάχιστον από αίσθημα ευθύνης, όχι απέναντι στην Εθνική Αντιπροσωπεία μόνο, αλλά απέναντι στη χώρα, η Υπουργός να είναι απόψε εδώ και να δώσει συγκεκριμένες απαντήσεις.

Οφείλετε να αποσύρετε αυτές τις διατάξεις, γιατί αυτό είναι το αυτονόητο. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω τι είδους διαβούλια θα πρέπει να γίνουν και γιατί θα πρέπει αύριο να υπάρξει η όποια απάντηση. Θα την περιμένουμε.

Εξίσου σοβαρό είναι και το θέμα της Δ.Ε.Η., όπου η ίδρυση και η λειτουργία του Ο.Α.Π. -Δ.Ε.Η. δεν ήταν μια μονομερής απόφαση, ήταν αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας μεταξύ του εργοδότη και των εργαζόμενων, συμφωνία η οποία κυρώθηκε με νόμο και στο νόμο αυτό εσείς είχατε συμφωνήσει. Τον εγγυηθήκατε, όπως εγγυηθήκατε και την παραπέρα πορεία. Αλήθεια, σήμερα οι δεσμεύσεις αυτές τις οποίες αναλάβατε, απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία και στους εργαζόμενους, πού πήγαν; Και πείτε μας ειλικρινά πού θα πάνε τα 11,8 δισεκατομμύρια ευρώ, που αποτελούν κοινωνική περιουσία και έχουν ενσωματωθεί στο μετοχικό κεφάλαιο της Δ.Ε.Η.. Θα τα χαρίσετε στο νέο εργοδότη, σε αυτόν που θα πουλήσετε τα κομμάτια της Δ.Ε.Η. με τη διάσπαση που έχετε κάνει; Αυτός είναι ο στόχος σας; Και θέλετε μετά, οι εργαζόμενοι να σας πιστέψουν; Αυτή είναι η αξιοπιστία σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα άρθρα που συζητάμε, από το 1 μέχρι το 139, συγχωνεύονται μια σειρά από ταμεία. Τα εκατόν πενήντα πέντε ταμεία γίνονται δεκατρία, έρχεται δηλαδή τα πάνω-κάτω σε ό,τι αφορά το ασφαλιστικό σύστημα, αλλά και σε ό,τι αφορά τα ταμεία υγείας.

Εκείνο που μπορεί ο καθένας εύλογα να παρατηρήσει είναι ότι οι αλλαγές αυτές είναι αλλαγές «στο γόνατο», κυριολεκτικά. Η μεταρρύθμιση στην οποία αναφέρεστε είναι μεταρρύθμιση «στο γόνατο».

Καταθέστε μας, κυρία Υπουργέ, τις αναλογιστικές μελέτες, με βάση τις οποίες υπολογίζετε το κόστος ένταξης των ταμείων

αυτών στο Ι.Κ.Α.. Καταθέστε μας, σας παρακαλώ πολύ, τις μελέτες βιωσιμότητας με βάση τις οποίες δημιουργούνται, ιδρύονται τα καινούρια ταμεία.

Γιατί έρχεστε και λέτε, όχι μόνο σ' εμάς, αλλά στον ελληνικό λαό ότι «εμείς θέλουμε να σώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα με τις επιλογές που κάνουμε». Ωραία, αποδείξτε μας λοιπόν, ότι αυτά που θα προκύψουν είναι βιώσιμα. Έχετε την παραμικρή μελέτη, η οποία να πιστοποιεί ότι αυτά που θέλετε να φτιάξετε είναι βιώσιμα και ότι θα εγγυηθούν την όποια σύνταξη, στην οποία θα καταλήξει αυτό το έκτρωμα που πάτε να κάνετε;

Αυτό δεν αφορά μόνο τις συντάξεις, αφορά και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Έχετε αυτές τις μελέτες; Δεν τις έχετε. Δυστυχώς δεν υπάρχουν. Μη μας λέτε, λοιπόν, ότι θέλετε να σώσετε το ασφαλιστικό σύστημα με αυτά, γιατί οι ισχυρισμοί σας είναι ψεύτικοι και αυτόαποδεικνύεται.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η ένταξη των ταμείων που επικαλείστε, με βάση τα καταστατικά τους είτε στο Ι.Κ.Α. είτε αλλού, είναι και αυτό ψέματα. Και θα σας πω γιατί. Κατ' αρχήν παρεμбивάτε στα καταστατικά λειτουργίας των επικουρικών ταμείων και βάζετε πλαφόν στο ύψος της επικουρικής σύνταξης.

Δεύτερον, μετά την ένταξη στο Ι.Κ.Α. των ταμείων κύριας σύνταξης, οι συντάξεις των εντασσόμενων ταμείων δεν θα αναπροσαρμόζονται με βάση τα καταστατικά τους, που σημαίνει με βάση τις συλλογικές συμβάσεις που υπογράφουν οι εν ενεργεία, αλλά με βάση το καταστατικό του Ι.Κ.Α..

Τρίτον, υπάρχουν επικίνδυνες διατάξεις, με τις οποίες καταργούνται οι όροι και οι διατάξεις των καταστατικών των ειδικών ταμείων στις περιπτώσεις καταγγελίας συμβάσεων για υπηρεσιακούς λόγους, που σημαίνει ότι διαγράφεται με τη μια την καταγγελία της σύμβασης για σπουδαίο λόγο.

Τέλος, υπάρχουν συγκεκριμένες ρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα στο άρθρο 38 του σχεδίου νόμου που προβλέπεται η έκδοση ενιαίου κανονισμού παροχών για το σύνολο των ασφαλισμένων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων με το οποίο καθορίζονται, ανακαθορίζονται δηλαδή έναντι των οικείων ρυθμίσεων, η έκταση, το ύψος των παροχών αυτών, όπως και ο τρόπος και η διαδικασία χορήγησής τους. Η ρητή μνεία που κάνετε στην ίδια διάταξη ότι θα προηγηθεί της έκδοσης του κανονισμού αυτού οικονομική μελέτη, προκαθορίζει και τη δυσμενέστερη κατεύθυνση των τροποποιήσεων που θα επιληφθούν.

Το ίδιο γίνεται με το άρθρο 83. Εσείς τα λέτε αυτά. Προβλέπεται ανάλογη με εκείνη του άρθρου 38, που διάβασα πριν, διαδικασία έκδοσης ενιαίου κανονισμού παροχών υγείας για το Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., το Ταμείο δηλαδή της Κοινής Ωφέλειας και των Τραπεζών το οποίο κάνετε. Παρόμοια ρύθμιση υπάρχει και στο άρθρο 103 παράγραφος 3.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός ότι οι ενοποιήσεις και οι εντάξεις έχουν καθαρώς διοικητικό χαρακτήρα, χωρίς να θίγουν τα υφιστάμενα δικαιώματα των ασφαλισμένων, ελέγχεται ως ανακριβής και παραπλανητικός. Αντιθέτως, με τις ενοποιήσεις και τις εντάξεις πλήττονται τα ήδη υφιστάμενα ασφαλιστικά δικαιώματα των ασφαλισμένων των υπό ενοποίηση ταμείων του κλάδου.

Είναι φυσικό και επόμενο ότι για όλους αυτούς τους λόγους και όχι μόνο, καταψηφίζουμε τις συγκεκριμένες διατάξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Ο κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας το νομοσχέδιο αποκαλύπτονται συνεχώς οι παλινωδίες και τα ψεύδη της Νέας Δημοκρατίας. «Αποτελεί θετική εξέλιξη ότι η κυβέρνηση Σημίτη υιοθέτησε τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για τη ρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος των εργαζομένων και συνταξιούχων της Δ.Ε.Η.». Και μάλιστα –συνεχίζει– «εγκαίρως υποδείξαμε σαφές πλαίσιο μέτρων που εξασφαλίζει τη μακροχρόνια βιωσιμότητα του νέου φορέα. Μετά την καθολική αντίδραση των πρωτοβάθμιων οργανώσεων των εργαζομένων στη «συμφωνία – τέχνασμα», η Κυβέρνηση ορθώς αναθεωρεί τις επιλογές της. Τώρα η Κυβέρνηση σύρθη-

κε στις δικές μας θέσεις».

Κυρία Υπουργέ, μήπως ξέρετε τελικά τίνος είναι αυτά τα λόγια; Φαντάζομαι να ξέρετε ποιός κατοικεί στη οδό Ρηγίλλης 15. Είναι της Νέας Δημοκρατίας. Το καταθέτω, λοιπόν, εδώ για τα Πρακτικά, για να δείτε τι λέγατε τότε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Αργύρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα, βέβαια, λέτε άλλα για το ταμείο της Δ.Ε.Η..

Επίσης, θέλω να κάνω μια άλλη παρατήρηση και φαντάζομαι να ακούει ο κ. Σανιδάς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τα ακούει όλα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η δικαιοσύνη είναι τυφλή δεν είναι κουφή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Τα ακούει!

Λέει ο κ. Σανιδάς ότι είναι κοινωνικό αγαθό το ρεύμα και έτσι πιστεύω και εγώ, όπως πιστεύετε κι εσείς, ότι είναι κοινωνικό αγαθό και η ασφάλιση. Όταν δεν θα υπάρχει, δεν ξέρω εάν θα υπάρχει Σανιδάς για να έρθει να δει ακριβώς ότι έχετε βάλει μπαρούτι στα θεμέλια της κοινωνικής ασφάλισης!

Όμως, όταν υπάρχουν αυτές οι παλινωδίες, δεν είναι ορθό αυτό που διαβάζουμε ή αυτό που είδαμε τελευταία, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός λέει ψέματα; Το να λέει ο κ. Καραμανλής ψέματα, ποσώς με ενδιαφέρει. Το να λέει όμως ψέματα ο Πρωθυπουργός της χώρας, μας ενδιαφέρει όλους. Έχετε, λοιπόν, αυτή τη συγκεκριμένη νοοτροπία και τακτική και προχωράτε σε μια συζήτηση για την ενοποίηση των ταμείων. Όπου και να πας, όποιον και να ρωτήσεις, μία μικρή επιχείρηση να θέλει να συγχωνευθεί, υπάρχουν μελέτες, υπάρχουν συζητήσεις για να συμφωνήσουν σε κάτι. Εσείς ενοποιείτε όλα τα ταμεία χωρίς διαδικασία και μάλιστα λέτε ότι, έτσι θα νοικοκυρέψουμε το ασφαλιστικό σύστημα!

Κατ' αρχήν, για να δούμε πώς θα νοικοκυρευτεί αυτό το ασφαλιστικό σύστημα. Να δεχθούμε αυτή την παραδοχή της ενοποίησης. Μα, γνωρίζουμε όλοι ότι το 90% των ασφαλισμένων είναι στα τρία ταμεία, στον Ο.Γ.Α., στο Ι.Κ.Α. και στον Ο.Α.Ε.Ε.. Το 10% των ασφαλισμένων, είναι στα υπόλοιπα ταμεία. Μήπως τελικά εκεί υπάρχει κάτι που θέλετε να κλέψετε, να αρπάξετε, κάτι παρόμοιο που κάνατε και με τα δομημένα ομόλογα; Όμως, εγώ πιστεύω ότι υπάρχει κάτι διαφορετικό και είναι σε όλη τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Είναι πρώτα απ' όλα να ξεθεμελιώσετε το κοινωνικό κράτος. Το κάνατε παντού, το κάνατε στην υγεία, στην παιδεία και τώρα έρχεστε και στην ασφάλιση, γιατί υπάρχει μια συγκεκριμένη δική σας νοοτροπία ότι είναι μονόδρομος αυτό που κάνατε και αυτός ο μονόδρομος μας οδηγεί στη μια και μοναδική δική σας εκδοχή, όταν εάν κόψουμε από τα κεκτημένα, εάν αφαιρέσουμε από τα κεκτημένα, θα δημιουργήσουμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Γι' αυτό εκτιμώ ότι σήμερα όλοι μας πήραμε ένα μήνυμα και δεν είναι το μοναδικό. Υπήρξε Έλληνας σήμερα που δεν ήταν στις κινητοποιήσεις, που δεν συμμετείχε δηλαδή σε αυτή την προσπάθεια που γίνεται να στείλουν μήνυμα όλες οι τάξεις; Μα, εδώ είναι όλες οι πτέρυγες της Βουλής και είναι όλοι μα όλοι οι Έλληνες εναντίον αυτού του ασφαλιστικού συστήματος. Θα πει κάποιος: τρελοί είναι εκεί αυτοί στη Νέα Δημοκρατία; Μα, είναι τρελοί και πάνε κόντρα σε όλους; Εγώ πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει πράγματι ένα δικό της σχέδιο. Το σχέδιο, λοιπόν, είναι να χτυπήσουμε την κοινωνική ασφάλιση, γιατί έχουμε τον δικό μας μονόδρομο, πέρα από τις περικοπές, να οδηγήσουμε σιγά-σιγά τον κόσμο και στην ιδιωτική ασφάλιση.

Ο καθένας από εμάς έχει διάφορα παραδείγματα. Εγώ έχω, εάν θέλετε, παραδείγματα της ίδιας της οικογένειάς μου. Ο γιός μου μου λέει: τρελοί είστε εκεί; Από εμάς θα αφαιρέσετε; Θα πάρουμε εμείς ποτέ σύνταξη; Με βρίσκει ξανά μετά η γυναίκα μου. Είναι μητέρα με ανήλικο παιδί. Μου λέει: καλά τι κάνετε εκεί στη Βουλή; Τρελοί είστε; Με τις μητέρες τα βάλατε; Βγαίνεις έξω στον δρόμο και πας στον συνταξιούχο, στον αγρότη στο καφενείο και σου λέει: καλά από τα δικά μας 470 ευρώ που παίρνουμε, από αυτά θα σωθείτε; Και πας παραπέρα και

βλέπεις τον οικονομικό μετανάστη, τον οικοδόμο, που σου λέει: καλά θα με αφήσετε ανασφάλιστο; Θα μου δώσετε δηλαδή ακόμη και αυτή τη χαριστική βολή;

Μη γελάς καθόλου, Ιορδάνη. Γιατί εδώ εμπαίζεις κι εσύ, θα είσαι κι εσύ μέσα στο σύστημα. Γιατί βγαίνεις έξω και κοροϊδεύεις τις αγρότισσες. Τους λες: θα πάρετε σύνταξη στα εξήντα. Το συμφωνήσαμε στη Νέα Δημοκρατία. Θα το κάνετε πράξη;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πού το βρήκατε αυτό; Δεν αναφέρονται οι αγρότες στο νομοσχέδιο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Υπάρχει πρόταση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και του Προέδρου του, που λέει με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης όλοι οι Έλληνες να παίρνουν σύνταξη. Ξέρετε πολύ καλά και σας το είπα και το πρωί -εγώ παίρνω το δικό μου παράδειγμα, που είμαι αγρότης- ότι έχω ήδη σαράντα ένα χρόνια ασφάλισης και στα εξήντα πέντε θα έχω πενήντα ένα χρόνια ασφάλισης. Οι γυναίκες έχουν και πολύ περισσότερα χρόνια. Δεν είναι άδικο, λοιπόν, σήμερα να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Δεν είναι διαχωρισμός το να μην υλοποιείται μια απόλυτα αποδεκτή πρόταση απ' όλους;

Μιλάτε για συναίνεση. Σε δύο πράγματα θα έπρεπε να συναινέσετε: Να μην κατηγοριοποιούνται οι Έλληνες, να είναι όλοι το ίδιο και το άλλο είναι να δούμε ακριβώς το διαχρονικό, αν θέλετε, λάθος ή ευθύνη, να δούμε γιατί κάποιοι δεν πληρώνουν. Και δεν πληρώνουν συνειδητά. Γιατί ο πρώτος που δεν πληρώνει είναι το κράτος. Το ότι το κράτος έχει αναλάβει την ευθύνη να κρατάει τα αποθεματικά, τα χρήματα, για να δίνει στον εργαζόμενο την σύνταξή του, αυτό ήταν μία συμφωνία. Ήταν τρεις στη συμφωνία αυτή. Ήταν ο εργαζόμενος, ήταν το κράτος και ένας που ήταν ο εργοδότης. Και η συμφωνία είναι ότι το κράτος θα είναι ο θεματοφύλακας και ο εργοδότης ακόμη θα δίνει στο κράτος κάποια χρήματα, αφού θα αγοράζει την εργασία από τον εργαζόμενο. Κι εκείνος ο φουκαράς ο εργαζόμενος δουλεύει και για τον εργοδότη, δουλεύει και για το κράτος και στο τέλος τον κοροϊδεύουν όλοι. Του λένε: Τα φάγαμε τα λεφτά, τα χάσαμε τα λεφτά. Μα, εμείς τώρα κυβερνάμε, τέσσερα χρόνια. Δεν κυβερνούσατε ποτέ σ' αυτή τη χώρα; Η χώρα ξαναγεννήθηκε μετά το 2004; Δεν ήσασταν εδώ, κυβερνήτες αυτού του τόπου;

Και λέτε στον εργαζόμενο ότι: θα το σώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα, πρέπει να το σώσουμε. Για σας παλεύουμε. Χωρίζετε τους Έλληνες. Από τη μια έχετε τους συνταξιούχους και από την άλλη έχετε τους φορολογούμενους, λες και δεν πρόκειται για το ίδιο πράγμα, λες και δεν είναι φορολογούμενοι οι συνταξιούχοι. Γιατί το 70% των εσόδων είναι από τους συνταξιούχους. Όμως εδώ το κάνατε για να μπορέσετε να τους βάλετε αντιμέτωπους, να διχάσετε δηλαδή όλο τον κόσμο. Από τη μια μεριά να σκέπτεται κανείς: Μα, καλά κάνει η Κυβέρνηση. Να πληρώσω εγώ ο φορολογούμενος; Και μετά σκέπτεται: «Μα, εγώ είμαι και συνταξιούχος. Εγώ είμαι πάλι, ο ίδιος». Εσείς είστε ικανοί να τα κάνετε αυτά.

Το πρωί σας είπε ο Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να αποσύρετε το νομοσχέδιο και σας είπαμε επίσης ότι αν δεν το αποσύρετε, θα σας αποσύρει ο ελληνικός λαός. Και το έδειξε σήμερα ότι είναι έτοιμος να σας αποσύρει. Γιατί αν ακολουθήσετε αυτή τη συγκεκριμένη τακτική, να είστε σίγουροι ότι θα γραφτεί στην ιστορία ότι είστε οι ξεθεμελιωτές του κοινωνικού κράτους, που έχει ανάγκη ο τόπος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αργύρη.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι. Δεν υπάρχει κανένα προσωπικό. Η κ. Διαμαντοπούλου έχει το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Αναφέρθηκε προσωπικά σ' εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κανένα προσωπικό δεν υπάρχει. Δεν σας προσέβαλε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, προς Θεού! Όταν θίγομαι προσωπικά, δεν έχω το δικαίωμα να μιλήσω; Δεν ακούσατε; Είπε ότι εγώ προσωπικά κοροϊδεύω τους αγρότες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Για σας προσωπικά;
ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ακριβώς. Γι' αυτό ακριβώς και θέλω να εξηγήσω. Δώστε μου τη δυνατότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Όχι προσωπικά. Σαν κόμμα, είπε.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Τζαμτζή, έχετε το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Προηγουμένως ανέφερε προσωπικά ο συνάδελφος ότι κοροϊδεύω τους αγρότες. Σε καμμία περίπτωση αυτό δεν γίνεται. Ιδιαίτερα όσον αφορά τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης της αγρότισσας, είναι μία πρόταση που κατατίθεται από το 2001 κι αυτοί που κοροϊδεύουν σήμερα τους Έλληνες αγρότες είναι ο Πρόεδρος και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που σήμερα θυμήθηκαν τους αγρότες, που τους είχαν ξεχασμένους τόσα χρόνια.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, τι είναι αυτά κύριε Πρόεδρε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αν έχουν ασφάλιση οι αγρότες την έχουν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μετά το '98 απέκτησαν ασφάλιση οι αγρότες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τι είναι αυτά που λέει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, καθίστε. Πρώτα έπρεπε να κάνετε όμως συστάσεις και στον κ. Αργύρη.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μόνος σας είστε, κύριε συνάδελφε. Δεν υπάρχει Νέα Δημοκρατία. Μόνος του είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μιλάτε εσείς που μειώσατε τη σύνταξη του αγρότη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζαμτζή, προσπαθώ να μην δίνω το λόγο επί προσωπικού, γιατί περισσότερες δημιουργούνται εντάσεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θέλετε να δείξετε ότι υπάρχει Νέα Δημοκρατία; Δεν υπάρχει Νέα Δημοκρατία. Μόνος του είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, τώρα εσείς τι είστε; Συνήγορος υπεράσπισης; Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Ελέγχθησαν κάποια πράγματα, τα οποία πραγματικά προκάλεσαν την αντίδραση του κ. Τζαμτζή. Δόθηκαν διευκρινίσεις. Προκάλεσε κι ο ίδιος. Λοιπόν, ας συνεχίσουμε.

Τώρα, μετά τα μεσάνυχτα, πού βρίσκετε το κουράγιο για τόση ένταση και τόση φασαρία; Δεν το καταλαβαίνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Προέρχονται από συνδικακές διαδικασίες και είναι δυναμικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κυρία Διαμαντοπούλου, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η έκρηξη του κυρίου συναδέλφου, για την ακρίβεια το περιεχόμενο της έκρηξης, ή προδίδει άγνοια ή συνειδητή πρόκληση, γιατί όσον αφορά το θέμα «αγρότες και σύνταξη», το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που διπλασίασε τις συντάξεις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που έδωσε σύνταξη στην αγρότισσα...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Οι αγρότες ξέρουν την αλήθεια γι' αυτό και σας παράτησαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτό που έκανε τον ΟΓΑ Ταμείο Ασφάλισης. Και αυτά, βεβαίως, τα ξέρουν πολύ καλά οι αγρότες.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή ήταν έτσι ο κατάλογος των ομιλητών, ώστε έλαβα το λόγο πριν από δύο ώρες, θα είμαι πολύ σύντομη, όσον αφορά τα άρθρα. Θα κάνω μια συνολική πολιτική παρατήρηση και θα αναφερθώ σε τρία σημεία.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1981, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, παρέλαβε τη χώρα των μη προνομιούχων. Το 2004 η Ελλάδα ήταν μια χώρα με πολύ διευρυμένη και ισχυρή μεσαία τάξη και με βιοτικό επίπεδο, το οποίο προσέγγιζε σε μεγάλο βαθμό το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο. Είχε ανέβει ο δείκτης κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες. Αυτό είναι ένα ιστορικό επίτευγμα,

που δεν θα γραφεί μόνο στα βιβλία, το έχουν αισθανθεί οι Έλληνες πολίτες.

Σήμερα, η κατάσταση είναι διαφορετική. Και θα αναφερθώ σε τρία βασικά στοιχεία, τα οποία διαρρηγγούν την ευημερία και την ασφάλεια της μεσαίας τάξης και οδηγούν τα λαϊκά στρώματα στο περιθώριο.

Το πρώτο είναι ότι η δύναμη της αποταμίευσης, που υπήρχε την προηγούμενη δεκαετία, έχει αντικατασταθεί από τον υπερδανεισμό. Τα ελληνικά νοικοκυριά είναι όλα υπερδανεισμένα και αυτό οφείλεται στη μείωση του εισοδήματος –που βεβαίως έχει επιπτώσεις και στη σύνταξη- και στην ακρίβεια, η οποία ροκανίζει το εισόδημα: 4,5% πληθωρισμός και 20% αύξηση σ' ένα χρόνο των ειδών πρώτης ανάγκης. Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο στοιχείο.

Δεύτερο στοιχείο: η μεσαία τάξη και τα λαϊκά στρώματα επένδυσαν στην παιδεία. Τα παιδιά τους, μετά από αυτή την επένδυση, μπορούσαν να ζήσουν, να αποκατασταθούν. Σήμερα, η υπερεπένδυση των νοικοκυριών στην παιδεία δεν έχει κανένα αποτέλεσμα.

Το τρίτο βασικό στοιχείο που διαρρηγγώνει αυτή την ασφάλεια και την ευημερία είναι το θέμα του αισθήματος ασφάλειας του Έλληνα πολίτη μέσα από την υγεία και μέσα από τη σύνταξη. Στην υγεία, αρκεί να πούμε ότι μέσα στα τέσσερα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας αυξήθηκαν 60% τα φάρμακα, γιατί καταργήσατε τη λίστα. Αυτά μετακυλήθηκαν προς τις φαρμακοβιομηχανίες.

Και ερχόμαστε στη σύνταξη. Η σύνταξη, που είναι πραγματικά ο κορμός του κοινωνικού κράτους, εξασφαλίζει την ισορροπία ανάμεσα στις γενιές, δεν είναι ένα οικονομικό θέμα που αφορά τη δημοσιονομική πολιτική με κοινωνικές διαστάσεις. Είναι ένα κοινωνικό θέμα με οικονομικές διαστάσεις. Αυτή είναι και η διαφορά μας και ο ρόλος με τον οποίο το αντιμετωπίζουμε.

Τοποθετηθήκαμε δεκάδες συνάδελφοι. Κύριε Πρόεδρε, κάνατε κι εσείς την παρατήρηση. Η ώρα είναι 01.10' και η Αίθουσα είναι γεμάτη από Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –είναι και τρεις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας- η μάχη για το ασφαλιστικό είναι μία μάχη που διεξάγεται στη Βουλή με μεγάλη ένταση, γιατί η Βουλή είναι ο τόπος, στον οποίο δίνονται αυτές οι μάχες.

Έρχομαι, λοιπόν, στα τρία αυτά σημεία. Το πρώτο είναι για την ενοποίηση ταμείων. Είπατε ότι κι εμείς και ο Συνασπισμός προτείνουμε τρία ταμεία. Μάλιστα. Εμείς στο πρόγραμμά μας μιλούμε για τρεις κατηγορίες ταμείων, όμως περιγράφουμε και τις φάσεις που θα οδηγηθούν στην ενοποίηση των ταμείων, αφού πρώτα περιγράψαμε τον πολιτικό στόχο, τον οποίο είπα στην προηγούμενη ομιλία μου.

Λέμε, λοιπόν, για ενοποίηση που έχει φάσεις, οι οποίες, πρώτον, πρέπει να οδηγήσουν σε κοινούς κανόνες και διαδικασίες εισπράξης, διαχείρισης, ελέγχων. Αυτό σημαίνει σημαντικές μελέτες και αναλογιστικές για κάθε ταμείο, αλλά και για το τελικό αποτέλεσμα και βεβαίως, μελέτες διαχείρισης.

Τι κάνετε με το νομοσχέδιο αυτό; Ουσιαστικά, λέτε ότι θα γίνουν δεκατρία ταμεία, τα οποία από κάτω έχουν εκατόν σαράντα δύο υποταμεία, όπου δεν υπάρχει κανένα σχέδιο για το πώς θα λειτουργήσει αυτό το τέρας την επόμενη μέρα!

Η Ο.Κ.Ε., στην πρότασή σας, λέει ότι χρειάζεται στρατηγικό σχέδιο. Θέλω, λοιπόν, εδώ να ρωτήσω την κυρία Υφυπουργό εάν προβλέπεται στρατηγικό σχέδιο, επιχειρησιακό σχέδιο ενοποίησης, ποιος θα το εκπονήσει και στους έξι μήνες που βάζετε διορία για να αρχίσει η υλοποίηση, τι θα έχετε στα χέρια σας.

Και σας παρακαλώ να μην περιμένετε την κυρία Υπουργό. Να μας απαντήσετε πώς θα αρχίσει να υλοποιείται αυτό το νομοσχέδιο, όταν δεν υπάρχει τίποτα αυτή τη στιγμή συγκεκριμένο και σαφές. Πάμε για μια πλήρη διάλυση του υπάρχοντος συστήματος, χωρίς να ξέρουμε τι θα γίνει την επόμενη μέρα.

Θέλω δε να σας πω ότι, ενώ δεν έχει κατατεθεί επιχειρησιακό σχέδιο ή στρατηγικό σχέδιο, μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο είναι η προσωποποίηση της γραφειοκρατίας, περιγράφονται απίστευτα πράγματα. Θα το πω μόνο για να έχουν την αίσθηση και οι πολίτες που μας ακούν τι λέει αυτό το νομοσχέδιο.

Υπάρχουν δύο άρθρα, το 74 και το 64, στο οποίο αναφέρονται ακόμα και οι οδοί και οι αριθμοί, στις οποίες οδούς θα εδράζονται τα διοικητικά συμβούλια. Πατησίων 74, Μάρνης 6. Δηλαδή, αν αλλάξουν, αν μετακομίσουν, θα αλλάξουμε το νόμο;

Υπάρχουν μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο άρθρα τα οποία περιγράφουν με λεπτομέρεια τους οργανισμούς. Δηλαδή, αν θελήσει ένα διοικητικό συμβούλιο να βάλει μία άλλη θέση ή να αλλάξει κάτι στον οργανισμό, θα έλθει στη Βουλή για να αλλάξει ο νόμος; Ενώ, λοιπόν, περιγράφετε με τέτοια λεπτομέρεια τέτοιες ανοησίες, δεν έχετε καταθέσει ένα στρατηγικό σχέδιο για το πώς θα υλοποιήσετε την επόμενη ημέρα.

Έρχομαι στο δεύτερο θέμα. Η πολιτική σας προσέγγιση είναι η βασική νεοφιλελεύθερη λογική. Όλα μαζί, εισφορές και χρέη, τα ανακατεύουμε, τα διαιρούμε διά του αριθμού. Τελική κατάληξη: Η Εθνική Σύμβαση, η οποία, βεβαίως, είναι όλο και χαμηλότερη. Στόχος είναι μία εξίσωση προς τα κάτω, ώστε να πούμε κάποια στιγμή ότι όλοι παίρνουν μία μικρή σύνταξη.

Αυτή είναι η φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Αυτή η φιλοσοφία συνοπάρχει με τον απίστευτο κρατισμό, τη λογική του ελέγχου του κράτους, η οποία συναντάται σε όλες σας τις νομοθετικές πρωτοβουλίες. Δηλαδή, θα έλεγα για τα άρθρα 22, 29, 44, στα οποία περιγράφετε πώς γίνεται η επιλογή από τον/την Υπουργό, των στελεχών των διοικητικών συμβουλίων, πρέπει να κατατεθούν διπλοί πίνακες από τους φορείς και πρέπει να επιλέξει ο Υπουργός.

Δεν έχετε διδαχθεί από το τι έγινε μέχρι τώρα. Πρέπει να παρέμβει το κράτος και ο Υπουργός για να επιλέξει από λίστα ποιος θα είναι ο εκπρόσωπος των κοινωνικών φορέων, όπως και το ότι μέσα στο νομοσχέδιο, στο άρθρο 138, δίνετε τη δυνατότητα να τροποποιεί με απόφασή του ο Υπουργός όλες τις διατάξεις που προβλέπουν τις αρμοδιότητες των προέδρων και των διοικητικών συμβουλίων. Αν είναι δυνατόν να υπάρχει τέτοιου είδους παρέμβαση του κράτους σε μία μεταρρύθμιση που λέτε ότι θέλετε να κάνουν και με δεδομένη την εμπειρία που είχαμε από την λειτουργία των ταμείων.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ή είμαστε νεοφιλελεύθεροι ή κρατιστές. Αποφασίστε γιατί λέτε αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ. Θα απαντήσετε μετά, κυρία Παπακώστα. Σε λίγο είναι η σειρά σας να απαντήσετε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η σύγχυση είναι απόλυτη. Είστε νεοφιλελεύθεροι ως προς την πολιτική που επιλέγετε και αφορά τους πολίτες και έχετε έναν απίστευτο κρατισμό για να ελέγξετε το κράτος ως προς τα άτομα και ως προς τα κονδύλια.

Η σύγχυση, λοιπόν, είναι η κλασική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία κινείται ανάμεσα σε αυτά τα δύο άκρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που συμβαίνει με την αδυναμία της Κυβέρνησης να κατανοήσει τα ευρωπαϊκά δεδομένα, ιδιαίτερα μετά από τέσσερα χρόνια, είναι πρωτοφανές. Θέλω να πω ότι εμείς, ως Βουλευτές, έχουμε το συγκεκριμένο ντοκουμέντο στα χέρια μας από τις 18.00'. Άρα, είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση το έχει από το μεσημέρι. Η Υπουργός κάνει παρέμβαση, δεν λέει κουβέντα και φεύγει. Η Υφυπουργός βήχει, ξαναβήχει και τι να πει; Η Υφυπουργός πήρε το λόγο μετά από έξι συναδέλφους, οι οποίοι έθεσαν το θέμα και αγνόησε το ζήτημα. Είπε: «Είναι 19 Φεβρουαρίου, άρα, δεν μπορούμε να απαντήσουμε αυθημερόν». Η Κυβέρνηση χρειάζεται είκοσι τέσσερις ώρες να επεξεργαστεί την απάντησή της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Διαμαντοπούλου, τελειώστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώστε, λοιπόν.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εν τω μεταξύ το Σωματείο των Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας έχει στείλει προτάσεις σε όλα τα ευρωπαϊκά συνδικάτα και των κεντρικών τραπεζών και των τραπεζοϋπαλλήλων. Ξέρουμε πολύ καλά ότι από εκατόν ογδόντα προτάσεις-παρεμβάσεις που έχει κάνει η Κεντρική

Ευρωπαϊκή Τράπεζα σε κράτη-μέλη, εκατόν εβδομήντα εννιά έχουν γίνει αποδεκτές. Άρα, πραγματικά υπάρχει κίνδυνος πάλι η χώρα να γελοιοποιηθεί με το να γίνονται αποδεκτές οι νομοθετικές δραστηριότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και μετά από όλα αυτά, επειδή η μόνη λύση είναι να αποσυρθεί το άρθρο και θα ήταν καλό να το δηλώσετε όσο γίνεται πιο γρήγορα, μας λέτε ότι η Υπουργός δεν μπόρεσε. Το καταλαβαίνω, κουράστηκε, είναι όλη ημέρα εδώ, αλλά αυτό κάνουν οι Υπουργοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όταν συζητώνται τα νομοσχέδιά τους, είναι μέρα-νύχτα εκεί και απαντούν στα επίμαχα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Διαμαντοπούλου, ολοκληρώστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Λοιπόν, να μας απαντήσετε σήμερα, κυρία Υφυπουργέ.

Δεν μας ενδιαφέρει αν είστε Υφυπουργός και δεν το ξέρετε το θέμα. Να δοθεί απάντηση σήμερα στη Βουλή, τι θα γίνει με το θέμα του άρθρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Διαμαντοπούλου, παρακαλώ μην ανοίγετε συζήτηση.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί προσβάλλετε και υποτιμάτε συνέχεια την Υφυπουργό;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Την υποτιμώ; Υποτιμώ την Υφυπουργό που βγαίνει και απαντάει σε δεκαπέντε Βουλευτές και κάνει σαν να μην ξέρει τι συμβαίνει στην Αίθουσα; Και μου απαντάει εμένα για το αν συζητάω με τον Συνασπισμό, κυρία Παπακώστα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Διαμαντοπούλου, παρακαλώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι κοινοβουλευτικά ανοίκεια η συμπεριφορά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για να μην κοροϊδεύομαστε, αγαπητοί συνάδελφοι και κυρία Υφυπουργέ, και για να μην μας επαναλαμβάνετε από αυτό το βήμα ότι δεν είδατε, δεν ξέρετε και δεν ακούσατε, παραφράζοντας τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού, θα σας δώσω την ανακοίνωση του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος, όπου κατηγορηματικά και με κάθε τρόπο, σας εξηγούν τι συμβαίνει στις κεντρικές τράπεζες όλης της Ευρώπης, ακόμα και της Αμερικής.

Και σας το έλεγα οι άνθρωποι και τους βάλατε απέναντι, τους διαβάλατε γιατί υπονόμωσαν το μέγιστο κοινωνικό αγαθό του Χρηματιστηρίου. Ανακαλύψατε και τα κοινωνικά αγαθά τώρα και εσείς και ο κ. Σανιδάς, προκειμένου να υπονομεύσετε τους αγώνες των εργαζομένων.

Αν, λοιπόν, δεν πήρατε κανένα μήνυμα σήμερα από αυτή τη μεγαλειώδη κινητοποίηση των εργαζομένων, εάν δεν πιστεύετε ούτε καν αυτές τις δημοσκοπήσεις τις οποίες χρησιμοποιείτε κατά κόρον για να επιβεβαιώσετε την πολιτική σας υπεροχή, θα πρέπει να βγάλουμε το συμπέρασμα ότι τρελάθηκε όλη η Ελλάδα. Τρελάθηκαν και βγήκαν στους δρόμους, τρελάθηκαν και λένε ότι ο Καραμανλής λέει ψέματα, τρελάθηκαν και λένε ότι αυτή η μεταρρύθμιση δεν οδηγεί πουθενά, τρελάθηκαν και λένε ότι πρέπει να το πάρете πίσω. Κάτι συμβαίνει επιτέλους σ' αυτόν τον τόπο. Και δεν νομίζω ότι τρελάθηκαν όλοι!

Αγαπητοί συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, να έχετε υπόψη σας ότι οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα έχουν ένα ιερό καθήκον, να υπερασπίζονται αυτά που οικοδομούν, μέρα-μέρα, λιθαράκι-λιθαράκι. Και αυτά είναι τα ασφαλιστικά τους ταμεία και αυτά είναι τα αποθεματικά τους.

Και να έχετε υπόψη σας, εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που βγάξετε εδώ λόγους, αναφερόμενοι στην κρίση στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, ότι όταν όλη η

Ευρώπη, όλος ο σύγχρονος κόσμος έκτιζε κοινωνικό κράτος και ασφαλιστικά ταμεία, εμείς είχαμε σ' αυτόν τον τόπο δικτατορίες, φυλακές, εξορίες και τη μισή Ελλάδα ανασφάλιστη μέχρι το 1982.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και τη Δεξιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τα ξεχάσατε αυτά και μας βγάzte λόγους εδώ ότι έχει κρίση το ασφαλιστικό σύστημα, ότι δεν έχει αποθεματικά; Ξεχάσατε ποιος τα διαχειριζόταν μέχρι το 1982 και αυτά δεν απέδιδαν και πήγαιναν σε θαλασσοδάνεια;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ενώ εσείς με το Χρηματιστήριο τα κάνατε και αβγατίσανε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αυτή, λοιπόν, την κατάσταση την αγνοείτε και μας λέτε σήμερα ότι για το ύψιστο κοινωνικό συμφέρον νομοθετείτε. Το κάνετε για να βάλετε τους μισούς Έλληνες απέναντι στους άλλους.

Διότι, τι συμβαίνει σήμερα; Αυτοί που είναι μέσα στο σύστημα αισθάνονται μια μεγάλη ανασφάλεια και τρέχουν να προλάβουν από τις ρυθμίσεις -λαιμητόμο και οι άλλοι που είναι έξω από το σύστημα, άνεργοι, λένε: επιτέλους, εμείς με αυτές τις ρυθμίσεις, θα πάρουμε ποτέ σύνταξη;

Και εν πάση περιπτώσει, είναι λογικό για κάθε έναν από τους επαγγελματικούς κλάδους, ο οποίος έχει δημιουργήσει ένα σύστημα στοιχειώδους προστασίας, όταν θα είναι απόμαχος της εργασίας να υπερασπιστεί το δημιούργημά του, πολύ δε περισσότερο που όταν το έφτιαξε -και δεν είναι πολύ μακριά ο χρόνος που οικοδόμησαν το ταμείο της Δ.Ε.Η.- είχε κοινωνική συναίνεση και ό,τι προέκυψε, προέκυψε από κοινωνικό διάλογο.

Και έρχεστε τώρα εσείς μ' ένα σύστημα ενοποιήσεων, όχι απλά να του πάρετε τα περιουσιακά στοιχεία και τα αποθεματικά, αλλά και να του αλλάξετε τους όρους συνταξιοδότησης, που είχε επιτύχει μέσα από αυτές τις συλλογικές συμφωνίες είτε ήταν συλλογικές συμβάσεις είτε ήταν κοινωνικός διάλογος είτε ήταν νομοθετήματα της Βουλής με ευρύτερες συμφωνίες. Δεν τα προβλέπει αυτά το νομοσχέδιό σας; Μας δώσατε νομοτεχνικές βελτιώσεις, δόθηκαν για να απαντήσετε σε κάποιες καχυποψίες.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 που καταργεί τα καταστατικά των ταμείων, δεν είχατε την ευαισθησία να δώσετε μία νομοτεχνική βελτίωση για το ότι δεν ισχύει το τελευταίο εδάφιο.

Όσον αφορά στο άρθρο 136 παράγραφος 3 που λέει ότι οι περιουσίες των ασφαλιστικών ταμείων ανήκουν πλέον στον καινούργιο φορέα, δεν είχατε την ευαισθησία να δώσετε καμμία διευκρίνιση, όπως βεβαίως δεν δίνετε και καμμία διευκρίνιση για το περιεχόμενο των εξουσιοδοτικών ρυθμίσεων του άρθρου 132, όπου θα έρθει με τις υπουργικές αποφάσεις να λύσει όσα δεν λύνετε σήμερα. Και δεν τα λύνετε σκόπιμα πιστεύω, για να μπορείτε να απλώνετε το μακρύ χέρι του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας για δημοσιονομικούς λόγους στα αποθεματικά των ταμείων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα άρμοζε σ' έναν Βουλευτή της Αντιπολίτευσης να εξαντλεί τον αντιπολιτευτικό του λόγο ενάντια σε μια πολιτική, η οποία είναι «λαιμητόμος» για τους εργαζόμενους και να μην παίρνει θέση στο επίδικο. Και το επίδικο είναι το εξής: Θέλουμε την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων; Ναι, την θέλουμε. Και έχουμε πει με ποιο τρόπο πρέπει να γίνει η ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων; Με όρους και προϋποθέσεις, με αναλογιστικές μελέτες, με βήματα. Υπάρχουν και πράξεις δικές μας, των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ., που έχουν δείξει πώς μπορείς να το πετύχεις αυτό. Με κοινωνική συναίνεση.

Προσωπικά, ως Πρόεδρος της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. τη δεκαετία του '90 χειρίστηκα ένα μεγάλο ζήτημα που είχε να κάνει με την ενοποίηση δώδεκα ασφαλιστικών ταμείων, τα οποία είναι σήμερα στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. και τα οποία, κυρία Υφυπουργέ, τα χρησιμοποιείτε ως βάση για να εντάξετε και άλλα ταμεία.

Διαβάστε, λοιπόν, να μάθετε με ποιους όρους και προϋποθέσεις πείσαμε τους εργαζόμενους να συμφωνήσουν σε μια τέτοια μεγάλη ενοποίηση, για να μην καταρρεύσουν τα ταμεία τους. Βγάλτε ορισμένα συμπεράσματα.

Όμως, η πολιτική σας είναι η πολιτική του αυταρχισμού, είναι πολιτική του «αποφασίζουμε και διατάζουμε». Και είναι σε όλα

τα επίπεδα. Κοινωνικό διάλογο δεν μπορείτε να κάνετε, όπως δεν μπορείτε να συνεννοηθείτε και με τους εργαζόμενους, όταν βρίσκονται σε ένταση οι αγώνες τους. Χρησιμοποιείτε το Σανιδά, τα Μ.Α.Τ., τους εισαγγελείς, αυτήν την παλιά δοκιμασμένη συνταγή της Δεξιάς. Και διαμαρτύρεστε μετά, όταν σας λένε οι συνάδελφοι ότι είστε νεοφιλελεύθεροι, ότι είστε ξεπερασμένοι, ότι πάτε με παλιές συνταγές να αντιμετωπίσετε καινούρια ζητήματα;

Όχι απλά δεν πρέπει να εξεγείρεστε, αλλά θα πρέπει να κρύβεστε. Και θα πρέπει να κρύβεστε, όχι μόνο γι' αυτά που συμβαίνουν σήμερα, αλλά και για όσα ψέματα είπατε στον ελληνικό λαό στις διάφορες προεκλογικές περιόδους.

Σας είπε ο κ. Αργύρης νωρίτερα και σας κάλεσε να απαντήσετε σ' ένα κείμενο που είχε ως διεύθυνση: Ρηγίλλης 15 -η Νέα Δημοκρατία είναι- και υπογραφή της κ. Ντόρας Μπακογιάννη, της σημερινής Υπουργού Εξωτερικών, που ήρθε δίπλα στην Υπουργό να υπερασπιστεί το σχέδιο νόμου. Τα ξεχάσατε αυτά; Έχετε περιθώριο τώρα να κάνετε αλλαγές. Όμως, από τη συμπεριφορά σας, την τακτική σας, την απουσία της Υπουργού που κωφεύει και δεν απαντά στα κύρια ερωτήματα, πιστεύω ότι έχετε μπει σ' ένα μονόδρομο, ο οποίος οδηγεί σε μία σύγκρουση με την κοινωνία. Και όπως σωστά σας είπαν, επειδή δεν θα αποσύρετε το σχέδιο νόμου, θα σας αποσύρει η κοινωνία. Και δεν θα αργήσει αυτή η ώρα. Να είστε σίγουροι.

Σας ευχαριστώ, αγαπητοί συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Το λόγο έχει η κ. Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ με τη φράση «Εν αμίλλαις πονηραίς, αθλιότερος ο νικησας». Και αναφέρομαι, βεβαίως, συνολικότερα στην Αντιπολίτευση, ξεκινώντας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και διαβαθμίζοντας σε όλες τις πτέρυγες, όπου διαγωνίζεστε ποιος σε πονηρές άμιλλες θα είναι ο νικησας. Πλην όμως, «εν αμίλλαις πονηραίς, αθλιότερος ο νικησας». Αυτή είναι η φράση, η οποία, εν πάση περιπτώσει, κατά τη γνώμη μου, εκφράζει αυτή την ώρα την εικόνα που παρουσιάζει η αντιπολίτευση συνολικά. Αυτό είναι το πρώτο.

Σας διαβάζω απόσπασμα από συνέντευξη της αγαπητής συναδέλφου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Διαμαντοπούλου στις 14 Ιουλίου 2005, όπου αναφερόταν στο ασφαλιστικό και ειδικά στις αξιοπρεπείς συντάξεις, για να θυμόμαστε τι ακριβώς λέει ο καθένας και πώς τοποθετείται δημοσίως.

Λέει, λοιπόν, η κ. Διαμαντοπούλου: «Οι αξιοπρεπείς συντάξεις δεν μπορεί παρά να είναι πάνω στο ή πάνω από το 60% του μέσου εισοδήματος. Αν αυτό συμβαίνει, τότε δεν υπάρχει λόγος ούτε να φοβόμαστε ούτε να θεωρούμε ότι θα γίνει σε βάρος κάποιων και κυρίως των αδυνάτων».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όμως, ποιοι εισοδήματος;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Διαμαντοπούλου και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., η μεταρρύθμιση την οποία φέρνει η Κυβέρνηση, δεν κινείται στο ευτελές ποσοστό του 60%, που αυτή είναι η πολιτική και η κρυφή σας ατζέντα για τις συντάξεις των εργαζομένων, αλλά είναι πολύ πάνω από το 80%. Και αυτό είναι μία απάντηση.

Η δεύτερη, τρίτη απάντηση στην κ. Διαμαντοπούλου σχετικά...

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, είναι δυνατόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη διακόπτετε, κυρία Διαμαντοπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Σας παρακαλώ, κυρία Διαμαντοπούλου, εγώ δεν σας διέκοψα. Να είστε προσεκτική, όταν τοποθετήστε δημόσια.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κάνετε λάθος και δεν ξέρετε τις έννοιες.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ακούστε, λοιπόν, τώρα και για το στρατηγικό σχεδιασμό της Κυβέρνησης. Θα πάρете τις απαντήσεις, κυρία Διαμαντοπούλου, πολιτικά και για το στρατηγικό σχεδιασμό, διότι απαξιώσατε προηγουμένως την κυρία Υφυπουργό, λέγοντας ότι βήχει και ξαναβήχει. Είναι

κοινοβουλευτικά ανοίκει συμπεριφορά αυτή κι εσείς, με την εμπειρία που έχετε, έχω την αίσθηση ότι δεν θα έπρεπε να το επιχειρήσετε.

Η απάντηση, λοιπόν, είναι ότι είστε αδιάβαστη, διότι στο άρθρο 4, κυρία Διαμαντοπούλου, της αιτιολογικής έκθεσης περιγράφεται ο στρατηγικός σχεδιασμός της Κυβέρνησης. Σαν τον κ. Λαφαζάνη, ο οποίος δήλωσε απροετοίμαστος και ο οποίος μιλά ανευθύνως, άρα επικινδύνως προς τον ελληνικό λαό, βασιζόμενος μόνο στον εγκλωβισμό της Βουλής και θεωρώντας ότι αυτοί είναι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, οι οποίοι θα υποστηρίξουν τις αρχές και τις απόψεις και του πολιτικού του αρχηγού, ο οποίος με αήθεια και ανοίκεια συμπεριφορά χαρακτηρίσε ένα νομοσχέδιο ως σκουπίδι.

Παρακαλώ πολύ, λοιπόν, να σεβαστούμε όλοι τον κοινοβουλευτισμό και να προσέχουμε τη συμπεριφορά μας.

Όσον αφορά δε την ουσία και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, να δούμε ποιες είναι οι αλήθειες....

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πως ανέχεστε αυτό το ύφος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη διακόπτετε κυρία Διαμαντοπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Μετά, κυρία Διαμαντοπούλου, τώρα θα με ακούσετε. Σας παρακαλώ πολύ να με σεβαστείτε και παρακαλώ να κρατηθεί ο χρόνος μου, κύριε Πρόεδρε. Με διακόπτει η κυρία συνάδελφος, κατά παράβαση του Κανονισμού.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω για όσους δεν έχουν προετοιμαστεί και για όσους δεν θέλουν πραγματικά να κατανοήσουν τι λέει αυτό το νομοσχέδιο ότι οι γενικές αρχές του κωδικοποιημένα είναι οι εξής έξι.

Πρώτη βασική αρχή. Το ασφαλιστικό μας σύστημα παραμένει αναδιανεμητικό. Η ασφάλιση παραμένει, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα, ευθύνη του κράτους, δηλαδή, είναι δημόσια.

Δεύτερη βασική γενική αρχή. Από τη διοικητική αυτή μεταρρύθμιση δεν εξαιρείται κανένα απολύτως ταμείο και καμμία απολύτως ομάδα εργαζομένων. Εντάσσονται στο Ι.Κ.Α. ακόμα και τα ταμεία της Δ.Ε.Η. και της Τράπεζας της Ελλάδος, που στο παρελθόν θεωρούνταν ειδικά και είχαν εξαιρεθεί.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Μειώνονται οι συντάξεις, κυρία συνάδελφε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μην με διακόπτουν οι κύριοι συνάδελφοι.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Αυξάνονται τα όρια ηλικίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, τώρα είναι δυνατόν να διακόπτετε;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τρίτη γενική αρχή, κύριοι συνάδελφοι.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν θέλετε να ακούσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στο κάτω, κάτω μιλήσατε δέκα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ας μιλήσει και ένας από τη Νέα Δημοκρατία. Ακούστε επιτέλους! Μάθετε να ακούτε επιτέλους! (Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Νομίζετε ότι παραπληροφορώντας την κοινωνία, θολώνοντας το τοπίο, ρίχνοντας προπετάσματα καπνού θα ακυρώσετε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση; Πλανάσθε πλάνη οικτρά.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Όχι, να μας κάνει μαθήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μόνο να λέτε; Να ακούτε κιόλας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τρίτη γενική αρχή. Θέλετε δεν θέλετε θα τα ακούσετε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το βασικό κριτήριο της ένταξης....

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Θα μας κάνετε μαθήματα ευπρέπειας τώρα; Έξω ο ελληνικός λαός βοά και εσείς μας κάνετε μαθήματα ευπρέπειας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, σταματήστε!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Να κρατήσετε

το χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι δυνατόν να συνεχίζετε έτσι με τις διακοπές; Να μάθετε να ακούτε και την άλλη πλευρά. Σας παρακαλώ, εάν δεν θέλετε να ακούτε, βγείτε από την Αίθουσα:

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, «εκεί που μας χρωστούσανε, μας πήρανε και το βόδι»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ! Συνεχίζετε ακόμη; Έχετε κουραστεί; Να αποσυρθείτε. Σας παρακαλώ πολύ, δεν μπορείτε να συνεχίσετε έτσι. Δεν είναι δυνατόν να διεξάγεται η συνεδρίαση μετά τα μεσάνυχτα έτσι, μ' αυτήν την ένταση. Για ποιο λόγο, δεν κατάλαβα; Δεν έχει δικαίωμα να εκφράσει την άποψή της, να πει τη γνώμη της; Σας παρακαλώ πολύ. Όποιος νομίζει ότι θίγεται να πάρει το λόγο επί προσωπικού, αν υπάρχει προσωπικό. Σας παρακαλώ, μην κάνετε άλλη διακοπή.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Η τρίτη βασική αρχή. Η διοικητική και οργανωτική ασφαλιστική μεταρρύθμιση έχει ως βασικό κριτήριο ενοποίησης το ομοετές των εργαζομένων. Ελεύθεροι επαγγελματίες, μισθωτοί.

Η τέταρτη γενική αρχή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πως η περιουσία, τόσο η κινητή όσο και η ακίνητη των ταμείων, όπου υπάρχει αυτή, εντάσσεται ως αυτοτελής οικονομικός λογαριασμός με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια που διατηρείται και εξακολουθεί να χορηγεί τις παροχές στους ασφαλισμένους και στους συνταξιούχους.

Πέμπτη βασική αρχή αυτής της μεταρρύθμισης. Δεν μεταβάλλονται τα γενικά όρια ηλικίας. Δεν μειώνονται οι συντάξεις. Εξάλλου, το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ασφαλιστικό, δεν είναι συνταξιοδοτικό, άρα ψεύδεστε όταν μιλάτε για μείωση των συντάξεων. Επαναλαμβάνω, το νομοσχέδιο δεν είναι συνταξιοδοτικό, είναι ασφαλιστικό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και δεν αυξάνονται οι εισφορές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ο κύριος Πρωθυπουργός για τα ειδικά όρια είχε πει ή για τα όρια ηλικίας;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Έκτη γενική αρχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εδώ δεν επιχειρείται μία γενικώς, εφ' όλης της ύλης και επί παντός επιστητού μεταρρύθμιση, αλλά είναι η γενική αρχή που διαπνέει το σύνολο αυτού του νομοσχεδίου, αυτής της μεταρρύθμισης, η στοχευμένη παρέμβαση που κάνει η Κυβέρνηση στις στρεβλώσεις και ειδικότερα στα ειδικά όρια ηλικίας και τις ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και μάλιστα, θεσμοθετώντας τα σε βάθος χρόνου και σταδιακά. Ξεκινούν, για να μη ξεχνιόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2013.

Για τις μητέρες, που πολύς λόγος έγινε και πολύ μεγάλη σπέκουλα, λυπάμαι, επιτρέψτε μου να το πω αυτό, δεν υπάρχει καμμία μεταβολή, πρώτον, για τις ασφαλισμένες μητέρες, στα Ε.Τ.Α.Μ. και Ταμείο Τύπου μέχρι 31/12/1982. Δεν υπάρχει καμμία μεταβολή για τις ασφαλισμένες μητέρες, που είναι στο ειδικό όριο και χρόνο ασφάλισης για πλήρη σύνταξη, μητέρες με ανήλικο μέχρι 31/12/1992.

Δεν υπάρχει καμμία μεταβολή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τις μητέρες είναι με πέντε χιλιάδες πεντακόσια ημερομίσθια, με πενήντα πέντε χρόνια ηλικίας, δηλαδή, με 18,3 έτη ηλικίας. Δεν υπάρχει καμμία μεταβολή στο ειδικό όριο ηλικίας και στο χρόνο ασφάλισης για πλήρη σύνταξη μητέρας με ανήλικο τέκνο σε οποιοδήποτε φορέα μετά την 1/1/1993. Δεν υπάρχει καμμία μεταβολή για τις μητέρες που έχουν έξι χιλιάδες ημερομίσθια και το πενήντακστό έτος της ηλικίας. Δεν υπάρχει καμμία μεταβολή για τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για μητέρες παιδιών με αναπηρία.

Νέες προβλέψεις για τις μητέρες, ευνοϊκές.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Για όλες τις άλλες εξακόσιες χιλιάδες υπάρχει.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Πρώτη ευνοϊκή μεταρρύθμιση. Πέντε έτη πλασματικού χρόνου.

Δεύτερη ευνοϊκή ρύθμιση. Σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς έναντι μόνο Ι.Κ.Α. -Ε.Τ.Α.Μ..

Τρίτη ευνοϊκή ρύθμιση για τις μητέρες. Μέχρι τρία παιδιά που αποκτούνται έως 1/1/2003.

Τέταρτη ευνοϊκή ρύθμιση για τις μητέρες. Μείωση ασφαλιστικών εισφορών μέχρι και το ποσοστό του 50% για το πρώτο δωδεκάμηνο μετά τη γέννηση παιδιού μέχρι τα τρία παιδιά.

Πέμπτη ευνοϊκή ρύθμιση για τις μητέρες. Πρόσθετη άδεια προστασίας μητρότητας έξι μήνες με αποδοχές, 680 ευρώ το μήνα από τον Ο.Α.Ε.Δ., πέραν των εκατόν δεκαεννέα ημερών επιδόματος κυοφορίας και λοχείας και του μειωμένου ωραρίου τρεις ή τέσσερις μηνών ή ισόχρονη άδεια με αποδοχές.

Θεσμικά μέτρα. Ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης γενεών. Το έχετε και εσείς στο πρόγραμμά σας. Το υιοθετούμε, το συμμεριζόμαστε και το θεσμοθετούμε. Γιατί αντιδράτε; Από πού αυτό παίρνει πόρους; Το 10% των κοινωνικών πόρων, το 4% από το Φ.Π.Α., 10% από τις αποκρατικοποιήσεις, κύριε Πρόεδρε και μία σειρά άλλα μέτρα όπως ο αριθμός μητρώου κοινωνικής ασφάλισης, όπου με αυτό τον αριθμό μητρώου και θα εξυπηρετείται αλλά και θα ελέγχεται ο ασφαλισμένος.

Εν πάση περιπτώσει, κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι την ανάγκη για αντιπολίτευση, δεν αντιλαμβάνομαι την ανάγκη όμως να παραπληροφορείτε, να ψεύδεστε, διότι αυτό δείχνει πολιτική αδυναμία, δείχνει αδυναμία να παρακολουθήσετε τις ανάγκες της κοινωνίας και δείχνει και έλλειμμα κοινωνικής ευαισθησίας.

Μας είπατε για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να μην μπείτε σε άλλο θέμα τώρα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Με ποιους είστε; Με την τράπεζα ή με τους εργαζόμενους;

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί εμείς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε με τους εργαζόμενους. Αποφασίστε, λοιπόν. Και εν πάση περιπτώσει, η έκθεση την οποία διαβάσαμε και εμείς μόλις πριν από λίγο, υπό την προϋπόθεση ότι η τράπεζα παρέχει τα χεγγύα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος σας είπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η τράπεζα δεν θα παράσχει τα χεγγύα, τα οποία απαιτούνται; Και εν πάση περιπτώσει, οι δύο κύριοι επίτροποι και ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και η κ. Διαμαντοπούλου ως επίτροποι, προσέτρεξαν να μας πουν τα κελεύσματα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Και το ερώτημα είναι: δεν γνωρίζετε κύριοι, που διατελέσατε Επίτροποι επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είναι γνωμοδοτικός - είθισται να παρέχει συστάσεις- και όχι δεσμευτικός;

Γι' αυτό το λόγο, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό, γιατί θεωρώ πως κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και βοηθά τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όλοι ζητάτε το λόγο ταυτόχρονα. Δεν γίνεται.

Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να πάρω από το χρόνο μου, απλώς θέλω να κάνω ένα σχόλιο, γιατί είμαστε πραγματικά εντυπωσιασμένοι από το πάθος της συναδέλφου κ. Παπακώστα, με το οποίο υπεράσπισε το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, ένα πάθος το οποίο δεν το είδαμε ούτε από την κυρία Υπουργό ούτε από την κυρία Υφυπουργό, οι οποίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κακό είναι αυτό;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν το είδαμε, λοιπόν ούτε την κυρία Υπουργό ούτε από την κυρία Υφυπουργό, οι οποίες με μετριοπάθεια και μετριοφροσύνη υποστήριξαν αυτά που μπορούσαν να υποστηρίξουν. Εδώ, όμως, η κ. Παπακώστα, προχωρημένα μεσάνυχτα -γιατί περιμέναμε πάνω από μία ώρα περίπου να ακούσουμε ένα συνάδελφο

της Νέας Δημοκρατίας, λόγω του ότι, όπως βλέπετε, απουσιάζει από την Αίθουσα η Νέα Δημοκρατία- τι μας είπε; Υποστήριξε με πάθος όλες τις ανακρίβειες εκείνες, τις οποίες όλος ο ανόητος ελληνικός λαός δεν μπορεί να καταλάβει....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε δεν είναι παρέμβαση αυτή να σχολιάζετε το λόγο της κ. Παπακώστα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά είναι προχωρημένα μεσάνυχτα και η κ. Παπακώστα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν το περίμενα από εσάς αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Προσβάλετε την Αντιπολίτευση, προσβάλετε τους Έλληνες εργαζόμενους, προσβάλετε τους απεργούς, προσβάλετε την ελληνική κοινωνία.

Εσείς, κύριε Πρόεδρε, ακούτε απαθής και παρακολουθείτε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν περίμενα από εσάς να πάρετε το λόγο και να σχολιάσετε την αγόρευση συναδέλφου! Δεν το περίμενα από εσάς! Ειλικρινά σας μιλάω! Με στεναχωρείτε. Δικαίωμά της να μιλήσει. Την ακούει ο ελληνικός λαός, όσοι μπορούν να παρακολουθήσουν και καταγράφονται στα Πρακτικά. Έχει δικαίωμα της έκφρασης και της γνώμης. Μην σχολιάζετε τώρα, σας παρακαλώ πάρα πολύ! Δεν πρέπει!

Ορίστε, κυρία Διαμαντοπούλου, έχετε το λόγο. Σε τι συνιστάται το προσωπικό;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η κυρία συνάδελφος έκανε έξι αναφορές σε μένα. Μέσα σε μισό λεπτό θα απαντήσω, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, σέβομαι απολύτως την Υφυπουργό και θεωρώ ότι η κ. Παπακώστα την προσβάλλει αναλαμβάνοντας τον ρόλο υπεράσπισης. Εάν θέλει να υπερασπιστεί τον εαυτό της έχει και μικρόφωνο, έχει και λόγο να μιλήσει.

Δεύτερον, καλό θα είναι να κατανοήσει η κυρία Παπακώστα τι σημαίνει μέσο εισόδημα και πως ευρωπαϊκά έχει προκύψει ο όρος του 60%. Είναι ο τρόπος με τον οποίον το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπολόγισε τα 550 ευρώ, για τα οποία έχει δεσμευθεί.

Καλό θα ήταν να μας πει και η Νέα Δημοκρατία ποιο είναι το αντίστοιχο ποσό στο οποίο αναφέρεται.

Το τρίτο στοιχείο είναι το θέμα του στρατηγικού σχεδιασμού. Υπάρχει μία πολύ βασική διαφορά ανάμεσα στην περιγραφή της ενοποίησης ταμείων που λέει το άρθρο 4 και στο στρατηγικό και επιχειρησιακό σχέδιο το οποίο ζητούμε και το οποίο αφορά τη λεπτομερή αναφορά και τις φάσεις για να οδηγηθούμε εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, είναι προσωπικό τώρα αυτό;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Βεβαίως, είναι προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μήπως δεν είμαι στην Αίθουσα και δεν έχω την νοητική επάρκεια να παρακολουθήσω; Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Εξηγείτε τους όρους και τις προϋποθέσεις λειτουργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτό καθιστά προσωπικό θέμα;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μου είπε ότι είμαι «αδιάβαστη», για την παραπληροφόρηση. Το ότι είπε ότι η Αντιπολίτευση είναι αήθης, ότι οι της Αντιπολίτευσης είναι ψεύτες, θεωρείτε ότι δεν είναι προσωπικό θέμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλετε να πάρετε το λόγο για να αγορεύσετε; Να τον πάρετε!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Καθόλου. Έχω αγορεύσει δύο φορές απόψε. Δεν έχω καμμία διάθεση να αγορεύσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είναι θέμα προσωπικό να μας αναλύετε σε τι συνίσταται η ορολογία που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν αποδέχομαι τέτοιου είδους χαρακτηρισμούς. Το «αδιάβαστη» δεν είναι προβληματικό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ τώρα! Μα, είναι προσωπικό αυτό; Αναλαμβάνετε την υπεράσπιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι δυνατόν να χρησιμο-

ποιούνται τέτοιες εκφράσεις! Καλό θα είναι κι εσείς να περιφρουρείτε τον τρόπο με τον οποίον μιλούν οι Βουλευτές!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζαμπζή, δεν μπορείτε να πάρετε το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχει κανένα προσωπικό!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δεν μπορεί η Αντιπολίτευση να προσβάλει μία παράταξη και να λέει ότι δεν είναι παρούσα! Η Κυβέρνηση είναι παρούσα για να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζαμπζή, δεν είναι προσωπικό αυτό. Κάθε άλλο, αυτό είναι παραταξιακό, δεν είναι προσωπικό.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Είμαι όμως μέλος της παράταξης, είμαι βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ας έλθει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, να απαντήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Που είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος; Να έλθει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τζαμπζή, τελικά θα με υποχρεώσετε να κάνω φροντιστήριο για τα περί προσωπικού!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, θα ηρεμήσετε;

Θα πρέπει στην αρχή κάθε συνεδρίασης να σας διαβάσω τι σημαίνει προσωπικό. Να το κάνω; Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Βρήκαμε τώρα την ευκαιρία να μιλάμε επί παντός επιστητού και επικαλούμαστε το προσωπικό; Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε.

Κύριε Μπεγλίτη έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στους δρόμους της Αθήνας δεκάδες, χιλιάδες εργαζόμενοι διαδήλωσαν ενάντια στο σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Δυστυχώς, ανάμεσά μας δεν είναι ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Η.Ε.Α. ο κ. Σόμπολος για να του εκφράσω τη λύπη μου, γιατί σήμερα θα έπρεπε, θα όφειλε η Ε.Σ.Η.Ε.Α. να αναδείξει το αγωνιστικό μήνυμα των απεργών της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων της Ελλάδας σε όλες τις γωνιές της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είναι ένα μήνυμα αλληλεγγύης, με το οποίο δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και ως με ακούσουν οι συνδικαλιστές της Ε.Σ.Η.Ε.Α., αφού ικανοποιήθηκαν στη διαπραγμάτευσή τους με την Κυβέρνηση– μπορούν να διαδηλώνουν σήμερα την αλληλεγγύη τους, απεργούντες. Όμως, όφειλαν κατά την άποψή μου, να υπερασπιστούν με όρους αλληλεγγύης τους εργαζόμενους, αναδεικνύοντας το μήνυμα του μεγάλου απεργιακού κινήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν τριάντα εννέα άρθρα της πρώτης ενότητας του νομοσχεδίου δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να εκφράζουν τον πιο σκληρό αυταρχισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Τον πιο σκληρό κυβερνητικό βολονταρισμό, απόρροια της πολιτικής αντίληψης της Νέας Δημοκρατίας για τη διαχείριση των μεγάλων κοινωνικών ζητημάτων. Δεν είναι, όπως πολύ σωστά είπαν προηγουμένως οι συνάδελφοί μου, και η κ. Διαμαντοπούλου, η απουσία μόνο στρατηγικού σχεδίου. Είναι ο τρόπος της άνωθεν επιβολής δια των ενοποιήσεων ή των συγχωνεύσεων, κλάδων και φορέων σε ήδη υπάρχοντες ασφαλιστικούς οργανισμούς. Και αυτά τα εκατόν τριάντα εννέα άρθρα αποπνέουν πραγματικά ένα βαθιά συντηρητικό πνεύμα μιας Κυβέρνησης, που συνεχίζει να εννοεί την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων δια της επιβολής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε μελέτες. Δεν έχουμε επιστημονική στήριξη βάση, πάνω στην οποία θα μπορούσε κανείς να συζητήσει την πρόταση ενοποίησης ή συγχώνευσης των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Έχουμε μια βαθιά αντίφαση –δεν θα ήθελα να το πω αυτήν την αργοπορημένη ώρα ψεύδος– από την πλευρά της κυβέρνησης.

Λέει η Κυβέρνηση στην αιτιολογική της έκθεση ότι δεν θα υπάρξει μεταβολή όρων, προϋποθέσεων, ύψους και ειδους παροχών των υπό ενοποίηση ταμείων. Και δυστυχώς, αυτό διαψεύδεται λίγα άρθρα παρακάτω είτε με τη μείωση των επικουρικών συντάξεων είτε με την αύξηση των ειδικών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Διαψεύδεται, για να γίνω και πιο συγκεκριμένος ακόμα, ήδη στο άρθρο 2 παράγραφος 11. Απουσιάζει η κυρία Υφυπουργός. Σε συνδυασμό με το άρθρο 143 παράγραφος 9 που αναφέρεται στους εργαζόμενους στους αγροτικούς συνεταιρισμούς, δηλαδή ουσιαστικά στην ενοποίηση του ταμείου επικουρικής σύνταξης των εργαζομένων στα Α.Σ.Ο. στο Ι.Κ.Α..

Εκεί, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε απομείνει μόνοι. Θα ήθελα να θυμίσω ότι δεν ξέρετε τι ψηφίζετε ακριβώς ως Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Το Νοέμβριο του 2007 η κυβερνητική πλειοψηφία ψήφισε το ν. 3607. Εκεί και συγκεκριμένα στο άρθρο 15 παράγραφος 3, παρακαλώ να το δείτε, γίνεται ρητή αναφορά στο σεβασμό των καταστατικών ρυθμίσεων, που είναι ευνοϊκές για τους εργαζόμενους, στην περίπτωση συγχώνευσης του ταμείου επικουρικής σύνταξης των εργαζομένων στους Α.Σ.Ο. στο Ι.Κ.Α. Μέσα σε πέντε μήνες, το ένα αναιρεί το άλλο. Και πραγματικά θέλω, όχι απλά να εισάστε πιο προσεκτικοί σ' αυτό που ψηφίζετε, θέλω να αναλάβετε τη δημοκρατική σας ευθύνη, γιατί σας έχει εκλέξει ο ελληνικός λαός για να υπερασπιστείτε τα συμφέροντά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα νομοσχέδιο που αποπνέει αυταρχισμό και σε πάρα πολλά άλλα άρθρα. Ορισμένα απ' αυτά τα ανέφερε η συνάδελφος κ. Διαμαντοπούλου.

Εγώ θα ήθελα ιδιαίτερα να επιστημονική τη προσοχή της κυρίας Υφυπουργού στο θέμα που δημιουργεί ζήτημα νομικό, ζήτημα ασφάλειας και σταθερότητας δικαίου, το άρθρο 138 παράγραφος 1. Δεν το εύχομαι, αλλά φοβάμαι ότι θα επιβεβαιωθούμε πολύ σύντομα πως αυτό το σχέδιο νόμου δεν οδηγεί σε εξορθολογισμό, σε οργανωτική εκλογίκευση. Δεν οδηγεί στη διοικητική αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα. Αντίθετα, οδηγεί σε λειτουργικό και διοικητικό χάος.

Θα κάνουν «πάρτι» οι εργατολόγοι πολύ σύντομα, μετά την ψήφιση του σχεδίου νόμου. Χρειάζεται να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω με μια ακόμα επισήμανση. Στην αιτιολογική έκθεση ένας από τους λόγους και τους στόχους της ενοποίησης, όπως γράφεται, είναι η καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροαποφυγής. Θα ήθελα να σας παραπέμψω, γιατί γι' αυτό δεν υπάρχει δική σας μελέτη πέρα από κάποιες θεωρητικές προσεγγίσεις του Γενικού Λογιστηρίου, στην πρόσφατη μελέτη, την πιο σοβαρή μελέτη του Ινστιτούτου Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε..

Τι μας λέει αυτή η μελέτη; Ότι δεν χρειάζεται στη φάση αυτή η ενοποίηση για να εξοικονομήσουμε όχι μόνο βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος αλλά για να εξοικονομήσουμε και πόρους. Χρειάζεται απλά πολιτική βούληση για την είσπραξη του 20% από αυτήν την εισφοροδιαφυγή, για να μπορέσουμε να επιμηκύνουμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος κατά επτάμισι χρόνια και για να μπορέσουμε να κερδίσουμε πλεόνασμα πάνω από το 40% των πόρων για το ασφαλιστικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μια φράση τελειώνω. Διάβαζα πρόσφατα μια δήλωση του Επίτιμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσοτάκη, ο οποίος έλεγε ότι στην Ελλάδα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως οφείλουμε να εργαζόμαστε περισσότερο και να αμειβόμαστε λιγότερο. Εδώ έχετε ακόμα ένα πολιτικό και ιδεολογικό πρόβλημα, μια ακόμα πολιτική και ιδεολογική αναντιστοιχία μ' ένα συντηρητικό μοιροδράμα, τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Ζαρκοζί, ο οποίος τουλάχιστον έλεγε προεκλογικά «να δουλέψουμε περισσότερο για να κερδίσουμε περισσότερο».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεγλίτη.

Ο κ. Αμοιρίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε πιστοί στο ραντεβού με την ώρα. Προχθές 1.20', χθες 1.30', 1.50'. Νομίζω ότι αυτό εκφράζει και την αγωνία μας γι' αυτό που συμβαίνει αυτές τις μέρες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Θα μπορούμε στα βαρέα και ανθυγιεινά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εάν θα δούμε τον κατάλογο των ομιλητών, από τους σαράντα τέσσερις ομιλητές για την κατ'άρθρον συζήτηση, οι σαράντα είναι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άρα, καταλαβαίνετε πώς επιμερίζεται η αγωνία σ' αυτό εδώ το χώρο.

Αναφερόμενος στην κ. Παπακώστα, επειδή είπε για ευρωπαϊκές τράπεζες που τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακολουθούν, θα σας διαβάσω την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου στη σελίδα τρία. Λέει για το νομοσχέδιο –το αιτιολογεί, βάζει μία αιτιολογία παραπάνω– ότι επιπλέον πρόκειται για μια πολιτική που συνάδει απόλυτα με τις πανευρωπαϊκές τάσεις, τις προσεγγίσεις και τις δεσμεύσεις που έχει η χώρα μας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς το έχετε γραπτό ως αιτιολογική έκθεση μέσα στο νομοσχεδίο σας.

Βέβαια, ένα νομοσχέδιο μπορεί να το προσεγγίσουν όλες οι παρατάξεις με την ίδια τεχνοκρατική αντίληψη. Όλοι λέμε ναι στις συνενώσεις των ταμείων. Το θέμα είναι πώς το πλησιάζεις, γιατί οι πολίτες δεν ψάχνουν τα άρθρα, ψάχνουν την ουσία του νομοσχεδίου για το αύριο, το αποτέλεσμα του νομοσχεδίου. Σίγουρα θα έχει αντισηματικότητα, γιατί πάρα πολλοί φορείς θα προσφύγουν για να ακυρώσουν το νομοσχέδιο. Οι πολίτες, όμως, θα προσφύγουν, γιατί θίγονται αυτά καθ'αυτά τα συνταγματικά τους κατοχυρωμένα δικαιώματα. Και εκεί έχει πρόβλημα το Σύνταγμα, όχι στις προσφυγές που μπορεί να κάνουν οι μηχανικοί, οι γιατροί, οι νομικοί.

Οι πολίτες ψάχνουν πραγματικά και απαιτούν να τηρηθούν τα τρία «δεν», να μην αυξηθούν τα όρια, να μην μειωθούν οι συντάξεις. Και επειδή είστε μια Κυβέρνηση κατ'εξοχήν μέτρησης της επικοινωνίας, εγώ διαβάζω τις εφημερίδες. Δεν τις διαβάζετε εσείς; Το 71% λέει να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Το 74% λέει ότι πάμε σε λάθος κατεύθυνση. Το 75% λέει όχι στο νομοσχέδιο και το 76% λέει ότι δεν τηρήθηκαν τα τρία «δεν». Το κυριότερο για μας που υπηρετούμε αυτόν τον τόπο και είμαστε εδώ, είναι ότι το 89% των πολιτών λέει ότι οι Βουλευτές πρέπει να ακολουθούν τη συνείδησή τους και όχι να ακολουθούν την κομματική τους συνείδηση. Μόνο το 11% το λέει αυτό.

Απ'ότι καταλαβαίνω και από την εμφάνιση του κόμματός σας και τον αριθμό των Βουλευτών που είναι εδώ, αλλά και πόσο προσεκτικά διατυπωμένα τα έχετε γραμμένα –κανένας δεν μιλάει απ'έξω, μην του ξεφύγει κάποια λέξη και χαθεί πιστεύω ότι όλοι έχετε ενοχές κατά βάθος. Το καταλαβαίνω. Αλλά πρέπει να υπερασπιστείτε αυτό που λέει το 11%, το κόμμα και όχι την κοινωμία.

Ήρθε η Υπουργός και μας είπε ότι έκανε μια μεγάλη χάρη στο Τ.Α.Υ.Σ.Ο.. Θα το πάει ένα χρόνο πίσω. Μου θυμίζει εκείνα τα αυτοκίνητα που τα παίρνουμε με δόσεις και η μια εταιρεία λέει ότι δύο χρόνια δεν θα πληρώνουμε καθόλου, τρία χρόνια πιο πίσω οι δόσεις. Δηλαδή, αντί να μας πάρουν τα λεφτά εφ'άπαξ, μας τα παίρνουν με δόσεις. Και πρέπει να είμαστε εμείς ευχαριστημένοι.

Και τι είπε; Σας κάνω χάρη. Σε ποιους κάνει χάρη; Σε μας; Στο λαό κάνει χάρη;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Λαμογιά είναι αυτό. Ποιο λαό; Για σκεφτείτε το.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εδώ το είπε η Υπουργός, τα Πρακτικά είναι εδώ, δεν έχω καμμία αντίρρηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη διακόπτετε, κυρία Παπακώστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Προσπαθείτε να μεταγγίσετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πόρους από τα υγιή ταμεία. Ολοφάνερο. Οι γιατροί, οι δικηγόροι, οι μηχανικοί, παίρνει κανένας σύνταξη στα εξήντα πέντε; Κανείς. Απλά έτσι έχει το ταμείο τους χρήματα και σήμερα, για να καλύψετε τον προϋπολογισμό, κάνετε αυτή τη μεταγγίση. Στοχευμένα βέβαια.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν διαφωνώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τα ελλειμματικά ταμεία θα....

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Να σας πω κάτι; Μη με προκαλείτε να μιλήσω για τα δομημένα ομόλογα. Αν δεν είχε αποκαλυφθεί βέβαια η ζημιά που γίνεται, θα την είχαμε πάθει σαν την Αμερική. Όλα θα γίνονταν δομημένα ομόλογα. Και εμείς θα ήμασταν δομημένοι Βουλευτές. Δεν θα μπορούσε να αντέξει η ελληνική οικονομία. Η αμερικανική στάθηκε, την είχε τη δυνατότητα. Εμείς θα την είχαμε;

Ουδέν κακόν αμιγές καλού, λέει. Αποκαλύφθηκαν οι κουμπάροι, οι κολλητοί, τα golden ponds, τα δομημένα και τα αδόμητα ομόλογα. Έτσι ήταν μια ευτυχής συγκυρία που έγινε δυνατό να αποκαλυφθεί και να γλυτώσει η Ελλάδα ένα μεγάλο καταποντισμό οικονομικό.

Είπαν κι άλλοι Βουλευτές: 8.000.000.000 χρωστάει το κράτος, 6.000.000.000 χρωστούν οι ανώνυμες εταιρείες, που ανώνυμες είναι μόνο τυπικά, στην ουσία ξέρουμε ποιοι είναι, είναι επώνυμες τελειώς. Καταφέρνεται, λοιπόν, με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο να πάρει την αποταμίευση των πολιτών και να την αποταμιεύσετε στο δικό σας προϋπολογισμό.

Βέβαια, το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τα ταμεία φαίνεται σήμερα που έχουμε τη διαμαρτυρία του ταμείου του Η.Σ.Α.Π., που αναφέρει ότι είναι ακέφαλο εδώ και πόσο καιρό και έχουν περάσει και οι τρεις μήνες που λέει ο νόμος. Και κανένας δεν ενδιαφέρεται να βάλει ένα πρόγραμμα να διοικηθεί. Ενώ στο άλλο που κατηγορείται για σκάνδαλα και ο πρόεδρος και το διοικητικό συμβούλιο, ο πρόεδρος παραμένει ακλόνητος στη θέση του.

Αποφασίστε αν θα πρέπει να λειτουργούν τα ταμεία με το νόμιμο τρόπο ή κατά πώς βούλεται ο καθένας. Δεν βρήκατε άλλο κολλητό να βάλετε στο άλλο το ταμείο; Το αφήνετε ακέφαλο;

Οι συνταξιούχοι, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν όλοι τις ίδιες ανάγκες. Ένας συνταξιούχος άνω των εξήντα πέντε ένα γιαουρτάκι θέλει κι αυτός που είναι στην Αθήνα, ένα γιαουρτάκι θέλει κι αυτός που είναι στην περιφέρεια. Άρα, τι πρέπει να πούμε εμείς και τι πρέπει να κάνουμε; Να κατευθύνουμε τη σύνταξή του στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε ο τελευταίος πολίτης αυτής της χώρας να δικαιούται να έχει αυτό το επίπεδο, αυτό που λέει και ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., 550 ευρώ και αναλογικά αύξηση κάθε χρόνο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί δεν τα δίνετε, όταν ήσασταν κυβέρνηση όμως;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το είχαν σκεφτεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θέλετε να απολογηθώ για κάτι που δεν ήμουν; Θέλετε να απολογηθώ για το Δήμο της Κατερίνης; Θα απολογηθώ.

Η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σας παρέδωσε μια περιήφανη και δυνατή Ελλάδα, με Ολυμπιακούς Αγώνες και ευρώ. Αν δεν είχαμε το ευρώ, σήμερα θα είχαμε τρεις φορές υποτίμηση της δραχμής και θα ήσασταν τρεις φορές πιο φτωχοί. Καταλαβαίνετε πού θα ήμασταν.

Κανένας δεν σας έδωσε το δικαίωμα να αφαιρέσετε τη σιγουριά από το συνταξιούχο και την ελπίδα από το νέο εργαζόμενο. Αυτό σας το βροντοφώναξαν σήμερα όλοι αυτοί οι χιλιάδες των πολιτών. Αυτό σας λέμε αυτές τις μέρες εμείς εδώ. Και η παρουσία μας αυτό λέει. Προς Θεού, το καταλαβαίνετε.

Αυτό σημαίνει ότι σύσσωμη η Αντιπολίτευση αυτές τις μέρες προσπαθεί να αναδείξει ένα τεράστιο πολιτικό κενό που δημιουργείται στο μέλλον, ένα πολιτικό κενό που δύσκολα θα καλυφθεί, πραγματικά ώστε να δημιουργηθεί αυτό το κοινωνικό επίπεδο, αυτή η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, που όλοι λέμε ότι επιθυμούμε.

Κατά 70% οι πολίτες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λένε ότι είναι δικαιολογημένες οι κινητοποιήσεις. Διαβάστε λίγο τις δημοσκοπήσεις. Διαβάζετε τακτικά όταν είστε κάνα πόντο, δύο, τρεις ή τέσσερις επάνω. Δεν διαβάζετε όμως τους πολίτες. Διαβάζετε μόνο τι γίνεται μεταξύ των κομμάτων. Πρέπει να σας ενδιαφέρει η κοινωνία και όχι μόνο τι κάνουν τα κόμματα.

Εσείς, βέβαια, αντί να αφουγκραστείτε την κοινωνία, αφου-

γκράζετε τις δικές σας λογικές. Αδικαιολόγητοι είστε εσείς πλέον και οι τακτικές σας. Ο Πρωθυπουργός αποφάσισε να ακολουθήσει τη ρήση του θυμόσοφου λαού. Λέει: Πώς να κάνω ομελέτα, εάν δεν σπάσω αβγά. Και τι έκανε; Έκανε μια πολύ ωραία ομελέτα για τον τρύπιο προϋπολογισμό σας και έδωσε στο λαό τα τόσφλια. Συγχαρητήρια! Κρίμα, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ήρθατε εδώ για να ακολουθήσετε αυτούς που είναι έξω και όχι να υπηρετήσετε σκοπούς, οι οποίοι πραγματικά δεν αναδεικνύουν το κοινωνικό πρόσωπο της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Επειδή γίνεται συχνά αναφορά για μεταμεσονύχτια συνεδρίαση χθες και σήμερα, θέλω να σας πληροφορήσω ότι την εποχή που εμείς με τον κ. Ρέππα μπήκαμε στη Βουλή το '81 οι συνεδριάσεις ήταν σύνθηρες φαινόμενο να είναι μεταμεσονύχτιες μέχρι την εβδόμη και ογδόη πρωινή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν υπήρχε περιορισμός χρόνου τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Είχαμε, μάλιστα, και δύο περιπτώσεις συζήτησης νομοσχεδίων, το νομοσχέδιο περί Ε.Σ.Υ. και ένα άλλο νομοσχέδιο του Υπουργείου Γεωργίας, που το καθένα κράτησε τρισημίσις μήνες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κρατήστε και αυτό το νομοσχέδιο μια εβδομάδα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μετά, άλλαξε ο Κανονισμός και εμείς ήμασταν τυχεροί τότε που είχαμε την άνεση να μιλάμε πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μια ημέρα που η Ελλάδα απεργεί. Οργίζεται, θυμώνει, αγωνιά, προβληματίζεται. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης απουσιάζουν, το κανάλι της Βουλής δεν φθάνει στο τελευταίο χωριό. Θα μπορούσε βέβαια να γίνει μια σύνδεση τεχνική, μέσω των κρατικών καναλιών, και σήμερα τουλάχιστον να αναμεταδίδονται αυτές οι συνεδριάσεις που πραγματικά ενδιαφέρουν όλον τον ελληνικό λαό. Απουσιάζουν, λοιπόν, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και σήμερα και αύριο, θα ψηφιστεί το νομοσχέδιο και πρέπει κάποιος να κάνει ορισμένες διαπιστώσεις.

Πρώτη διαπίστωση είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι εδώ. Ενωμένο και δυνατό δίνει μια μεγάλη μάχη. Αυτές τις ημέρες όλοι μας είμαστε εδώ, μπροστάρηδες, για να προασπίσουμε τα κεκτημένα του ελληνικού λαού. Γιατί, σήμερα και χθες, αλλά και όλες τις ημέρες που συζητάμε το νομοσχέδιο συκοφαντείται, τρομοκρατείται, υπονομεύεται το κοινωνικό πρόσωπο της χώρας. Πίσω από αυτό υπάρχει μια πονηριά την οποία, κυρία Υπουργέ, θα πρέπει να μας πείτε, εάν είναι μέσα στην κρυφή ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας, εάν όλο αυτό το σύστημα που τόσα χρόνια βοήθησε, έθρεψε, περιέθαλψε, προστάτευσε γενιές και γενιές Ελλήνων θέλετε να το δώσετε στους ιδιώτες.

Βιώνουμε, λοιπόν, σήμερα όλοι μας εδώ την κορύφωση της αντιλαϊκής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας με τη συζήτηση ενός κίβδηλου –θα το πω εγώ– νομοσχεδίου, ενός νομοθετικού εκτρώματος που κλέβει τον ελληνικό λαό. Και αυτό το είπαν σήμερα όλες οι αντιπολιτευόμενες εφημερίδες. Είπαν ότι το 76% του ελληνικού λαού, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης, λένε ότι ο Πρωθυπουργός ψεύδεται. Αποδείχθηκε σήμερα πολύ περισσότερο από κάθε άλλη φορά στα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ότι η Κυβέρνηση αυτή είναι πιο νεοφιλελεύθερη και από τις κυβερνήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι οποίες έχουν γυρίσει στον κεύσινισμο, προσπαθώντας βέβαια να προωθήσουν τον κρατικό παρεμβατισμό. Και αυτό, η Νέα Δημοκρατία πραγματικά δεν μπορεί να προασπίσει τα δικαιώματα του ελληνικού λαού.

Έχω κουραστεί σαν Βουλευτής να κάνω ερωτήσεις και να παίρνω καθημερινά τις ίδιες απαντήσεις. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς αυτή η Κυβέρνηση μπορεί και λέει όλα αυτά τα επι-

χειρήματα στους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας πριν από τέσσερις μήνες. Σήμερα οι πολίτες της χώρας απέναντί τους βλέπουν ένα άφιλο σκληρό κράτος, ένα ψυχρό κράτος που νοιάζεται μόνο για μια συγκεκριμένη μικρή ομάδα Ελλήνων πολιτών.

Η σημερινή Κυβέρνηση βάζει πολύ σκληρά κάτω τη νεοφιλελεύθερη σφραγίδα της, μ' ένα πραγματικά νομοσχέδιο ντροπή για την κοινωνική ιστορία αυτού του τόπου. Σπρώχνει τους Έλληνες εσκεμμένα, μεθοδευμένα και πολύ ωραία πραγματικά, περνώντας το μέσα από τον Τύπο, στις ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης.

Θα ήθελα να πω δύο πράγματα, σε σχέση με την υγεία και την ασφάλιση. Ο τρόπος είναι αλαζονικός, είναι αντιδημοκρατικός. Και αυτός ο τρόπος ο συγκεκριμένος που διαλέξατε, βάζει μπουρλότο στην εργασιακή ειρήνη. Το είδατε σήμερα τι έγινε στους δρόμους. Εμείς κάποτε, όταν είδαμε αυτό στους δρόμους, ακούσαμε τους Έλληνες πολίτες και αποσύραμε το νομοσχέδιο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Χάσατε τις προηγούμενες εκλογές.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Είμαι πολύ σίγουρος ότι θα τις χάσετε εσείς.

Έτσι λοιπόν, βλέπουμε ένα νομοσχέδιο κομμένο και ραμμένο σε κάποιες συγκεκριμένες ιδιωτικές ασφαλίσεις με τους μεγαλοεπιχειρηματίες, ποτέ να μην πληρώνουν αυτά που χρωστούν στο κράτος και αντί να τιμωρούμε αυτούς που χρωστούν στο κράτος, τους δίνουμε περισσότερα. Και έτσι, λοιπόν, γεννάται το ερώτημα σήμερα, ποιος από τους νέους αυτούς που μπαίνουν στην αγορά εργασίας θέλει να ασφαλιστεί στο δημόσιο; Όταν βλέπεις ότι έρχεται ένα τέτοιο νομοσχέδιο, όπου πιστεύεις ότι πιθανόν στη ζωή του να μην πάρει ποτέ σύνταξη, αλλά ούτε και ασφάλιση επαρκή θα έχει, γιατί να πάει να ασφαλιστεί; Αυτό φαίνεται με το νομοσχέδιο.

Θα απαντήσω, λοιπόν, σε σχέση με την υγεία και την ασφάλιση. Πριν από τρία χρόνια, όντες εδώ, ο κ. Αλογοσκούφης και ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Κακλαμάνης, έγινε μια πάρα πολύ θετική ρύθμιση με τις ιδιωτικές κλινικές και τις μονάδες εντατικής θεραπείας. Ποτέ, όμως, μα ποτέ, δεν μας είπατε πόσο κοστίζει αυτό και τι έχει κοστίζει στον κλάδο υγείας και στα ασφαλιστικά ταμεία. Όπως βέβαια ποτέ δεν είπατε, τι έλλειμμα έχουν όλα αυτά τα ταμεία που σήμερα συζητάμε εδώ και θέλουμε να τα κάνουμε δεκατρία, εάν έχει γίνει ποτέ κάποια μελέτη για όλα αυτά, εάν έχει γίνει μια μελέτη για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, που τόσο ωραία τα έλεγε στην άτεκνη χώρα η κυρία Υπουργός που απουσιάζει σήμερα από εδώ, πριν δέκα χρόνια κι έρχεται σήμερα μ' αυτό το νομοσχέδιο και αυτοαναιρείται, τα φέρνει όλα πίσω. Μιλούσε για τις μονογονεϊκές οικογένειες, μιλούσε για τις οικογένειες με δύο παιδιά, μιλούσε για τις οικογένειες τις πολύτεκνες, τις τρίτεκνες, για όλα αυτά μιλούσε η κυρία Υπουργός. Σήμερα, όμως, απουσιάζει και δέκα χρόνια μετά, τα έχει πάρει όλα πίσω.

Δεν θα πω για όλα αυτά που είπαν οι συνάδελφοί μου και πραγματικά αποιολόγησαν την ψήφο μας που είναι αρνητική στο νομοσχέδιο αυτό. Δεν θα πω για όλα αυτά που έχουν τα ελλειμματικά ταμεία και τη διάλυση που έχετε κάνει στους κλάδους όλα αυτά τα χρόνια. Θα μιλήσω λίγο για τον Πρωθυπουργό, γιατί έχω χρόνο.

Θα πω ότι όλοι εσείς οι μεταρρυθμιστές προσπαθείτε να μας πείσετε ότι είστε Μαρτίνοι Λούθηροι, ότι είστε Καποδίστριας και Τρικούπηδες. Με ποια νομοσχέδια είσατε μεταρρυθμιστές; Ποιο νομοσχέδιο από αυτά που φέρατε και είπατε ότι έκανε μεταρρύθμιση, έκανε πραγματική μεταρρύθμιση στη χώρα; Το νομοσχέδιο για την παιδεία; Το νομοσχέδιο για την υγεία; Το νομοσχέδιο που ξέρετε εσείς -ειδικά εσείς, με την ευαισθησία που διαθέτετε για τις γυναίκες- που πέρασε από τη Βουλή για τη τεχνητή γονιμοποίηση και δεν έχει εφαρμοστεί ακόμα; Για ποιο από τα νομοσχέδια του Υπουργείου Υγείας είστε περήφανοι; Για την υγεία που έχει διαλυθεί σε όλα τα επίπεδα; Έτσι λοιπόν, κλείνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα να πω δύο διαπιστώσεις ακόμα.

Σήμερα έγινε ένα μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα. Για

πρώτη φορά από τον τόπο που κατάγομαι που είναι συντηρητικός, ανήκει στη δική σας παράταξη, ήλθαν κάποια λεωφορεία για να συμμετάσχουν στο συλλαλητήριο. Για μένα αυτό είναι ένα μήνυμα. Ένα ήταν οι αγρότες της Λακωνίας, οι συνεταιριστές της Λακωνίας, ήταν οι άνθρωποι οι οποίοι τόσα χρόνια αγωνίζονται για το συνεταιριστικό κίνημα, προσπαθούν να διατηρήσουν τις συνεταιριστικές ενώσεις και σήμερα ήλθαν από την Λακωνία να ενώσουν τη φωνή τους με όλους τους άλλους Έλληνες πολίτες, ενάντια σ' αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Κλείνοντας την ομιλία μου, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πω ότι εμείς μπορούμε να έχουμε την εναλλακτική πρόταση.

Δεν αντέχουμε άλλο να διαχειρίζεται την τύχη αυτού του τόπου μια κυβέρνηση η οποία κουκούλωσε το σκάνδαλο των ομολόγων. Δεν έχει το ηθικό ανάρστημα να προχωρήσει σε οποιαδήποτε άλλη μεταρρύθμιση του ελληνικού κράτους. Καταψήφισαμε την αβάντα στους λίγους και στους ισχυρούς και προτείνουμε μια δίκαιη αναδιανομή του πλούτου. Καταψήφισαμε αυτό το νομοσχέδιο, γιατί η Ελλάδα και οι Έλληνες θέλουν πίσω τις αξίες που τους στερήσατε. Ψηφίζουμε «όχι» στα κοινωνικά και ασφαλιστικά πραξικοπήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο.

Το λόγο έχει η κ. Μπουζάλη. Απούσα, διαγράφεται.

Το λόγο έχει η κ. Μερεντίτη. Απούσα, διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Χρυσοχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, κύριε Πρόεδρε, ακόμη διαρκώς μια ρητορική πρωτοφανή για τη συντηρητική παράταξη που αναφέρεται στον όρο «μεταρρύθμιση». Ότι η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί, κατά τον Πρωθυπουργό και κατά τους Υπουργούς της, μια μεταρρύθμιση στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας, προκειμένου να προσαρμόσει τη χώρα στις σύγχρονες ανάγκες. Για να υπηρετήσουν οι μεταρρυθμίσεις και οι αλλαγές τη σύγχρονη πραγματικότητα, πρέπει να χαρακτηρίζονται από δυο βασικά στοιχεία: Το ένα είναι να υπηρετούν το δίκαιο, την κοινωνική δικαιοσύνη και το άλλο στοιχείο είναι να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Εάν ανατρέξουμε στην τετραετία 2004 μέχρι σήμερα, που συμπληρώθηκαν πριν από λίγες ημέρες τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αναρωτιέμαι, κύριε Πρόεδρε, εάν υπάρχει έστω και μια ρύθμιση, μια αλλαγή που να δείχνει ότι οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις εναρμονίζονται με αυτά τα δυο στοιχεία, δηλαδή το δίκαιο και το δημόσιο συμφέρον.

Είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι το ασφαλιστικό ζήτημα πρέπει να είναι διαρκώς ανοιχτό, το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης. Σε ποια λογική όμως; Πού πρέπει να εδράζεται αυτή η λογική; Στη λογική ότι πάντα το ασφαλιστικό ζήτημα, το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να υπηρετεί το σήμερα και το αύριο. Και αν θα μπορούσε κάποιος να δώσει ένα χαρακτηρισμό μονολεκτικό στο σχέδιο αυτό που έφερε η Κυβέρνηση, είναι η λέξη «άδικο». Κοιτάξτε, έχετε ένα τεράστιο πρόβλημα, μια τεράστια αντίφαση στην πολιτική σας. Εσείς, μάλιστα, κυρία Υφυπουργέ, είστε και πιο σύγχρονη πολιτικός. Δεν έχει στόχους, σχέδιο και συνοχή η πολιτική σας. Τι εννοώ; Την ίδια ώρα που έρχεστε και παίρνετε μέτρα κατά των μητέρων με ανήλικα παιδιά και τους λέτε να δουλέψουν πέντε χρόνια παραπάνω, την ίδια ώρα την προηγούμενη εβδομάδα φέρατε νομοσχέδιο που σήμερα είναι νόμος το κράτους, γιατί σήμερα ψηφίστηκε στη Βουλή, φέρνετε νομοσχέδιο που πριμοδοτεί με εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ εργαζόμενους νέους να φύγουν από τη δουλειά τους, τα λιμάνια δηλαδή, γιατί έτσι θέλετε να υπηρετήσετε τα συμφέροντα, τα καλώς για εσάς εννοούμενα, τα κακώς για εμάς εννοούμενα, συμφέροντα διαφόρων ιδιωτών που θέλετε να μπουν στα λιμάνια με την ιδιωτικοποίηση και τη μίσθωση των εμπορευματικών σταθμών. Με την ίδια λογική πριμοδοτείτε νέους εργαζόμενους στον Ο.Τ.Ε. για να φύγουν, για να παίρνουν παιδιά με 800 ευρώ, ενοικιάζοντάς τους από κάποιους ιδιώτες. Αν αυτό λέγεται πολιτική με στόχο και σχέδιο και συνοχή και κοινωνική δικαιοσύνη, τότε φαίνεται ότι έχουμε

παρεξηγήσει πια τις έννοιες στη σημερινή εποχή.

Δυο εκατομμύρια ασφαλισμένοι θα δουλέψουν περισσότερο από τη μέρα που θα εφαρμοστεί ο νόμος από δυο έως πέντε χρόνια. Και δεν έχετε επίσης προσδιορίσει ακόμα, εν πάση περιπτώσει, αυτές οι ρυθμίσεις σας τι ωφέλεια θα έχουν για το ίδιο το ασφαλιστικό σύστημα, πόσο δηλαδή παρατείνουν την επιβίωσή του. Υποχρεώνετε διακόσιες είκοσι πέντε χιλιάδες ασφαλισμένους να δουλέψουν τουλάχιστον δυο χρόνια παραπάνω από τη μέρα που θ' αρχίσει να εφαρμόζεται το νομοσχέδιό σας.

Υποχρεώνετε εκατοντάδες χιλιάδες ασφαλισμένους, που είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά, να δουλέψουν δύο χρόνια παραπάνω. Βέβαια, το τραγικό σημείο του νομοσχεδίου αφορά τις εργαζόμενες μητέρες. Πάνω από διακόσιες πενήντα χιλιάδες γυναίκες-μητέρες ανήλικων παιδιών θα δουλέψουν επιπλέον πέντε χρόνια από το 2009 και μετά, για είκοσι ολόκληρα χρόνια.

Εκεί που είναι ακόμα πιο δραματική η ρύθμιση, την οποία εσείς φέρνετε εδώ με το νομοσχέδιό σας, είναι στο χώρο των επικουρικών συντάξεων. Μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις από 20% μέχρι 50%. Αυτό δεν είναι τόσο σημαντικό, όσο το γεγονός ότι κάνετε ακόμη μια μεγάλη αδικία. Μειώνετε τις συντάξεις του Ι.Κ.Α. από 10,3% έως 26,1%.

Κατά 19,2% μειώνεται η σύνταξη ενός ασφαλισμένου που θα δουλεύει τριάντα χρόνια. Σκεφτείτε ότι ένας που θα δουλεύει τριάντα χρόνια και βγει στη σύνταξη, θα πάρει μειωμένη σύνταξη κατά 19%, γιατί; Γιατί μειώνεται η επικουρική του σύνταξη;

Θέλω να επισημάνω, επίσης, μια άλλη μεγάλη αντίφασή σας. Τα τελευταία χρόνια ψηφίστηκαν εδώ από τη Βουλή, με νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, διατάξεις είτε χαριστικές είτε διατάξεις που διευθετούσαν χρέη προς το Ι.Κ.Α. και τα ασφαλιστικά ταμεία. Υπάρχει δηλαδή ένα ζήτημα λειτουργίας των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους.

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε, ακόμη πιο μεγάλο, που είναι το ζήτημα της κοινωνικής ευθύνης, της ευθύνης του καθενός, του κάθε πολίτη ανάλογα με το επάγγελμά του, τη θέση του στην κοινωνία, την οικονομική του θέση, να υπηρετεί δηλαδή με ευθύνη αυτή του τη θέση απέναντι στο νόμο και τη δημοκρατία.

Το ερώτημα είναι κατά πόσο οι δικές σας πολιτικές υπηρετούν ακριβώς αυτήν την ευθύνη. Κατά πόσο δηλαδή, όταν εσείς φέρνετε εδώ χαριστικές διατάξεις, όταν εκατομμύρια ευρώ μετατρέπονται σε κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και στη συνέχεια αυτές οι εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, μετατίθενται για να πληρωθούν σε κάποιες δεκαετίες, πώς περιμένετε να αναλάβει τις ευθύνες που πρέπει να έχει ένας πολίτης απέναντι στην πολιτεία, τους νόμους και τη δημοκρατία;

Στην πολιτική τίποτα δεν είναι τυχαίο. Το τι υπηρετεί δηλαδή ο καθένας από εμάς με την κάθε απόφασή του και την κάθε επιλογή του, είναι σίγουρο ότι δεν είναι τυχαίο. Το θέμα είναι ένα και νομίζω πια ότι το συμπέρασμα αυτό αποτελεί διαπίστωση του κάθε πολίτη, του καθενός από εμάς, ελπίζω να είναι και του καθενός από εσάς. Το σίγουρο είναι ότι αυτές οι δικές σας επιλογές ούτε το δίκαιο υπηρετούν, αλλά ούτε και τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και την προοπτική της χώρας υπηρετούν.

Νομίζω ότι αυτό πρέπει να το λάβετε καλά υπ' όψιν σας. Με ποια έννοια; Ότι είναι καιρός να αλλάξετε πολιτική για να μπορέσουμε όλοι μαζί σε μια δύσκολη εποχή να αλλάξουμε την Ελλάδα με δίκαιο τρόπο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Χρυσοχοϊδη.

Το λόγο έχει ο κ. Διαμαντίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω και εγώ να κάνω με τη σειρά μου μια παρατήρηση.

Βλέπω ότι πράγματι απουσιάζουν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω να τονίσω ότι η ουσιαστική, η πραγματική στήριξη, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στις μεταρρυθμίσεις που αρέσκεται και ο κύριος Πρωθυπουργός -και η

Κυβέρνηση-να λέει ότι έχει φέρει στη Βουλή, γίνεται εδώ μέσα και γίνεται με το λόγο σας και όχι με την ψήφο που θα δώσετε αύριο στην ονομαστική ψηφοφορία, όπως τη δώσατε και σήμερα που είσατε αναγκασμένοι να το κάνετε, γιατί πολλοί από εσάς έχετε διαφοροποιηθεί δημόσια στα κανάλια, αλλά όταν έρχεστε εδώ ταυτίζεστε με τη θέση της Κυβέρνησης.

Θα πρέπει, λοιπόν, να καταλάβετε ότι ο λαός δεν τρώει κουτόχορτο. Έχει γνώση και καταλαβαίνει το τι γίνεται. Κι αυτό το είδαμε και την περασμένη βδομάδα στα λιμάνια, όπου και εκεί δεν δώσατε τη μάχη στην άλλη μεγάλη «μεταρρύθμιση» της Κυβέρνησης και στηρίζατε με την ψήφο σας την απόφαση και το νόμο της Κυβέρνησης. Και βεβαίως υπάρχει ένα θέμα εδώ, πώς μ' εκείνο το νόμο χαρίζετε συντάξιμα χρόνια στους εργαζόμενους, τους δίνετε ένα δέλεαρ για να φύγουν και να ξεπουλήσετε τα λιμάνια του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, ενώ σήμερα αυξάνετε τα όρια συνταξιοδότησης. Αυτό σαν πρώτη παρατήρηση.

Θα ήθελα να κάνω και μια δεύτερη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε. Κάνατε μια αναφορά προηγούμενως για το 1981. Εγώ δεν ήμουν Βουλευτής τότε. Ήταν ο πατέρας μου, ήταν κι ο κ. Ρέππας. Τότε όμως υπήρχε άλλος Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γι' αυτό το είπα. Αυτό εννοώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Ξέρετε πολύ καλά ότι τότε ο κάθε Βουλευτής μπορούσε να μιλήσει απεριόριστα. Σήμερα ο Κανονισμός είναι διαφορετικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι να κάνουμε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, γιατί αυτή η βιασύνη της Κυβέρνησης. Βλέπει την αντίδραση του κόσμου. Είδαμε σήμερα τι έγινε στην Αθήνα. Δεν χρειάζεται να το περιγράψω. Θα το δουν οι πολίτες. Λόγω της απεργίας δεν το είδαν σήμερα, αλλά θα το δουν σε λίγες μέρες. Δεν καταλαβαίνω τι θα πείραζε την Κυβέρνηση αν έφερνε το νομοσχέδιο την άλλη βδομάδα και να είχαμε μια άνεση χρόνου και να μην φθάνουμε σήμερα στις 02.00', 02.30 και 03.00' η ώρα, όπως και χθες, να μιλάμε χωρίς να μας βλέπει ο ελληνικός λαός. Διότι δεν καταλαβαίνω ποιοι θα ξενυχτήσουν σήμερα στα κανάλια, για να δουν τη μάχη που δίνουν –γιατί πραγματικά δίνουμε μάχη– οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Ελληνικό Κοινοβούλιο για να μην περάσει αυτή η μεταρρύθμιση. Γιατί αυτή η βιασύνη; Για τις αντιδράσεις των εργαζομένων; Δεν ξέρετε δηλαδή ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει την αντίδραση του ελληνικού λαού; Δεν βλέπετε ότι αντιδρούν οι πάντες; Δεν υπάρχει κοινωνική τάξη, κοινωνική ομάδα ανθρώπων, άντρες ή γυναίκες, που να μην αντιδρούν. Σχεδόν μόνο τα παιδιά δεν έχουν βγει στους δρόμους. Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι έχετε συγκεκριμένες δεσμεύσεις, βιάζεστε να το περάσετε και θέλετε να λιγοστεύουν αυτές οι αντιδράσεις. Κάνετε όμως μεγάλο λάθος. Οι αντιδράσεις του ελληνικού λαού κυρία Υφυπουργέ, θα συνεχιστούν και μετά την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου από το Ελληνικό Κοινοβούλιο γιατί απλούστατα αυτός ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το μέγα θέμα λοιπόν της αναμόρφωσης του ασφαλιστικού συστήματος συζητήθηκε διεξοδικά σε όλες σχεδόν τις πτυχές του. Αναλύθηκαν πολλά θέματα, ασκήθηκε οξύτατη κριτική απ' όλους τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δια του Προέδρου του κατέθεσε δώδεκα συγκεκριμένες, δεσμευτικές προτάσεις για το τι θα κάνει αύριο σαν Κυβέρνηση. Και βεβαίως είμασταν βέβαιοι ότι αυτές τις προτάσεις θα τις ενστερνιστεί και ο ελληνικός λαός.

Μια κοινωνία, λοιπόν, που εξαπατήθηκε από την Κυβέρνηση και τον κ. Καραμανλή με τα περίφημα τρία «δεν», όπως είπαν κι άλλοι συνάδελφοι, τα οποία μετετράπησαν σε τρία «να», δεν είναι δυνατόν να στηρίξει αυτό το νομοσχέδιο. Αυτή λοιπόν η εξαπάτηση του ελληνικού λαού, κυρία Υφυπουργέ, θα σας συνοδεύει για όσο διάστημα θα είστε ακόμη κυβέρνηση μέχρι τη στιγμή που θα γίνουν εκλογές, όποτε και αν γίνουν αυτές.

Πήρα το λόγο για να αναφερθώ -επειδή ο χρόνος είναι πολύ λίγος- σε ορισμένα άρθρα του νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε και συγκεκριμένα σε δυο άρθρα από τα εκατόν πενήντα εννέα που έχει το σχέδιο νόμου.

Το πρώτο αναφέρεται σε μια ρύθμιση που κάνετε για το Τ.Α.Ν.Π.Υ., το Ταμείο Ασφάλισης των Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων. Όλοι γνωρίζουμε κι όλοι λέμε εδώ απ' όλες τις πτέρυγες ότι η ναυτιλία μας και ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία της χώρας μας. Αυτό όμως δεν πρέπει να το λέμε μόνο στα λόγια. Πρέπει να το εννοούμε. Όταν λοιπόν έρχεται η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών κι ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων της Επιβατηγού Ναυτιλίας και ζητάνε με κοινή τους επιστολή, κυρία Υφυπουργέ, την αναστολή των διατάξεων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου εσείς τι κάνετε; Τους αγνοείτε. Λένε λοιπόν ότι αν συμπεριληφθεί το ταμείο στο Ασφαλιστικό θα περιθωριοποιηθεί και διαβλέπουν μακροπρόθεσμο κίνδυνο αρνητικών επιπτώσεων στη ναυτιλία. Το Τ.Α.Ν.Π.Υ. αποτελεί έναν υγιή ασφαλιστικό οργανισμό, λειτουργεί από δεκαετίες κι έχει ως ασιπίδα κοινωνικής προστασίας του έμψυχο δυναμικό που στελεχώνει την υποδομή της ναυτιλίας και του τουρισμού.

Στην ασφάλιση του ταμείου υπάγονται εννιά χιλιάδες πεντακόσιοι δώδεκα εργαζόμενοι στον κλάδο της κύριας ασφάλισης και είκοσι δύο χιλιάδες εκατόν είκοσι πέντε στον αντίστοιχο της επικουρικής. Οι δυο κλάδοι του ταμείου δεν έχουν οφειλές προς τρίτους ή προς το δημόσιο. Δεν υπάρχει και δεν υπήρξε καμμία επίσημη ενημέρωση και διάλογος με τους εργαζόμενους και δεν ελήφθησαν υπ' όψιν κι οι ιδιαιτερότητες του ταμείου. Δεν εκτιμήθηκε και η ιστορικότητα, η θέση κι ο ρόλος του ταμείου διαχρονικά.

Για όλους αυτούς τους λόγους ζητούν την άμεση απόσυρση αυτής της διάταξης. Και εμείς στηρίζουμε αυτές τις θέσεις των εργαζομένων στο Τ.Α.Ν.Π.Υ. και γι' αυτό και εγώ με τη σειρά μου ζητώ να αποσυρете τη συγκεκριμένη διάταξη.

Το δεύτερο θέμα, αναφέρεται στη διάταξη για το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας των απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας. Στο προς ψήφιση νομοσχέδιο προβλέπεται η σύσταση, κυρία Υφυπουργέ –το ξέρετε πολύ καλά– Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας των απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας το οποίο θα συγκροτείται από τρεις επιμέρους κλάδους, της επικουρικής ασφάλισης, της πρόνοιας και της υγείας. Ο επιμέρους προτεινόμενος κλάδος υγείας θα αποτελείται αποκλειστικά και μόνο από τον κλάδο υγείας της τώως Αστυνομίας Πόλεων. Με το ασφαλιστικό αυτό νομοσχέδιο, τι κάνετε; Καθορίζεται αφ' ενός η ένταξη στον εν λόγω κλάδο υγείας του συνόλου των απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας και μάλιστα χωρίς την εισροή αντίστοιχων οικονομικών πόρων και αφ' ετέρου η απομάκρυνσή του κατά τρόπο απροκάλυπτο και απαράδεκτο από τον ιδιόκτητο χώρο στον οποίο μέχρι σήμερα στεγάζεται και λειτουργεί.

Ο κλάδος υγείας αυτός έχει ογδόντα χιλιάδες περίπου μέλη μετόχους και πλεόνασμα 40.000.000 ευρώ, χωρίς να έχει λάβει καμμία κρατική εργοδοτική εισφορά και όλοι γνωρίζουμε ότι το 1984 έγινε η ενοποίηση της τότε Ελληνικής Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων και εξακολουθεί να υπάρχει σήμερα η ΕΛ-ΑΣ. Γι' αυτό λοιπόν το λόγο με το ν.δ. 4019/1959 για τον κλάδο υγείας, καθορίζεται ότι η εν γένει περιουσία του κλάδου υγείας δεν κατάσχεται ούτε εκχωρείται ή μη μόνο για χρέη προς το δημόσιο ή κατόπιν τελεσιδικίου δικαστικής αποφάσεως. Γιατί παίρνετε εσείς αυτήν την απόφαση σήμερα και συγχωνεύετε το ταμείο; Ποιο είναι το αποτέλεσμα λοιπόν της προτεινόμενης ένταξης του κλάδου υγείας στο Τ.Ε.Α.Π.-Α.Σ.Α.; Η ένταξη λοιπόν στον κλάδο υγείας της τώως Αστυνομίας Πόλεων πολλαπλασιάζει του σημερινού αριθμού μελών από τα ενοποιούμενα ταμεία της τώως Ελληνικής Χωροφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος θα επηρεάσει καταφανέστατα δυσμενώς και ζημιογόνα τη μέχρι σήμερα επιτυχή και επωφελή για τα υπάρχοντα μέλη λειτουργία του και θα επιφέρει καίριο πλήγμα στη βιωσιμότητά του.

Ζητούν, λοιπόν, οι εργαζόμενοι να εξαιρεθεί από τις διατάξεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου ο κλάδος υγείας και να συνεχίσει να λειτουργεί όπως σήμερα. Βεβαίως, δεν είναι αντίθετο σε μια μελλοντική ένταξη αρκεί να γίνουν αναλογιστικές μελέτες. Επίσης, να συνεχίσει να λειτουργεί ο κλάδος υγείας στον ιδιόκτητο χώρο κυρία Υφυπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, το πλήγμα που θα δεχθεί η ελληνική κοι-

νωνία με το παρόν σχέδιο νόμου θα είναι πάρα πολύ μεγάλο και θα είναι για το σύνολο της κοινωνίας. Γι' αυτό αντιδρούν οι εργαζόμενοι, γι' αυτό αντιδρούν και οι άνδρες και οι γυναίκες. Και βεβαίως αυτό δεν σας προβληματίζει καθόλου. Το μόνο που κάνετε είναι να συνεχίζετε να κυβερνάτε με την αλαζονεία που σας διακρίνει αυτά τα τέσσερα χρόνια.

Εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο όπως θα το καταψηφίσει και ο ελληνικός λαός, όταν και όποτε γίνουν εκλογές! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Μωραΐτης.

ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ισχυρίζεστε όλες αυτές τις μέρες κυρία Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο το οποίο φέρνετε ενισχύει την αλληλεγγύη των γενεών. Εγώ θα συμφωνήσω στη διαπίστωση αυτή αλλά σ' ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο. Πράγματι καταφέρατε να βγάλετε τους πάντες στους δρόμους και να τους βάλετε απέναντί σας. Όλες τις γενιές, όλες τις ηλικίες, άνδρες, γυναίκες, «ρετιρέ», «ισόγειο», «υπόγειο». Οι πάντες σήμερα, το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, είναι απέναντι από το νομοσχέδιό σας, ένα νομοσχέδιο το οποίο όχι δεν δίνει λύσεις, αλλά δημιουργεί νέα αδιέξοδα.

Και θέλω να κάνω μια ερώτηση: Πείτε μας ποια κοινωνική ομάδα μέσα από αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ωφελείται και της λύνονται κάποια προβλήματα. Ωφελούνται οι τετρακόσιες χιλιάδες εποχικοί υπάλληλοι οι οποίοι αν δεν έχουν τα εκατό μεροκάματα θα χάσουν την ιατροφαρμακευτική τους περιθαλψη;

Ωφελούνται με τις απορρυθμίσεις σας στο άρθρο 2 παράγραφος 11, σε συνδυασμό με το άρθρο 143, οι εργαζόμενοι στις ενώσεις αγροτικών συνεταιρισμών, αλλά και οι ίδιες οι ενώσεις; Με δυο άρθρα τινάζετε στον αέρα μια μεγάλη προσπάθεια, η οποία έχει ξεκινήσει για την εξυγίανση των ενώσεων.

Διαλύετε τον προγραμματισμό στη ζωή πολλών ανθρώπων, χιλίων πεντακοσίων ανθρώπων σε όλη την Ελλάδα και βεβαίως γνωρίζουμε κρίσιμα αδιέξοδα, τα οποία σήμερα έχει το χώρο. Γνωρίζουμε πόσο κρίσιμος είναι ο χώρος της κοινωνικής οικονομίας για την ανάπτυξη της υπαίθρου με συνεταιριστικές οργανώσεις που πρωτοπορούν.

Υπάρχουν άνθρωποι στο χώρο που δίνουν τη ζωή τους μέσα σε ένα πολύ δύσκολο οικονομικό και επιχειρηματικό περιβάλλον και αυτούς τους ανθρώπους, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, εσείς τους καταδικάζετε, αλλά πάνω απ' όλα τις ενώσεις και μάλιστα τη στιγμή που όλα, με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, είχαν δρομολογηθεί και είχαν ρυθμιστεί μέχρι το 2013.

Ερωτώ, λοιπόν: Ωφελείτε, κυρία Υπουργέ, τη γυναίκα, τη μητέρα αγρότισσα, κόβοντας ό,τι κοινωνικά δικαιώματα είχε, αντί να τα ενισχύετε;

Μιλάτε για διάλογο τον οποίο κάνατε. Νομίζω ότι αυτό το διάλογο τον κάνατε μόνοι σας, αφού σήμερα βγαίνουν οι πάντες στο δρόμο και σας το λένε κατόμουτρα ότι δεν υπήρξε κανένας ουσιαστικός διάλογος. Πήρατε μια απόφαση να εξυπηρετήσετε τα συγκεκριμένα συμφέροντα, τα οποία εξυπηρετεί η παράταξή σας, και μ' ένα ακόμη νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο το οποίο παρουσιάζετε ως μεταρρύθμιση –το οποίο βεβαίως είναι απορρύθμιση.

Θέλω να θυμίσω σ' αυτό το σημείο τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν συν τους μήνες της νέας σας διακυβέρνησης. Τι έχει να θυμάται σήμερα ο Έλληνας πολίτης; Δεν έχει να θυμάται τίποτα και πολύ περισσότερο δεν έχει συνδέσει την τύχη της παράταξής σας με τον όρο «μεταρρύθμιση». Δεν έχετε κάνει μια μεταρρύθμιση στον τόπο μέχρι σήμερα, που να άλλαξε η ζωή του Έλληνα και της Ελληνίδας.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχει ένα θεάτρο, το οποίο με διάφορες γκεμπελικές μεθόδους, προσπαθείτε να βάλετε τη μία κοινωνική τάξη απέναντι στην άλλη.

Είχατε μια πολύ μεγάλη ευκαιρία και η μεγάλη ευκαιρία ήταν να κάνετε ένα βήμα με αυτό το νομοσχέδιο. Όλα τα πολιτικά κόμματα έχουν μια βάση συμφωνίας που αφορά στην ενοποίηση των ταμείων. Εμείς όμως μιλάμε για μια σοβαρή προσπάθεια ενοποίησης και όχι ένα ραντεβού στα τυφλά ή μάλλον ραντεβού

με τη διάλυση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Οι επιλογές σας δεν αποδεικνύουν τίποτα άλλο, παρά τη σκληρή σας και ανάλγητη πολιτική. Μετατρέπετε το Ι.Κ.Α. σήμερα σε μια χωματερή χρεών και αμαρτιών. Το κάνετε αυτό γιατί θέλετε να απαλλάξετε επιχειρήσεις από τα ποσά που πρέπει, βάσει του νόμου Ρέππα, να καταβάλουν.

Τα μεγάλα δώρα άρχισαν να πηγαиноέρχονται και μάλιστα αποκάλυπτα, χωρίς καμμία συσκευασία, μπροστά στα μάτια όλων! Ένα δισεκατομμύριο ευρώ χάρισate στην ALPHA BANK. Αυτό είναι το ποσό που η τράπεζα δεν θα πληρώσει για την ένταξη του ταμείου ασφάλισης του προσωπικού της στα κρατικά ταμεία.

Όμως, γιατί αυτές οι δήθεν μεγάλες πολιτικές; Ποιοι είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι; Αυτοί οι οποίοι κάνουν πάρτι το τελευταίο διάστημα είναι οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες. Βάζετε δύο ταμπέλες. Η μία γράφει: «το παρόν δημόσιο σύστημα κατεδαφίζεται». Και μία ακριβώς δίπλα που γράφει: «εδώ οι καλές ιδιωτικές ασφαλείες». Αυτά είναι που λέτε σήμερα στην ελληνική κοινωνία.

Απορώ όμως, κυρία Υπουργέ, πώς μπορείτε σήμερα να βρείτε λέξεις, επιχειρήματα για να στηρίξουν έναν νέο άνθρωπο που σήμερα δουλεύει ανασφάλιστος για 400 ευρώ; Τι θα πείτε σήμερα στον απολυμένο πεννηντάρη; Τι θα πείτε στην άνεργη ή ανασφάλιστη μητέρα, η οποία είναι το μεγάλο θύμα της απορρύθμισής σας;

Τι λέτε στα νέα ζευγάρια που θέλουν να κάνουν οικογένεια και να δουν ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτούς και τα παιδιά τους; Σε τι θα τους πείτε, άραγε, να ελπίζουν; Πείτε μας ποιο άρθρο αυτού του νομοσχεδίου είναι ένα άρθρο ελπίδας ή ένα άρθρο το οποίο αλλάζει κάτι. Τίποτε δεν κάνετε. Τιμωρείτε τους εργαζόμενους.

Και σας ρωτώ λοιπόν: Οι εργαζόμενοι φταίνε που εσείς μετατρέψατε το πλεόνασμα του Ι.Κ.Α. σε έλλειμμα; Οι εργαζόμενοι φταίνε που ανεβάσατε τρεις φορές πάνω το χρέος του κράτους προς τα ταμεία; Οι εργαζόμενοι φταίνε για το όνειδος του ενός εκατομμυρίου ανασφάλιστων σήμερα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οι εργαζόμενοι φταίνε για την εισφοροδιαφυγή, που την αφήσατε να καλπάζει στα 6.000.000.000 ευρώ; Δεν φταίνε οι εργαζόμενοι και βεβαίως, υπήρχε άλλος δρόμος για μια άλλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Εσείς απλά αποδείξατε ότι όχι απλά δεν συνυπολογίσατε, αλλά δεν υπολογίσατε απολύτως τίποτα. Τα τρία «δεν» του κ. Καραμανλή, που πλέον σήμερα έχουν γίνει «τρία πουλάκια κάθονταν», οι εργαζόμενοι του τα γυρίζουν πίσω σήμερα με τρία δικά τους «δεν». Δεν θα τον συγχωρήσουν. Δεν θα τον ξαναεμπιστευτούν. Δεν θα τον ξαναψηφίσουν.

Εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, όπως και όλη η ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε και τον κ. Μωραΐτη.

Το λόγο έχει ο κ. Ζωίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θητεύω στο Εθνικό Κοινοβούλιο τους τελευταίους έξι μήνες και θέλω να πιστεύω ότι είμαι από τους Βουλευτές που είμαι τακτικός στις συνεδριάσεις του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό το επιβεβαιώνει το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Θέλω, λοιπόν, να δηλώσω ότι τον τελευταίο καιρό, από την αρχή μάλλον, δοκιμάζεται και η λογική μου και η αισθητική μου, γιατί για ό,τι συζητάμε εδώ μέσα, η μόνη επωδός είναι ότι πρόκειται για μεταρρύθμιση. Και βέβαια, πιστεύω ότι θα τρίζουν τα κόκαλα του Λούθηρου, αν μας έβλεπε, αν μπορούσε να μας παρακολουθήσει.

Όλα δε τα νομοθετήματα που έρχονται προς ψήφιση έχουν δύο κοινά χαρακτηριστικά. Από τη μια μεριά, μόνιμως γίνεται αναφορά σε προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με μόνιμη διαστρέβλωση ή κατασκευοφάντηση όποι-

ων πρωτοβουλιών είχε πάρει το κόμμα της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όταν ήταν στην Κυβέρνηση, είτε γιατί δεν εφαρμόζονται τα νομοθετήματα, έτσι όπως ψηφίστηκαν -επί παραδείγματι, ο νόμος Ρέππα, μια και είναι ο κ. Ρέππας μπροστά μου- αλλά εφαρμόζονται αποσπασματικά, είτε διότι διαστρεβλώνεται η ουσία, όπως έγινε στο προηγούμενο νομοσχέδιο με την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, όπου πρωτοβουλίες δύο Υπουργών Εμπορικής Ναυτιλίας διατηρούσαν τον κρατικό έλεγχο στα λιμάνια της χώρας από την ελληνική πολιτεία και χρησιμοποιήθηκαν σαν να ήταν αναγκαστικοί νόμοι, τάχα, για να περάσει η Κυβέρνηση το δικό της σχεδιασμό.

Αυτή είναι η μία ιδιότητα που έχουν αυτές οι πρωτοβουλίες, οι επονομαζόμενες ως μεταρρύθμιση και το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι κανένας φορέας, υπέρ του οποίου υποτίθεται ότι αναλαμβάνονται αυτές οι πρωτοβουλίες, δεν συναινεί.

Δεν άκουσα και στην επιτροπή, στην οποία συμμετέχω, αλλά και παρακολουθώντας και τη συζήτηση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κανένα φορέα να μη θέλει να σωθεί, όσο και αν η Κυβέρνηση προσπαθεί κατά τις πρωτοβουλίες της να το πετύχει.

Τι μεταρρυθμίσεις είναι αυτές και πώς μπορούν να τύχουν της κοινωνικής επιδοκιμασίας, ειλικρινά, αδυνατώ να το κατανοήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε απόψε κατατέθηκε στη Βουλή και μας γνωστοποιήθηκε στις 6 Μαρτίου. Συζητήθηκε στην επιτροπή στις 11 και ψηφίζεται από την Ολομέλεια σήμερα. Δηλαδή, μεταξύ Καθαράς Δευτέρας και 25ης Μαρτίου, εν μέσω του συνεδρίου του κόμματός μας, η Κυβέρνηση αποπειράται να επανακαθορίσει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, με συνοπτικές διαδικασίες, χωρίς διαβουλεύσεις, χωρίς κοινωνικό διάλογο, όταν στις άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, ανάλογες μεταρρυθμίσεις αποφασίζονται μετά από διάλογο ετών.

Μ' αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση καταδεικνύει για μια ακόμη φορά τις δημοκρατικές της ευαισθησίες και πρακτικές.

Σήμερα συζητάμε επί των άρθρων και βεβαίως, οι συνάδελφοι ανέλυσαν τα περισσότερα από τα άρθρα και άλλωστε και ο χρόνος των οκτώ λεπτών δεν είναι δυνατόν να μου επιτρέψει να κάνω λεπτομερή ανάλυση σ' αυτά που ενδεχομένως θα ήθελα να πω.

Θέλω, όμως, να αναφερθώ μόνο σε δύο πράγματα, κυρία Υφυπουργέ.

Στο άρθρο 4 παρατήρησα ότι εντάσσεται ο κλάδος υγείας του Τ.Α.Ε.Υ., των ξενοδοχοϋπαλλήλων στο Ι.Κ.Α.-TEAM. Στη Δωδεκάνησο, τόπο της καταγωγής μου, η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων ασχολούνται με τον τουρισμό. Άλλωστε η βαριά μας βιομηχανία και ο αποκλειστικός πόρος που έχουμε είναι ο τουρισμός.

Εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα, κυρία Υφυπουργέ, χθες το βράδυ, ο πρώην Υπουργός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και συμπατριώτης μου, ο Αριστοτέλης Παυλίδης, ζήτησε τη καθαίρεση της διοίκησης του Ι.Κ.Α., διότι οι υπηρεσίες υγείας που προσφέρει στη Δωδεκάνησο και στη Ρόδο είναι άθλιες. Οι λέξεις είναι δικές του.

Τη μεγάλη, λοιπόν, πλειοψηφία των συμπατριωτών μου που σήμερα βολεύονται με την ελεύθερη επιλογή γιατρού, τη στέλνουμε στο άθλιο Ι.Κ.Α., όπως ο μέχρι πρόσφατα Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας δήλωσε σ' αυτήν την Αίθουσα. Αν αυτό είναι βήμα προόδου, τι να πω πέραν αυτού;

Και επειδή επί τριάντα χρόνια άσκησα το επάγγελμα του πολιτικού μηχανικού, επιτρέψτε μου να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στο Ταμείο των Μηχανικών. Άλλωστε το οφείλω και στον κλάδο μου.

Άρθρο 138 παράγραφος 12. «Οι Φορείς και Κλάδοι Κοινωνικής Ασφάλισης οι οποίοι με τον παρόντα νόμο εντάσσονται σε άλλους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης καταργούνται από την ημερομηνία έναρξής τους». Δηλαδή καταργείται και το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.. Δημιουργείται ένα νέο ταμείο, το Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητων Απασχολούμενων, Ε.Τ.Α.Α., αναζητείται ο ορισμός του ασφαλισμένου ανεξάρτητου απασχολούμενου και στο Ε.Τ.Α.Α. μεταφέρονται ασφαλισμένοι από μη ομοειδή ταμεία.

Και καταργείται, χωρίς οποιαδήποτε αναλογιστική μελέτη. Αυτά λέχθηκαν, αναλύθηκαν και δεν χρειάζεται να μπω σε λεπτομέρειες.

Άρθρο 139 παράγραφος 1 και 2. «Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας συνιστώνται για τη μεταβατική περίοδο, μέχρι την προηγούμενη της έναρξης των εντάξεων και λειτουργίας των νέων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, επιτροπές, έργο των οποίων επιτροπών είναι όλες οι απαραίτητες προκαταρκτικές ενέργειες για την απρόσκοπτη οργάνωση και άμεση ολοκλήρωση όλων των εντάξεων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιουσία του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. δεν ανήκει πια στους μηχανικούς.

Άρθρο 136 παράγραφος 1 και 3. «Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού, καθώς και η ακίνητη και η κινητή περιουσία των εντασσόμενων Φορέων περιέχεται αυτοδικαίως στο νέο Φορέα». Και βέβαια υπό το νέο φορέα είναι και το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

Ας δούμε, όμως, τις λεπτομέρειες. Η περιουσία του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., με βιωσιμότητα μεγαλύτερη των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών, περνά σήμερα στο Ε.Τ.Α.Α. με ασφαλισμένους μηχανικούς, νομικούς, υγειονομικούς, με το κρατικό χρέος να υπερβαίνει κατά πολύ τη συνεισφορά του, σε μια λογική συνεχούς μείωσης των παροχών και των συντάξεων των μηχανικών. Η Κυβέρνηση αφαιρεί από τους μηχανικούς αυτό που είχαν διασφαλίσει από το 1934, με τη δική τους συνεισφορά και με μηδαμινή συμβολή κοινωνικών πόρων και κρατικής συμμετοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαχείριση της περιουσίας του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. δεν ανήκει πλέον στους μηχανικούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα προλάβω να αναλύσω λεπτομερώς και το πρόβλημα του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και τα άλλα προβλήματα. Επειδή το επίμαχο νομοσχέδιο, ως στόχο και αντικείμενο του έχει να ενοποιήσει απλώς με τη μορφή της αναγκαστικής ένταξης τα υπάρχοντα ασφαλιστικά ταμεία και όχι να δημιουργήσει ένα νέο σύστημα ασφάλισης, διατηρεί για το λόγο αυτό ανέπαφη την ασφαλιστική σχέση, καθώς και την ισχύ των καταστατικών διατάξεων των ταμείων που ενοποιεί.

Το Σύνταγμά μας δεν ανέχεται την ανατροπή ή την αλλοίωση της θεμελιώδους γενικής οργανωτικής αρχής όλων των εντασσόμενων ταμείων που είναι η πλήρης αυτοδιοίκησή τους, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 22, παράγραφος 5 του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο υπεξαιρεί την περιουσία των ταμείων, δηλαδή τους κόπους και την περιουσία των ασφαλισμένων, ευνοώντας τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, κατά την προσφιλή, πάγια, νεοφιλελεύθερη τακτική της που εφαρμόζει σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα των έργων της παιδείας, της ενέργειας κ.λπ.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε σε μία καθολική κατώτατη ενιαία σύνταξη που θα καλύπτει την υποχρέωση του κράτους για παροχή κοινωνικής ασφάλισης, η οποία θα συμπληρώνεται από τις παροχές των επαγγελματικών ταμείων και την ιδιωτική ασφάλιση. Μ' αυτήν την προσοχή είναι τελείως αντίθετη η συντριπτική πλειοψηφία των επιστημονικών φορέων και της ελληνικής κοινωνίας. Όλοι οι φορείς!

Όλα τα παραπάνω φανερώνουν πως το παρόν σχέδιο νόμου εισάγεται προς ψήφιση εσπευσμένα, χωρίς μελέτη και συστηματική συνεργασία με κανέναν επιστημονικό φορέα, χωρίς διάλογο και ενάντια σε κάθε επιστημονικό δεδομένο. Εισάγεται δε αντίθετα με διαδικασίες που καταδεικνύουν βαρύτατο έλλειμμα δημοκρατίας.

Η αντιμετώπιση του ασφαλιστικού απαιτεί εξεύρεση λύσεων σε συμφωνία με τις συνταγματικές διατάξεις που θα διαμορφωθούν με διάλογο και συναινέσεις και θα βασίζονται σε αναλογιστικές μελέτες που θα εγγυώνται όχι απλώς τη βιωσιμότητά του, αλλά το μέλλον όλων των εργαζομένων.

«Καιροί ου μενετοί». Το πολύπαθο ασφαλιστικό μας δεν αντέ-

χει άλλες σκοπιμότητες, πειραματισμούς και προχειρότητα. Απαιτούνται τομές που θα αντιμετωπίζουν τον πυρήνα του προς κατευθύνσεις που θα στοχεύουν πραγματικά στην επίλυσή του.

Δια ταύτα. Αιτούμεθα από την κυρία Υπουργό, κυρία Υφυπουργέ, να αποσύρει το σχέδιο νόμου στο σύνολό του και να αποδεχθεί την πρωτοβουλία που ανέλαβαν όλοι οι φορείς των ασφαλισμένων, Γ.Σ.Ε.Ε., Α.Δ.Ε.Δ.Υ., Τεχνικό Επιμελητήριο, Δικηγορικός Σύλλογος, Π.Ι.Σ. κ.λπ. για κατάθεση προτάσεων και κατάθεση αναλογιστικής μελέτης μέσα στο επόμενο τρίμηνο, ώστε μετά από έναν ουσιαστικό διάλογο να οδηγηθούμε στην ευρύτερη δυνατή κοινωνική συναίνεση, με αποτέλεσμα την εφαρμογή μιας μελετημένης και ορθής μεταρρύθμισης. Άλλως, το λογαριασμό θα πληρώσει ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η δίλεπτη παραχώρηση, κύριε Ζωΐδη, είναι τιμής ένεκεν για τη συχνή παρουσία σας στο Κοινοβούλιο. Όσοι παρακολουθούν τακτικά τις συνεδριάσεις, πρέπει να επιβραβεύονται με οποιονδήποτε τρόπο.

Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ώρα είναι 2.45', δημερώματα της 20ης Μαρτίου. «Καλημέρα σας», κύριοι συνάδελφοι! Βέβαια, «καλημέρα» δεν μπορούμε να πούμε στους εργαζόμενους και στους ασφαλισμένους, διότι μ' αυτό το σχέδιο νόμου, κυρία Υπουργέ, καλή μέρα δεν θα δουν από εδώ και πέρα.

Έχουμε και λέμε. Συζητήσαμε και συζητάμε εδώ και μέρες επί της αρχής του σχεδίου νόμου. Συζητήσαμε, δηλαδή, για το φόντο, για το έγκλημα. Τώρα μπήκαμε στα άρθρα. Θα συζητήσουμε ένα-ένα τα «άρθρα-σφαίρες». Κάθε άρθρο και μία σφαίρα με συγκεκριμένο στόχο. Μη τυχόν και μας ξεφύγει κανένας και δεν τον ισοπεδώσουμε και αυτόν.

Ένας από τους συναδέλφους μου προηγουμένως είπε ότι η Κυβέρνηση τείνει, προσπαθεί να πάρει λίγο γεύση από Γαλλία, από Σαρκοζί. Όμως, ο Σαρκοζί είπε να δουλεύουμε περισσότερο για να κερδίζουμε περισσότερα. Εδώ είναι το ανάποδο. Μας καλεί η Κυβέρνηση να δουλεύουμε περισσότερο και να βγάζουμε όλο και λιγότερα. Αντιλαμβάνεστε ότι ακόμα και στο επίπεδο της αντιγραφής, δεν μπορείτε να το προχωρήσετε καλά το πράγμα.

Ξεκινάμε με την πρώτη ενότητα των άρθρων, από το 1 έως το 139. Εκατόν τριάντα εννέα άρθρα, μέσα στα οποία περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει η ενοποίηση εκατόν πενήντα πέντε φορέων, ταμείων, σε δεκατρία. Πέντε κύριας, έξι επικουρικής, δύο πρόνοιας. Μόνο που εδώ χρησιμοποιείται μία λέξη η οποία είναι χωρίς περιεχόμενο. Αυτή είναι η λέξη «ενοποίηση». Δεν πρόκειται περί ενοποίησης. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μία, χωρίς κανένα σχέδιο, χωρίς κανένα πρόγραμμα, συνένωση διάφορων κομματιών, που αντί να φτιάχνουν ένα ολοκληρωμένο πάζλ πάνω στο οποίο να ακουμπήσει η ασφάλεια του Έλληνα πολίτη, φτιάχνουν ένα ανοσιούρηγμα, μια εικόνα που δεν βλέπεται.

Μου θυμίζει μια προσπάθεια που είχε γίνει από ένα περιοδικό. Το περιοδικό αυτό –γυναικείο περιοδικό– είχε προσπαθήσει να φτιάξει το ιδανικό πρόσωπο της γυναίκας. Και το είχε προσπαθήσει παίρνοντας τα καλύτερα χαρακτηριστικά από πανέμορφες ηθοποιούς της εποχής.

Από τη μία πήρε το χαμόγελο, από την άλλη τα ζυγωματικά, από την τρίτη τη μύτη. Να μην τα πολυλογώ, βγήκε ένα τέρας. Αυτό κάνετε και εσείς. Προσπαθείτε να πάρετε ουσιαστικά ό,τι μπορείτε από κάθε ταμείο, αυτό στοχεύετε, άλλο αν δεν το λέτε, για να λύσετε ένα πρόβλημα. Όχι μόνο το πρόβλημα δεν λύνετε, αλλά δημιουργείτε και άλλα. Διότι μία ενοποίηση αυτό το οποίο υποτίθεται ότι πρέπει να επιτύχει είναι οι καλύτεροι δυνατοί όροι και προϋποθέσεις για τη ζωή του Έλληνα εργαζόμενου, για τη ζωή του Έλληνα ασφαλισμένου. Εσείς όμως πετυχαίνετε το ανάποδο, το αντίθετο. Πετυχαίνετε να του δώσετε μικρότερη σύνταξη, πετυχαίνετε να τον βάλετε να εργάζεται περισσότερα χρόνια και πετυχαίνετε επίσης, να του «εξασφαλίσετε» τις χειρότερες δυνατές συνθήκες περιθαψής. Πώς το κάνετε; Τι συνταγή χρησιμοποιείτε; Μόνο εσείς το ξέρετε αυτό.

Τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού, τα χιλιοειπωμένα τρία «δεν» από αυτό εδώ το Βήμα, έχουν γίνει τρία «ναι» και ακολουθούνται από άλλα τρία «δεν». Δεν ακούω, δεν βλέπω, δεν απαντώ. Η τακτική που ακολουθεί η ηγεσία του Υπουργείου σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου.

Πρώτον, ενοποίηση. Μα πώς να γίνει αποτελεσματική υλοποίηση όταν δεν προβλέπεται μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο «μαμούθ» με τα 15Α άρθρα, ούτε ενιαίος μηχανισμός για την είσπραξη των εσόδων, γιατί το ξέρετε και ως μην το παραδέχεστε θεωρητικά, ότι είναι πρόβλημα εσόδων το ασφαλιστικό και όχι πρόβλημα δαπανών.

Δεύτερον, δεν υπάρχει ενιαίος μηχανογραφικό κέντρο.

Τρίτον, δεν υπάρχει ένας ενιαίος μηχανισμός, ένας ενιαίος φορέας που να διαχειρίζεται τα αποθεματικά των ταμείων.

Εάν όλα αυτά διαχειρίζεται, ίσως να μπορούσαμε να δώσουμε πραγματικά μία λύση. Δεν υπάρχουν και ούτε είναι δυνατόν να υπάρξουν τον επόμενο ή τα επόμενα δύο χρόνια από την ψηφίση του νόμου, για έναν πολύ απλό λόγο, γιατί μας το έχει δείξει η ζωή. Παράδειγμα, το θέμα των φαρμακευτικών εταιρειών. Εδώ, σε αυτή την Αίθουσα ψηφίσαμε έναν νόμο που έλεγε πάρα πολύ απλά ότι στο τέλος κάθε χρόνου οι φαρμακευτικές εταιρείες είναι υποχρεωμένες να επιστρέφουν στα ταμεία το 4% του τζίρου τους, ποσό το οποίο ισούται με 200.000.000 περίπου ευρώ το χρόνο.

Ψηφίσαμε αυτό το νομοσχέδιο και το κάναμε νόμο του κράτους το 2006. Είμαστε στο 2008. Έ, σας πληροφορώ, το ξέρετε, κάνετε όμως ότι δεν το ξέρετε ή θέλετε να το ξεχνάτε, ότι δεν έχει μπει στα συρτάρια των ταμείων ούτε ένα ευρώ από αυτά. Εάν τα αθροίσουμε με τον χρόνο που μπαίνει, θα φτάσουμε στα 800.000.000 ευρώ.

Όταν, λοιπόν, για ένα τόσο απλό ζήτημα δεν έχετε καταφέρει να βρείτε τον μηχανισμό είσπραξης, τι θα γίνει με τα άλλα; Γιατί αυτή είναι η αλήθεια, οι φαρμακευτικές εταιρείες λένε ότι εμείς τα έχουμε τα χρήματα, ελάτε να τα πάρετε. Ναι, αλλά τα ταμεία πώς θα πάνε να τα πάρουν όταν δεν έχουν εισπράκτορες, μεταφορικά; Δεν μπορούν να τα πάρουν. Και εδώ δημιουργείται το άλλο ερωτηματικό. Όταν χρωστάνε οι επιχειρήσεις στο Ι.Κ.Α., κάθε τρεις και λίγο ερχόμαστε εδώ και ψηφίζουμε μια ρύθμιση που λέει, κοιτάξτε να δείτε θα τα κανονίσουμε, θα δώσετε μια προκαταβολή, μια μπροστάντζα, ένα μικρό ποσοστό και τα υπόλοιπα με δόσεις, θα δούμε βρε αδελφέ, μην ανησυχείτε. Τι θα γίνει; Και με τις φαρμακευτικές εταιρείες θα γίνει το ίδιο πράγμα; Διότι, προφανώς, όταν ζητάς στο τέλος του έτους από την φαρμακευτική εταιρεία 200.000.000 ευρώ, μπορεί και να στα δώσει. Άμα έρθεις όμως μετά από τέσσερα-πέντε χρόνια και της ζητήσεις 1.000.000.000 ευρώ, εδώ υπάρχουν προβλήματα.

Εάν αρχίσουν οι φαρμακευτικές εταιρείες να ζητάνε διακανονισμούς, συν τους τόκους που έχει χάσει το δημόσιο, ενώ αντίθετως η φαρμακευτική εταιρεία έχει κερδίσει και πολύ καλά έχει κάνει, διότι το χρήμα δεν το έχει εκεί πέρα στην κατάψυξη, το χρησιμοποιεί, το επενδύει, αυτά δεν είναι θεωρητικά σχήματα. Αυτά είναι η ζωή την οποία εσείς επιμένετε να αγνοείτε, την οποία εσείς επιμένετε να θέλετε να στερήσετε από τους Έλληνες εργαζόμενους-ασφαλισμένους.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσετε να κακοποιείτε τον Έλληνα εργαζόμενο. Πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσετε να κακοποιείτε και την ελληνική γλώσσα. Διότι σε όλη αυτήν την κουβέντα που έχει αυτήν την εβδομάδα, έχω καταλήξει σε ένα συμπέρασμα κυρία Υπουργέ, ότι προσθέσαμε στο λεξιλόγιο των απαγορευμένων λέξεων μία ακόμη λέξη, τη λέξη μεταρρύθμιση. Βγήκε ο κόσμος σήμερα στους δρόμους, πιπερόριζα στους διαδηλωτές. Εμείς λέμε από την πλευρά μας, πιπέρη στη γλώσσα της Κυβέρνησης που λέει κακές λέξεις όπως «μεταρρύθμιση». Ως εδώ και μη παρέκει. Τα υπόλοιπα αύριο το πρωί που θα είμαστε και πάλι εδώ, νωρίς-νωρίς.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Ο κ. Αλευράς. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι περασμένη η ώρα. Να μιλήσω καλύτερα αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Λεβέντη, θα γίνει σεβαστό το αίτημά σας. Επομένως για αύριο θα είστε ο πρώτος ομιλητής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.48' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 20 Μαρτίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική

εργασία, ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές Ασφαλιστικές Διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

